

V8.73

N78

103271

காவல் பார்

அமெரிக்காவைப் பாக்!

சோமலெ

சோமலெ

சாஸ்திரி நகர் அஞ்சல் நிலையக் கட்டிடம்
சென்னை 600 020

உரிமை ஆசிரியருக்கே

ஏழாம் பதிப்பு

(விரிவானது, முற்றிலும் திருத்தி எழுதப்பெற்றது)

அக்டோபர் 1978.

விலை ரூ 8-50

சோமு நூலக வெளியீடு எண் 1

நொலியேசி எண்-சென்னை 413701

குருகுலம் பிரிண்டர்ஸ், வேதாரண்யம். போன் : 27-A

பதிப்புரை

என் தந்தையார் திரு. சோமலெ அவர்கள் எழுதி வெளிவந்துள்ள நூல்களின் புதிய, விரிவான பதிப்புக்களை வெளியிடவும் புதிய நூல்களை அச்சிட்டு வழங்கவும் சேரமு நூலகம் என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனத்தைத் தொடங்கியுள்ளேன்.

இந்த நிறுவனத்தின் முதல் வெளியீடாக அமெரிக்காவைப் பார்! என்னும் நூலின் புதிய பதிப்பு வெளிவருகிறது.

இடையிடையே எப்போதாவது ஏனைய அறிஞர்களின் நூல்களையும் வெளியிட முடிவு செய்துள்ளோம்.

இம்முயற்சியில் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தின் ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் பெரிதும் வேண்டுகிறேன்.

சென்னை-20

25-9-1978

ஏ. சோமசுந்தரம்

முன்னுரை.

*

உலக வல்லரசுகளுள் மூத்தது அமெரிக்கா. செல்வம் கொழிக்கும் சீமை அமெரிக்கா. சந்திரமண்டலத்திற்கு மனிதனை அனுப்பிய முதல் நாடு அமெரிக்கா. மக்கள் ஆட்சி முறைக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவது அமெரிக்கா. தொலைபேசி, ஆகாய விமானம், கணிப்பான் போன்ற ஆயிரம் ஆயிரம் அறிவியல் புதுமைகளைக் கண்டுபிடித்த நாடு அமெரிக்கா.

நமது குடியரசுத் தலைவர் சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள், இரண்டாவது மகாத்மா என அழைக்கப்பெறும் ஜெயப்பிரகாஷ்நாராயணன் அவர்கள், காலஞ்சென்ற அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆகிய நம் நாட்டுப் பெருமக்கள் எல்லாம் கடுமையான நோயால் பாதிக்கப்பட்டபோது, மருத்துவ வசதி பெறச் சென்ற நாடு அமெரிக்கா.

இந்த நாட்டைச் சுற்றிப்பார்த்து, நான் பல்லாண்டுகளுக்கு முன் எழுதிய பயண நூல் இந்நூலின் முதற்பகுதி; இரண்டாம் பகுதியில் அமெரிக்க இராச்சியங்களைப் பற்றிய தகவல்களைப் புதிதாகத் தந்துள்ளேன்; மூன்றாம் பகுதியில் 1970க்குப் பிறகு அமெரிக்காவைப்பற்றி யான் எழுதிய சில கட்டுரைகளும், புதிதாக இப்பதிப்புக்காக எழுதிய பயன்மிக்க அரிய குறிப்புகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. எனவே இது ஒரு புது நூலே ஆகும்.

தமிழ் நாட்டு இளைஞர் அனைவரும் இந்நூலைப் படித்துப் பயனடைய வேண்டுகிறேன்.

தமிழ் வாசகர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியும் வாழ்த்தும் கூறுகிறேன்.

சாஸ்திரி நகர்

சென்னை-600 020

23-9-1978

சோமலி

பொருளடக்கம்

பகுதி 1

	பக்கம்
1. நியூயார்க்	9
2. நாடும் மக்களும்	24
3. பெண்கள்	43
4. பிரிஸ்கோர்	53
5. கல்வி முறை	65
6. வேளாண்மை	77
7. வாணிபம்	83
8. விளம்பரம்	99
9. இதழ்கள்	103
10. வாடுவி	118
11. இந்தியாவும் அமெரிக்காவும்	125
12. தியேட்டர்கள்	133
13. பேங்குகள்	143
14. அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ்	151
15. ஹோட்டல்கள்	155
16. உணவு	163

பகுதி 2

17. அமெரிக்க இராச்சியங்கள்	169
18. மத்திய அரசும் இராச்சிய அரசுகளும்	180

பகுதி 3

19. ஹாவாய்	182
20. 63-ஆம் வயதின்லே	188

21. அமெரிக்காவில் சிற்றூர்கள்	191
22. அமெரிக்கக் குழந்தைகள்	194
23. கணிப்பொறி	198
24. அமெரிக்கப் பொருட்காட்சிகள்	202
25. உயிரினக் கூடங்கள்	203
26. விளையாட்டுக்கள்	204
27. ஓர் அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு வாரம்	208
28. திருப்தியடையாத அமெரிக்கர்	219
29. குறையும் நிறையும்	223
30. அமெரிக்கன் சென்டர்	230
31. இந்தியாவைப் பற்றி ஆராயும் அமெரிக்க நிறுவனம்	232
32. அமெரிக்க நூலகங்களில் தமிழ்	233
33. அமெரிக்கா வாழ் இந்தியர்கள்	235
34. அமெரிக்காவில் பிள்ளையார் கோயில்	236
35. அமெரிக்காவில் தமிழ்	242
36. பாரதியும் அமெரிக்காவும்	243
37. தமிழ் நாட்டைப் பற்றி அமெரிக்கர் ஆராய்ச்சி	245
38. ஓர் அமெரிக்கக் குடும்பத்துடன் ஒரு நாள்	251

சோமலி நூல்கள்

*

பயண இலக்கியம் (10)

நான்கண்ட வெளிநாட்டுக் காட்சிகள் அமெரிக்காவைப்பார்!
ஆஸ்திரேலியாவில் ஒரு மாதம் என் பிரயாண நினைவுகள்
நமது தலைநகரம் பிரயாணம் ஒரு கலை
பிரயாண இலக்கியம் நான்கண்ட விழாக்கள்
பர்மா இமயம் முதல் குமரி வரை

மாவட்ட வரிசை (10)

சேலம் தென் ஆர்க்காடு
கோயம்புத்தூர் செங்கற்பட்டு
கன்னியாகுமரி திருநெல்வேலி
தஞ்சாவூர் இராமநாதபுரம்
வட ஆர்க்காடு மதுரை (அச்சில்)

உலக நாடுகள் வரிசை—10

ஆப்பிரிக்க நாடுகள் வரிசை—12

இலக்கியம்

செட்டிநாடும் தமிழும் வளரும் தமிழ்

வாழ்க்கை வரலாறு

(அச்சில்)

பண்டிதமணி

ஓமந்தூர் இராமசாமி-
ரெட்டியார்
சர்தார் வேதரத்தினம்

நாட்டுப் புற இயல்

தமிழ்நாட்டு மக்கள் மரபும் பண்பாடும்
நாட்டுப்பாடல் திரட்டு (அச்சில்)

குழந்தை இலக்கியம்

ஒரு சில கதைகள்

பிற

தமிழ் இதழ்கள்

நெய்வேலி

நீங்களும் தூதுவர் ஆகலாம்

பல்சுவைக் கட்டுரைகள்

பதிப்பித்தவை

குடமுழுக்கு மலர்கள் : வெளிவந்தவை	- 10
அச்சில்	- 2
பிற மலர்கள்	- 10
மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்	- 3
ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள நூல்கள்	- 10

அமெரிக்காவைப் பார்!

1. நியூயார்க்

உலகின் செல்வ நிலையை ஆக்குந்திறனும் அழிக்குந்திறனும் பெற்றுள்ள வால் ஸ்ட்ரீட், உலகிலேயே மிக நீளமான பிராட்வே என்னும் சாலை, ஓரிடத்தில் 11ல நூறு தியேட்டர்கள், ஐம்பது வானொலி நிலையங்கள், 400 மீட்டர் உயரமுள்ள எம்பயர் ஸ்டேட் கட்டிடம் 840-ஏக்கர்ப் பரப்புள்ள சென்ட்ரல் பார்க் என்னும் பெரிய பூங்கா, உலகத்துக்குப் புதுப்புது நாகரிகங்கள் உண்டாக்கும் ஐந்தாவது அவென்யூ என்னும் சாலை ஆகியவை நியூயார்க் நகரில் இருக்கின்றன. 20 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் கட்டப்பட்டதும், குபேரர்களும், பல நாட்டு அமைச்சர்களும், ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்குச் செல்லும் தூதர்களும் தங்குவதுமான வால்டர்ப் அஸ்டேரியா ஹோட்டலும், ஒரு நூறாயிரம் மாணவர்கள் பயிலும் நியூயார்க் நகரப் பல்கலைக் கழகமும் நாற்கோண வடிவிலுள்ள 'மாடிசன் ஸ்கொயர் கார்டன்' என்னும் விளையாட்டு அரண்மனையும், 30 மாடிகளுள்ள சிறைச் சாலையும், உலகிலேயே பெரிய இரயில் நிலையங்களும் இக் குபேர பட்டணத்தில் உள்ளன. பகலில் ஒரு கோடி மக்களும் இரவில் 80 லட்சம் மக்களும் வாழும் நியூயார்க் நகரம் இன்றைய விலையில் 8000 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ளது. இத்தகைய பூலோக சுவர்க்கத்தில் 1948 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 5 ஆம் நாள் நான் கால்வைத்தேன்.

நல்வரவு

இங்கிலாந்திலிருந்து குயின் எலிசபத் கப்பலில் சென்ற நாங்கள் நியூயார்க் துறைமுகத்தை அடைவதற்குச் சில மணி நேரத்திற்கு முன்னரே வானளாவும் மாடமாளிகைகளும் 'சந்திரச் சிலை'யும் தோற்றம் அளித்து, சுதந்திர அமெரிக்காவுக்குச் சென்ற எங்களுக்கு நல்வரவு கூறின. அறிவுச் சுடரைத் தாங்கும் பெண் தெய்வ வடிவிலுள்ள இச்சிலையின் உயரம் 50 மீட்டர். இது அட்லாண்டிக் பெருங்கடலில் நியூயார்க் கரையிலிருந்து 2 கி. மீட்டர் தூரத்திலுள்ள பெட்லோ தீவில் கம்பீரமாக நிற்கிறது. இச்சிலை 225 டன் நிறையுள்ளது. இந்தச் சிலை அணங்கின் அடியிலிருந்து நுனி வரை 170 படிகள் உள்ளன. நீர்மட்டத்திலிருந்து 100 மீட்டர் உயரத்தில், சிலையின் உச்சியிலிருக்கும் மின்சாரக் கைவிளக்கிலுள்ள விசையை இயக்கினால், நியூயார்க் துறைமுகத்திலுள்ள மின்சார விளக்குகள் எல்லாம் ஒளிர்கின்றன. அமெரிக்கா—பிரெஞ்சு நல்லுறவை வளர்ப்பதற்காக பிரெஞ்சு மக்கள் இச்சிலையை அமெரிக்காவுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தனர். இச்சிலையைச் செய்த சிற்பி ஐபீல் என்ற பிரெஞ்சுக் கலைஞர். 300 மீட்டர் உயரமுள்ளதும், இரும்பாலும், எஃகாலும் ஆக்கப்பட்டுள்ளதும், பாரிஸ் நகரிலிருப்பதுமான ஐபீல் கோபுரத்தை அமைத்தவரும் இவரே. பிரான்சிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு 1885-இல் சுதந்திரச்சிலை கப்பலில் அனுப்பப்பட்டது.

சுங்கச் சோதனை

துறைமுகத்தை அடைந்ததும் வழக்கம்போல் சுங்கச் சோதனை நடந்தது. என் பெயரை ஆங்கிலத்தில் எழுதும் போது அதன் முதல் எழுத்தைக் கொட்டை எழுத்துக்களில் அச்சிட்ட தாள்களை என்னுடைய பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் கப்பல் அதிகாரிகள் ஒட்டியிருந்தனர். 'A' முதல் 'Z' வரை ஒவ்வொரு ஆங்கில எழுத்துக்கும் ஒவ்வொரு சுங்க அதிகாரி இருந்தார். குறிப்பிட்ட எழுத்து அடை

யாளம் உள்ள சங்க அதிகாரியின் முன்னிலையில் நான் போய் நின்றேன். என்னுடைய பொருள்களும் அவரிடம் இருந்தன. முறைப்படி சில கேள்விகளைக் கேட்டுவிட்டு, என்னுடைய பெட்டிகளை அந்த அதிகாரி தாமே எடுத்துத் திறந்து, மெதுவாகப் பார்த்தபின், அவரே அவற்றைப் பூட்டி, பூட்டியதையும் சரிபார்த்து, என்னுடைய பொருள்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்து நான் இசைவைத் தெரிவித்தவுடன், சங்கச்சோதனை முடிந்துவிட்டதாக அச்சிட்ட தாளை ஒவ்வொரு பொருளின்மீதும் ஒட்டினார். நான் ஓர் இந்தியர் என்பது தெரிந்ததும், மகாத்மா காந்தியடிகள் இறந்தது பற்றித் தம் வருத்தத்தை அவர் தெரிவித்தார்; என்னிடம் இருந்த தந்தச் சாமான் ஒன்றைப் பார்த்து, இந்தியரின் கலைச்சிறப்பையும் வேலைத் திறனையும் வியந்து பேசினார். இறுதியில், அமெரிக்காவில் நான் கழிக்கும் காலம் என் வாழ்நாளில் சிறந்த பகுதியாக இருக்கவேண்டுமென்று உள்ளங் கலந்த உவகை மொழி கூறி, 'சிகரெட் பாக்கெட்' ஒன்றை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து, எனக்கு வந்திருந்த ஒரு தந்தியையும் என்னிடம் தந்தார். ஒரு நாட்டிலிருந்து வேறொரு நாட்டுக்குச் செல்பவர்கள் அப்புதிய நாட்டில், சங்க அதிகாரி, சமை தூக்கும் தொழிலாளர் வாடகைக்கார் ஓட்டுபவர், ஹோட்டல் வேலையாட்கள் ஆகியவரைத்தான் முதலில் சந்திப்பது வழக்கம். அவர்கள் நடந்துகொள்வதைப் பொறுத்தே அந்த நாட்டைப் பற்றிய கருத்து அயல் நாட்டவரின் மனத்தில் உருவாகும். ஆகையால், இந்தியாவிலும் இப்பணிகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அன்பாகவும் பெருந்தன்மையாகவும் நாணயமாகவும் நடந்துகொள்ளவேண்டும். வெளிநாடுகளுடன் நல்லுறவை வளர்க்க இதனைவிடச் சிறந்த கருவி வேறில்லை.

துறைமுகச் சிறப்பு

எங்கள் கப்பல் நின்றது, நியூயார்க் துறைமுகத்தின் 64-ஆவது பாலம் என்பதைச் சங்க அதிகாரி என்னிடம் தந்த தந்தியிலிருந்து தெரிந்துகொண்டேன். நியூயார்க்

துறைமுகந்தான் உலகிலேயே பெரிய துறைமுகம்; அதில் 180 பாலங்கள் இருக்கின்றன; அவை ஒவ்வொன்றும் 150 மீட்டர் நீளமுள்ளவை. துறைமுகத்தின் நீளம் 900 கி. மீ. ஆண்டுதோறும் 13 ஆயிரம் கப்பல்கள் அத்துறைமுகத்துக்கு வந்து செல்கின்றன.

போட்டியிடும் தந்திக் கம்பெனிகள்

துறைமுகத்தை விட்டு நான் வெளியேறுவதற்குள் தந்திக் கம்பெனி ஏஜண்டுகள் ஒருவரோடொருவர் போட்டியிட்டுக்கொண்டு என்னிடம் வந்து, நான் நலமாய் வந்து சேர்ந்ததைத் தெரிவித்து மனைவிக்கும் அன்பர்கட்கும் தந்தி அனுப்பும்படி என்னை வேண்டினார்கள். அவர்களில் ஒருவருடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினேன். ரசீது கொடுப்பது வீண் வேலை என்றும், அதனால், தந்தி சில வினாடி நேரம் தாமதமாகிறது என்றும் அமெரிக்கர் கருதுகின்றனர். ஆகையால், தந்தியைப் பெற்றுக்கொண்டதற்கு ரசீது கொடுக்கும் வழக்கம் அமெரிக்காவில் இல்லை. தந்திக் கம்பெனிக்காகத் தந்திகளைத் தொகுக்கும் ஊழியர் தாம் இருக்கும் இடங்களிலிருந்து, தந்தியைப் பெற்ற மறுகணமே தம் கம்பெனிக்குத் தனிப்பட்ட டெலிபோன்கள் வாயிலாகத் தந்திச் செய்தியைத் தெரிவித்துவிடுகின்றனர். அமெரிக்கத் தபால் இலாகாவினர் தந்திப் போக்குவரவை மேற்கொள்வதில்லை. அமெரிக்காவிலுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான தந்தி நிலையங்களும், 35 லட்சம் கி. மீ. நீளமுள்ள தந்திக் கம்பிகளும் தனிப்பட்ட குழுக்களைச் சேர்ந்தவையே.

எங்கும் மின்சார மயம்

சில வினாடிகளில், ஒரு மின்சார இயந்திரம் என்னுடைய பொருள்களைத் துறைமுக வாயிலில் நின்ற வாடகைக்காருக்கு அருகே கொண்டுவந்தது. பொதுவாக அமெரிக்காவிலும் சிறப்பாக நியூயார்க்கிலும் மின்சாரம் செய்யாதது ஒன்றுமே இல்லையென்பது மிகையாகாது. துணி துவைப்பது

மின்சாரம், துணியைக் காயவைப்பது மின்சாரம், காய்ந்த துணியை மடிப்பது மின்சாரம், சமையல் செய்வது மின்சாரம் தயிர் கடைவதும் ரொட்டி சுடுவதும் மின்சாரம், தலை முடியைக் காயவைக்க, கால் அழுக்க, உறங்கும்போது குளிர்காலத்தில் கம்பளியைச் சூடாக்க, வேளிற் காலத்தில் குளிரவைக்க—இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் மின்சாரக் கருவி ஒன்று உண்டு. தையல் இயந்திரமும் இசைத்தட்டும் கடிசாரமும் மின்சாரத்தால் இயங்குகின்றன. கூட்டல் கழித்தல் ஆகிய கணக்குகளையும் மின்சாரத்தால் செய்யலாம். இன்சூரன்ஸ் பாவிசிகளைக் கொடுப்பது மின்சார இயந்திரம். போக்குவரவை கட்டுப்படுத்துவதும் மின்சார இயந்திரம். வீடு கட்டவும், பாத்திரம் கழுவவும், அஞ்சல் ஸ்டாம்புகள் விற்கவும், நியூயார்க் பஸ்களிலும் தரைக்குக் கீழ் ஓடும் ரயில்களிலும் வேறு சில இடங்களிலும் டிக்கட் விற்கவும் மின்சாரம் பயன்படுகிறது. இப்போது அமெரிக்கர் மனிதனுடைய மூளைக்குப் பதிலாகவும் மின்சாரத்தைப் புகுத்திவிடப் பார்க்கிறார்கள்.

பஸ் போக்குவரவு

நியூயார்க் நகர பஸ் போக்குவரவைப் பற்றியும் இங்கே சிறிது கூறலாம். நியூயார்க் நகர பஸ்களில் கண்டக்டர்கள் இல்லை. பயணச்சீட்டுகள் கொடுக்கும் வழக்கம் இல்லை. பஸ் ஓட்டுபவருக்கு அருகில், எடையைக் காட்டும் இயந்திரம் போன்ற ஒரு கருவி உண்டு. இக்கருவியில் கட்டணத்தை, உரிய சில்லறை நாணயமாகப் போட்டாலன்றி இது வழி விடாது. பஸ் கதவுகள் மின்சார அமைப்பால் பஸ் இயக்கும் இயந்திரங்களுடன் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. ஓட்டுபவர் பஸ்ஸை நிறுத்தினால் இக்கதவுகள் திறந்து கொள்ளும்; அவர் பஸ்ஸை ஓட்டத் தொடங்கியவுடன் கதவுகள் தாமே மூடிக்கொள்ளும்.

நியூயார்க்கில் ஒரு பஸ்ஸில், ஒரேவிதக் கட்டணந்தான் உண்டு. பலவிதக் கட்டணங்கள் ஏற்படுத்துதல், பயணச்

சீட்டுக் கொடுத்தல் இவற்றால் பஸ்கள் விரைவாகச் செல்வது தடைப்படும்; கண்டக்டர் வைத்துக்கொண்டால் நடைமுறைச் செலவு மிகுதியாகும்; இவற்றைத் தடுக்கவே அமெரிக்காவில் இந்த ஏற்பாடுகள் போலும்!

டாக்சிக்காரர்கள்

நியூயார்க் நகரத்து வாடகைக் கார்களைப் பற்றியும் சிறிது அறிந்துகொள்வோம். வாடகைக் கார் வேண்டுகிறவர்கள் டாக்சி கம்பெனிக்கு டெலிபோன் மூலம் தெரிவிக்கின்றனர். அந்த அலுவலகத்தில் ஆர்டர்களைப் பதிவுசெய்து, அறிவிப்பாளர் அவற்றை ஒலிபரப்புங் கருவியின்மூன் படிக்கிறார். அந்தக் கம்பெனியைச் சேர்ந்த வாடகைக்காரர்களும் ரேடியோ—டெலிபோன் கருவி இருப்பதால், அவற்றை ஓட்டுபவர்கள் அதன்மூலம் செய்தி அறிந்து, அலுவலகக் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுகிறார்கள். இந்த முறையால் ஒரு பயணம் முடிந்தபின் வாடகைக்காரர் அங்கிருந்து வாறே நேரே மற்றொரு பயணி இருக்கும் இடத்துக்குச் செல்லுகிறது.

நகர அமைப்பின் அழகு

துறைமுகத்திலிருந்து, எட்டு கி. மீ. தூரத்திலுள்ள எனது ஹோட்டலுக்குச் செல்ல கார் ஓரிடத்தில் மட்டுமே திரும்பிற்று: எஞ்சிய தூரமெல்லாம் நேராகவே சென்றது. இதிலிருந்து இந்நகர அமைப்பின் சிறப்புப் புலனாகும்.

300 ஆண்டுகளுக்குமுன், டச்சுக்காரர் இருபது டாலருக்கு வாங்கிய 308 சதுரமீ பரப்புள்ள பகுதியாகிய நியூயார்க் இன்று கண்டோர் வியப்புறும் நகரமாகத் திகழ்கின்றது. அகலமான, ஒழுங்கான வீதிகளும் அவற்றின் இருமருங்கிலும் அணி அணியாகக் கட்டப்பெற்ற மாளிகைகளும் உலகிலேயே சிறந்த நகரமைப்புத் திட்டத்தின் சிறப்பை விளக்குகின்றன. கிழக்கு—மேற்குச் சாலைகளுக்கு

வீதி என்றும், தெற்கு—வடக்குச் சாலைகளுக்கு 'அவென்யூ' என்றும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. நியூயார்க் தீவில் 11 அவென்யூக்களும் ஏறக்குறைய 250 வீதிகளும் உள. இவை அனைத்துக்கும் எண்கள் மட்டுமே உண்டு; பெயர்கள் இல்லை. நாம் வீடுகளுக்கு மட்டும் பெயர் குறிப்பிடாமல் எண் குறிப்பிடுகிறோம்; அதுபோலவே, வீதிகளுக்கும் பெயரிடாமல், எண் குறிப்பிடுவதே சரி என்பது அமெரிக்கர் கருத்து. அமெரிக்கத் தலைநகரமான வாஷிங்டனிலுள்ள ஒவ்வொரு பெருந்தெருவுக்கும் அமெரிக்காவின் 50 இராச்சியங்களில் ஒவ்வொன்றின் பெயரே இடப்பட்டிருப்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

நியூயார்க் நகரில் ஒவ்வொரு அவென்யூவும் எல்லா வீதிகளோடும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. வீதிகளும் அவென்யூக்களும் ஒன்றையொன்று நேராகக் குறுக்கீட்டுச் செல்லுகின்றன. அவென்யூ என்பது வீதியைப்போல நான்கு மடங்கு அகலமாக இருக்கும். ஐந்தாவது அவென்யூவுக்குக் கிழக்குப் பக்கம் இருக்கும் பகுதிக்கு, 'கிழக்குப்பிரிவு', என்றும் வீதிகளுக்குக் 'கிழக்கு வீதி' என்றும், மேற்குப் பக்கம் இருக்கும் பகுதிக்கு 'மேற்குப் பிரிவு', என்றும் வீதிகளுக்கு 'மேற்கு வீதி' என்றும் பெயர்.

வலது கைப்புற வரிசையிலுள்ள கட்டிடங்கள் ஒற்றைப் படை எண்கள் உடையனவாயும் இடது கைப்புற வரிசையிலுள்ள கட்டிடங்கள் இரட்டைப்படை எண்கள் உடையனவாயும் இருக்கின்றன. கட்டிடச்சுவர்கள், வாயிற்படிகள், சாளரங்கள் எல்லாம் மிக ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேல்மாடிகளிலிருந்து தபால்களைக் கீழே தெருவில் உள்ள ஒரு பெரிய தபாற்பெட்டியிலே கொண்டு வந்து சேர்க்கச் சுவருக்குள் குழாய்கள் இருக்கின்றன.

நியூயார்க்கைச் கவினுறு நகரமாக்குவது இங்குள்ள மரங்களே என்று துணிவுடன் கூறலாம். இந்நகரில் 24 லட்சம் மரங்கள் இருக்கின்றன. நம் நாட்டில் புது நகரங்

களை அமைப்பவர்கள் இந்தத் துறையில் போதிய கவனம் செலுத்தினால், நம் சந்ததியாராவது அழகிய நகரங்களில் வாழ இயலும்.

நகர நிர்வாகம்

நியூயார்க் மிகத் தூய்மையான நகரம். ஏன், எல்லா அமெரிக்க நகரங்களுமே இப்படித்தான். யாவரையும் கவரும்படி சாலைகள் பேணப்படுவதற்கு முதற்காரணம், இயந்திரங்களின் உதவியுடன் சாலைகள் துப்புரவு செய்யப்படுவது. நியூயார்க் நகரம் சுத்தமாயிருப்பதற்கு மற்றொரு காரணம் புகை ஏற்படும் எந்தப் பொருளையும் பயன்படுத்துவது தடை செய்யப்பட்டிருப்பதாம். பிறிதொரு காரணம் நகரசபைகளின் பெருஞ் செல்வநிலை. நியூயார்க் நகரில் ஆகாய விமான நிலையமும், 554 மைல் நீளமுள்ள பாதாள ரயில்வேயும், பூஞ்சோலைகளும் மருத்துவசாலைகளும், காவல் நிலையங்களும் நகராண்மைக் கழகங்களைச் சேர்ந்தவையே. நியூயார்க், சான்பிரான்சிஸ்கோ, நியூ ஆர்லியன்ஸ், பிலடல்பியா ஆகிய துறைமுகங்கள் எல்லாம் அந்தந்த நகராண்மைக் கழகங்களைச் சேர்ந்தவையேயாகும். இவற்றின் மூலம் நகரசபைகளுக்கு மிகுந்த வருமானம் கிடைக்கிறது. இந்த நகரசபைகளால், எளிதில் கடன் வாங்கவும் இயலுகிறது. இவற்றிற்குக் கடன் கொடுக்கவும் பல நிலையங்கள் உள்ளன. நகரசபைகளுக்குக் கொடுக்கும் கடன் தொகைக்கு, வருமான வரியில் சிறிது கழிவு தரப்படுகிறது. இவற்றால் நியூயார்க் நகராண்மைக் கழகத்தார் 3000 மிலியன் டாலர் (2700 கோடி ரூபாய்) கடன் வாங்கியிருக்கின்றனர்.

பம்பாயும் நியூயார்க்கும்

நம் நாட்டில் செல்வநிலையிலும், மற்றும் பல துறைகளிலும் பம்பாய் முதன்மையாயிருப்பதுபோல, அமெரிக்காவில் நியூயார்க் இருக்கிறது. பம்பாயின் தலால் தெருவிலுள்ள பங்கு, பருத்தி, தங்கம், வெள்ளி மார்க்கட்டுகள் இந்தியா

வுக்கு எவ்வளவு முக்கியமோ, அதுபோலவே நியூயார்க்கின் வால் ஸ்ட்ரீட் உலகப் பொருளாதாரத்தையே சீராக்கவும் சீர்குலைக்கவும் வல்லது. எனினும் பம்பாய் இந்தியாவின் தலைநகராக இல்லாததுபோலவே, நியூயார்க்கும் அமெரிக்காவின் தலைநகராகவோ நியூயார்க் இராச்சியத்தின் தலைநகராகவோ இல்லை. (நியூயார்க் இராச்சியத்துக்குத் தலைநகர் ஆல்பனி என்ற ஒரு சிற்றூரே ஆகும்.) பம்பாயைப்போல நியூயார்க்கும் ஒரு தீவு. இந்தியப் பஞ்ச ஆலைத் தொழில் தலைநகரமாகப் பம்பாயும், அமெரிக்கப் பஞ்ச ஆலைத்தலைநகரமாக நியூயார்க்கும் இருக்கின்றன. இந்தியத் துணியில் 20 சதவீதம் பம்பாய்த் தீவிலும் அமெரிக்கத் துணியில் 75 சதவீதம் நியூயார்க் தீவிலும் உற்பத்தியாகின்றன. பம்பாயில் பார்சிகளும் நியூயார்க்கில் யூதர்களும் மிகச் சிறுபான்மையினரே. (அமெரிக்கரில் ஐந்தில் நான்குக்குக் மேற்பட்டவர்கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பின்பற்றுபவர். அங்கே நிலவும் அடுத்த பெரியமதம் யூத மதம்.) எனினும், இரு நகரங்களிலும் இச்சிறுபான்மையோரே பொருளாதார வலுவுள்ள வகுப்பினராக இருக்கின்றனர். ஐரோப்பியருக்கு இந்தியாவின் தலைவாயில் பம்பாய்; அமெரிக்காவின் தலைவாயில் நியூயார்க். பம்பாய்க்குவருபவர்களை இந்தியாவின் தலைவாயில் (Gateway of India) என்ற மண்டபமும், நியூயார்க்குக்கு வருபவர்களைச் 'சுதந்திரச் சிலை' யும் எதிர்கொண்டழைக்கின்றன. மற்ற இந்திய நகரங்களைவிடப் பம்பாய் உலக முழுவதும் தெரிந்திருப்பதுபோல ஏனைய அமெரிக்க நகரங்களைவிட நியூயார்க் உலகப்புுகழ் பெற்றுள்ளது. கோடிக்கணக்கான இந்தியர் பம்பாயைப் பார்க்காதது போலவே கோடிக்கணக்கான அமெரிக்கரும் நியூயார்க்கைப் பார்த்ததில்லை! பம்பாயில் பல ஆயிரம் வெளிநாட்டார் இருக்கின்றார்கள்; நியூயார்க்கில் பல லட்சம் வெளிநாட்டார்கள் உளர். பம்பாயில் ஏழு, எட்டு மாடிக் கட்டிடங்கள் யிகுதியாக இருப்பதுபோல, நியூயார்க்கில் நாற்பது, ஐம்பது மாடிக் கட்டிடங்கள் பல இருக்கின்றன. நியூயார்க்கிலுள்ள ஜான் எஃப் ரென்னடி விமான நிலையம் உலகத்திலேயே பெரியது.

தீவுகளும் மாவட்டங்களும்

நியூயார்க் என்பது மன்ஹாட்டன் தீவை மட்டுமே குறிக்கும். விரிந்த நியூயார்க் (Greater New York) என்பது வேறு சில சிறு தீவுகளும், உள் நாட்டிலுள்ள பிரான்கஸ், ரிச்மண்டு, குயின்ஸ், புரூக்லின் போன்ற மாவட்டங்களும் சேர்ந்தது. இவை நமது சென்னையிலுள்ள மாம்பலம், அடையாறு, நுங்கம்பாக்கம், கீழ்ப்பாக்கம், அண்ணாநகர், திருவான்மியூர் போன்றவை. இந்த மாவட்டங்களைப் பற்றிக் கூறுமுன் மன்ஹாட்டன் தீவின் சில முக்கிய பகுதிகளைப் பற்றிக் கூறுவேன்.

ராக்பெல்லர் சென்டர்

தியேட்டர் டிஸ்ட்ரிக்டில் 50 ஆம் வீதியில் ராக்பெல்லர் சென்டர் என்ற ஓர் இடத்தில் 15 கட்டிடங்கள் ஒரே தொகுதியாக உள்ளன. இங்கே, ஒரு கட்டிடத்திலிருந்து மற்றொரு கட்டிடத்துக்குச் செல்லச் சுரங்கப் பாதைகள் உள்ளன. இக்கட்டிடங்களில் உயரமான 'R. C. A.' என்ற அமெரிக்க வானொலிக் குழுவின் (Radio Corporation of America) கட்டிடம் 70 மாடி கொண்டது. இதன் உச்சியிலிருந்து பார்த்தால் 80 கி. மீ. சுற்றளவு தூரம் தெரியும். இந்தக் கட்டிடங்களுக்குள்ளேயே பல நாட்கள் உண்ணவும், விளையாடவும், படம் பார்க்கவும், இங்கே நடைபெறும் வானொலி (Radio) தொலைக்காட்சி (Television) நிகழ்ச்சிகளை நேரில் கேட்கவும் காணவும், பிற மொழிகள் படிக்கவும், பாதாள ரயிலில் செல்லவும், உறைந்த பனிக்கட்டியில் விளையாடவும், தோட்டத்தில் உலாவவும் இவைபோன்ற பல வழிகளிற் பொழுது போக்கவும் இயலும். ரேடியோ சீட்டி மியூசிக் ஹால் என்ற உலகிற் பெரிய தியேட்டரும் இங்கேதான் இருக்கிறது.

நூல் நிலையம்

ஆண்ட்ரூ கர்னேஜி என்ற பெருஞ் செல்வர் அளித்த ஐந்து மிலியன் டாலர் (ஐந்து கோடி ரூபாய்) நன்கொடை

யால் ஏற்பட்ட 50 நூல் நிலையங்களுள் முதன்மையானது “நியூயார்க் பப்ளிக் லைப்ரரி”. இது ஐந்தாவது அவென்யூ. 42-ஆம் வீதியோடு சேருமிடத்தில் உள்ளது. இங்கே 300 லட்சம் நூல்கள் உள்ளன. இது உலகிற் பெரிய நூல் நிலையங்களில் ஒன்று. குருடர்களுக்கென நூல் நிலையம் ஒன்றும், அகராதிகள், கலைக்களஞ்சியங்கள், பல நாட்டுப் படங்கள் ஆகியவை உள்ள (Reference) நூல் நிலையம் ஒன்றும், குழந்தைகளுக்கான நூல் நிலையம் ஒன்றும் இந்த நிலையத்தின் பகுதிகளாக உள்ளன. நியூயார்க் நகராண்மைக் கழகத்தார் இந்த நிலையத்தையும் இதனைச் சேர்ந்த இருபது சிறு நூல் நிலையங்களையும் நடத்துகின்றனர். இவை இரவு 11 மணி வரை திறந்திருக்கின்றன. மிகச் சிறு நகரங்களிற்கு கூட அந்தந்த நகரில் வாழும் மக்கள் எண்ணிக்கைக்குச் சமமான எண்ணிக்கையுள்ள நூல்களையுடைய நிலையங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் குழந்தைகளுக்கான தனிப்பகுதிகள் காற்றோட்டம் மிகுதியாயுள்ள அகன்ற அறைகளில் இருப்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இப்பகுதிகளில், அதிக உயரமில்லாத மேசைகளும் நாற்காலிகளும் ஒன்றாக மீட்டர் உயரமேயுள்ள (நூல்கள் வைக்கும்) அலமாரிகளும் இருக்கின்றன. வாரந்தொறும் ஒரு மணி நேரத்திற்கு இங்கே குழந்தைகளுக்குக் கதைகள் படிக்கப்படுகின்றன. அமெரிக்காவில் பல நூல் நிலையங்கள் வாரந்தொறும் பொருட்காட்சி விழா நடத்துகின்றன. குறிப்பிட்டதொரு பொருளைப் பற்றிய நூல்களை ஒவ்வொரு வாரமும் இவ்விழாவின் வாயிலாக விளம்பரப்படுத்துகின்றனர்.

எம்பயர் ஸ்டேட்

42-ஆம் வீதிக்குத் தெற்கே எட்டு வீதிகளுக்கு அப்பால் 34-ஆம் வீதியில் உலகிலேயே உயரமான எம்பயர் ஸ்டேட் கட்டிடம் இருக்கிறது. இது வானத்தை முத்தமிடுவது போல் தோன்றும் மாளிகை. வீதியின் மட்டத்திற்குக் கீழ் இரு மாடிகளும், மேலே 102 மாடிகளும் உண்டு. 102-ஆம்

மாடியை எக்ஸ்பிரஸ் லிப்ட் மூலம் ஒரே நிமிஷத்தில் அடைந்தது எனக்குக் கண்கட்டு வித்தையாகவே இருந்தது! லிப்டில் இருந்த ஒரு மணித்துளியில், மகிழ்ச்சியும் அச்சமும் மாறிமாறித் தோன்றி மறைந்தன. உச்சியிலிருந்து பார்த்த போது, சாலைகளில் சென்ற லட்சக்கணக்கான கார்களும் மனிதர்களும் கொசுக்கள் எறும்புகள் போலத் தோன்றக் கண்டேன். இந்தக் கட்டிடத்தில் ஒரு லட்சம் பேர் தங்கலாம்; இங்கே பல்லாயிரம் அலுவலகங்கள் உள்ளன 102-ஆவது மாடியில் வான ஆராய்ச்சி நிலையமும் சிற்றுண்டிச்சாலை ஒன்றும் உள்ளன. 60 மீட்டர் உயரமுள்ள தொலைக்காட்சிக் கோபுரம் இக்கட்டிடத்தின் உச்சியில் அமைக்கப்பட இருக்கிறது.

இக்கட்டிடம் நள்ளிரவுக்குப் பின்னருங்கூடத் திறந்திருக்கிறது. ஐந்து ரூபாய் கட்டணம் கொடுத்து டிக்கட் வாங்கினால், யார் வேண்டுமானாலும் போகலாம்; வரலாம்; 102-ஆவது மாடியிலிருந்து குதித்து உயிரையும் போக்கிக் கொள்ளலாம். (இவ்விதம் செய்வோரும் உண்டு!) நள்ளிரவில் ஒளிரும் நிறைமதி மிக்க வெளிச்சம் தருகிறதா? நியூயார்க்கில் டைம்ஸ் ஸ்கொயரைச் சுற்றித் திருக்கார்த்திகை விளக்குகளைப் போலுள்ள எண்ணிலா மின்சார விளக்குகள் அதனைவிட ஒளிமயமாக இருக்கின்றனவா? என்று அறியவும் எம்பயர் ஸ்டேட்டுக்குச் செல்லலாம். (இந்தியாவில் ஆளொன்றுக்கு 109 கிலோவாட்மணி மின்சாரசக்தியும், அமெரிக்காவில் இதைப்போல 77 மடங்கும் செலவாகின்றன.) “மண்ணெண்ணெய் விளக்கைப் பார்த்தவர்கள் கை தூக்குங்கள்” என்று ஒரு வகுப்பில் ஆசிரியர் கூறியபோது, மாணவர் ஒருவர் கூடக் கைதூக்கவில்லையாம். அமெரிக்காவில் மின்சார வளர்ச்சிக்கு வேறு சான்று வேண்டுவதில்லை.

சைனா—டவுன்

“சீனர், சைனா தவிர வேறு எங்கும் இருப்பார்கள்!” என்று சொல்லுவதுண்டு: இது ஓரளவு உண்மையே.

உலகெங்கும் பல நாடுகளிலும் நான் சீனரைப்பார்த்தேன். அமெரிக்காவில் வாழும் பல லட்சம் சீனர் அமெரிக்கக் குடிமக்களாக ஆகிவிட்டனர். பம்பாயில் தமிழ் மக்களுள்ள மாதுங்கா பகுதிபோல, நியூயார்க் நகரில், சைலா டவுன் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. சீனக் கோயில்களும், சைனாவில் செய்யப்பட்ட வேடிக்கைப் பொருள்களை விற்கும் கடைகளும் இங்கே உள்ளன.

ஆற்றின்கீழ் அதிசயச்சாலை

சூயின்ஸ் என்ற மாவட்டத்தில் வாழும் நண்பர் ஒருவர் தம் வீட்டுக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார். சூயின்சுக்கும் மன்ஹாட்டான் தீவுக்குமிடையே ஹட்சன் ஆறு ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றின்கீழ், பல நூறு கோடி டாலர்கள் செலவிட்டு, 2750 மீட்டர் நீளமுள்ள லின்கன் டன்னல் என்ற சுரங்கப் பாதை கட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால், ஆற்றைக் காணாமலே அக்கரையை அடைந்தேன். ஒரு திக்கில் செல்ல ஒரு பாலமும், மற்றொரு திக்கில் வரப் பிறிதொரு பாலமும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பாலத்திலும் மணிக்கு 50 கி. மீ. வேகத்திற்குக் குறைந்தும், மிகுந்தும் செல்லும் வாகனங்களுக்குத் தனித் தனிப் பாதைகள் ஒதுக்கிவிடப்பட்டுள்ளன.

உலகத் தலைநகர்

ஐக்கிய நாடுகள் குழுவின் அலுவலகக் கட்டிடங்கள் நியூயார்க் நகரில், ராக்பெல்ஸ் குடும்பத்தார் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்த இரண்டாயிரம் ஏக்கர்ப் பரப்புள்ள இடத்தில் ஹட்சன் ஆற்றங்கரையில் 42-ஆவது வீதி தொடங்குமிடம் முதல், 48-ஆவது வீதி தொடங்குமிடம் வரை ஒரே தொகுதியில் எட்டுக் கட்டிடங்கள் 39 மாடிகளுடன் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கட்டிடச் செலவுக் காக ஐ. நா. அலுவலகத்துக்கு அமெரிக்க அரசினர், வட்டியின்றி 65 மில்லியன் டாலர் கடன் கொடுத்துத் தவியுள்ளனர். இதன்பயலாக, நியூயார்க் உலகத் தலைநகராகியிருப்பது

பற்றிப் பொதுவாக அமெரிக்கரும், சிறப்பாக நியூயார்க் மக்களும் பெருமைப்படுகிறார்கள்.

குடியிருப்பு வீடுகள்

குடியிருப்பு வீடுகளுக்கு **அபார்ட்மெண்ட் ஹவுஸ்** (Apartment House) என்று பெயர். இவற்றில் 20-க்கு மேல் 30 மாடிகள் வரை உள்ளன. ஒவ்வொரு மாடியிலும் எட்டு அல்லது பத்துக் குடும்பத்தினர் பல ஆண்டுகள் வரை, ஒருவரை ஒருவர் அறியாமல் வாழ்கின்றனர்! இவ் விதமான ஒவ்வொரு கட்டிடத்திலும் வாகனங்கள் நிறுத்தும் இடங்களும், மருத்துவமனையும், அஞ்சல் நிலையமும் தையற் கடையும், உயர் சலவை நிலையமும், பானங்கள் ஐஸ்கிரீம் முதலியவற்றை விற்கும் கடையும், விளையாடுமிடங்களும் இருக்கின்றன.

நியூயார்க்கிலும் கீழ்ப்பாக்கம்

புருக்லின் என்பது நியூயார்க்கின் கீழ்ப்பாக்கம். போதிய அளவு உறங்காததாலும், ஓயாமல் வேலை பார்ப்பதாலும் அமெரிக்காவில் பைத்தியக்காரர்கள் பல நூறாயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் இவர்கள் எண்ணிக்கை பெருகி வருகிறது.

நியூயார்க் மக்களின் குணங்கள்

நியூயார்க் மக்களுக்கு 'வழுவழ' என்று பேச நேரமில்லை. பகலில் நேரமின்றி இரவில் 11 மணிக்குமேல் டென்னிஸ் ஆடுபவர்களுக்கு எப்படி நேரம் இருக்க முடியும்? ஆகவே, தம்மிடம் பேச வருபவர்களை முதலில் சந்திக்க ஒரு செயலாளர் வைத்திருக்கும் பெரியோர்கள் பலர் இந்நகரில் உள்ளனர். இவ்வேலை பார்க்கும் பெண்கள் புதிதாய் வருபவர்களிடம் எல்லாச் செய்திகளையும் கேட்டுக்கொண்டு அதன் பின்னர், அவர்கள் சொல்லியவற்றை உரியவருக்குச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கின்றனர். ஆலைத்

தொழிலுக்கு அடுத்தபடி வெளிநாட்டாரால்தான் நியூயார்க் நகரத்துக்கு வருவாய் கிடைக்கிறது. வாணிகத்துக்காகவும் பொழுது போக்குக்காகவும் இந்நகருக்கு வருபவர்கள் ஆண்டுதோறும் ஒரு பிலியன்* டாலர் (474 கோடி ரூபாய்) செலவழிகின்றனர்.

நியூயார்க் மக்கள் விருப்புபவை: நகைச்சுவை நிறைந்த குட்டிக் கதைகள், தலைகீழ் வேகம், தம் வேலைகளைத் தாமே செய்தல், சுருக்கமான எழுத்துக்கள், ஐஸ்கிரீம், அலுவலகங்களில் சிறுசிறு காகிதங்களைக் குப்பையாகச் சேர்த்து வைத்திருந்து பிறநாட்டுப் பேரறிஞர்கள் பிராட்வே வழியாகச் செல்லும்போது, காகிதமாலைகளை அவர்கள்மீது அன்பின் அறிகுறியாக எறிவது.

நியூயார்க் மக்கள் விரும்பாதவை: அன்ன நடை, கிரிக்கட், வீண்வேலை, சம்பிரதாயம், ஆற அமர எதையும் செய்வது பிறரைப் பின்பற்றுவது.

நியூயார்க் நகரில் இருப்பவை: ஹோட்டல்கள்—11,000, குளிர்ந்த பானங்கள் விற்கும் கடைகள்—40,000. மின் இயக்கிகள்—53,000. மோட்டார் கார்கள்—40 லட்சம். நாய்கள்—30 லட்சம்.

நியூயார்க் நகரில் இல்லாதவை: அசுத்தம், டிராம், ஓய்வு, போதுமான உறக்கம், சுடுமூஞ்சிகள், பிச்சைக்காரர், அடுத்த வீதியில் உறவினர்.

நியூயார்க் நகரில் நிகழ்வன: ஏழு மணித்துளிகளுக்கு ஒரு பிறப்பு, ஐந்து மணித்துளிகளுக்கு ஒரு திருமணம், 15 மணித்துளிகளுக்கு ஒரு விபத்து, ஒரு மாதத்திற்கு 40 தற்கொலைகள்

நியூயார்க் மக்களின் குறிக்கோள்: ஆடம்பரமாக வாழ்வது; எந்த வழியிலாவது திடீரென்று பணம் சம்பாதிப்பது, பந்தயம் கட்டுவது, பொருளிட்ட எளிதான வழி.

* அமெரிக்காவில் ஒரு பிலியன் என்பது ஓராயிரம் பிலியனுக்குச் சமம் ஆகும்.

பந்தயம் கட்டுகிற பிரச்சினைகள் அற்பமானவையாக இருக்கும். பல பந்தயங்கள் அங்கே அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. “மீன் விற்பனை காசு நாறுமா?” அது போலவே, “பந்தயத்தில் கிடைத்த டாலர் செல்லாதா?” என்று கேட்கின்றனர். பந்தயப் பித்துடைய அமெரிக்கர்.

பொதுவாக அமெரிக்கர் நல்லவர். தாமும் வாழ வேண்டும் பிறரும் வாழவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய அவா. மனிதன் தன் வேலைகளுக்கு, இயந்திர உதவியையே அன்றி, வேறொரு மனிதனின் உதவியை நாடக்கூடாது. என்பது அவர்கள் கருத்து. அமெரிக்கர் ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தானே மன்னன், தமக்குத் தானே வேலைக்காரன், தமக்குத்தானே எல்லாம் என்ற மனப்போக்குடையவர்.

அமெரிக்கரின் கொள்கை

“அறம் செய்வது நல்லது; ஆனால், அறம் செய்யும் தொகைக்கு அரை வட்டி கிடைத்தால், அதைவிட நல்லது.”

2. நாடும் மக்களும்

அரசியல் விடுதலை அடைந்ததன் பின்னர், அயல்நாடுகளைப் பற்றிய அறிவுப்பசி நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னர், பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்குட்பட்ட பகுதிகளைப் பற்றி மட்டுமே நமக்குத் தெரிந்திருந்தது. இப்போது, பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்கு வெளியேயுள்ள நாடுகளுடனும் நாம் மேன்மேலும் தொடர்பும் உறவும் கொண்டுள்ளோம். இந்நாடுகளுள் முதன்மையானது அமெரிக்கா. தகவல் சாதனங்களும் சுற்றுப்பயணக் கலையும் வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதின் விளைவாக இவ்விரு நாடுகளிலும் ஒன்றின் நிகழ்ச்சியைப் பற்றி மற்றொன்றில் முன்னர் இருந்ததைவிட மிகுதியான அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அமெரிக்கா : ஒரு பொதுப்பெயர்

பொதுவாக, 'அமெரிக்கா' என்பது வட, தென் அமெரிக்கப் பெருநிலப்பரப்புகளிலுள்ள எல்லா நாடுகளை யுமே குறிப்பிட்டபோதிலும், இன்றைய உலக வழக்கில் 'அமெரிக்கா' என்பது அமெரிக்காவில் ஐக்கியமாயுள்ள 50 இராச்சியங்களையே (United States of America) குறிக்கின்றது. கொலம்பஸ், அமெரிக்காவை கண்ட பிறகு அப் பரந்த நாட்டைப்பற்றி நன்கு அறிய, ஐரோப்பிய நாட்டவர் பலர் முயன்றனர். ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் குடியேறியவருள் ஆங்கிலேயரே முதலிடம் பெற்றனர். யுனைட்டட் ஸ்டேட்சுக்கும் மற்ற அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் சிறப்பான வேறுபாடு யாதெனில், இங்கே ஆங்கிலமொழி மட்டுமே பேசப்படுவதாகும். கனடாவில் ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சும் பேசப்படுகின்றன. பிரேசில் நாட்டில் போர்ச்சுகீசிய மொழி வழங்குகின்றது; தென் அமெரிக்காவின் மற்ற நாட்டவரெல்லாம் பேசும் மொழி 'ஸ்பானிஷ்' ஆகும்.

பரப்பும் மக்களும்

அமெரிக்கா கிழக்கு மேற்கில் (நியூயார்க்கிலிருந்து சான் பிரான்சிஸ்கோவரை) 5000 கி. மீ.யும் தெற்கு வடக்கில் (மெக்சிகோ எல்லையிலிருந்து கனடா எல்லை வரை) 2600 கி. மீ.யும் அகன்றிருக்கிறது: இந்தியா, கிழக்கு மேற்கில் (சல்கத்தாவிலிருந்து பம்பாய் வரை) 1800 கி. மீ.யும், தெற்கு வடக்கில் (குமரிமுதல் காஷ்மீரம் வரை) 3200 கி. மீ.யும் இருக்கிறது. அமெரிக்காவின் கடற்கரை இந்தியாவின் கடற்கரையைப்போல நான்கு மடங்கு.

அமெரிக்கா ஒரு கோடி சதுர கி. மீ. பரப்புள்ள நாடு; அங்கே 22 கோடி மக்கள் வாழ்கின்றனர். இந்தியாவைப் போல மூன்று பங்கு பரப்புள்ள இடத்தில், இந்தியா

விலுள்ள மக்களில் பத்தில் மூன்று பங்குக்குச் சமமான மக்கள் வாழ்கின்றனர்.

மூலப்பொருள்கள்

மூலப்பொருள்களின் மிகுதியாலும் பொருளாதார வலுவாலும் இன்றைய உலகில் அமெரிக்கா தலைசிறந்து விளங்குகின்றது. பல விதமான தட்ப வெப்ப நிலைகள் இந்நாட்டின் பல பகுதிகளில் நிலவுவதால் பெரும் அளவு அரிசியும், ஆண்டுதோறும் 5 கோடி டன் கோதுமையும் 10 கோடி டன் சோளமும், 4 கோடி டன் சீமை அவலும் பலவிதமான பழங்களும், பிற உணவுப் பொருள்களும் சர்க்கரையும் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னணியில் நிற்கும் அமெரிக்கா இவற்றால் இன்றும் பெரிய விவசாய நாடாகவும் இருந்து வருகிறது.

தொழில் வளர்ச்சியிலும் அமெரிக்கா முன்னணியில் இருக்கிறது. அங்கே, நிலக்கரி, பெட்ரோல், மின்சார சக்தி முதலான எரி பொருள்களின் உற்பத்தி அளவு கடந்தது. பருத்தியும் பஞ்சும் உலக உற்பத்தியில் சரிபாதிக்குமேல் அங்கே கிடைக்கின்றன; உரிய காலத்தில் பருத்தியை விரைவாகச் சேகரிப்பதற்காக, மகசூல் காலத்தில் அமெரிக்காவின் சில பகுதிகளில் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வீடுமுறையளித்து, மாணவர்களை விவசாயப் பண்ணைகளுக்கு அனுப்பிவிடுகின்றனர். அமெரிக்காவில் ஆண்டு தோறும் 175 கோடி பவுண்டு (இந்தியாவில் 100 கோடி பவுண்டு) புகையிலையும், 12 லட்சம் டன் (இந்தியாவில் மூன்று லட்சம் டன்) ஆளி விதையும் விளைகின்றன. அமெரிக்காவில் 15 கோடி டன் இரும்பும் எஃகும் உற்பத்தியாவதால், மோட்டார்க் கார் உற்பத்தியிலும், இயந்திரக் கருவிகள் போன்றவை செய்வதிலும் அமெரிக்கா முன்னணியில் நிற்கிறது. அமெரிக்கர், தம் நாட்டிலில்லாத ரப்பர், மைகா போன்ற மூலப்பொருள்களுக்கு மாற்றாகச் செயற்கை ரப்பர், செயற்கை மைகா (Synthetic Mica) ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

போக்கு வரவு

பொருள்களின் உற்பத்தியால் மட்டும் ஒரு நாட்டின் செல்வம் பெருகிவிடாது; உற்பத்தியான பொருள்கள் உள்நாட்டில் தேவையான இடங்களுக்கும் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யத் துறைமுகங்களுக்கும் அனுப்பப்பட வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய நல்ல போக்குவரவு முறைகள் அமெரிக்காவில் உள்ளன. அமெரிக்காவில் 50 லட்சம் கி. மீட்டருக்குச் சிறந்த சாலைகளும் (அவைபோன்ற சாலைகள் ஜெர்மனி தவிர உலகில் வேறெங்கும் இல்லை. இந்தியாவில், நல்ல சாலைகள் தமிழ்நாட்டில் 50000 கி. மீ.க்கும், மற்ற எல்லா இராச்சியங்களிலும் மொத்தம் ஒரு லட்சம் கி.மீ.கும் உள.) 2,27,000 (இந்தியாவில் 37,915) மைல்களுக்கு ரயில் பாதைகளும், 7000 (இந்தியாவில் 200-க்கும் குறைவு) ஆகாயவிமான நிலையங்களும் இருக்கின்றன. மேலும் அமெரிக்காவெங்கும் ஒரே அளவு அகலமுள்ள ரயில் பாதைகள் இருக்கின்றன; இந்தியாவைப்போல குறுகிய பாதைகள் (Narrow Gauge) நடுத்தரப் பாதைகள் (Metre Gauge), அகன்ற பாதைகள் (Broad Gauge) என்ற வேறுபாடு அமெரிக்காவில் இல்லை; இதனால் எந்த ஓர் இடத்திலிருந்தும் வேறு எந்த ஓர் இடத்துக்கும் ஒரே ரயில் வண்டியில் பொருள்களை அனுப்ப அமெரிக்கரால் முடிகிறது. அமெரிக்காவில், பெரும்பாலும் ஆண் பெண் எல்லோருக்குமே மோட்டார்க்காரை இயக்கத் தெரிந்திருப்பதும், ஐந்து லட்சம் பேர் ஆகாயவிமானம் ஓட்டும் தகுதி உடையவராக இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவை. மேலும் தத்தம் பொருள்களுக்கு ஏற்ற வாகனங்களையும், 65 லட்சம் ட்ரக்குகளையும் தொழிற்சாலைகள் சொந்தமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்பொருள்களை அனுப்ப அவற்றையே பயன்படுத்துகின்றனர்.

அமெரிக்க மக்கள்

அமெரிக்கா இன்று 'திருநிறைந்த' நாடாக இருப்பதற்கு, அதன் நீர்வள நிலவள மேம்பாடு மட்டுமே காரணம்

அன்று; இரும்புச் சுரங்கங்கள், எண்ணெய்க் கிணறுகள் தங்க இருப்பு, நல்லூழ்வினை இவற்றால் மட்டுமே அமெரிக்கர் பெருஞ் செல்வராயிருப்பதாகக் கருதுவது தவறு. உரிமையை வற்புறுத்துவது மட்டுமன்றிக் கடமையைச் செய்வதிலும் அமெரிக்கர் கவனமாயிருக்கின்றனர். கடினமான வேலைகளையும் மனமுவந்து செய்வர்; சுறுசுறுப்புடனும் தன்னம்பிக்கையுடனும், விடாமுயற்சியுடனும் எவ்வேலையிலும் ஈடுபடுவர்.

அமெரிக்கர் ஒவ்வொருவரும் தமிழ்நாட்டுத் தொழிலாளரைப் போலவே சிறந்த உழைப்பாளிகள். தமிழ்நாட்டுத் தொழிலாளர் தம் உழைப்பால் இலங்கை, பர்மா, மலேயா போன்ற வெளிநாடுகளின் வளத்தைப் பெருக்கினர். அமெரிக்கர் தம் திறமையை தம் நாட்டின்வளத்தை யே பெருக்கப் பயன்படுத்தினர்; விஞ்ஞான உதவியை ஏற்றுக் கொண்டனர்; வெளி (ஐரோப்பிய) நாடுகளிலிருந்து மூலதனத்தை வரவழைத்து கொண்டனர்; திட்டமிட்டுப் பெரும் அளவில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலினர். இவற்றின் பலகை 350 ஆண்டுகளுக்குமுன் காடாக இருந்த ஒரு நாட்டை இன்று எல்லா உதவிகளுக்கும் உலக நாடுகளில் பெரும்பாலானவை எதிர்பார்க்கும்படி செய்திருக்கின்றனர்!

அமெரிக்கரும் இந்தியரும்

அமெரிக்கரைப் பற்றி இந்தியருக்குச் சில தவறான கருத்துக்கள் இருப்பது போலவே, இந்தியரைப் பற்றி அமெரிக்கருக்கும் சில தவறான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இந்தியர் ஒவ்வொருவரும் மன்னராகவோ உலகப் பற்றை ஒழித்த முனிவராகவோ இருப்பர்; இல்லையேல், பிச்சைக்காரராகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்றும், இந்தியர் அனைவருக்கும் வடமொழி, சோதிடம், பாம்பு பிடிப்பது ஆகியவை தெரியுமென்றும் இந்தியர், மந்திர வித்தைகள் நிறைந்த நாடென்றும் அமெரிக்கர் நினைக்கிறார்கள். இவை

னந்த அளவுக்கு உண்மையோ, அந்த அளவுக்குத்தான் அமெரிக்கர் ஒவ்வொருவரும் குபேரர் என்பதாகவும், அமெரிக்கச் சாலைகளில் தங்கம் கொட்டிக் கிடப்பதாகவும் கூம் நாட்டில் பலர் நினைப்பதும் உண்மையாகும்.

இருவகை இந்தியர்கள்

கொலம்பஸ் இந்தியாவைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் அமெரிக்காவை அடைந்தார். தாம் கண்ட நாடு இந்தியா என்று அவர் எண்ணியதால், அந்த நாட்டுக்கு 'இந்தியா' என்றும் அங்கு இருந்த ஆதி அமெரிக்கருக்கு 'இந்தியர்' என்றும் அப்போது கொலம்பஸ் பெயரிட்டார். ஆதி அமெரிக்கர் இப்போது நான்கு லட்சம் பேர் இருக்கின்றனர். அவர்களும் இன்றைய அமெரிக்கரும் தனித் தனியே வாழ்கின்றனர். ஆதி அமெரிக்கர் சிவப்பு நிறத்தவராக இருப்பதால், அவர்களுக்குச் சிவப்பு இந்தியர் என்ற பெயர் இப்போது வழங்கி வருகிறது. நம் நாட்டவரைச் சிவப்பு இந்தியரிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுவதற்காக, நம் நாட்டவரின் பாஸ்போர்ட்களில் கிழக்கு இந்தியர் (East Indians) என்ற சொற்களையே அமெரிக்க அரசினர் எழுதுகின்றனர்.

நீக்ரோக்கள்

அமெரிக்காவில் இரண்டு கோடி நீக்ரோக்கள் உள்ளனர். இந்தியாவில் ஹரிஜனங்களைப்போல அமெரிக்காவில் நீக்ரோக்கள் இருக்கின்றனர். இந்த இரு பிரிவினரும் இப்போதுதான் பிற இனத்தவருடன் ஒத்த நிலையை அடைந்து வருகின்றார்கள். இந்தியாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு இருப்பது போலவே அமெரிக்காவில் சட்டப்படி நீக்ரோக்களுக்கு எல்லா உரிமைகளும் உண்டு. இந்தியாவில் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்துக்கு மகாத்மா காந்தியடிகள் உழைத்தது போலவே, அமெரிக்காவில் நீக்ரோக்களை அடிமைப்படுத்தும் வழக்கத்தை ஒழிக்கவும், அவர்களை வெள்ளையர் சுரண்டு

வதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவும் ஆப்பிரகாம் லிங்கன் முயன்றார். இந்தியாவில் மற்றப் பகுதிகளைவிட கேரளத்தில் ஹரிஜனங்களின் நிலை மிக இழிவாக இருந்தது போன்றே, அமெரிக்காவில் மற்ற இராச்சியங்களைவிட பதின்மூன்று தெற்கு இராச்சியங்களில் நீக்ரோக்களின் நிலை தாழ்ந்ததாகவே இருந்து வருகிறது. இந்த இராச்சியங்களில் 1978ல் கூட நிறுவெறியின் விளைவாகச் சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்துள்ளன. நீக்ரோக்களுக்கு தனியாக மருத்துவச் சாலைகள் அமெரிக்காவில் பல இடங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பல்கலைக்கழகங்களில் மூன்று ஆண்டுக்கு முன்னரே நீக்ரோ மாணவர் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். வணிகத்திலும் பிற துறைகளிலும் நீக்ரோக்கள் விரைவாக முன்னேறி வருகின்றனர். அணுகுண்டைக் கண்டுபிடித்த பன்னிரண்டு விஞ்ஞானிகளுள் ஒருவர் ஒரு நீக்ரோ. புகழ்பெற்ற இசைவாணர் பால் ரோப்ஸன் குத்துச்சண்டை வீரர் ஜோலாயி ஐக்கிய நாடுகள் குழுவின் பிரதிநிதியாக பாலஸ்தீனத்தில் யூதருக்கும் அராபியருக்கும் நடுவராக இருந்து அமைதி நிலவப் பெரும்பாடுபட்டுச் சென்ற ஆண்டில் நோபல் பரிசுபெற்ற டாக்டர் பஞ்ச ஆகியோர் நீக்ரோக்களே. கார்ட்டர், அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவராக வந்தபிறகு ஏராளமான உயர் பதவிகளும் நீக்ரோக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பிற அமெரிக்கரைப்போலவே நீக்ரோக்களும் பந்தயங் கட்டி விரைவாகப் பொருள் ஈட்டும் சூதுகளில் பெருவிருப்புடையவர்கள்.

அமெரிக்கரின் சிறப்பியல்புகள்

அமெரிக்கர் பரந்த நோக்கமும், இளமை உள்ளமும் எல்லாத் துறைகளிலும் ஆழ்ந்த அறிவும் சிறிது பழகினவுடனேயே பிறரைக் கவரும்படியாக விருந்தோம்பும் குணமும் நிறைந்தவர்கள். பல்கலைக் கழகப் பட்டங்களை அமெரிக்கர் தம் பெயருக்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்வதில்லை. அமெரிக்க அரசினர் பட்டங்கள் வழங்குவதுமில்லை. கலை மதப்பற்று, ஆன்மீக விஷயங்கள் ஆகியவற்றில் ஆங்கில

பிரஞ்ச மக்களைப்போலத் தொன்மையான பெருமை, அமெரிக்கருக்கு இல்லை. எனினும் நுண்கலை வளர்ச்சியில் அமெரிக்கர் இப்போது கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர். இதன் பயனாகக் கலையுலகில் ஒரு மறுமலர்ச்சி அமெரிக்காவில் தோன்றியிருக்கின்றது.

மகாத்மா காந்தியடிகளின் அறிவுரைகளை அறிந்து பின்பற்ற வேண்டும் என்ற ஆவல் அமெரிக்கர் பலருக்கு இந்நாளில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவேகானந்த அடிகள் அமெரிக்காவில் சுற்றுப்பயணம் செய்து, இந்து மத ஆறவுரைகளைப் பற்றிச் சொற்பொழிவு செய்ததன் பயனாகப் பல நகரங்களில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தின் கிளைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அமெரிக்கர் பலர் அவைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

அமெரிக்கரிடம் இயற்கையாகவே நகைச்சுவை மிகுதியாக உண்டு; தன்னை மறந்து நகைச்சுவையில் ஈடுபட்டுச் சிரிப்பதும் அவர்களுடைய இயல்பு. சாரமற்ற செய்திகளையும் பிறர் சிரிக்கும்படி செய்வர். அவர்களுடைய பேச்சில் பரபரப்பும் ஆர்வமும் இருக்கும். சிரிப்பை அவர்கள் பயிற்சியாகக் கொள்கின்றனர். வாழ்வின் வெற்றிக்கு முகமலர்ச்சி இன்றியமையாதது என்பது அமெரிக்கர் கருத்து. தன்னைத் தான் சிரிக்கவைக்க வல்லவன் எல்லாத்துன்பங்களையும் எளிதில் வெல்ல முடியுமென்றும், ஜெர்மானியருக்கு நகைச்சுவையுணர்ச்சி இருந்திருந்தால், சென்ற போரே நிகழ்ந்திராதென்றும் அமெரிக்கர் நினைக்கின்றனர். அமெரிக்கரின் நகைச்சுவைக்குச் சான்றாகப் பின் வரும் நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகை நாளில் போக்குவரவுச் சட்டங்களை மீறுபவர் தண்டிக்கப்படுவதில்லை. அதற்குப்பதிலாக அவர்களுடைய வாகனங்களில் கிறிஸ்துமஸ் வாழ்த்துத்தாள்களைப் போலீசார் ஒட்டுவர்.

அமெரிக்கர் வீண்வேலையை விரும்பார். அதற்கு நேரமும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. 'வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு' என்ற முறையையே அவர்கள் விரும்புவர். எடுத்துக்

காட்டாக ரிடக்ஷன்-இன்-டாக்ஷன் (Reduction in taxes) என்பதற்கு டாக்ஸ்-கட் (Tax Cut) என்றே அமெரிக்கர் கூறுவர். எனவே, அமெரிக்கர் கையாளும் ஆங்கிலமொழி தனித்த இயல்புடையது. ஐந்துடாலர் நோட்டு என்பதற்கு ஐந்துடாலர் 'பில்' என்று சொல்லுவார்கள். ரசீது பில் என்பதற்கெல்லாம் 'செக்' என்று சொல்லுவார்கள். 'பி.ஏ.' என்பதற்கு 'ஏ.பி.' என்பர் அமெரிக்கர். பெட்ரோல் என்பதற்கு அமெரிக்கர் 'காசோலீன்' என்றும், ரயில்வே என்பதற்கு 'ரயில்ரோடு' என்றும், 'லிமிடெட் கம்பெனி' என்பதற்கு 'கார்ப்பரேஷன்' என்றும், 'லக்கேஜ்' என்பதற்கு 'பாகேஜ்' என்றுங் கூறுவர். அமெரிக்கர், சில சொற்களில் பயன்படுத்தும் எழுத்துக்களும் வியப்பைத் தருவன. அவற்றுள் இரண்டை இங்கே கூறலாம்.

Night = Nite; Cheque = Chek.

பேசுவதுபோல் எழுதவேண்டும்; பேசப்படும் மொழிக்கும் எழுதப்படும் மொழிக்கும் வேறுபாடு இருத்தல் கூடாது என்பது அமெரிக்கரின் கட்சி. இக்கருத்தையே காலஞ் சென்ற அறிஞர் ஜார்ஜ் டிபர்னாட் ஷா ஆதரித்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அமெரிக்க அரசியல் சட்டத்தில் ஏழு (இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் 395) பிரிவுகள் தான் உள்ளன. நேரத்தைச் சிக்கனம் செய்யவும், பலருக்கு நேரும் துன்பங்களைத் தவிர்க்கவும், அமெரிக்கர் தங்களுடைய ரீட்டல், ரிறுத்தல், முகத்தல், நாணய அளவுகளைத் தசாம்ச முறையில் அமைத்திருக்கின்றனர். இந்த முறைப்படி, அமெரிக்காவில் ஒருமைலுக்குப் பத்துப் பர்லாங்குகள் உள்ளன; ஓர் அந்தருக்கு 100 பவுண்டுகளும், ஒரு டன்னுக்கு 2000 பவுண்டுகளும் தான் உண்டு. டாலரின் சிறு பகுதிகளாகச் சதம் என்பது மட்டுமே உண்டு. 100 சதம் கொண்டது ஒரு டாலர்.

தபால் ஸ்டாம்புகளை ஒட்டியபின், 'ஏர் மெயில்' என்ற முத்திரைக்காக மற்றொரு சிறு காகிதத்தை ஒட்டுவது

இரட்டிப்பு வேலை எனக்கருதும் அமெரிக்கர் 'ஏர் மெயில்' என்று மேலச்சிட்ட (Overprint) ஸ்டாம்புகளை விற்கின்றனர். பார்சல்களில் பல ஸ்டாம்புகளை ஒட்டி நேரத்தை வீணாக்காமல், உரிய தபாற் கட்டணத்தை வாங்கிக் கொண்டு, அத் தொகையை ஒரு கருவிமூலம் ஒரு ரசீதாக அச்சிட்டுப் பார்சலின்மீது அந்த ரசீதை ஒட்டுவதே அமெரிக்கர் வழக்கம்.

சில மாதங்களில் 30 நாட்களும், வேறு சிலவற்றில் 31 நாட்களும், பிப்ரவரியில் 28 நாட்களுமாக வேறுபட்டிருப்பதற்குப் பதிலாக எல்லா மாதங்களிலும் 28 நாட்களே இருக்க வேண்டுமென்றும், ஜூன் ஜூலை மாதங்களுக்கு இடையே சேரல் 'Sol' என்ற மாதம் புதிதாக அமைக்கப்பட்டு 13 மாதங்களுக்கு 28 நாட்கள் வீதம் 364 நாட்களும் ஆண்டு முடிவு நாள் என ஒரு நாளும் ஆக 365 நாட்கள் இருக்க வேண்டும் என்றும், இந்த 365 ஆம் நாளைப் புதிய ஞாயிற்றுக்கிழமை எனக் கருதவேண்டும் என்றும் அமெரிக்கர் பலர் விரும்புகிறார்கள். இம்முறைப்படி எல்லா ஆண்டுகளிலும் எந்த மாதத்திலும் குறிப்பிட்ட ஒரு தேதி அதே கிழமையாகவே இருக்கும். வெஸ்ட்கிளாக்ஸ், கோடாக், ஷெர்ஸ்ட் போன்ற 400 பெரிய அமெரிக்க வணிகக் குழுவினர் இம் முறைப்படி, தங்கள் ஆண்டுகளை வகுத்திருக்கின்றனர். இந்த ஆண்டு முறையை உலகமுழுதும் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யவும் அமெரிக்கர் திட்டமிட்டுள்ளனர்.

பல இனத்தவரின் கலப்பு

பல நாகரிகங்கள், கலையியல்புகள் இவற்றின் விளைவாக இன்றைய இந்தியா உருவாகியிருப்பது போலவே, ஐரோப்பாவின் எல்லாப் பகுதி மக்களும் அமெரிக்காவில் குடியேறியிருக்கின்றனர். தாம் வாழும் நாட்டினிடமுள்ள பற்றினாலும், கலப்பு மணங்களாலும் இவர்கள் தங்களைத் தனித்தனி இனங்களாகக் கருதுவதில்லை. எல்லோரும் ஓர் குலம் (அமெரிக்கக் குலம்) எல்லோரும் ஓர் இனம்

(அமெரிக்க இனம்) என்ற எண்ணத்துடனேயே வாழ்கின்றனர்.

உரிமை மனப்பான்மை

தம் நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்குவது, தனிப்பட்டவரின் சொத்து உரிமை, தாம் தாம் விரும்பிய தொழிலைச் செய்வது, தம் குடும்பத்தைப் பேணுதல், தாம் விரும்பும் அரசியல் முறையை அமைப்பது, தத்தம் கடவுளை வழிபடுவது, உலக இன்பங்களைத் துய்ப்பது! ஆகியவற்றுக்குத் தங்கள் நாட்டில் முழு உரிமை இருப்பது பற்றி அமெரிக்கர் பெருமைப்படுகிறார்கள்.

எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் (God the Father, God the Son, and God the Holy Ghost என்ற) மூன்று கடவுளரிடம் நம்பிக்கை உடையவர்கள். அமெரிக்கர் 'God the Private Enterprise' தனிப்பட்டவர் தம் விருப்பப் படி அரசினர் இடையூறின்றிப் பொருள் ஈட்டத் தொழில் செய்யும் உரிமை' என்ற கடவுளையும் சேர்த்து நான்கு கடவுளரிடத்தில் நம்பிக்கை உடையவர் என்று கேலியாகச் சொல்லுவதுண்டு! அமெரிக்காவில் அரசினர் நடத்தும் ஒரே தொழில் அஞ்சல் நிலையமேயாகும்; போதிய ஊதியமின்மையால், இவற்றை நடத்த அமெரிக்க வணிகர் முன்வரவில்லையாம்!

போட்டியிடும் ரயில்கள்

அமெரிக்காவில் மொத்தம் 705 குழுக்கள் ரயில்களை நடத்துகின்றன. ஒரு நகரிலிருந்து மற்றொரு நகருக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று குழுக்களின் ரயில்கள் செல்லுகின்றன. ஒவ்வொரு குழுவும் தனித் தனியாகத் தன் செலவில் ரயில் பாதைகளும் ரயில் நிலையங்களும் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நம் நாட்டு முன்காலத்திய மூன்றாவது வகுப்புக்கு நிகரான 'கோச்சு' என்னும் வகுப்பில், ஒவ்வொரு

வொருவருக்கும் தனியிடமும், நம் நாட்டு இரண்டாம் வகுப்பிலுள்ளதைவிட மிகுதியான வசதிகளும் இருக்கின்றன. உட்காரும் இடத்தை ஒதுக்கி வைத்திருப்பதற்குத் தனிக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டுவதில்லை. ரயில் புறப்படும் இடங்களில் மட்டுமன்றி, இடையிலுள்ள நிலையங்களிலும் இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது. சிறு கட்டணம் செலுத்தினால், ரயிலிலுள்ள கண்டக்டரிடம் ஒரு தலையணையை வாடகைக்கு வாங்கிக் கொள்ளலாம். பிரயாணிகளின் பெட்டிகளையும் மற்றப் பொருள்களையும் வைப்பதற்கு ஒவ்வொரு வண்டியிலும் தனி இடங்களுண்டு. அந்த இடங்களில் மட்டுந்தான் பிரயாணிகள் தங்கள் பொருள்களை வைக்கின்றனர். நம் நாட்டில் நிகழ்வதுபோல் பொருள்கள் திருட்டுப் போவது மில்லை; "திருடர்கள் ஜாக்கிரதை" என்ற அறிவிப்புப் பலகைகளும் இல்லை. நெடுந்தாரம் செல்லும் வண்டிகள் எல்லாவற்றிலும் உணவுச் சாலையும் உண்டு; நமக்கு சுவண்டும் உணவின் பெயரை நாம் ஒரு தாளில் எழுதிக்கொடுப்பது இந்த உணவுச் சாலைகளிலுள்ள வழக்கம்.

முதலாளிகள்

அமெரிக்காவில் பெரு மூலதனம் உடையவரீது வெறுப்பு இல்லாமைக்குக் காரணம் அச்செல்வர்கள் நாட்டின் நலத்தைப் பாதுகாப்பதேயாகும். அநீதமாக எல்லா அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களும் தனிப்பட்டவர் ஏற்படுத்தியவையே. ஜெனரல் மோட்டார்ஸ் கம்பெனியார் புதுப்புது மாதிரிக் கார்களைச் சிறு உருவில் செய்துகாட்டு பவர்கட்குப் பெரும்பரிசுகள் கொடுக்கின்றனர். ஒருகோடி மாணவருக்கு, ஆண்டுதோறும் இக்கம்பெனியார் புத்தகங்களும் படங்களும் அச்சிட்ட சொற்பொழிவுகளும் அன்பளிப்பாக வழங்குகின்றனர்.

தொழிலாளர் நிலை

அரசினர் மட்டுமே தொழிலாளரின் நலத்தைப் பாதுகாப்பர் என்ற கொள்கையை அமெரிக்கர் ஒப்புக்கொள்ள

வில்லை. தொழிலாளி என்றால் வேலையாள் என்றோ, மதிப்பிற் குறைந்தவர் என்றோ பொருள் இல்லை; ஏனெனில், அமெரிக்கர் வீடுகளில் வேலையாட்களே இல்லை. இயந்திர உதவியோடு ஒவ்வொருவரும் தம் வேலைகளைத் தாமே செய்கின்றனர்.

ஹோட்டல்களில் பாத்திரம் கழுவுதல், தியேட்டர்களில் டிக்கட் விற்பது விவசாயப் பண்ணைகளில் உதவி செய்வது ஆகிய வேலைகளை மாணவர்கள் விடுமுறை நாட்களிலும், கல்லூரி நாட்களில் ஓய்வு நேரத்திலும் செய்கின்றனர்; இதனால் கிடைக்கும் தத்தம் சொந்த வருவாயின் வாயிலாகவே சிறு செலவுகளை எல்லா மாணவரும் ஈடு செய்கின்றனர்; பெற்றோர் உதவியின்றியே பலர் கல்வி கற்றுவிடுவர். நம் நாட்டில் தாய் தந்தையரைத் துன்பப் படுத்தி, அவர்களிடமிருந்து பணம் பெற்று; அதை வீண் செலவு செய்து, கல்லூரிகளில் கல்வி பெறும் மாணவ மாணவியர் அமெரிக்க இளைஞர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பெரிய படிப்பினை இதுவே.

வேறு வழிகளில் வருவாய் கிடைத்தபோதிலுங்கூட ஒவ்வோர் அமெரிக்கரும் ஒரு வேலை செய்ய விரும்புகின்றனர். சான்றாக, காலஞ்சென்ற தலைவர் ரூஸ்வெல்ட்டின் மக்களுள் ஒருவர் சுரங்கத் தொழிலாளியாயும், மற்றொருவர் புத்தகக் கடையில் வேலையாளாகவும் இருப்பதைக் குறிப்பிடலாம். இப்போதைய தலைவர் கார்ட்டரின் தாயார் இந்தியாவில் ஒரு தொழிற்சாலையில் பணி புரிந்தவர் ஆவார். வேலை செய்வதில் அமெரிக்கர் ஒரு பெருமையை உணர்கின்றனர்.

அமெரிக்கத் தொழிலாளி பிறரைவிடத் தான் தாழ்ந்த நிலையிலிருப்பதாகக் கருதுவதில்லை; பிறர்மீது பொருமைப் படுவதில்லை. நியூயார்க்கில் டாக்சிக்கார் ஓட்டுபவர்களில் சிலர் தம் பிரயாணிகளுக்கு அன்பளிப்பாகச் சிகரெட்டுத் தருவதும் நிகழ்ச்சி முறை. அமெரிக்காவில் தலைமுடி திருத்துபவர்கள் வாடிக்கைக்காரரைத் தம் இல்லங்களுக்கு விருந்துக்கு அழைப்பதும் உண்டு.

தொழிலாளரைவிடத் தாங்கள் உயர்ந்த நிலையிலிருப்பவர் என்ற மனப்பான்மை தொழிலாளராக இல்லாதவர்களிடம் கிடையாது. ஒருவர் தமக்குக் கீழ் வேலை செய்வதாக எந்த அமெரிக்கரும் சொல்லுவதில்லை; தம்முடன் வேலை செய்வதாகவே சொல்லுவர். அஞ்சல்களைக் கொடுப்பவரை அவர் அவ்வேலைபார்க்கும்போது மட்டுமே 'போஸ்ட்மன்' ஆகக்கருதுவது அமெரிக்க வழக்கம். ஓய்வு நேரத்திலும் தபால் வீடுமுறை நாட்களிலுங்கூட அவரை, 'போஸ்ட்மன்' ஆகக்கருதும் இந்தியாவிலுள்ள வழக்கம் அமெரிக்காவில் இல்லை. வேலை நேரம் தவிர, மற்ற நேரங்களில் தொழிலாளரையும் சமூகத்தில் ஓர் உறுப்பினர் என்றே அமெரிக்கர் நினைக்கிறார்கள்.

எந்த வேலைக்கும் ஒரு மதிப்புக் கொடுப்பதும் அமெரிக்கர் வழக்கம். விழாக்களின்போது, வீட்டினுள் பந்தல் அமைப்பது, காகிதங்களில் சித்திர வேலை செய்வது போன்ற தொழில் செய்பவருக்கு இண்டிரியர் டெகரேட்டர் (Interior Decorator) என்ற சிறப்பான பெயருண்டு. இது போலவே விவசாய மேஸ்திரிக்கு, பார்ம் எஞ்சினியர் (Farm Engineer) என்றும், முடிதிருத்துபவருக்கு ஹேர் கன்சல்ட்டன்ட் (Hair Consultant) முடி ஆலோசனையாளர் என்றும், வண்ணருக்குக் கிளீனர் (Cleaner) என்றும், தையற்காரருக்குக் கன்வெர்ட்டர் (Converter) என்றும், விசாரணைக் குமாஸ்தா (Enquiry Clerk) வுக்கு ரிசப்சன் மானேஜர் (Reception Manager) என்றும், லிப்ட் இயக்குபவருக்கு எலிவேட்டர் ஆப்பரேட்டர் (Elevator Operator) என்றும், மயானத்தில் சடங்குகள் செய்யும் தொழிலாளிக்குப் ப்யூனரல் டைரக்டர் (Funeral Director) என்றும், டைப் அடிக்கும் இயந்திரத்தை இயக்குபவருக்கு (டைப்பிஸ்ட் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாகச்) செயலாளர் (Secretary) என்றும் மதிப்பிற்குரிய பெயர்கள் வழங்குகின்றன. கிறித்தவக் கோவில்களில் விவிலிய நூலைப்படித்து அறவுரை கூறுபவர்க்கு 'அமைச்சர்' (Minister) என்று பெயர்.

அமெரிக்க அலுவலகங்களில் வேலை செய்யும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பதவிப் பெயர் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. "ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட்" பத்திரிகை, ஒவ்வொரு இதழிலும் தம் ஊழியர் ஒருவரைப் பற்றிய சிறு குறிப்பொன்று வெளியிட்டு, அவர்களைப் பெருமைப்படுத்துகிறது.

குடியரசுத் தலைவரின் ஆணைப்படி இப்போது அமெரிக்காவில் குறைந்த சம்பளம் மணிக்கு ஒரு டாலர். இதனால் வாரத்தக்கு நாற்பது மணி நேரம் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளிக்கு மாதம் ரூ 1500 கிடைக்கிறது; இதுவே குறைந்த சம்பளம், ஏதாவதொரு தொழிலுக்காகப் படித்தவர்களுக்கும், தொழில் அனுபவமுள்ளவர்களுக்கும் அதற்கேற்றபடி மிகுதியான சம்பளம் உண்டு; உணவு சாலைகளில் உணவு படைக்கும் பணிப் பெண்களுக்கும், வேறு பலருக்கும் உணவு உட்கொள்பவர் கொடுக்கும் அன்பளிப்பு மட்டும், நம் நாட்டில் அதே வேலை செய்பவருக்குள்ள சம்பளத்தைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு அதிகமாக இருக்கும்.

சம்பளத்தின் கீழ்வரம்புப்படி எந்த அமெரிக்கத் தொழிலாளியும் ஒரு கிலோ சர்க்கரை வாங்க 5 நிமிடமும், கோதுமை ரொட்டி வாங்க 6 நிமிடமும், ஒரு பவுண்டு காப்பிக்கொட்டை வாங்க 23 நிமிடமும், ஒரு கோழி வாங்க 27 நிமிடமும், ஒரு பவுண்டு வெண்ணெய் வாங்க 40 நிமிடமும், ஒரு மாத வீட்டு வாடகை கொடுக்க 3 நாட்களும் வேலை செய்தால் போதும். அந்தக்காலத்துக்குள் இவை வாங்க வேண்டியதற்கான சம்பளத்தை இவன் பெறுவான். அமெரிக்கத் தொழிலாளியின் நற்குணத்தையும் பொருளாதாரச் செழிப்பையும் பின்வரும் இரு நிகழ்ச்சிகளும் எளிதில் விளக்குவன.

ஒரு தொழிற்சாலையில் சம்பளம் கொடுத்த நாளில், ஒரு தொழிலாளி தன்னுடைய சம்பளத்தைக் காணாமற் போக்கிவிட்டான். உடனே, அவனுடைய தோழன் ஒருவன் தன் தொப்பியை எடுத்து எல்லோரிடமும் சுற்றி அனுப்பி

னாம். வார முழுவதும் வேலை செய்த தங்கள் சகோதரத் தொழிலாளியை வெறுங்கையுடன் மனைவி மக்களிடம் அனுப்புவது முறையன்று என்று எண்ணி, ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் பைக்குள் கையைவிட்டு டாலர் பில்களை (கரன்சினோட்டை அமெரிக்கர் பில் என்பர்) தொப்பியில் குவித்தார்களாம். இறுதியில், அந்தத் தொழிலாளிக்குத் தன் சம்பளத்தைவிடக் கூடுதலான தொகை கிடைத்து விட்டதாம்!

அமெரிக்க மோட்டார்த் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தொழிலாளிகள் தம் இல்லங்களிலிருந்து சொந்த மோட்டார்க்கார்களிலாவது அல்லது சொந்த மோட்டார் சைக்கிள்களிலாவது வருவது வழக்கம். இதையொட்டி வழங்கும் கதை ஒன்றுண்டு. அது வருமாறு:

ஓர் அமெரிக்கத் தொழிலாளி ரஷ்யாவுக்குச் சென்றான்; அங்கிருந்த ரஷ்யத் தொழிலாளி தொழிற்சாலை ஒன்றைக் காட்டி- “இது தொழிலாளரைச் சேர்ந்தது. இந்நாட்டில் எல்லாம் பொது உடைமை” என்று பெருமையாகச் சொன்னான். அங்கே நிற்கும் ஒருசில கார்கள் யாருடையன என்ற வினாவுக்கு, அவை தொழிற்சாலையை மேற்பார்க்கும் ஒரு சிலரைச் சேர்ந்தவை என ரஷ்யத் தொழிலாளி விடை பகர்ந்தான். சில வாரங்களுக்குப் பின்னர், அந்த ரஷ்யத் தொழிலாளி அமெரிக்கத் தொழிலாளியின் விருந்தினனாக வந்து, டெட்ராய்ட் நகரிலுள்ள ஒரு தொழிற்சாலையைப் பார்வையிட்டான். இந்தத் தொழிற்சாலை யாருடையது? என்று ரஷ்யத் தொழிலாளி கேட்டான். “தொழிற்சாலை முதலாளிகளைச் சேர்ந்தது; ஆனால் தொழிற்சாலைக்கு வெளியே நிற்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான கார்கள் தொழிலாளருக்குச் சொந்தமானவை!” என்று அமெரிக்கத் தொழிலாளி கூறவே, ரஷ்யத்தொழிலாளி வாயடங்கிப் போனான்.

விரைவில் வளர்ச்சியடையும் பண்பாடு

அமெரிக்கரின் குணச் சிறப்புகளை மேலும் கவனிப்போம். புதிய ஆராய்ச்சிகள் செய்வதிலும், முன்னமே பிறர்

செய்த ஆராய்ச்சிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதிலும் அமெரிக்கர் இணையற்றவர். கருத்துக்களை முதலிற் சொல்பவர் பிரிட்டிஷார்; ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றி வைப்பவர் அமெரிக்கரே. உதாரணமாகத் தொலைக் காட்சி (Television) ஆராய்ச்சியில் பிரிட்டிஷார் முதன்மை வகித்தனர். 1946 இலேயே இதைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கிய அமெரிக்கர், 1978-ல் 400 தொலைக்காட்சி நிலையங்களை (Television Transmitters) நிறுவியிருக்கின்றனர். விரைவாக எதையும் செய்யும் அமெரிக்கரின் ஆற்றல் இதிலிருந்து புலனாகும்.

“அமெரிக்கர் சாலைகளில் நடப்பதில்லை: ஓடுகிறார்கள்!” என்று சொல்வதுண்டு. “நாம் நீரில் வாழும் உயிர்களைப் போல நீந்தவும், பறவைகளைப் போல வானத்தில் பறக்கவும் கற்றுக்கொண்டுவிட்டோம். ஆனால் மனிதர்களைப் போலத் தரையில் நடக்க இன்னும் பழகவில்லை!” என்று ஓர் அமெரிக்கக் கட்டுரையாளர் வேடிக்கையாக எழுதியிருந்தார்.

“நன்றியின் இன்றே செய்க”, “இன்று என்பதும் நாளை என்பதும் இல்லை யென்பதற்கு அடையாளம்” என்பவற்றை வாழ்க்கையின் அடிப்படையாகக் கொண்ட அமெரிக்கர் உலகிலேயே உயரமான எம்பயர் ஸ்டேட் கட்டிடத்தை 19 மாதங்களில் கட்டி முடித்தனர். ஒவ்வொன்றும் 10,000 டாலர் விலையுள்ள 16 லட்சம் வீடுகளை ஆண்டுதோறும் கட்டுகின்றனர். ஐக்கிய நாடுகள் சபைக் கட்டிடத்தை ஓராண்டுக்குள் கட்டி முடித்தனர். தாஜ்மஹால் கட்டும் வேலை 20 ஆண்டுகளுக்குமேல் நடைபெற்றதையும் நாம் இங்கே நினைவிற் கொள்ளலாம். எவருக்கும், அவரவர் அளவுக்குச் சரியான உடைகளை ஐந்தாவது அவென்பூவிலுள்ள கடைகளில் துணியைக் கொடுத்த ஒரு மணி நேரத்தில் தருகின்றனர்.

குறைந்த உறக்கம்

அமெரிக்கரின் மற்றொரு குணம் அவர்கள் மிகக் குறைந்த நேரம் உறங்குவதாகும். ஓயாமல் வேலை செய்வதாலும், கவலை

யாலும், உணர்ச்சி வேகத்தாலும் போதிய உறக்கமின்றி வாழும் அமெரிக்கர் ஒரு கோடிப் பேருளர். உறக்கம் வருவதற்காக ஒவ்வொரு இரவிலும் 65 இலட்சம் மாத்திரைகளை அமெரிக்கர் உட்கொள்கின்றனர். போதிய உறக்கமின்மையால், பல லட்சம் அமெரிக்கர் பைத்தியக்காரராக இருக்கின்றனர். மேற்கூறியவற்றால்

* “நெடுநீர் மறவி மடிநாயி னுஞ்ங்
கெடுநீரார் காமக் கவள்”

(பொருட்பால்-அரசியல்-மடியின்மை)

என்ற குறளுக்கு அமெரிக்கர் தக்க எடுத்துக்காட்டாக இருப்பது புலனாகும்.

அமெரிக்கர் எந்த வேலையையும் பிறரிடமிருந்து இலவசமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளுவதில்லை; அதற்கென ஒரு தொகை கொடுத்து விடுவர். க்யூ வரிசையில் முன் இடத்தை விட்டுக் கொடுப்பவர்களுக்கு ஒரு டாலர் வரை கொடுக்கும் அமெரிக்கரைப் பல ஐரோப்பிய நாடுகளிற் கண்டேன். இதைப்போன்று மற்றவர்களும் தம்மிடம் பெறும் ஒவ்வொரு உதவிக்கும் தமக்குப் பொருளீடு செய்ய வேண்டுமென்று அமெரிக்கர் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

அமெரிக்கரின் கவலைகள்:— இறக்குமதியை விட ஏற்றுமதி ஆண்டுதோறும் மிகுந்துகொண்டே போகிறதே! இந்நிலையை எவ்வாறு சரிக்கட்டுவது? 100 ஆண்டுகட்கு மேலும் உயிருடனிருப்பவர்களின் தொகை கூடிக்கொண்டே போகிறதே! இதனால் தீமைகள் ஏற்படுமா? (60 ஆண்டுகட்கு மேற்பட்ட அமெரிக்கர் 2 கோடிப் பேருளர்.)

அமெரிக்காவில் இல்லாதவை:— சமூக நன்மைக்கான எல்லாவற்றையும் அரசினரே செய்ய வேண்டும் என்று

* “காலதாமதத் செய்யந் தன்மை, மறதி, சோம்பல், உறக்கம் என்னும் இந்த நான்கும், அழியும் இயல்புள்ளவள் வீரும்பியேறும் மரக்கல் மாதும்” என்பது இதன் பொருள்.

எதிர்பார்க்கும் மனப்பான்மை, போதிய நேரம், பஞ்சம், குண்டு உள்ள சோடாப் புட்டிகள், பிளாட்பாரம் டிக்கட்டுகள், மாம்பழம், தணிக்கை அதிகாரி (Censor,) உணவுப் பங்கீடு, மாணவர் வேலை நிறுத்தம், மரியாதையைப் பற்றிய தப்பிப்பிராயங்கள் (Formality), சம்பிரதாயத்துக்காகவும் சட்டத்துக்காகவும் வேடிக்கையான காரியங்களைச் செய்வது, முடிவாகிவிட்ட விஷயங்களின் தகுதி-தகுதியின்மை பற்றி வெற்றூரையாடல்.

அமெரிக்கருக்கு விருப்பமானவை:— சுறுசுறுப்பான பேச்சு, தோட்டவேலை, இயற்கை அழகைக் கண்டு இன்புறுதல், பிளாஸ்டிக் பொருள்கள், சூயிங்கம் ('ChewingGum') என்னும் சுவைக்கும் மிட்டாய், உயிரைத் துரும்பாக மதிக்கும் இயல்பு, புள்ளிவிவரங்கள், இளமை, பலநிறங்கள், விஞ்ஞானப்புதுமைகள், ஊர் சுற்றுதல், தேனீவளர்த்தல், சோதிடம், பொருட்காட்சி மண்டபம், 'கோக்ககோலா' என்ற குளிர்ந்த பானம் நீராடும் அறை, விருந்தோம்பல், லாப்ஸ்டர். (லாப்ஸ்டர் என்பது நடக்கும் கால்களுடைய ஓர் உயிரினம்; பெரிய உருவ முடையது; பெருங்கடலில் பிடிக்கப்படுவது உணவாகப் பயன்படுவது.)

அறிவுக்கு ஊக்கமுட்டும் வாய்ப்புக்களும், எதை எடுத்தாலும் ஆராய்ச்சி புரிந்து திட்டமிடும் மனப்பான்மையும் அமெரிக்கரிடம் உண்டு. மூன்றாண்டுகள் அமெரிக்காவிற்கல்வி பயின்றவரும், சத்துணவு ஆராய்ச்சி நிபுணரும் கோயமுத்தூர் ஸ்ரீ அவினாசிலிங்கம் மனை இயல் கல்லூரி முதல்வரும் ஆகிய டாக்டர் ராஜம்மாள் தேவதாஸ் அவர்கள் கூறுவதுபோல், "அமெரிக்கா இன்று செல்வத்திலும் அறிவிலும் மேம்பட்டு விளங்குவதற்குத் காரணம், ஆராய்ச்சியினடியாகப் பிறந்த ஆதாரங்களை நடைமுறையில் வாழ்க்கையின் இப்பங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதாகும். ஒழுக்கம் ஓங்கி உயர்வதற்கும், செல்வம் செம்மையுடன் பெருகுவதற்கும், கல்வி கசடற வளர்வதற்கும், அடிப்படையான ஆராய்ச்சி மிகவும் இன்றியமையாதது..... எவ்வளவுக்

கெவ்வளவு ஒரு நாட்டில் ஆராய்ச்சியின் செல்வாக்குப் பெருகுகின்றதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்நாட்டில் பழமையின் கொடுமை மறைந்து, புதுமை புத்துருவம் பெற்று, வாழ்க்கை நிலையும் கல்வியும் சிறப்புற்றுப் பண்பாடும் உயர்வடையும்.”

3. பெண்கள்

ஒரு நாட்டில் மக்கள் வாழும் வகையை அறிவதற்குக் குடும்பங்களைப் பற்றிய விவரங்களையும், குடும்பத்தின் சிறந்த உறுப்பினராகிய பெண்களின் நிலையையும் ஆராய்ந்தறிவது இன்றியமையாததாகும்.

இந்த நூற்றாண்டில் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு பெரிய மாறுதல் இருபாலாருக்கும் இடையேயுள்ள உறவைப் பற்றியதே. இப்போது அமெரிக்க ஆடவரும் பெண்டிரும் ஒருவரோடொருவர் எளிதாக மனவேறுபாடின்றிப் பழகி வருகின்றனர். பஸ் அல்லது ரயில், முன்பின் அறியாத ஒரு பெண்ணும் ஓர் ஆணும் அடுத்தடுத்து இருந்து பயணம் செய்யும்போது, அவர்கள் இருவரும் இனிமையாகப் பேசிக்கொள்வது இயல்பு. ஆனால், இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளால் மேலும் உறவு கொண்டாட ஒருவர் விரும்புவதாக மற்றவர் கருதுவதில்லை.

உடல் வலிமை

அமெரிக்க ஆடவரைப் போலவே பெண்டிரும் கலங்காத நாட்டுப் பற்றும், அசைக்க முடியாத ஆண்மையும் அருளும், பொது நன்மைக்குப் பாடுபட வேண்டுமென்ற உறுதிப்பாடான உள்ளமும், அதற்குரிய உடல்வலிமையும் உடையவர்களாயிருக்கின்றனர். ஆடவரைப் போலப்

பெண்டிரும் விளையாட்டுகளில் மிக்க விருப்பமுடையவர். இருபாலாரும் தமது முக்கிய அலுவல்களில் விளையாட்டையும் ஒன்றாகக் கருதுகின்றனர். எல்லா விதமான விளையாட்டுகளிலும் பெண்களும் ஈடுபடுகின்றனர். பெரும்பான்மையான அமெரிக்கப் பெண்கள் மோட்டார்க் கார்களை ஓட்டுகின்றனர்; அமெரிக்காவில் ஆடவர் மோட்டார்க் கார்கள் ஓட்டும்போதுதான் பெரும்பாலும் விபத்துக்கள் நேர்கின்றனவாம்! ஆகாய விமானம் ஓட்டும் வல்லமையுள்ள ஏழாயிரம் அமெரிக்கப் பெண்டிர் இருப்பதும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கது. விளையாட்டுக்கு அடுத்தபடியாக அமெரிக்கப் பெண்கள் தோட்டக் கலையில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவராயிருக்கின்றனர்.

மணம்

அமெரிக்காவில் மணம் செய்துகொண்டே ஆகவேண்டும் என்பதில்லை. இதனால், ஆண்களிலும் சரி, பெண்களிலும் சரி, வயது வந்தும் மணமாகாதவர் பல்லாயிரம் உளர்த்தத்தம் உரிமைகளை மனைவிக்கோ கணவனுக்கோ வீட்டுக்கொடுக்கவும், குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்கவும் இவர்கள் விரும்பாததே இந்நிலைக்குக் காரணம்.

கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்ததும், குடும்பப் பொறுப்பேற்கக் கணவனைத் தேடும் வழக்கம் அமெரிக்காவில் இல்லை. இடையே சில காலம் ஏதாவதொரு வேலையில் பெண்களும் அமருவது முறையாகிவிட்டது. சராசரி 25 வயதில் ஒரு பெண் 25 வயதுள்ள ஓர் இளைஞனைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதலே அங்குள்ள வழக்கம்.

அமெரிக்காவில் காதல் முறையில் மணம் நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொரு பெண்ணும் தனக்கு விருப்பமுள்ள ஆண்மகனோடு பல மாதங்கள்— சிலர் சில ஆண்டுகள்— வரை எல்லாத் துறைகளிலும் கூடிப்பழகி, ஒருவர் மற்றவரின் பழக்கவழக்கம், விருப்பு வெறுப்பு, குற்றங்குறை

ஆகியவற்றைத் தெரிந்து சம்மதித்துத் தான் திருமணம் முடித்துக் கொள்ளுகின்றனர். எனவே, மனம் ஒத்தாலன்றிச் செல்வம் அல்லது பதவிக்காகத் திருமணம் அமெரிக்காவில் நடைபெறுவதில்லை. சாதிமத வேறுபாடுகளால் திருமணங்கள் தடைப்படுவதில்லை. காதலித்துத் தன் கணவனைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட பெண் தன் தாய் தந்தையர்க்குத் தெரிவித்தால் தான், அவர்கள் (அன்பளிப்புக்களுடன்) மண விழாவுக்கு வருவது வழக்கம்.

மனம் ஒன்று படாவிடில், மண முறிவு (Divorce) செய்து கொள்ள இருதிறத்தாருக்கும் உரிமையுண்டு. மண முறிவு செய்து கொள்ளுபவர்கள் எட்டுப் பேரில் ஒருவர். சில சமயங்களில் அற்பமான காரணங்களால் மணமுறிவு ஏற்படுகிறது “அமெரிக்காவில் ஒரு பெண் தான் அணியும் உடையை தன் கணவன் ரசிக்கவில்லை என்ற காரணத்துக்காகக் கூட விவாக ரத்துச் செய்து கொண்டு விடுகிறாள்; இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் இது எங்கு போய் முடியுமோ?” என்று ஒரு பேராசிரியர் கூறுகிறார். இவ்வாறு பிரியும் போது, அவர்களில் யாராவது ஒருவர் குழந்தைகளைத் தம்முடன் அழைத்துச் செல்லுவார். குழந்தைகளைத் தாயார் அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றும், குழந்தைகளைப் பேணும் செலவிற்காக ஒரு தொகையைத் தந்தை சில ஆண்டுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் நீதிமன்றத்தார் கட்டளையிடுவர்.

கணவன் இறந்துவிடின் மனைவி மறுமணம் செய்து கொள்ளுவாள். பெரும்பாலும் கணவனை இழந்த பெண்களிடம் பெருஞ் செல்வம் சிக்குவதால், அவர்கள்மீது பிற பெண்கள் பொருமைப்படுவர்!

கணவனும் மனைவியும்

அமெரிக்கச் சமூகத்தில் கணவனும் மனைவியும் ஒருவர் அற்றொருவருடைய உரிமைகளையும் அவர்களுக்குரிய வசதி

கனையும் உணர்ந்துகொண்டு, அவைகளுக்குத் தாம் எவ்வகையிலும் இடையூறுக இல்லாமல் வாழ்கின்றனர். வீட்டினுள் இருப்பது போலவே வெளியிலும் ஆணும் பெண்ணும் சரிசமானமாக வாழ்கின்றனர். மணமான பெண்களும் எல்லா வேலைகளிலும் இருப்பது கண்கூடு. ஆண்கள் செய்யும் எந்த வேலையும் பெண்களும் செய்கின்றனர். இதனால் வீட்டு வேலையைப் பார்க்கும் பெண்கள் அதற்கெனத் தமக்கு ஒரு சம்பளத்தைக் கணவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றனர்! வருவாயில் முன்றில் ஒரு பகுதியைக் கணவன் தன் சொந்தச் செலவுகளுக்கு வைத்துக் கொள்வதும், ஒரு பகுதியை மனைவிக்கு (வீட்டு வேலைக்குப் பதிலாக அந்த நேரத்தில் வேறுவேலை செய்தால் அவள் பெறக்கூடிய வருவாய்க்கு ஈடாக)க் கொடுப்பதும், முன்றுவது பகுதியிலிருந்து கணவனும் மனைவியும் குடும்பச் செலவு செய்வதும், பல அமெரிக்கக் குடும்பங்களில் வழக்கம்.

வீட்டு வேலை

அமெரிக்காவில் என்னைக் கவர்ந்தவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது, மிகச் சில வீடுகளில் மாத்திரமே வேலையாட்கள் இருப்பதுதான். சமையல் போன்ற எல்லா வேலைகளிலும் நமக்கு விருந்தளிக்கும் குடும்பத்தினருக்கு விருந்தினர் உதவி புரிவதும் அமெரிக்காவில் வழக்கம். வேலையாளின்றியே அமெரிக்கப் பெண்கள் குடும்ப வேலைகளைச் செய்வதற்கு உதவும் பல கருவிகள் உள்ளன. இவற்றுள் சில:— ரொட்டி சுடும் கருவி (Toaster), முட்டையை உணவாக்கப் பயன்படும் கருவி, உணவைப் பக்குவமான நிலையில் வைத்திருக்கும் கருவி (Electric Deep Freezer), வெண்ணெய்திரட்ட உதவும் கருவி, (Electric Churns), உண்ட கலங்களை கழுவ உதவும் கருவி (Electric Dish-Washer), ஐஸ் பெட்டி (Refrigerator) துணி துவைக்குங்கருவி, துவைத்த துணியைக் காயவைக்குங் கருவி, மின்சாரத் தையல் இயந்திரம், மின்சாரத்தால் வீட்டைத் தூய்மையாக்குங் கருவி (Electric Sweeper).

குழந்தைகள்

வேலையாளின்றியே அமெரிக்கப் பெண்கள் தம் வீட்டு வேலைகளைக் கவனித்து வருவதற்கு மற்றொரு காரணம், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் மிகச் சிறியதாக இருப்பதே. இதனால் குடும்பத்தொல்லை குறைகின்றது. மிகுதியான மக்களைப்பெற்ற அமெரிக்கப் பெண் பெருமைப்படுவதில்லை; மிகுதியான நிறையுள்ள குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பவள் தான் பிறர் பொருமைக்கு ஆளாவதுண்டு. ஒவ்வொரு குழந்தையும் பிறந்த அன்றே நிறுக்கப்படுவதையும் இங்கே நினைவிற கொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கை இன்பமயமாக இருப்பதற்கும் வாழ்க்கை நிலை உயர்வதற்கும் குடும்பத்தில் குழந்தைகள் குறைவாக இருக்க வேண்டுமென்று அமெரிக்கர் நினைக்கிறார்கள்.

நம் நாட்டிலும் வாழ்க்கை நிலை உயரவேண்டுமாயின் கருத்தடைக்கான சுகாதார முறைகளைக் கையாள வேண்டுவது மிகமிக இன்றியமையாதது. “இந்திய அரசினர் விஞ்ஞான முறைப்படி நடவடிக்கை எடுத்து, மக்கட் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த 1975-76-ம் ஆண்டுகளில் சில நடவடிக்கைகள் எடுத்தனர்.” அந்த முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும்.

அமெரிக்காவில் குழந்தைகள் இல்லாதவர்களும், ஆண் குழந்தைகள் மட்டும் உடையவர்களும் மற்றவர்களுடைய பெண் குழந்தைகளை எடுத்து வளர்ப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அமெரிக்கப் பெண்கள் குழந்தைகளை வளர்க்கும் முறையையும் இங்கே ஆராயலாம். அவர்கள் குழந்தைகளைப் பயமுறுத்துவதில்லை; குழந்தைகளின் மனத்திலிருந்து பயத்தைப் போக்க முயலுகின்றனர். ஆகாய விமானத்தைக் கண்டு பயம் ஏற்படுவதைத் தடுக்கத் தொட்டிலில் கிடக்கும் குழந்தைகளுக்குப் பொம்மை ஆகாயவிமானங்களைக் கொடுக்கின்றனர். பள்ளிக்குச் சென்றதும் பொம்மை விமானங்களை அவர்

களுக்குச் செய்து காட்டுகின்றனர். இவ்வாறெல்லாம் இயந்திரங்களில் குழந்தைகளுக்கு ஆர்வத்தை வளர்க்கின்றனர். குழந்தைகள், தம் விருப்பப்படி எந்தக்காரியத்தையும் செய்யவும், பெற்றோர்களின் இடையூறின்றி வாழவும் பல ஏற்பாடுகள் உள்ளன. ஆறு மாதத்துக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி அறைகளில் உறங்குவதும் அமெரிக்காவில் வழக்கமாயுள்ளது. கடவுளை வழிபட்டுத் தமக்கு வேண்டியதை எதிர்பார்க்கக் கூடாதென்றும், உழைப்பது கடவுள் வழிபாட்டுக்கு ஒப்பானதே என்றும் அமெரிக்கர் குழந்தைகளுக்கு வலியுறுத்தி வருகின்றனர். தமது உழைப்பால், மாலைப்பொழுதில் ஏதாவது ஒரு சிறு குற்றேவல் செய்து பொருள் ஈட்டுகின்றனர். அதில் ஒரு பகுதியை அமெரிக்கக் குழந்தைகள் தம் பெற்றோருக்குக் கிறிஸ்துமஸ் பெருநாளன்று அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கப் பயன்படுத்துவதையும் நம்நாட்டவர் அறிந்து கொள்ளுவது இன்றியமையாதது.

அமெரிக்கர் வீடுகளுக்கு நாம் செல்லும்போது, தங்கள் குழந்தைகள் தங்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கிய பொருள்களைப் பெற்றோர்கள் பெருமிதத்துடன் காட்டுகின்றனர். எந்தத் துறையில் குழந்தைகளுக்கு ஆர்வம் இருக்கிறதோ அந்தத் துறையிலேயே அவர்களை ஊக்குவிக்கின்றனர். 'உனக்கு இதெல்லாம் வராது' என்று சொல்லி அவர்களுடைய அறிவு மழுங்கிவிடச் செய்ய மாட்டார்கள்.

வைத்தியரிடம் அவ்வப்போது குழந்தைகளை அழைத்துச் சென்று, தம் உடல் நலத்தைப்பேணும் நண்பர்தான் வைத்தியர் என்று குழந்தைகள் உணரும்படி தாய்மார் செய்கின்றனர்; வைத்தியரைக் கண்டதும் பயப்படாதபடி குழந்தைகளைப் பழக்குகின்றனர்.

இவற்றால் சிறுவயதிலேயே குழந்தைகள் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நடந்து கொள்ளுகின்றனர்; வாழ்க்கை முறையை அனுபவத்தால் தெரிந்து கொள்ளுகின்றனர். குழந்தைகளின் சொந்த வளர்ச்சியை ஒருவரும் எவ்விதத்திலும் தடைசெய்வதில்லை. குடி ஆட்சி என்பது மற்றவரின் உரிமைகளை ஒப்புக் கொண்டு, தம் உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதாகும். இக்கொள்கையில் அமெரிக்கர் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே ஊறித் திளைக்கின்றனர். விளையாடும் போது கூட இன்ன விளையாட்டே விளையாட வேண்டும் என்று அமெரிக்கப் பள்ளிக்கூடங்களில் குழந்தைகளை வற்புறுத்துவதில்லை.

நகரசபையார் குழந்தை பிறந்த நாளைப் பற்றிய உறுதி மொழிச் சீட்டு (Birth Certificate) வழங்கும்போது குழந்தை வளர்க்கும் முறைகளை விளக்கும் புத்தகமொன்றையும் பெற்றோருக்கு இலவசமாக வழங்குகின்றனர்.

மூன்றாண்டு நிறைவெய்தும் வரையில் அமெரிக்கப் பெண்கள் தம் குழந்தைகளுக்கு வாரந்தொறும் கீழ்க்கண்ட உணவை ஊட்டுகின்றனர் :

பச்சைக் காய்கறிகள்	...	1	கிலோ
சிட்ரஸ் பழமும் தக்காளிப் பழமும்...	...	1	"
பச்சைப் பட்டாணி, பேரிச்சம்			
பழம், பிற பழங்கள்	...	1	"
தானியங்கள்	...	$\frac{3}{4}$	"
மீன் எண்ணெய்	...	$\frac{1}{2}$	"
உருளைக் கிழங்கு	...	$\frac{1}{4}$	"
முட்டைகள்	...	3	"
(நாள் தொறும்) பால்(காப்பி அன்று)...		4	கோப்பை

குழந்தைகள் விரும்பி உண்ணும்படி, கூடுமானவரை, பல நிறங்களுள்ள உணவுகளை ஆக்குகின்றனர்.

பெண்டிர் செய்யும் வேலைகள்

அமெரிக்கத் தொழிலாளரில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் பெண்கள். எனவே, 'மெல்லியலார்' செய்யாத வேலையே இல்லை எனலாம். எல்லா அலுவலகங்களிலும் செயலாளர் வேலை செய்பவர்கள், சில்லறைக் கடைகளில் பொருள்களை விற்பவர்கள், நூல் நிலைய அலுவலாளர்களாக (Librarians) இருப்பவர்கள் ஆகியோரில் பெரும்பான்மையோர் பெண்களே. பத்திரிகைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களில் நான்கில் ஒரு பங்கினர் பெண்டிரே. ஆசிரியர் பதவியிலும் பல்லாயிரம் பெண்கள் உளர். போலீஸ்காரராகவும் சங்க ஊழியராகவும் பல ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பெண்கள் வேலை பார்க்கின்றனர். உடல் வலிமையுள்ள பல பெண்கள் அளவிடற்கரிய இன்னல்களுக்கிடையே காட்டிலாக்காவில் பணியாற்றுகின்றனர். காடு வெட்டி நாடாக்குவதிலும் பல்லாயிரம் பெண்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். உலக முழுதும் சுற்றிப்பார்க்க வேண்டுமென்ற அமெரிக்கரின் இயல்புக்கேற்பப் பலர் ஆகாய விமானங்களில் (Air hostess) பணிப்பெண்களாக உள்ளனர். இவைபோன்ற பல தொழில்களில் பெண்கள் அமர்ந்திருப்பதால், "தம் வீடு தவிர வேறு எங்கும் அமெரிக்கப் பெண்களைக் காணலாம்!" என்று கேலியாகச் சொல்வதுண்டு. நம் நாட்டிலும் இப்போது இதுபோன்ற நிலை பெருநகரங்களில் உருவாகி வருகிறது.

அரசியல்

பல அமெரிக்க நகரங்களில் மேயர் பதவியைப் பெண்கள் வகிக்கின்றனர். அமெரிக்கப் பெண்கள் அமெரிக்க அரசியலில் மறைமுகமாக மிக்க செல்வாக்குடையவர்களாக இருக்கின்றனர். உலக அரசியல் துறையில் பெண்கள் ஈடுபடுவதற்கு ஆக்கந் தரும் முறையில் ஒரு கல்லூரி மசாசூட்ஸ் இராச்சியத்தில் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்கத் தலைவர் தேர்தலில், தேர்தலுக்கு நிற்பவரின் மனைவியைப் பற்றியும்

வாக்காளர் கவனிப்பார்கள். அவள் தம் நாட்டின் முதன்மைவாய்ந்த பெண்ணையிருக்கத் தகுதியுள்ளவளாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் அமெரிக்கர் கண்ணுங் கருத்துமாயிருக்கின்றனர்.

பொது நலப்பணி

அமெரிக்காவில் ஆடவரைக் காட்டிலும் பெண்பாலருக்குச் சமயப்பற்று மிகுதியாக உண்டு. ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் சிறுவர் சிறுமியருக்கு விவிலிய நூல் (Bible) வகுப்பு நடத்தும் பெண்கள் சில ஆயிரம்பேர் உளர்; வேறு விதங்களிலும் சமூக நன்மைக்கான பணிகளில் பல அமெரிக்கப் பெண்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஓய். டபிள்யூ. சீ. ஏ., பெண் சாரணர் (YWCA, Girl Scouts) ஆகிய இயக்கங்கள் உள்பட, பெண்களின் நலத்தைப் பேணப் பல கழகங்கள் அமெரிக்காவெங்கும் உள்ளன. வறுமையாலும் பிணியாலும் வருந்தும் மக்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்க இவற்றின் வாயிலாகப் பலவாறான தொண்டுகளை இம்மங்கையர் செய்து வருகின்றனர்.

குணங்கள்

பிறருக்குப் பயன்பட்டு வாழவேண்டுமென்ற எண்ணம் அமெரிக்கப் பெண்டிருக்கு உண்டு. அவர்கள் கூடி வாழும் இயல்புடையவர்கள், இயற்கை வனப்பில் ஈடுபடும் மனப்பண்பும், புன்முறுவல் பூத்த முகமும், நகைச்சுவை போற்றும் நாநலம் போன்ற நல்லியல்புகளும் அவர்களிடம் பொருந்தியுள்ளன. தாம் பெருஞ் செல்வர் என்ற அகந்தையான மனப்பான்மை அவர்களிடம் காணப்படவில்லை. தோற்றம் எவ்வாறிருப்பினும் அவர்கள் எளிமையான மனத்தரே. அமெரிக்கப் பெண்கள் புதுப்புது மாதிரியான உடைகளில் விருப்ப முடையவர். அவர்களுடைய உடைகள் மிக விரைவில் உருமாறுந் தன்மையன.

பொழுது போக்காக, நாய் அல்லது பூனையை வளர்ப்பது பெண்களின் வழக்கம். பத்து அமெரிக்கப் பெண்களில் ஏழு பேர் பூனைகளை வளர்க்கின்றனர்; நான்கில் ஒருவர் பியானோ (Piano) என்னும் இசைக்கருவியை வாசிக்கின்றனர்.

அமெரிக்க ஆடவரைப் போலவே பெண்டிரும் போதிய நேரமின்றித் துன்பப்படுகின்றனர். இதனால் அவர்கள் தம் நீண்ட கூந்தலை வளர்த்துப் பலவாறாகப் பின்னித் தொங்க விடுவதற்குப் பதிலாக ஆடவரைப் போலவே தாமும் தலை முடியைக் கத்தரித்து விடுகின்றனர்.

தத்தம் தேசத்துப் பெண்கள் தம்மைவிட எவ்வேலையையும் மெதுவாகவே செய்வதாக எல்லா நாட்டு ஆடவரும் கருதுகின்றனர். அமெரிக்கப் பெண்களைப் பற்றியும், அந்நாட்டு ஆடவர் சிலர் இவ்வாறு என்னிடம் குறை கூறினர். எனினும், வேற்று நாட்டுப் பெண்டிரைவிட அமெரிக்கப் பெண்டிர் சுறுசுறுப்பானவர்கள் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

அமெரிக்காவில், எங்கும் எப்போதும் பெண்களுக்குத் தக்க மதிப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஓரிடத்திற்குள் செல்லும் போது ஆடவரே கதவைத் திறந்துவிட்டு, பெண் உள்ளே சென்ற பின்னரே தாம் செல்ல வேண்டும். ஓர் ஆண் ஒரு பெண்ணைச் சந்திக்கும்போது, அவளுடன் கை குலுக்குவதா இல்லையா என்பதை அவளே முடிவு செய்ய வேண்டும். இவை போன்ற நிகழ்ச்சிகள் மிகப் பல. இவற்றை விரிக்கிற்பெருகும்.

இந்த நூற்றாண்டில் அமெரிக்கப் பெண்களில் தலை சிறந்து விளங்கியவர் திருமதி எலியனார் ரூஸ்வல்ட், அமெரிக்கத் தலைவராயிருந்த ரூஸ்வெல்டின் மனைவி. முதிய வயதிலும் இவ்வம்மையார் பல துறைகளில் முற்றும் ஈடுபட்டிருந்தார். ஐக்கிய நாடுகள் குழுவிலும் வேறு பல இடங்

களிலும் தாம் ஆற்றிய பணியால் திருமதி எலியனார் ரூஸ்வல்ட் அமெரிக்கப் பெண்களின் சிறப்புக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கினார். மை டே "My Day" என்ற தலைப்பில் இவ்வம்மையார் 1936 முதல் எழுதிய குறிப்பை (Diary) மிகப் பல அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டன. ஏறக்குறைய ஒரு கோடி மக்கள் அதைப் படித்து மகிழ்ந்தனர்.

4. பிரிஸ்கோ

நியூயார்க்கிலிருந்து 5000 கி. மீ. தொலைவிலுள்ள சான் பிரான்சிஸ்கோவுக்கு 14 மணி நேரத்தில் 114 டாலர் செலவில் நான் ஒரு விமானத்தில் போய்ச் சேர்ந்தேன்.

நியூயார்க்கும் சான் பிரான்சிஸ்கோவும்

நியூயார்க்கிலிருந்து சென்றதால் அந்த நகரை அளவுகோலாகக் கொண்டுதான் நான் இந்த நகரத்தைப் பார்த்தேன். நீண்ட பேச்சுக்கோ, நீளமான பெயருக்கோ நேரமில்லாத அமெரிக்கர் நியூயார்க் நகரத்தை 'NYC' என்பது போல சான் பிரான்சிஸ்கோ நகரத்தையும் சுருக்கமாக பிரிஸ்கோ என்பர்.

நியூயார்க்கை போலவே பிரிஸ்கோவும் எந்த அமெரிக்க இராச்சியத்துக்கும் தலைநகராக இல்லாதது கவனிக்கத்தக்கது. இதற்குக் காரணம், பெரு நகரங்களிலுந் துறைமுகங்களிலும் அரசியல் தலை நகரங்கள் இருந்தால், அங்கே யுள்ள வணிகர் அரசினரிடம் செல்வாக்குப் பெற்றுவிடக்கூடும் என்று அஞ்சி, அமெரிக்கத் தலை நகரங்கள் சிற்றூர்

களிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று அமெரிக்க அரசியலை வகுத்தவர்கள் முடிவு செய்துள்ளதே.

நம் நாட்டில் பம்பாயும் கல்கத்தாவும் போலவே அமெரிக்காவில் நியூயார்க்கும் பிரிஸ்கோவும் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டுமே அமெரிக்காவில் பெரிய துறைமுகங்கள். இவை முறையே அட்லாண்டிக், பஸிபிக் கரைகளில் அமெரிக்காவின் தலைவாயில்களாக இருக்கின்றன. பம்பாயிலிருந்து அட்லாண்டிக் வழியாக நியூயார்க்கும், கல்கத்தாவிலிருந்து பஸிபிக் வழியாகப் பிரிஸ்கோவும் சம தூரத்தில் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கலிபோர்னியா

சான்பிரான்சிஸ்கோ, கலிபோர்னியா இராச்சியத்தின் முதன்மையான நகரம். கலிபோர்னியாவின் நிலப்பரப்பு 2,58,000 சதுர கி. மீ. அதாவது ஜப்பானுக்குச் சமமானது; தமிழ்நாட்டைப் போல முன்று மடங்கு பரப்புடையது.

அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு இராச்சியத்துக்கும் முதல்திரை (Seal), கீதம், பறவை, கொடி ஆகியவை தனித்தனியே உண்டு. இவை போலவே ஒவ்வொரு கேலிப் பெயரும் உண்டு. * நியூயார்க் இராச்சியத்தின் கேலிப் பெயர் எம்பயர் ஸ்டேட் என்பது. கலிபோர்னியாவின் கேலிப் பெயர் கோல்டன் ஸ்டேட் என்பதாகும். தங்கமயமான இராச்சியம் என்பது இதன் பொருள். 1849 முதல் 1977 வரை 300 கோடி டாலர் மதிப்புள்ள தங்கம் இங்கே தோண்டப் பட்டுள்ளது. தங்கம் கண்டு பிடிக்கப் பட்டதன் முதல் நூற்றாண்டு விழா 1949 இல் கலிபோர்னியாவில் கொண்டாடப்பட்டது.

பிரிட்டிஷருக்கு "ஜான் புல்" என்றும் ஜப்பானியருக்கு "நிப்பன்" என்றும் கேலிப் பெயர்கள் இருப்பது போல, அமெரிக்கருக்கு "அங்கிள் சாம்" (Uncle Sam) என்ற கேலிப் பெயருண்டு.

தங்கத்துக்கு அடுத்தபடியாகக் கலிபோர்னியாவுக்கு வருமானம் தருவது திரைப்பட உலகின் தலைநகராகிய 'ஹாலிவுட்' என்னும் நகரமேயாகும். வகை வகையான பழங்கள் கலிபோர்னியாவில் செழிப்பாகப் பயிராகின்றன. இவற்றுள் பேரீச்சம்பழம், அத்தி, ஆரஞ்சு, சிட்ரஸ் (இது நாரத்தையைப் போன்றது), ஆப்பிள், அன்னாசி, திராட்சை, (ஓரளவு மாம்பழத்தின் சுவையை உடைய) பீச்சஸ் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சுருங்கச் சொன்னால், இங்குள்ள எல்லோரும் வாழ்நாள் முழுவதும் பழச்சாறையே குடித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

அமெரிக்காவின் மிக உயரமான மலையும் மிகப் பள்ளமான இடமும் (கடல் மட்டத்துக்கு 60 மீட்டர் கீழேயுள்ள 'Death Valley' யில் வெப்பம் 133 டிகிரி வரை இருக்குமாம்.) இந்த இராச்சியத்தில் இருப்பதால், பலவிதமான தட்ப வெப்ப நிலைகள் இங்கே உள்ளன. புகழ் பெற்ற பத்திரிகை ஆசிரியர்களும், டென்னிஸ் ஆட்டக்காரர்களும், புலவர்களும் விஞ்ஞானிகளும் நிறைந்த கலிபோர்னியாவில், இதுவரை பதினொரு பேர் நோபல் பரிசு பெற்றிருக்கின்றனர். உலக அரசாங்கம் ஏற்பட வேண்டுமென்றும், அதில் அமெரிக்கா சேரவேண்டுமென்றும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே முடிவு செய்தது இந்த இராச்சியச் சட்ட சபையேயாகும்.

இயற்கையழகு நிறைந்த கலிபோர்னியாவில் இன்றைய உலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பெட்ரோல் மிகுதியாக உள்ளது. அமெரிக்காவிலுள்ள 34 ஆயிரம் எண்ணெய்க் கிணறுகளில் மிகுதியானவை கலிபோர்னியாவிலும் அதையடுத்துள்ள டெக்சாஸ் இராச்சியத்திலுமே இருக்கின்றன. 'கலிபோர்னியா— டெக்சாஸ் எண்ணெய்க் கம்பெனி' என்பது தான் சுருக்கமாகக் கால் (CAL) டெக்சஸ் (TEX) என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. உலகிற்பெரிய பல்கலைக் கழகமும் இந்த இராச்சியத்திலிருக்கிறது; ஆகாய விமான ஆராய்ச்சியில் கலிபோர்னியாப் பல்கலைக் கழகம் முன்னணியில் நிற்கிறது.

அமெரிக்காவின் அனைத்து இராச்சியங்களிலும் கலிபோர்னியா இரு விதங்களில் சிறப்படைந்துள்ளது. அவற்றுள் ஒன்று மற்ற இராச்சியங்களை விட இது (1054 மைல்) நீளமான கடற்கரையினை உடையது; மற்றொன்று இங்கே ஆண்டுதோறும் நாலாயிரம் பேர் கார் விபத்துக்களால் உயிரிழப்பது; மிகுதியான மோட்டார்க்காரர்களுடைய இராச்சியமாகக் கலிபோர்னியா இருப்பதே இதற்குக் காரணம்.

கலிபோர்னியாவில் இந்தியர்

கலிபோர்னியாவில் பல ஆயிரம் இந்தியர் வாழ்கின்றனர். இந்தியர் பீஜித் தீவில் குடியேறிய நாட்களிலேயே, இங்கேயும் குடியேறத் தொடங்கினராம். இப்போது கலிபோர்னியாவில் இருப்பவர்கள் வங்கப் பிரிவினையின் போது இந்தியாவிலிருந்து சென்ற வங்காளிகளும் சீக்கியருமேயாவர். விவசாயத்திலும் சிறு வாணிபத்திலும் ஈடுபட்டு நல்ல வருவாயோடு வாழும் இந்த அமெரிக்கக் குடிமக்களிற்பலர் அமெரிக்கப் பெண்களையும், மெக்சிகோப் பெண்களையும் மணந்துள்ளனர். இந்தியரின் மனைவிமாந்சங்கம் ஒன்றை இப்பெண்கள் பிரிஸ்கோவில் ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.

பாலங்களும் துறைமுகங்களும்

பிரிஸ்கோ நகரத்தையும் அதையடுத்துப் (பசிபிக் கடலிலுள்ள) ஒரு தீவையும் இணைப்பது, 'கோல்டன் கேட்பாலம்'; பிரிஸ்கோவையும் ஒக்லண்டு என்ற இடத்தையும் இணைப்பது, 'ஒக்லண்டு குடாக்கடல் பாலம்.' இவ்விரண்டு பாலங்களும் பொறியியற் கலை அடைந்துள்ள மாபெரும் முன்னேற்றத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்களாக விளங்குகின்றன. ஒக்லண்டு பாலம் எட்டேகால் மைல் நீளமானது; இதில் பாதி, பாம்பன் பாலம் போல, கடலுக்கு மேல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. கோல்டன் கேட்பாலம் 16 கோடி

ரூபாய்ச் செவ்விலும், ஒக்லண்டு பாலம் 35 கோடி ரூபாய் செலவிலும் கட்டப்பட்டவை. இவ்விரு பாலங்களும் எவரையும் எளிதில் தம் வயப்படுத்த வல்லவை. இவற்றின் அழகில் ஈடுபடாதவர்களே கிடையாது எனலாம். இவை உலகப் புகழ் பெற்றவை. எனவே பசிபிக் பெருங்கடல் வழியாகப் பிரிஸ்கோவுக்கு வருபவர்களின் கவனத்தை முதலிற் கவரக் கூடியவை இவையேயாகும். பிரிஸ்கோவின் துறைமுகம் மிகப் பெரியது; நகருக்குச் சிறப்பைத் தருவது. மாதந்தோறும் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கப்பல்கள் இச் செயற்கைத் துறைமுகத்துக்கு வந்து செல்லுகின்றன.

உலகின் பொது நகரம்

நியூயார்க்கிலிருப்பது போன்று பிரிஸ்கோவில் இட நெருக்கடி இல்லை, நியூயார்க் மக்களைவிடப் பிரிஸ்கோவில் வாழ்பவர்கள் இந்திய நாகரிகம், கலை, பண்பாடு இவற்றுடன் மிகுதியான உறவு கொண்டவர்கள். நியூயார்க் வாசிகளை விடப் பிரிஸ்கோவர்களுக்கு அதிக ஓய்வீடுக்கிறது. பிரிஸ்கோவர்கள் பிறருடன் எளிதில் பழகும் இயல்புடையவர்கள். இவற்றிற்குக் காரணம் பிரிஸ்கோவில் சிழக்கும் மேற்கும் சந்திப்பதேயாகும். பிரிஸ்கோவிலிருந்து ஐரோப்பாவைவிட ஆசியா அருகில் இருக்கிறது. மேற்கூறியவற்றால் அமெரிக்காவை நன்கு அறிய அங்கே செல்லும் இந்தியர்கள் பிரிஸ்கோ வழியாகச் செல்வது தான் பொருத்தமானதாகும். பிரிஸ்கோவின் பூகோள நிலைமையும் விசித்திரமானது. சீனாவும் ஜப்பானும் இந் நகரத்துக்குச் சிறிது தொலைவிலேயே மேற்குத் திசையில் இருப்பதால், அவைகளை நெடுந்தூரக் கிழக்கு (Far East) நாடுகள் என்று பிரிஸ்கோவில் சொல்லுவது இயற்கைக்கு முரணானது.

சில தலைவர்களைப் போலவே, சில நகரங்களும் ஒரு நாட்டுக்கு மட்டுமன்றி உலக முழுவதுக்குமே பொது

வானவை. இவற்றுள் பிரிஸ்கோவும் ஒன்றாகும். இத் தகைய நகரிலேயே பல நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் 1945 ஏப்ரல் 25 முதல் ஜூன் 26 வரை கூடி, ஐக்கிய நாடுகள் சபை தோன்றக் காரணமாயிருந்த அந்தச் சபையின் சாசனத்தை வரைந்தது சாலப் பொருத்தமேயாகும். சிங்கப்பூரைப் போலவே பிரிஸ்கோவிலும் பல நாட்டவர் வாழ்கின்றனர். இங்கே பிலிப்பைன்காரரும், மெக்சிகோக் காரரும் வேறு பல நாட்டவரும் உளர். இங்குள்ள அமெரிக்கரில் ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து குடியேறியவர்களே மிகுதியானவர். 1940 க்கும் 1978 க்கும் இடையே, மற்ற இராச்சியங்களில் வாழும் அமெரிக்கர் இரண்டு கோடிப்பேர், கலிபோர்னியாவிலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் குடியேறி யுள்ளனர்.

“சைனா-டவுன்”

அமெரிக்கருக்கு அடுத்தபடியாக, பிரிஸ்கோவில் மிகுதியாயுள்ள இனத்தவர் சீனரே. ஆசியாவுக்கு வெளியே ஓரிடத்திலேயே அதிகமான சீனர்கள் இருப்பது பிரிஸ்கோவில்தான். கலிபோர்னியாவில் தங்கம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதுமுதல், சீனர்கள் படகுகளில் இங்கு வரத்தொடங்கினர். பிரிஸ்கோவில் சைனா-டவுன் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. இப்பகுதியில் பல சீனப் பகோடாக்களும் (பகோடா-புத்த ஆலயம்), சீன முறைப்படி டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்ஜும், சீன தியேட்டர்களும் இருக்கின்றன. சீனாவில் இருப்பது போன்ற அஞ்சல் நிலையங்களும், சீன மொழியில் தந்தி அஞ்சல் நிலையங்களும், சீனரின் கடைகளும் சீனரின் வாணொலி நிலையமும், சீன மொழியில் வெளியாகும் ஐந்து நாள் இதழ்களின் அலுவலகங்களும் இந்த சைனா-டவுனில் உள்ளன. இங்குள்ள ஒரு பேங்கைப் பெண்களே நடத்துகின்றனர். சைனா-டவுனுக்குச் செல்பவர்களுக்குச் சீன மொழியில் சில சொற்கள் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. சீனர்களுக்கு மங்கலகரமான நிறம் சிவப்பு என்பதையும் புத்தாண்டுப் புதுநாளன்று யாரிடமாவது கடன் வாங்குவது நல்லகாலத்துக்கு அறிகுறி என்பது சீனர்களின் நம்பிக்கை

என்பதையும் பிரிஸ்கோ சைனா-டவுனில் அறிந்தேன். சைனா-டவுனை நிர்வகிப்பவர்கள் ஆறு கம்பெனிக்காரர்கள்: இவர்களுக்கும் பிரிஸ்கோ நகர சபைக்கும் ஒரு நூற்றாண்டுக்குமுன் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையின்படி சைனா-டவுனின் நிர்வாகத்தில் நகர சபையார் தலையிடுவதில்லை.

காரணப் பெயர்

பிரிஸ்கோ என்பது ஒரு காரணப்பெயர். “புனித பிரான்சிஸ் ஆப் அசிசி” என்பவர் கிறித்தவ மதத் தலைவருள் புகழ்பெற்ற ஒருவர்; அவர் பெயரால் இந்நகர் நிறுவப்பட்டதாம். பிரிஸ்கோவின் மிகப்பெரிய ஹோட்டலும் ஏசண்ட் பிரான்சிஸ் ஹோட்டல் என்னும் பெயருள்ளது. இது 14 மாடிகளுள்ள கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. இதன் எதிரில் யூனியன் ஸ்கொயர் என்னும் பூங்காவின் கீழ் நான்கு மாடிகளில் கார் நிறுத்த (Subterranean Garage) வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பிரிஸ்கோவின் சிறப்புகள்

யூனியன் ஸ்கொயரைச் சுற்றி நாற்புறமும் உள்ள பெளவல், கீயரி, போஸ்ட், ஸ்டாக்டன் தெருக்களில் மிகப் பெரிய கடைகளுள்ளன. இந்தப் பூங்காவுக்கு அண்மையில் மார்க்கட்ஸ்ரீட் என்ற பெரிய சாலை இருக்கிறது. புது டில்லிக்குக் கனூட் சர்க்கசும், சிங்கப்பூருக்கு ராபின்ஸ் பிளேசும், லண்டனுக்குப் பிக்காடில்லி சர்க்கசும், நியூயார்க்குக்கு டைம்ஸ் ஸ்கொயரும்போல, பிரிஸ்கோவுக்கு மர்க்கெட் ஸ்ட்ரீட் முக்கியமானது. 120 அடி அகலமுள்ள இந்தச் சாலையில் விற்கப்படாத பொருளே இல்லை எனலாம். செல்வம் பொழியும் இந்தச் சாலை வழியாகச் செல்லாமல் பிரிஸ்கோவில் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரிடத்துக்குச் செல்லுவது எளிதன்று. சான்பிரான்சிஸ்கோவின் சிறப்பான தொழில்கள் இறைச்சியைப் பக்குவப்படுத்துதல், மீன்பிடித்தல், சர்க்கரையைச் சுத்தம் செய்தல் ஆகியவை. பிரிஸ்கோ

8,30,000 மக்கள் வாழும் நகரம்; எழில் மிக்க காட்சிகள் நிறைந்தது; மாடமாளிகைகளும் சிறந்த கடற்கரையுமுடையது. சாலைச் சந்திப்புக்களிலெல்லாம் பல நிறப்பூஞ்செடிகளைப் பிரிஸ்கோவெங்கும் காணலாம். உலகிலேயே மிக அழகிய நகரங்களுள் ஒன்றாகக் கருதத்தக்க பிரிஸ்கோவில் 50 மலைகளும் 100 பூங்காக்களும் உள்ளன. இப்பூங்காக்களும் ஒன்றான கோல்டன் கேட் பர்க் 1013 ஏக்கர் நிலப் பரப்புடையது. இதனுள் இருக்கிற ஸ்டெயின்ஹார்ட் அக்குவேரியம் உலகிற் பெரிய மீன் காட்சிச் சாலையாகும். மற்றொரு பூங்கா ஷேக்ஸ்பியர் தோட்டம் என்பது; இத்தோட்டத்தில் ஷேக்ஸ்பியர் தம் நாடகங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கும் எல்லா வகையான பூக்களும் உள்ளன. பிரிஸ்கோவின் மிகக் கூடுதலான வெப்பம் 79 டிகிரி. இந்த வெப்பத்தைக்கூடத் தாங்க இந்நகர மக்களால் இயலவில்லையாம்! பிரிஸ்கோவின் இயற்கை நிலையும் வேடிக்கையானது. இங்கே செயற்கைமழை மட்டுமே உண்டு; இயற்கை மழை சாதாரணமாகப் பெய்வதில்லை. ஐ. நா. சபை கூடியபோது வழக்கத்துக்கு மாறாகச் சிறிது தூற்றல் இருந்ததாம்!

‘கேபிள்-கார்’

பிரிஸ்கோவைப் பற்றி எழுதும்போது, அந்நகரத்துக் கேபிள்காரைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. “முனிசிபல் ரயில்வே” என்றும் இதை அழைக்கிறார்கள். இஃது ஓர் அரிய போக்குவரவுக் கருவி. உலகிலேயே இங்கே மட்டுந்தான் இவ்வகனம் இருக்கிறது. தோற்றத்தில் இது டிராம்காரைப் போன்றது. இது சரிவான மலைகளின்மீது ஏறுகின்றது. அம்மலைகளிலிருந்து இறங்கவும் இதனை இயலும். கோச்ச வண்டியில் இருப்பதுபோன்ற மணி அடிக்கும் கருவியும் இவ்வகனத்தில் உண்டு. மணிக்கு 9 மைல் வேகத்தில் செல்லும் இவை, இந்நகரில் மொத்தம் 26 மைல் தொலைவுக்கு ஓடுகின்றன. கேபிள்கார் ஏற்பட்ட வரலாறு நாம் அறியத்தக்கது. 1869-இல் ஐந்து குதிரை

கள் பூட்டப்பட்ட கோச்ச வண்டிகளே இந்நகரில் மிகுதியாக
யிருந்தனவாம். ஒரு நாள், ஒரு குதிரை மலேமீது ஏறமுடி
யாமல் தரையில் விழுந்து விபத்து ஏற்பட்டதாம். இதைப்
பார்த்த ஆண்ட்ரூ ஹால்லீடை (Andrew Hallidie) என்பவர்
கோச்சுக்கு மாற்றுவாகனம் கண்டிபிடிக்க வேண்டுமென்று
முயன்று, தம் ஆராய்ச்சியின் பயனாகக் கேபிள் காரைத்
தோற்றுவித்து அதை இந்நகரில் 1873-இல் வெள்ளோட்டம்
விட்டாராம். கேபிள் கார் ஏற்பட்ட இந்த 105 ஆண்டுகளில்
ஒரு விபத்துக்கூட ஏற்படவில்லையாம்.

நகரசபை

கேபிள் கார் அனைத்தும் பிரிஸ்கோ நகர சபையைச்
சேர்ந்தவை. போக்கு வரவிலும் வருமானம் கிடைக்கும்
கூற்றத் தொழில்களிலும் பிரிஸ்கோ நகர சபையார் 80
கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

பிரிஸ்கோ நகரசபைக் கட்டிடத்திற்குச் சீவிக் ஷென்டர்
(Civic Centre) என்று பெயர். இஃது இணையற்ற அழகு
நிறைந்த எட்டுக் கட்டிடங்களின் தொகுதி; பிரெஞ்சுக்
கட்டிடக் கலையைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டது; கலைச்
சிற்பம் நிறைந்தது; இதன் உச்சியிலுள்ள வட்ட வடிவமான
கூண்டு (Dome) 37 மீட்டர் குறுக்களவும், பல ஆயிரம் டன்
நிறையும் உடையது. பலநிறச் செடிகள் இக்கட்டிடத்தின்
வாயிலில் இருக்கின்றன. பல சிலைகளும் ஓவியங்களும்
பிரிஸ்கோப் பெரியார்களின் படங்களும் இக்கட்டிடத்தின்
உட்பாகத்தில் உள்ளன; நகர வரலாறு பளிங்குக் கற்களில்
பொறிக்கப்பட்டுள்ளது; ஆபரா (Opera) என்னும் இசைக்
கென ஒரு மண்டபமும், ஆறு லட்சம் நூல்களுள்ள நூல்
நிலையமும், பொருட்காட்சி மண்டபமும் கலிபோர்னியாவில்
தங்கத்தைக் கண்டுபிடித்தவர்களின் நினைவாக மார்ஷல்
ஸ்கையர் என்ற சதுக்கமும் இங்கே நிறுவப்பட்டுள்ளன.

குற்றவாளிகள்

அமெரிக்கர் குற்றவாளிகளை நடத்தும் விதம் தனிச்
சிறப்புடையது. மீண்டும் மீண்டும் குற்றம் செய்தவர்களை

மட்டுமே அவமதிப்பது அமெரிக்கர்களின் வழக்கம். குற்றவாளிகட்கு அமெரிக்கச் சிறைச்சாலைகளில் எல்லாவித வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் வாழ்க்கையில் நன்னிலை அடையவும், ஏதாவதொரு தொழிலில் ஈடுபடவும் சிறையிலிருக்கும் போதே கற்றுக்கொண்டு விடுகின்றனர்.

ஒரு முறைமட்டும் சிறைத் தண்டனையடைந்த பலர்கண்ணியமாக நடந்து கொள்ளுகின்றனர். சமூகத்தில் வேறுபாடின்றி சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் முன்னாள் குற்றவாளிகளிற் பலர், இப்போது பெரிய பதவிகளைச் சீருடனும் சிறப்புடனும் வகித்து வருகின்றனர். பிரிஸ்கோத் துறைமுகத்துக்குச் சிறிது தொலைவிலுள்ள ஒரு சிறு தீவுக்குக் குற்றவாளிகள் அனுப்பப்படுகிறார்கள். அச்சிறையிலிருந்த போது அங்குள்ள நூல்நிலையத்திலிருந்த சட்டப் புத்தகங்களைல்லாவற்றையும் படித்த ஒரு குற்றவாளியே இன்று பிரிஸ்கோவின் தலைசிறந்த வழக்கறிஞராக விளங்குகின்றார்!

குபேரரும் முடிசூடா மன்னரும்

80 ஆண்டுகளுக்குமுன் 50 ரூபாயுடன் இத்தாலியிலிருந்து கியான்னினி என்பவர் பிரிஸ்கோவிற்குச் சென்று குடியேற்றினாராம். தம் வீட்டில் இவர் ஐஸ்கிரீம் செய்து கொண்டிருந்த போது அடுத்த வீட்டுக்காரர் இவர் வீட்டுக்கு வந்து, இவர்தயாரித்த ஐஸ்கிரீமைத் தின்றுபார்த்து அதன் சுவையைப் பாராட்டினாராம். இந்தச் செய்தி தீப்போல் முதலில் வீடுவீடாகவும், பின்னர்த் தெருத் தெருவாகவும் பரவிற்றும். அதன் பயனாக, கியான்னினி ஐஸ்கிரீமைப் பெரும் அளவில் செய்து கைவண்டியில் வைத்து விற்கத் தொடங்கினாராம். இவ்வாறு மேன்மேலும் தம் தொழிலை விரிவுபடுத்திக்குபேரரான கியான்னினி இன்று பேங்க் ஆப் அமெரிக்கா என்னும் பேங்கின் தலைவராக இருக்கிறார். உலகில் தனிப்பட்டவர் நடத்தும் பேங்குகளில் இதுவே பெரியது, இந்தப் பேங்கில் ஒரு புதுமை என்னவெனில், ஒருசெண்டு மட்டும்

போட்டு, பள்ளிச் சிறுவர் கூடக் கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ளலாம்!

சாயிஷ் என்பவர் கலிபோர்னியாவின் முடிசூடா மன்னராக இருக்கிறார். இவருடைய செயல்கள் எல்லாம் இரகசியமானவை, மது விற்கும் 44,000 பேர்களின் சார்பாக இவர் கலிபோர்னியாவின் எல்லாப் பொது காரியங்களிலும் தலையிடுகிறார். இவர் ஒரு பதவியும் வகிப்பதில்லை. ஏழாம் வகுப்புக்குமேல் இவர் படிக்கவில்லை. ஆனால் துப்பறியும் தோழர் பலர் இவருக்கு உண்டு. யாரை எப்படி மடக்க வேண்டும் என்ற கலையில் சாயிஷ் மேதாவி யாம்; மிக்க நினைவாற்றல் உடையவராம். இவருடன் பழகுகிற ஒவ்வொருவருடைய பிறந்த நாளும் எப்போது வருகிறது, அவர்களில் யார்யாருக்கு மண், பொன் டீபான்ற வற்றில் விருப்பம் என்பனவெல்லாம் இவருக்கு மட்டுமே தெரியுமாம். கடந்த 15 ஆண்டுகளாகக் கலிபோர்னியாவில் சட்ட சபைத் தலைவர் மேயர், நீதிபதி, அட்வகேட் - ஜெனரல் போன்ற பெரிய பதவிகளையெல்லாம் இன்னார் இன்னாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இவர்தான் முடிவு செய்திருக்கிறாராம்.

கியான்னினி, சாயிஷ் என்பார் இருவர் கைக்குள்ளே தான் கலிபோர்னியா இருக்கிறது.

பெண்கள்

உலகிலேயே அழகாக உடை அணிபவர் இந் நகரத்துப் பெண்களேயாவர். 'அப்பேரல் சிட்டி' ('Apparel City') என்று ஒரு பகுதி பிரிஸ்கோவில் உளது. 34 ஏக்கர்ப் பரப்புள்ள இப்பகுதியில் உலகிற் பெரிய உடை உற்பத்திச்சாலை இருக்கிறது.

சாலையின் அழகு

பிரிஸ்கோவிலிருந்து லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகருக்குச் செல்லும் 700 கிமீ நீளமுள்ள சாலை மிகப் புகழ் பெற்றது.

அந்தச் சாலையில், 8பிரிவுகள் உண்டு; அதாவது ஒவ்வொரு திக்கிலும் 4பிரிவுகள் இருக்கின்றன. லாரி போன்றவைகளுக்கு ஒரு பிரிவும், மணிக்கு 65கிமீக்குக் குறைவான வேகத்தில் செல்லும் கார்களுக்கு ஒரு பிரிவும் 65கிமீக்குமேல் 90 கி.மீ. வேகத்துக்குள் செல்லும் கார்களுக்கு ஒரு பிரிவும், மணிக்கு 90கிமீ வேகத்துக்குமேல் செல்லும் கார்களுக்கு ஒரு பிரிவு மாக நான்கு பிரிவுகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 700 கிமீ தொலைவு முழுவதும் ஒவ்வொரு 16 கி. மீட்டரிலும் ஒரு 'மோட்டல்' (Motel) இருக்கிறது. மோட்டாரிஸ்ட் ஹோட்டல் என்ற சொற்களின் முதல் இறுதிப் பகுதிகள் சேர்ந்து இந்தச் சொல் அமைந்திருக்கிறது. மோட்டார் ஒட்டுபவர்களின் நலத்துக்காக அமைக்கப்பட்ட இவற்றில், ஏனைய ஹோட்டல்களிலுள்ள வசதிகளையன்றிக் கார்களை நிறுத்தவும், செப்பனிடவும் தக்க அமைப்புக்களும் உள்ளன. காருக்கு வேண்டும் பொருள்கள் விற்கும் பகுதியும் மோட்டலில் உண்டு.

மக்களின் பண்பாடு

ஏனைய அமெரிக்க மக்களைப்போலப் பிரிஸ்கோ வாசிகளும் சல்வி, வைத்தியம், சட்டம், வீட்டுவேலை, தையல் வேலை, கெட்டுப்போன கருவிகளைச் செப்பணிடுதல் ஆகிய எல்லாம் தெரிந்து, உயிருள்ள கலைக்களஞ்சியங்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

யாரையும் ஊக்கப்படுத்தும் குணமும், முயற்சியிலும் உழைப்பிலும் நம்பிக்கையுமுடைய இந்த மக்களிடம் ஒரு வருக்கொருவர் உதவிசெய்யும் மனப்பண்பும், எதையும் ஆராய்ந்தறிந்து திட்டமிடும் மனப்பான்மையும் உண்டு. பிரிஸ்கோ வாசிகள் வைகறையில் துயிலெழுவர்; காலை 6 மணிக்குமுன்பே பல்லாயிரம் கார்கள் பிரிஸ்கோவின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் அந்நகரத்திலுள்ள பங்கு மார்க்கட்டுக்கு விரைகின்றன. நியூயார்க்கில் அட்லாண்டிக் நேரமும், பிரிஸ்கோவில் பசிபிக் நேரமும் அமலிலுள்ளன. இவ்விரண்டுக்கும் மூன்று மணினேர வேறுபாடு உண்டு. இதனால்

வியூயார்க்கில் வால்ஸ்டீட் பங்குமார்க்கட் காலை 9மணிக்குத் திறக்கும்போது, பிரிஸ்கோவில் காலை 6மணியாயிருந்தும், அப்போதே பிரிஸ்கோவர்கள் தங்கள் பங்குமார்க்கட்டைத் திறக்க வேண்டியிருக்கிறது. பங்குமார்க்கட்டுடன் உறவுள்ள மிகப்பல அலுவலகங்களும் தம் வேலையை இந்த நேரத்திலேயே தொடங்குகின்றன.

பிரிஸ்கோவின் பங்குமார்க்கட் மண்ட்கோமரி தெருவில் இருக்கிறது. இந்தத் தெருவிலுள்ள ஹோட்டல்கள், கடைகள், அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றிலெல்லாம் பேசப்படுவன யாவும் அமெரிக்காவின் மேற்குப் பகுதியையும், பசிபிக் கடலிலுள்ள நாடுகளையும் பாதிக்கின்றன.

5. கல்விமுறை

பராமரிப்புப் பள்ளி

அமெரிக்கக் கல்விமுறையின் அடிப்படை, பராமரிப்புப் பள்ளியே (Nursery School) ஆகும். அமெரிக்கர் தம் குழந்தைகளுடைய கல்வி முறையைப்பற்றி அக்குழந்தைகள் பிறப்பதற்கு முன்பே நினைத்துப் பல திட்டங்களும் செய்து விடுகிறார்கள். இரண்டு வயதிலேயே குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புகின்றனர். பெற்றோர் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும்போது, அவர்களுடைய குழந்தைகளை இப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் கவனித்துக் கொள்ளுகின்றனர். இங்கே குழந்தைகளுக்குச் சத்துள்ள உணவு கொடுக்கிறார்கள்; உடல்நலத்துக்கேற்ற பழக்கங்களை ஆதிக்கிறார்கள். குழந்தைகள் தத்தம் விருப்பப்படி வளர்ச்சியடையத் தக்க சூழ்நிலையில் தூயகாற்றுள்ள தோட்டங்களில் இப்பள்ளிகள் அமைந்துள்ளன. நம்நாட்டில் சுகாதார வசதியுள்ள வீடுகள் மிகச் சிலவே. ஆகலின், குழந்தைகள் உடல்

நலத்துக்கேற்ற கட்டிடங்களில் சிலமணி நேரமாவது கழிக்கப் பயன்படும் வகையில், பராமரிப்புப்பள்ளிகள் அமைய வேண்டும். அமெரிக்காவில், நாள்தோறும், இப்பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளின் உடல்நிலையைச் சரிபார்க்கின்றனர். குடான சத்துள்ள சீருணவுக்குப் பின்னர், பிற்பகலில் சூரிய வெளிச்சத்தில் அவரவரின் வயதுக்கேற்ற ஒரு மணி நேரத்துக்குமேல் இரண்டுமணி நேரம்வரை அக்குழந்தைகளை இவ் ஆசிரியர்கள் உறங்கச் செய்கின்றனர். பலதரப்பட்ட சமூக அமைப்புக்களிலும், பொருளாதார நிலைகளிலும், பண்பாடுகளிலும் வளரும் குழந்தைகள் ஒருவர் போக்கை மற்றொருவர் அறிய இப்பள்ளிகள் உதவுகின்றன. மற்றவர் தலையீடன்றித் தானே ஆராய்ந்து முடிவுசெய்வதும், மற்றவர்களுடன் கூட்டுறவாகப் பல முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதும் அமெரிக்கக் குடிஆட்சியின் சிறப்புகள். தன்னம்பிக்கை, மற்றவர்களிடம் அன்பாக இருத்தல், கூரிய அறிவு, கூட்டுறவு, உயரிய நோக்கம், மனஅமைதி, உண்மை, சமுதாய சேவை மகிழ்ச்சி, சுறுசுறுப்பு, நேர்மை, கடவுள் பக்தி, கீழ்ப்படிதல், நேரந்தவறாமை, கட்டுப்பாடு ஆகிய குணங்களே குடிமைப் பயிற்சிக்கு இன்றியமையாதவை என மாணவருக்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது. இதற்கு ஏற்பப் பராமரிப்புப் பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டுச் சிறந்து விளங்குகின்றன.

கிண்டர்கார்டன்

பராமரிப்புப் பள்ளியிலிருந்து குழந்தைகள் கிண்டர்கார்டன் பள்ளிக்குச் செல்லுகின்றனர். மூன்றாண்டு முதல் ஏழாண்டுவரையுள்ள குழந்தைகளுக்கான இப்பள்ளிக் கூடங்களில், பந்து சக்கரம் விளையம் குச்சி போன்ற விளையாட்டுக் கருவிகளைக் கொடுத்தும், படம் வரைந்து காட்டியும், நிறங்களைத் தீட்டிக்காண்பித்தும், களிமண்ணில் உருவங்கள் செய்துகாட்டியும், கதைகள் சொல்லியும் குழந்தைகளின் அறிவை வளர்க்கின்றனர். கீழ்க்கண்ட விஷயங்களை இங்கே சொல்லிக் கொடுக்கின்றனர்:— சிறப்பான நாட்களைக் கொண்டாடும் முறை, பொருள்களின் உருவங்கள், நிறவேறு

பாடுகள், வலம் இடம், காலக் கணிதம், நாணயம், அளவைகள், பண்ணை வாழ்க்கை, பழங்களும் காய்கறிகளும், பளிகைக்கடை, பருவகாலங்கள், நாய்க்குட்டி பூனைக்குட்டி போன்ற உயிரினங்களை அன்புடன் வளர்ப்பது, கடிதம் எழுதுதல், தீயினின்றும் காத்துக்கொள்ளுதல், தாய்நாடு, போக்குவரவுமற்ற நாட்டுக் குழந்தைகள், பூச்சிகள், பிற உயிரினங்கள், மரங்கள், பூக்கள், பறவைகள், சுற்கள், உலோகங்கள், சந்திரன், சூரியன், நட்சத்திரங்கள், ஒலி, ஒளி, சட்டைப் பொத்தான் தைத்துக்கொள்வது.

16 ஆண்டுவரை கட்டாயக் கல்விமுறை பல அமெரிக்க இராச்சியங்களில் இருந்து வருகிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக அமெரிக்கப் பள்ளிக்கூடங்களிலெல்லாம் அரசினர்தம் செலவில் மாணவருக்குப் பகல் உணவு கொடுக்கின்றனர். மாணவரை வீட்டிலிருந்து பள்ளிக்கூடத்துக்கும் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வீட்டுக்கும் அழைத்துச் செல்ல அரசினரும் நகரசபையாரும் 90,000 பஸ்களைத் தம் செலவில் பயன்படுத்துகின்றனர்.

குழந்தைகளுக்கான பொருட்காட்சிச்சாலை

மற்றவர்களைவிடக் குழந்தைகளே கற்பனைசக்தி நிறைந்தவர்கள். தாமே எதையும் செய்யும் ஆற்றல் அவர்களுக்கு உண்டு; பயமின்றியும் புதுமையாகவும் எதையும் செய்யும் தன்மையும் அவர்களுக்கு உண்டு. முதியோரைப்போல அவர்கள் சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்படுவதில்லை; சம்பிரதாயங்களைப் பின்பற்றுவதில்லை. குழந்தைகளின் இந்த இயல்புகளுக்கு ஏற்றபொருட்காட்சிச்சாலை ஒன்று நியூயார்க் நகரில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்ற பல பொருட்காட்சிச் சாலைகள் பிற இடங்களிலும் ஏற்படவிருக்கின்றன. மரம், காகிதம் இவற்றால் இங்கே குழந்தைகள் தாம் விரும்பியதைச் செய்யலாம். தச்சுவேலை செய்யுமிடமும் தபால் ஸ்டாம்புகள் சேர்க்கும்பகுதியும் இங்கே உள்ளன. குழந்தைகளின் உயரத்துக்கேற்ற மேஜைகளும் நாற்காலிகளும்

போடப்பட்ட வினையாட்டு மண்டபமும் இருக்கிறது, பல நாட்டவரின் உடைகளைக் குழந்தைகள் நன்கு அறிவதற்காக, அவற்றை அணிந்த பொம்மைகள் இங்கே கொலுபோல வைக்கப்பட்டுள்ளன, குழந்தைகள் பிடித்து வினையாடக் கூடிய உயிரினங்களும் இங்கே உள்ளன. மாவட்டம், இராச்சியம், நாடு, உலகம் இவற்றின் பரப்புக்களைக் குழந்தைகள் சரியாக அறியவேண்டும். ஆகவே, அமெரிக்கர் எல்லாவற்றையும் ஒரே அளவுள்ள படங்களில் குழந்தைகளுக்குக் காட்டுவதில்லை; அந்தந்தப் பகுதிகளின் இயற்கையான பரப்புக்கு ஈவான அளவுகளில் செய்த படங்களை வைத்துப் பூகோள பாடங்கற்பிப்பதும் நாம் பின்பற்றத்தக்கது. இந்தியாவைப்பற்றிப் பூகோள பாடம் நடத்தும்போது, தேங்காயை உடைத்துக்காட்டி, இந்தியாவில் தென்னை மரங்கள் மிகுதியாக இருப்பதை மாணவர்க்கு அமெரிக்க ஆசிரியர்கள் வற்புறுத்துவார்கள். முழுத்தேங்காயைக் காண்பது அங்கே அரிது.

சிறுவர்களுடன் பழகுவதற்குப் பொறுமை, அன்பு முதலிய நற்குணங்களும் வேண்டுமாதலால், இவை நிரம்பிய பெண்பாலரே இப்பள்ளிக்கூடங்களிலெல்லாம் ஆசிரியர்களாக இருக்கின்றனர்.

பிற சிறப்புக்கள்

அமெரிக்காவில் அதன் குடியரசு அமைப்பின் (அரசியல் சட்டத்தின்) முக்கியமான பகுதிகளைப் பள்ளிக்கூட மாணவருக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள்.

இன்னும் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் மாணவர் தொகை கூடலாமென்பதை எதிர்பார்த்து, முன்னேற்பாடாகப் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களை இப்போதே அமெரிக்காவில் பெரிய அளவில் அமைத்து வருகிறார்கள்.

பள்ளியில் இருக்கும்போதே மாணவர்கள் பத்திரிகை-படிக்கத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள். தினசரிப் பத்திரிகைகள் குழந்தைகளுக்கெனச் சிறிய அளவில் தனிச்சஞ்சிகைகளை அச்சிட்டு ஞாயிற்றுக்கிழமை வெளியாகும் இதழுடன் கொடுக்கின்றன. இவையேயன்றி, பல நிறப்படங்களுடன், கதைகளும் அடங்கிய வெளியீடுகளும் குழந்தைகளுக்காக வெளியாகின்றன. பெரும்பாலும் தாய்தந்தையர் தம் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கும் முதற்பரிசு, குழந்தைகளுக்கேற்ற கலைக் களஞ்சியம் தான்.

ஆசிரியர் கொடுக்கும் அடிப்படைக் கருத்துக்களின் சீரிய பொருளை மாணவர் தெளிவாக உணர்ந்து, தளராத ஊக்கத்தாலும் விடாமுயற்சியாலும் பயனடைகிறார்கள். மாணவரின் சுய உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் தன்மைக்கு அமெரிக்கக் கல்விமுறை மிக்க ஆதரவளிக்கிறது. இதனால், மாணவருக்கு ஆசிரியர்கள் நேரே சொல்லிக் கொடுக்கும் நேரத்தை விட மிகுதியான நேரத்தைப் பிறவகையில் அறிவைப் பெருக்குவதில் அமெரிக்கக் கல்வி நிலையங்கள் செலவிடுகின்றன. விடுமுறை நாட்களில் சிறு தொலைவிலுள்ள ஓய்வு விடுதிக்கு மாணவர் உல்லாசமாய் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். பள்ளிக்கூட நேரத்திற் பெரும் பகுதியை விஞ்ஞான மாணவர் ஆய்வுக் கூடத்திலும், மற்ற மாணவர் நூல் நிலையத்திலும் கழிக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகங்களில் மட்டுமன்றி பல கல்லூரிகளிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலும் பெரிய நூல் நிலையங்களும் பொருட்காட்சிச் சாலைகளும் உள்ளன. குறைந்த செலவில் சிறந்த நூல்கள் அடங்கிய சொந்த நூல் நிலையம் வைத்திருக்கும் மூன்று மாணவர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஐம்பது டாலர் பரிசு அமெரிக்கக் கல்லூரிகளில் கொடுக்கப்படுகிறது.

புதிய சொற்களை அறியும்போது அகராதியை உடனுக்குடன் புரட்டிப் பார்ப்பது அமெரிக்கரின் வழக்கம்; இது இவர்களுடைய அறிவுப் பசிக்கு எடுத்துக் காட்டாகும். விலையுயர்ந்த சிறந்த நூல்களை யாவரும் படித்துப் பயன்

பெறுவதற்கு உதவியாகக் குறைவான விலையில் 25 சதத்துக்கு அமெரிக்கர் 'பாக்கெட் புத்தகம்' வெளியிடுகின்றனர். பிரயாணத்திற் செலவிடும் நேரத்தை வீணாக்காமல், அப்போது படிப்பதற்கு உடன் எடுத்துச் செல்லச் சட்டைப்பையில் வைக்கத்தக்க அளவில் இருப்பதால், இப்புத்தகங்கள் இப்பெயர் பெற்றன.

உயர்நிலைப் பள்ளி

உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் முதல் ஆண்டில் நகர ஆட்சி முறையும், இரண்டாம் ஆண்டில் உலக வரலாறும், மூன்றாம் ஆண்டில் அமெரிக்க நாட்டு வரலாறும், நான்காம் ஆண்டில் குடியரசும் வாழ்க்கை முறையும் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உணவு சமைத்தல், பின்னூதல், தைத்தல், துணி துவைத்தல், முதல் சிகிச்சை செய்தல், மின்சார அதிர்ச்சி ஏற்பட்டவருக்குச் சிகிச்சை செய்தல், குழந்தை வளர்த்தல், வீட்டை அழகுபடுத்துதல் ஆகியவற்றில் பயிற்சியளிக்கிறார்கள். அமெரிக்கக் குழந்தைகள்—இருபாலாரும்—தாங்களே உணவாக்கி ஆண்டுக்கு இருமுறை பெற்றோர்களுக்குத் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் விருந்தளிக்கின்றனர். அமெரிக்காவின் பெரிய தொழிற்சாலைகளும் ஊழியர்க்கெனப் பயிற்சி நிலையங்கள் நடத்துகின்றன. அவரவர் செய்யும் வேலைக்குத் தேவையான நுண்ணறிவைத் தொழிலாளர் பெறும்படி செய்வதே தொழிற்சாலைகளின் குறிக்கோள்.

பெண் கல்வி

ஆடவருக்கும் பெண்டிருக்கும் உள்ள கல்வி முறையில் முக்கியமான வேறுபாடு ஒன்றும் இல்லாததும் கவனிக்கத்தக்கது. ஒரு சில இடங்களில் பெண்களுக்குத் தனியாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் உள்ளன; எனினும், இருபாலாருக்கும் பொதுவான பள்ளிகள் மட்டுமே

அமெரிக்காவெங்கும் உள்ளன. ஹார்வர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் ஆண்களுக்குமட்டுமே கல்வி புகட்டப்பட்டது; மாணக்கியரும் இப்போது சேர்த்துக் கொள்ளப் படுகின்றனர்.

வினையாட்டுகள்

அமெரிக்கக் கல்வி முறையில் வினையாட்டுக்கு மிகுதியான சிறப்புக்கொடுக்கப்படுகிறது. அம்பெய்தல், துப்பாக்கியால் சுடுதல், மோட்டார் சைக்கிள் போட்டி, நீந்துதல் ஆகிய வினையாட்டுகளை அமெரிக்கர் விரும்புகின்றனர். டென்னிஸ் ஆட்டத்தில் சிறந்தவர்கள் கல்லூரிகளுக்கு வந்து மாணவருக்கு டென்னிஸ் சொல்லிக் கொடுக்கின்றனர். ஆகாய விமானம் ஓட்டிப் பழகுவதுதான் இப்பொழுது பல நூறாயிர மாணவர் ஆவலோடு பயிலும் வினையாட்டாகும்.

இலையுதிர் காலத்தில் கால் பந்தாடுதலும், குளிர் காலத்தில் 'பாஸ்கட்பால்' ஆடுதலும் உறைந்த பனிக்கட்டியின் மீது ஹாக்கி ஆடுதலும், முடுபனியில் வேறு பல வினையாட்டுகளை ஆடுவதும் கோடிக்கணக்கான அமெரிக்கரின் வழக்கம். பாஸ்கட்பால் என்ற ஆட்டம் அமெரிக்காவிலேயே தோன்றியது என்பதும் இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது. அமெரிக்காவின் தேசிய வினையாட்டு 'பேஸ்பால்' ஆட்டம். இது அமெரிக்காவில் மட்டுமே சிறப்பாக ஆடப்படுகிறது. 30 மீட்டர் சதுரமுள்ள மைதானத்தில் இவ்வினையாட்டு நடைபெறுகிறது. இந்தச் சதுரத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் ஒரு 'பேஸ்' இருப்பதாலேயே, இந்த ஆட்டம் இப்பெயர் பெற்றது. பந்தடிப்பவர் தம் மூலையை விட்டு அடுத்த மூலைக்குச் சென்றதும் அவருடைய குழுவினரில் அடுத்தவர் பந்தடிக்கும் இடத்திற்கு வந்து, எதிர்க்குழு எறியும் பந்துகளை த்தடித்த கணமான மட்டையால் அடிப்பார். இவ்வாறு பந்தடித்துவிட்டு செல்வதில், நான்கு மூலையிலும் பந்தடிக்கும் குழுவின நான்கு ஆட்கள் சேர்ந்தால் அவர்

களுடைய குழுவுக்கு ஒரு ஓட்டம் (ரன்) கிடைத்ததாகக் கருதப்படும். ஒவ்வொரு குழுவும் 9 தடவை மாறி மாறிப் பந்தடிப்பர். ஓரான்டில் 3, 4 மாதங்களுக்குப் பேஸ்பால் "சீசன்" நடைபெறுகிறது. வேனிற் காலத்தில்—மே மாதம் முதல் செப்டம்பர் மாதம் வரை—பேஸ்பால்தான் அமெரிக்கரின் முக்கியமான விளையாட்டு. சிறந்த பேஸ்பால் ஆட்டக்காரருக்குச் சீசனுக்கு 30 ஆயிரம் டாலர் வரை கொடுத்து அவர்களுட்பட்ட கட்சிகளுக்கிடையே பந்தயங்கள் ஏற்பாடு செய்யும் குழுக்கள் அமெரிக்காவில் இருக்கின்றன. திரைப்பட நடிகர் நடிகைகளுக்குள்ள செல்வாக்கும் வருவாயும் பேஸ்பாலில் சிறந்த ஆட்டக்காரருக்கு உண்டு. ஓர் ஆட்டக்காரர் ஆண்டுதோறும் மூன்றறை லட்ச ரூபாய் ஊதியம் பெறுகிறாராம்!

மோட்டார்க்கார் ஓட்டும் பயிற்சியை பல ஆயிரம் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் நடத்துகின்றன. ஆசிரியரும் உடனிருந்து ஓட்டத்தக்க காரர்கள் இப் பயிற்சியில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தக் காரர்களை அமெரிக்க மோட்டார் சங்கத்தார் பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கொடுக்கின்றனர். ஓட்டப் பழகும் சாலைகளைப் பள்ளிக்கூடங்கள் தம் எல்லைக்குள் அமைத்துக் கொண்டுள்ளன.

பல்கலைக் கழகங்கள்

அமெரிக்காவில் பல்கலைக்கழகங்கள் அரசினரால் மட்டுமன்றித் தனிப்பட்டவர்களாலும், பல நகரசபைகளாலும், கிறிஸ்தவ நிறுவனங்களாலும், தொழிலாளரின் கூட்டு முயற்சியாலும் நிறுவப் பட்டுள்ளன. அமெரிக்காவில் பெருஞ் செல்வமுள்ள ஜெனரல் மோட்டார்ஸ், போர்டு. ஜெனரல் எலக்ட்ரிக், வெஸ்டிங் ஹவுஸ், ஸ்டாண்டர்டு ஆயில், மெட்ரோபாலிடன் இன்சூரன்ஸ், புரூடன்சியல் இன்சூரன்ஸ், இண்டர்-நாஷனல் டெலிபோன், கோடாக், யூ. எஸ். ஸ்டீல் கார்ப்பரேஷன், மார்கன் ஆகிய வணிகக் குழுக்கள் தம் ஊதியத்தில் ஒரு பகுதியைக் கல்விக்கும் பிற

பணிகளுக்கும் கொடுத்து உதவியுள்ளன. கார்னேஜி என்பவர் 20 கோடி ரூபாயும், ராக்பெல்லர் குடும்பத்தார் 300 கோடி ரூபாயும் கல்விக்காகவும் உலக நாடுகளிடையே நல்லுறவை வளர்க்கவும் நன்கொடையாகக் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்கள் சிறிய நகரங்களிலும் உள்ளன. அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களில் சேரும்போது மாணவர் சராசரி 18 வயதுடையவராக இருக்கின்றனர். மாணவருக்குத் தேர்வு நடத்திப் பட்டங்கள் கொடுக்கும் உரிமை அமெரிக்காவில் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மட்டுமன்றிக் கல்லூரிகளுக்கும் உண்டு. பல கலைகளுக்கான கல்லூரிகள் ஓரிடத்தில் ஒருங்கே அமையப் பெற்றிருப்பதே அமெரிக்காவில் பல்கலைக் கழகத்துக்கும் கல்லூரிக்குமுள்ள வேறுபாடாகும். பகல் முழுவதும் வேலை பார்ப்பவர்கள் உயர் படிப்புப் பெறுவதற்கேற்பச் சில பல்கலைக் கழகங்கள் இரவிலும் நடைபெறுகின்றன.

மாணவர் பெறும் மார்க்கு எண்களைக் கொண்டு தேர்ச்சியை உறுதிசெய்யும் முறை அமெரிக்காவில் இல்லை. விடைத்தாள்களைத் திருத்தியபின், அவற்றை ஆசிரியர்கள் 'ஏ, பி, சீ' என்று மூன்று வகுப்பாகப் பிரித்து மதிப்பிட்டு, 'சீ' வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களைத் தேர்ச்சி பெறுதவர்களாகக் கருதுகின்றனர். நேரத்தைப் பொன்னேபோற் போற்றும் அமெரிக்கர் தேர்வின் முடிவுகளையும் ஆகாய விமான விரைவில் தெரிவித்துவிடுகின்றனர். விடைத்தாள்களைத் திருத்தி அரைமணி நேரத்தில் முடிவைத் தெரிவுக்கும் இயந்திரங்களையும் கண்டுபிடித்து அவற்றைச் சில தேர்வுகளில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்!

நூல்கள் வெளியிடும் வேலையை எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களுமே மேற்கொண்டுள்ளன. உலகின் பல நாடுகளைப் பற்றிய ஆதாரமான நூல்களைக் கல்போர்னியாப் பல்கலைக் கழகத்தார் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களின் பெருமைக்கு இன்னும் ஒரு காரணம், அங்கே ஆசிரியரும் மாணவரும் நண்பர் போல நெருங்கிப் பழகுவதேயாம். அமெரிக்காவில் ஆசிரியரோ மாணவரோ வேலை நிறுத்தம் செய்வதில்லை என்பதும், மிகுதியான சம்பளம் பெறும் ஆசிரியர்கள் அவ்வருவாயில் ஒரு பகுதியை மாணவருக்குச் செலவிடுவதும் இங்கே குறிப்பிடத் தக்கவை.

பல்கலைக் கழகங்களில் தலைவர், அதாவது துணைவேந்தர் பதவிக்கு அமெரிக்கர், சிறந்த அறிஞர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்நாள் முழுவதற்கும் அப்பதவியை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். பயன்மிக்க பல வேலைகளைப் பல்லாண்டுகளுக்குத் திட்டமிடவும், அத்திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் இந்த முறை உதவியாயிருக்கிறது.

நாட்டின் பெரிய தலைவர்களும் அரசியல் வாழ்வோடு நின்றாவிடாமல், பல்கலைக்கழகப் பதவிகளையும், ஒத்ததாக மதித்துக் கல்வித் துறையில் பணியாற்றுகின்றனர். அமெரிக்காவின் தலைவர் பதவியை மறுத்துக் கொலம்பியா பல்கலைக் கழகத்துத் தலைவர் பதவியைத் தளபதி ஐசன் ஹோவர் ஏற்றுக் கொண்டதை இங்கே நினைவூட்டுவது பொருத்தமானது. அமெரிக்காவின் உலகிற் பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டமாகிய டென்னசி பள்ளத்தாக்கின் வளத்தைப் பெருக்கும் குழுவின் (T. V. A.—Tennessee Valley Authority) தலைவரும், சிறந்த பொறியியல் வல்லார்களும் நோபல் பரிசு பெற்ற அறிஞர்களும் அமெரிக்காவில் கல்வித் துறையில் தொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

அமெரிக்கக் கல்வித் திட்டத்தில், ஈராண்டுப் படிப்பு அல்லது முன்றாண்டுப் படிப்பு என்று எந்தப் படிப்புக்கும் குறிப்பிட்ட கால வரையறை இல்லை. ஒவ்வொரு மாணவரும்

கும் திறமைக் கேற்பச் சில மாதங்களிலேனும் சில ஆண்டுகளிலேனும் பட்டம் பெறலாம்.

ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதை ஊக்கப்படுத்தும் நோக்கத் தோடு, அமெரிக்க சோதனைச் சாலைகளில் சோதனைக் குழாய்களை (Test-tubes) உடைத்து விட்டதற்காக மாணவருக்கு அபராதம் விதிப்பதில்லை. ஓரளவு ஆராய்ச்சி முடித்த பின்னரே அங்கே பட்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. புவியியல் பயிற்சி பெறும் மாணவருக்குப் புத்தக அறிவோடு சிறுத்திவிடாமல், இல்லினாய் பல்கலைக் கழகத்தார், மாணவர்களை ஆகாய விமானங்களில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய வேறுபட்ட நிலப் பகுதிகட்கு அழைத்துச் செல்லுகின்றனர். ஒவ்வொரு விமானத்திலும் ஓர் ஆசிரியர் அமர்ந்து, விமானத்துக்குக் கீழுள்ள இடத்தின் இயற்கை அமைப்பை மாணவருக்கு விளக்குகின்றார். காடுகளில் தீப்பற்றினால் ஏற்படும் சேதத்தைப் பற்றி ஆராய, சில பல்கலைக் கழகங்களில், இதுபோன்ற வானத்தில் உலவும் வகுப்புகளை நடத்துகின்றனர்.

அமெரிக்கர் தம் வாழ்க்கைக்குப் பயன் படாத எதையும் படிப்பதில்லை. மாமியாரோடு மருமகள் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை ஜப்பானிலுள்ள கல்லூரிகள் மாணவிகளுக்குக் கற்பிக்கின்றன. இக்கல்வி அமெரிக்காவில் இல்லாததால், இது அமெரிக்கரின் வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவதில்லை என்றே கொள்ள வேண்டும்.

அமெரிக்கக் கல்லூரிக் கட்டிடங்கள் மிக உறுதியாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. பிளாரிடா பல்கலைக் கழகத்தில் 80 லட்சம் ரூபாய் செலவில் எதிரொலியைத் தடுக்கும் வன்மையுடையதும், ஒலியைத் தெளிவாகக் கேட்கச் செய்வதும், குளிர்சாதன வசதி செய்யப்பட்டதுமான பெரியதோர் மண்டபம்கட்டி அங்கே இசைக்கல்லூரி நிறுவியுள்ளனர். ஹார்ட்வர்ட் பல்கலைக் கழகத்துக்கு 90 கோடி ரூபாய் மூலதனம் இருக்கிறது.

உலகிற் பெரிய பல்கலைக் கழகம்

கலிபோர்னியாப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிச் சிஸ்புள்ளி விவரங்களைக் குறிப்பிடலாம். அதன் பரப்பு 10404 ஏக்கர். விவசாயப்பண்ணையின் நிலப்பரப்பு 1650 ஏக்கர். வகுப்புகள் நிகழும் மண்டபங்களின் இடப்பரப்பு 41 ஏக்கர். கட்டிடங்கள் 540. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 3235; மாணவர்களின் தொகை 53,600. நூல் நிலையத்திலுள்ள நூல்கள் 35 லட்சம்; அவற்றின் மதிப்பு நாலரை கோடி ரூபாய். தனிப்பட்டவர்களின் நன்கொடை 28 கோடி ரூபாய். ஓராண்டுச் செலவு 26 கோடி ரூபாய். இயந்திரங்களின் மதிப்பு 30 கோடி ரூபாய்.

உலகின் பல நாடுகளுக்கிடையே நல்லெண்ணத்தை வளர்க்கப் பல்கலைக் கழகம் சிறந்த கருவியாகும். இது பற்றியே பல நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் தமக்குள் மாற்றிக் கொள்ள ஐக்கிய நாடுகள் சபை உதவி வருகிறது.

வாழ்க்கை முழுவதும் கல்வி

கல்வி என்பது கல்லூரியோடு அல்லது பல்கலைக் கழகத்தோடு முடிந்து விடுகிறதென்று நம் நாட்டில் பலர் கருதுகின்றனர். ஆனால் நடக்கத் தெரிந்தவுடன் பள்ளிக்கூடத்துக்குச் செல்லும் அமெரிக்கக் குழந்தைகள் வாழ்நாள் முழுவதும் படித்த வண்ணமாயிருப்பதை நோக்கும் போது,

“யாதானு நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு”

என்னும் திருக்குறள் நமது நினைவுக்கு வருகிறது. எவ்வளவு ஆண்டு நிரம்பியவராயினும், எவ்வளவு செல்வராயினும், எவ்வளவு வேலையுள்ளவராயினும், எவ்வளவு பெரிய பதவியிலிருப்பவராயினும், எப்பாலாராயினும் நாள் தோறும் சில மணி நேரமாவது படிப்பிற்கெனச் செலவிடுவது அமெரிக்கர் பழக்கம்.

6. வேளாண்மை

அமெரிக்கா ஒரு விவசாய நாடு என்றால், அது பலருக்கு வியப்பாக இருக்கும். இயந்திர உதவியால் அமெரிக்காவில் செய்யப்படும் பொருள்கள் பெருவாரியாக இருப்பதால் அமெரிக்க விவசாயத் தொழிலின் முக்கியத்துவத்தை மறந்துவிட நேரிடுகிறது.

அமெரிக்கரில், கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் வாழ்பவர்கள்தவிர, எஞ்சியவரில் மிகப் பலர் விவசாயிகளே. அமெரிக்கரில் ஐவரில் இருவர் சிற்றூர்களிலேயே வாழ்கின்றனர். வேளாண்மையே அமெரிக்கரின் சிறப்பான தொழில். விவசாயிகளுக்கு ஆதரவான திட்டங்களை வகுக்காதவர்கள் அமெரிக்கத் தலைவர் பதவிக்கான தேர்தலில் வெற்றி பெறுவது எளிதன்று.

மற்றப் பொருள்களைப் போலவே உணவுப் பொருள்களையும் அமெரிக்கர் பெரும் அளவில் உற்பத்தி செய்கின்றனர். மேன்மேலும் ஆராய்ச்சி செய்து, அதன் பயனும் விவசாயத்தின் தன்மையை மாற்றி அமைத்திருக்கின்றனர். உழவுத் தொழிலிலும் புதுப்புது இயந்திரங்களை உபயோகித்து வருகின்றனர். அமெரிக்காவின் ஏற்றுமதியில் விவசாயப் பொருள்களும் ஒரு கணிசமான அளவுடையவை.

கால் நடைகள்

நம் நாட்டில் விவசாயத்திற்கு அடிப்படையாயிருப்பது கால்நடைகளேயாகும். இவை நாட்டின் சிறந்த செல்வம். இவற்றைத் தக்கபடி பேணுவதில் அமெரிக்கரை நாம் பின்பற்றலாம்.

அமெரிக்காவில் விவசாயப் பண்ணையொன்றுக்குச் சென்றபோது, அங்கே இருந்த கால்நடைகளின் நிலை எனக்கு வியப்பைத் தந்தது. அங்கிருந்த மாடுகள் ஒவ்வொன்றும் 500 கிலோ நிறையில் யானைகளைப் போல் தோற்றம் அளித்

தன. அவைகளுக்குக் கொம்புகளைக் காணும். 'காஸ்டிக் பொடாஷ்' என்ற இரசாயனத் தூளைத் தடவி கொம்புகள் வளருவதைத் தடுத்துவிடுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். எல்லா மாடுகளுக்கும் வைக்கோல், புல் என்பவற்றோடு பார்வியும் சோயாபீன்சும் உணவாகக் கொடுக்கிறார்கள். வைக்கோல், புல், மக்காச்சோளம், கோதுமைத்தூள், வெல்லம் ஆகிய பொருள்களையெல்லாம் கலந்து உருட்டித் திரட்டி ஓர் உணவாக்கி அதையும் மாடுகளுக்குக் கொடுப்பதாக அறிந்தேன்.

பசுமாடுகளைப் பேணும் விதத்தையும் நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டுவது இன்றியமையாதது. இவை நாள் தோறும் சவுக்காரம் (Soap) தேய்த்து நீரில் குளிப்பாட்டப் படுகின்றன. இப்பசுக்களின் கன்றுகள் உருவத்தில் மாங்குட்டிகளைப் போல் இருக்கின்றன. அங்குள்ள பசுக்களின் மடி வண்ணன் மூட்டைபோலப் பெரிதாக இருப்பதையும் வியப்போடு கவனித்தேன். பசுக்கள் தின்பதற்காக ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தில் தூடான் நாட்டில் இருப்பதைப் போன்ற புல்லை அமெரிக்கர் பயிர் செய்கின்றனர். பிண்ணாக்கும், கோதுமைத்தவிடும் சில நவதானியங்களும் பழச்சாறும் பசுக்களுக்கு ஊட்டப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பசு கொடுக்கும் பாலின் நிறையைக் கணக்கெடுத்து, அதில் நான்கில் ஒரு பங்கு எடையுள்ள தீனியை அப்பசுவுக்கு மறுநாள் வைப்பது அமெரிக்கரின் வழக்கம். உதாரணமாக, நேற்று 12கிலோ பால் கறந்த பசுவுக்கு இன்று 3கிலோ நிறையுள்ள தீனி வைப்பார்கள். அந்தப் பசு இன்று 9கிலோ பால் மட்டுமே தந்தால் நாளைக்கு அதற்கு 2கிலோ நிறையுள்ள உணவையே கொடுப்பார்கள்.

சுகாதாரமாக எவ்வேலையை செய்வதில் யாருக்கும் பின்வாங்காத அமெரிக்கர் பசுவின் பாலைக் கையால் கறப்பதில்லை. பால் கறக்கும் கருவியிலுள்ள குழாயைப் பசுவின் மடியில் இணைத்து விடுவதே அவர்கள் கையாளும் முறை.

அப்பகக்கள் தரும் பாலில் வெண்ணெய்ச் சத்து அதிகமாக இருப்பதாகவும், நாள்தோறும் மூன்று தடவைகள் பால் கறப்பதாகவும், ஒவ்வொரு தடவையும் சராசரி 13கிலோ நிறையுள்ள பால் கிடைப்பதாகவும், அந்தப் பண்ணையினர் எனக்குத் தெரிவித்தனர்.

கறந்தவுடன் பாலை ஓர் ஐஸ் பெட்டியில் வைத்து, அது 50டிகிரிவரை குளிரும்படி செய்கின்றனர். அதன் பின் பாலிலுள்ள 'பாக்டீரியா' என்ற நுண்கிருமிகள் 'பாஸ்சரைசேசன்' என்னும் முறைப்படி நீக்கப்படுகின்றன. அதன்பிறகு, கெட்ட நாற்றத்தைப் பாலிலிருந்து விலக்க சில விஞ்ஞான முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் பண்ணையிலேயே நிகழ்கின்றன. இவற்றின் இறுதியில், குறிப்பிட்ட பல அளவுகளுள்ள புட்டிகளில் பாலை ஊற்றி, அந்தப் புட்டிகளுக்குள் காற்றுப் புகாதபடி 'சீல்' வைக்கப் படுகின்றது. இதன் பின்னரே, சில்லறை விற்பனைக்குப் பால் வெளியே கொண்டுபோகப் படுகிறது. இவ்வளவு எச்சரிக்கையுடன் தயாரிக்கப்படும் பாலின் விலை, எல்லா விலையும் மிகுதியாக உள்ள அமெரிக்காவில் பால் விலை குறைவு. அமெரிக்கர் பாலில் தண்ணீரையோ, தண்ணீரில் பாலையோ கலப்பதில்லை; கலக்க இயலும் என்பதையும் அறியார். அதற்கு அவர்களுக்கு நேரமும் இல்லை.

புட்டியில் பால் அடைப்பதைப் பற்றி பத்திரிகையில் சின்வரும் செய்தி வெளிவந்தது.

ஓர் இத்தாலிய விஞ்ஞானி அமெரிக்காவில் புட்டிகளில் பால் அடைக்கும் இயந்திரசாலை ஒன்றைப் பார்வையிடப் போனார். அப்பொழுது அங்கே ஒரு குழாய் வெடித்ததினால் பால் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சிதறி விழுந்தது. ஒரு கணங்கூடத் தாமதியாமல் ஒரு தொழிலாளி இயந்திரத்தை நிறுத்தினார்; இன்னொருவர் பழுதுபார்த்து முடித்தார். உடனே மீண்டும் வேலை தொடங்கிற்று. இதைப் பார்த்து வியப்புற்று இத்தாலிய விஞ்ஞானி

சொல்லியதாவது: “இதுபோல் எங்கள் நாட்டில் நடந்தால், பெரிய குழப்பம் ஏற்படும்; எல்லோரும் கத்துவார்கள்; வேலை எதுவும் நடக்காது. பாலெல்லாம் பாழாகும். நானெல்லாம் அதே பேச்சாகப் பேசுவார்கள்.”

அமெரிக்கர் கோழி வளர்ப்பதைப் பற்றியும் இங்குக் குறிப்பிடலாம். உருளைக்கிழங்கை உட்கொண்டால் அவை விரைவாக முட்டையிடுவதாக அமெரிக்கர் ஆராய்ச்சியால் அறிந்து, கோழிகளுக்கு உருளைக்கிழங்கை உணவாகக் கொடுக்கின்றனர். கோதுமை, சீமை அவல், மாமிசம், உயிர்ச் சத்துள்ள காய்கறிகள் ஆகியவை கோழிக்கு அமெரிக்கர் கொடுக்கும் மற்ற உணவுகளாகும். கோழியைப்போலச் சத்துள்ள உணவு கொடுப்பன வேறெவையுமில்லை என்பது அமெரிக்கரின் முடிவு. ஆகவே, நம் நாட்டிலும் கோழிகளைப் பேண, தக்க முயற்சியை மேற்கொள்ளுதல் உணவு உற்பத்தி இயக்கம் வெற்றி பெறுவதற்கு உறுதுணையாகும்.

பயிர்த்தொழிற் கல்வி

தொழில் துறைகளிற் போல, விவசாயத்திலும் அமெரிக்கா பெரும் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதற்கு ஒரு முக்கியகாரணம், அங்கே படித்தவர்கள் விவசாயத்தை இழிவான தொழிலாகக் கருதாமல், விவசாயப் பண்ணைகளில் வேலை செய்வதையும் மதிப்பானதாகக் கருதுவதாகும். 14 வயதுக்குமேல் 21 வயதுவரையுள்ள மாணவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை விவசாயத்துக்காக உரிமை ஆக்குகின்றனர். அமெரிக்காவின் வருங்கால உழவர் சங்கம் (“Future Farmers of America”) ஒன்றை இந்த இளைஞர்கள் அமைத்து, கல்லூரிகள், அரசாங்கம் இவற்றி னிடமிருந்து பல உதவிகளைப் பெறுகின்றனர்.

அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் விவசாயத்திற் கான மேற்படிப்புக்கள் பல உண்டு; விவசாயத்திற்குப் பயன்படும் ஆராய்ச்சிகளும் இவற்றில் நிகழ்கின்றன. உதாரணமாகக் கர்னல் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள விவசாய

புணர்கள் உருளைக்கிழங்குகளைச் சுய எடை (Specific Gravity) மூலம் வகையாய்ப் பிரிக்கும் ஒரு முறையைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இதன் பயனாகச் சட்டு அல்லது அவித்து அல்லது வறுத்து உண்பதற்கேற்ற உருளைக் கிழங்குகள் அமெரிக்காவில் தனித்தனியாக விற்கப்படுகின்றன. பல ரகமான பஞ்சுகளின் தன்மையைப்பற்றி ஆராய சூய ஆர்லியன்சிலும், மற்ற இடங்களிலும் சோதனைச் சாலைகள் சிறப்பாக உள்ளன. பஞ்சின் தகுதியையும் பயனையும் மிகுதியாக்குவதற்காகப் பல விஞ்ஞானிகள் முயன்று வருகின்றனர். 'சிட்ரஸ்' என்ற பழத்தில் சேர்ந்துள்ள சத்துக்களைப் பற்றி ஆராய்வதற்குப் பிளாஸிடாவில் ஒரு கழகம் இருக்கிறது.

விவசாயப் பண்ணைகளைத் திருத்தியமைக்க அரசினர் விவசாயக் கல்லூரிகளுக்கு நிலங்களை மான்யமாகத் தருகின்றனர். இந்த நில மான்யக் கல்லூரி (Land Grant College) களிலுள்ள வேலையாட்கள் பல பணிகள் செய்கின்றனர். புட்டிகளில் அடைத்து உணவைப் பக்குவப்படுத்துவது, தளவாடச் சாமான்களைப் பாதுகாப்பது, தோட்டம் அமைப்பது, குருடருக்கு வழிகாட்டும்படி நாய்களைப் பழக்குவது ஆகியவை இவர்கள் செய்யும் பணிகளிற்சில.

விவசாயச் சந்தை

அமெரிக்காவில் ஒவ்வோர் இராச்சியத்திலும் ஆண்டுதோறும் விவசாயச் சந்தை நடைபெறுகிறது. உழவர் தம் சிறந்த விளைவுகளை இச்சந்தையில் கொண்டுவந்து காட்டுகின்றனர். நல்ல பழங்களையும் காய்கறிகளையும் இங்கே கொணர்ந்து, அவற்றை உணவாக்கிக் காட்டும் பெண்களுக்கும் கால்நடைகளைக் கவனமாகப் பேணும் உழவருக்கும் பல பரிசுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. உழவுத் தொழிலுக்குப் பயன்படும் புதிய கருவிகளையும் இயந்திரங்களையும் உற்பத்தி செய்பவர்கள் இந்தச் சந்தையில் அவற்றை இயக்கிக்

காட்டி, விளக்கம் கூறி விளம்பரப்படுத்தி விற்று முதல் செய்கின்றனர். அமெரிக்காவில் 30 லட்சம் இயந்திரக் கலப்பைகள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. நம் நாட்டில் இத்தகைய கருவிகள் 25,000க்கும் குறைவாக உள்ளன.

விவசாயப் பண்ணைகளில் வீடுகள் கட்டுவதற்காக அமெரிக்க அரசினர் சராசரி 10,000 ரூபாயை 33 ஆண்டுகளில் திருப்பித் தரும் கடனாகக் குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுக்கின்றனர்.

அமெரிக்காவில் எதிர்பார்த்தபடி மழை பெய்யாவிடல் செயற்கை மழையை வருவித்துக் கொள்ளுவதற்காகப் பெரிய பண்ணைகளிலெல்லாம் ஓர் ஆள் உயரத்துக்கு மேல் தண்ணீர்க் குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற விதங்களில் பயிர்களுக்குக் கெடுதல் ஏற்பட்டால் உழவருக்குப் பொருள் நட்பம் ஏற்படக் கூடியதைத் தடுக்க மகசூல் பாதுகாப்பு முறைகளும் அமெரிக்காவில் நிலவுகின்றன. இதன்படி ஆண்டுதோறும் மிகச்சிறு தொகையை பிரிமியமாக உழவர் கட்டுகின்றனர்; பயிருக்குக் கேடு நேர்ந்தால் இன்சூரன்ஸ் குழுக்கள் பயிராகியிருக்க வேண்டிய தானியங்களின் நடப்புவிலையை உழவருக்குக் கொடுக்கின்றன.

பூமி செழிப்பாக இருப்பதற்காக, அமெரிக்கர் தம் நிலங்களில் ஒரு தானியத்தையே தொடர்ந்து பயிர் செய்யாமல், சீமை அவல், பார்லி, சோளம் ஆகியவற்றையும் மாற்றி மாற்றிப் பயிரிடுகின்றனர்.

நம் நாட்டில், உணவு பங்கீட்டு முறையால், புதிதாகச் சோளம் உட்கொள்ளும் பலருக்கு, அமெரிக்காவில் மக்காச் சோளம் ஏராளமாகப் பயிராகிறது என்ற செய்தி வியப்பைத் தரக்கூடும்: இத் தானியம் அமெரிக்காவில் செழித்து

வளருகின்றது; நல்ல மகசூல் கிடைக்கிறது; நான் தங்கிய அமெரிக்கக் குடும்பங்களில் இதைச் 'சூப்' செய்யவும் ரொட்டி செய்யவும் உபயோகித்தனர்.

இந்தியாவில் ஓர் ஏக்கரில் கிடைப்பதைப் போன்று பல மடங்கு தானியங்கள் அமெரிக்காவில் விளைகின்றன. இதற்கு முக்கியமான காரணம் ஒரு விவசாயிக்குச் சராசரி 100 ஏக்கர் நிலம் இருப்பதேயாகும். அதில் அவன் ஒருவனே இயந்திரங்களின் உதவியால் வேளாண்மை செய்கிறான். இயந்திர மூலம் விதை விதைப்பது பெரும் ஊதியம் தருகிறது. இடம் ஒழுங்காக விடப்பட்டு வரிசை வரிசையாய் கோட்டாற்போலச் செடிகள் வளருகின்றன.

விஞ்ஞானம் போன்ற அறிவுத் துறைகளை ஆராய்ந்து நாம் அன்றாட வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். நம் நாட்டில் விவசாயம் புதிய உருவையும் ஒளியையும் பெற்றுத் திகழும்படி செய்ய நாம் முயல வேண்டும். இந்தியமக்களின் வறுமை தேய்ந்து வளப்பம் பெருக, இதுவே வழி.

7. வாணிகம்

வாணிகத்தில் கைதேர்ந்தவர் அமெரிக்கரே ஆவார். மக்களைக் கவர்ச்சி செய்வதும், வாங்குவோர் கொடுக்கும் பணத்துக்குத் தகுந்த ஈடாக முழுச் சம்மத்தோடு அவர்கள் பொருள்களை வாங்க வேண்டுமென்பதும் அவர்களுடைய வாணிக முறைகளின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும்.

உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி எங்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. செல்வ வளர்ச்சிக்கு உற்பத்திப் பெருக்கம் இன்றியமையாததுதான். ஆனால் பொருள்களை உற்பத்தி செய்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா? அவைகளை வேண்டுபவர்க்கு விற்பதும் உற்பத்தி செய்வதைப்போல மிகவும் முக்கியமான தொழிலாகும்.

சில்லறைக் கடைகள்

பொருள்களை உபயோகிப்பவர்களுக்கு விற்கும் ஸ்தாபனங்களைச் சில்லறைக் கடைகள் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். இவற்றில் உலகிலேயே பெரியது 'மேசீஸ்' என்ற கடை.

மேசீஸ், நியூயார்க்கின் முச்சந்தியொன்றில், பல மாடிகளுள்ள கட்டிடத்தில் இருக்கின்றது. மேசீஸ் ஓராண்டுக்கு 3 மில்லியன் டாலரை விளம்பரத்திற்காகச் செலவிடுகிறதாம். மேசீஸிலேயே தபால் தந்தி நிலையங்களும், டெலிபோன் அலுவலகமும், பல மாடிகளில் உணவுச் சாலைகளும் இருக்கின்றன. பிற கடைகளில் பொருள்கள் ஒவ்வொன்றையும் என்னென்ன விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்று அறிய வாரந்தோறும் தம் வேலையாட்கள் வாயிலாக 40,000 வகையான பொருள்களை அக்கடைகளிலிருந்து மேசீஸ் கடையினர் விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். இவ்வாறு மற்றவர்களின் விலையைத் தெரிந்த பின்னர், எந்தப் பொருளையாவது அந்த விலைக்கோ அதற்குக் குறைத்தோ விற்க இயலாவிட்டால், அப்பொருளை மேசீஸ் கடையினர் தம் தொழிலிலிருந்து நீக்கி விடுவராம்.

மேசீஸில் நாள்தோறும் ஒரு மில்லியன் டாலருக்கு வியாபாரம் நடக்கிறது. இந்தக் கடையில் ஆகாய விமானங்கள் கூட விற்கப்படுகின்றன. பிளாஸ்டிக், அலுமினியம் இவற்றால் தயாரிக்கப்பட்டதும் 25 அடி நீளமும் 8 அடி அகலமும் 3500 பவுண்டு நிறையும் உள்ளதும் சக்கரம் வைத்து நகருவதுமான 'ரெடிமேட் வீடுகளையும்' இந்தக் கடையில் வாங்கலாம். ஒரே நாளில் 12,000 டை (Tie-கழுத்தில் அணியும் ஒரு சிறு பட்டி) விற்கர்களாம். மற்றொரு நாள் இரண்டு மணி நேரத்தில் ஒரு லட்சம் டாலர் மதிப்புள்ள ரவிக்கைத் துணி விற்கர்களாம். இந்தக் கடைக்குப் பொருள்கள் வாங்குவதற்காக 16 நாடுகளில் சொந்த ஆட்கள் இருக்கிறர்களாம். அமெரிக்கர் விரும்பும்

மா திரிகளில் சமையல் பாத்திரங்களைத் தயாரிக்க டோக்கியோவிலுள்ள மேசீஸ் ஏஜண்டு ஐப்பானியருக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறாராம். தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை ஒன்றும், துணி உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள் பலவும், பழத் தோட்டங் களும் இக்கடைக்கு உரிமையாக இருக்கின்றன. இவை மூலம் கிடைக்கும் பொருள்களை இக்கடையில் மலிவான விலைக்கு விற்கிறார்கள். நாள்தோறும் தந்தி மூலம் 2500 ஆர்டர்களும், டெலிபோன் மூலம் 20,000 ஆர்டர்களும் இக் கடைக்குக் கிடைக்கின்றனவாம். தாம் வாங்கக் கூடிய பொருள்களின் விலைக்கு முன்பணம் கொடுத்து இரண்டரை லட்சம் பேர் மேசீஸ் கடையில் கணக்குகளை வைத்திருக் கின்றனராம். தாம் விற்கும் மருந்துகளைச் சோதிக்க இங்கே ஒரு சோதனைச் சாலை இருக்கிறதாம். உற்பத்தியாளரிட மிருந்து இவர்கள் வாங்கும் சாமான்களின் தரத்தை முடிவு செய்ய இக்கடையில் ஒரு நிலையத்தைச் சொந்தமாகவே வைத்திருக்கின்றனர்.

வாணிக முறை

பல லட்சம் ரூபாய்கள் பெறுமானமுள்ள பொருள்கள், சாலையில் செல்லுவோருக்குத் தெரியும்படியாகக் கண்ணாடி யால் அமைக்கப்பட்ட அறைகளில் அல்லும் பகலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக் கண்ணாடிகளை யாரும் உடைத்துப் பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு போய் விடலாம். ஆனால், அவ்வளவு துணிவுடையோர் அமெரிக்கா வில் இல்லை.

எல்லாக் கடைகளிலும், உள்ளே சென்றவுடன் என்னைக் கவர்த்தது. யாருக்கோ வந்த விருந்து என்று இராமல், பல வேலையாட்கள், ஒருவருக்குப்பின் ஒருவராக வந்து, “உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? எங்களில் வேறு யாராவது உங்களைக் கவனித்து வேண்டுவன செய்கிறார்களா? நான் உங்களுக்கு என்ன உதவி செய்ய இயலும்?” என்றெல்லாம்

உள்ளன்போடும் இனிமையாகவும் கேட்டதுதான். மேலும், நாம் அந்தப் பகுதியை விட்டுச் செல்வதற்குள் அல்லது அந்தக் கடையை விட்டுச் செல்வதற்குள் நம்மைக் கவனிப்பதை விட்டுவிட்டு வேறொருவரைக் கவனிக்கக் கடையிலுள்ள வேலையாட்கள் சென்றுவிடமாட்டார்கள். ஒரு சமயத்தில் ஒரு வாடிக்கைக்காரருடன்தான், ஒரு வேலையாளர் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுவார். வேலையாட்களுக்குத் தனி உடை இருப்பது புதிய வாடிக்கைக்காரர்களுக்கு உதவியான ஓர் ஏற்பாடாகும்.

எதையாவது விற்று எப்படியாவது கடைக்கு லாபம் காட்டிவிட வேண்டுமென்றே, தம் நேரத்தை வீணாகப் போக்கிவிட வேண்டுமென்றே, அந்தக் கடை முதலாளிகளாவது வேலையாட்களாவது நினைப்பதில்லை. பாரிஸ் நகரில் உடைகள் விற்கும் ஒரு கடைக்கு, காலஞ்சென்ற இந்திய நீதிபதி ஒருவருடைய மனைவி சென்றிருந்தாராம். அவர்களுக்குத் தகுந்த 'ஓவர்—கோட்' (குளிர்காலத்தில் கோட்டுக்குமேல் அணியப்படும் ஓர் உடை) ஒன்றுக்காக 54 மாதிரிகளில் அவர்களுக்கு அணிந்தும் கழற்றியும் முடிந்த பின், அவற்றுள் எதையாவது வாங்க அவர்கள் சம்மதித்தும், கடைக்காரர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையாம். அவர்களுடைய நிறத்துக்கும் உருவத்துக்கும் பொருத்தமான ஆடை அந்த 54—இல் இல்லை என்றும், அதனால், அவற்றில் ஒன்றை விற்பது தம் கடமையின் பெருமைக்குக் குறைவென்றும் கடைக்காரர்கள் கருதினராம்! மேலைநாடுகளில், இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் எத்தனையோ நடைபெறுகின்றன.

கடைகளிலுள்ள வேலைக்காரர்கள் பொருள்களை விற்பது மட்டுமல்லாமல், அதனுடன் தொடர்புள்ள எல்லா விஷயங்களிலும் ஆலோசனை கூறும் ஆற்றலுடையவராகவும் இருப்பர். சான்றாக, உணவுப் பொருள்கள் விற்கும் பகுதியில், எந்த உணவுகள் எவ்விதம் செறிமானமாகும்? என்னென்ன சத்துக்கள் அதில் உண்டு? எவ்விதம் அதைச் சமைப்பது? புதிய ஆகாரங்கள் எவை எவை தயாரிக்

கலாம்? என்றெல்லாம் ஆலோசனை கூறுபவர்கள் இருப்பார்கள். இதைப்போலவே, புத்தகம் விற்கும் பகுதியிலும், எனக்கு அரசியலில் பற்று இருப்பதாக நான் கூறினால், அதற்குத் தக்க புதிய புத்தகங்கள் எவை என்று அந்த வியாபாரி கூறுவார். உடை வாங்கப் போனாலும் இப்படியே.

எல்லா கடைகளிலும் எந்தப்பொருளையும் ஒரே விலைக்கு விற்கிறார்கள். ஆனால், சென்னையிலோ, ஒரே பொருளுக்குப் பல விலைகள் உண்டு! எந்தப் பொருளையும் நன்றாகக் கட்டித் தருவதும் இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது. மிகச் சிறிய பொருள்களையுங்கூட அவ்வவற்றிற்கு ஏற்ற அளவுள்ள காகிதப் பைகளில் அழகுறக் கட்டித் தருவதில் அமெரிக்கர் இணையற்றவர்கள்.

பெரிய கடைகளில் பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ் மொழிகள் தெரிந்த இரண்டு முன்று பேர் இருப்பார்கள். 'இங்கே பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ் பேசப்படும்' என்ற அறிவிப்பு அட்டை அந்தக் கடைகளின் வாயிலில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்.

ஷாப்பிங் கார்டு

மிகப் பெரிய கடைகளில், கடையின் முன்பகுதியில் கொடுக்கப்படும் ஷாப்பிங் கார்டு (Shopping card) என்ற ஒரு புத்தகத்தை நாம் பெற்றுக்கொண்டு மற்றப் பகுதிகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். அந்தப் புத்தகத்துக்கு ஓர் எண் இருக்கும். ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் 2 அடித்தாள் களுள்ள 6 பில்கள், ஒவ்வொன்றும் பின்புறம் கார்பன் உள்ள தாளில், தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு பில்லிலும் நமது ஷாப்பிங் கார்டுப் புத்தகத்தின் எண் குறிக்கப்பட்டிருக்கும். கடையில், பல பகுதிகளிலும் நாம் வாங்கும் பொருள்களை அந்தப் பகுதியினர் ஒரு தனி பில்வில் குறித்துவிட்டு, ஒரு பிரதியை எடுத்துக் கொண்டு புத்தகத்தை நம்மிடம் மீண்டும் தந்துவிடுவார்கள். எல்லாப் பொருள்களும் வாங்கி முடிந்ததும், நாம் பணம் பெறுபவரி

டம் புத்தகத்தைக் காட்டிப் பணம் செலுத்த வேண்டும்-
நாம் வாங்கிய பொருள்கள் அனைத்தும் அங்கே நமக்காக
ஒருங்கே காத்துக்கொண்டிருக்கும்.

வியாபார தந்திரங்கள்

அமெரிக்க வியாபார தந்திரங்கள் எண்ணில. இவற்
றுள் முதன்மையானது கடனுக்கு விற்பது. போதிய
பணம் இல்லாதவர்கள், 10 அல்லது 20 தவணைகளில் பணம்
கட்டுவதாக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, எந்தப் பொருளை
யும் வாங்கலாம். முக்கியமாக மாதச் சம்பளம் வாங்கும்
நடுத்தர வகுப்பார் தம் சக்திக்குமேல் விலையுள்ள பொருள்
களை வாங்குவதற்கு ஆசையூட்டும் இந்த வழியை
அமெரிக்கர் வெற்றிகரமாகக் கையாளுகின்றனர். பத்தாயிரம்
டாலருக்கு ஒரு வீடு வாங்கினால், ஓராயிரம் டாலர்தான்
அப்போது கொடுக்க வேண்டும். எஞ்சியுள்ள தொகையை
ஆண்டுதோறும் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கொடுக்கலாம்.

எந்தப் பொருளையும் மிகுதியாக வாங்கும்படி மக்களைக்
கவர்ச்சி செய்வதும் அமெரிக்க வணிக மரபு. ஒரு சோப்பை
13 செண்டுக்கு விற்பார்கள். ஆனால் மூன்று சோப்புகளை 32
செண்டுக்கு விற்பார்கள். எப்படியாவது, பொருள்களை
மிகுதியாக உபயோகித்து விறும்படி மக்களைப் பழக்கப்
படுத்திவிடவேண்டுமென்பது அந்நாட்டு வணிகரின் கருத்து.
சான்பிரான்சிஸ்கோவில், 10 செண்டு பஸ் டிக்கெட்களில்
முன்றை ஒரே முறையில் வாங்கினால், 25 செண்டு கொடுத்
தால் போதும். அமெரிக்கத் தபாலாபிசிலும், ஒரே
மதிப்புள்ள 500 ஸ்டாம்புகள் கொண்ட ஒரு பந்தை வாங்கி
னால், இரண்டு சதவீதம் கழிவு உண்டு. இதனால்
அமெரிக்காவில் எந்தக் கடையிலும் எந்த நேரத்திலும்
தபால் ஸ்டாம்பு வாங்க இயலுகிறது.

வாங்குவோருக்கான வசதிகள்

பொருள்களை விற்றுவிடுவது மட்டும் தங்கள் வேலை
அன்று, இயன்ற அளவு அவற்றை வாங்க வருபவர்களுக்கு

எல்லாவித உதவிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் வணிகர் உணர்ந்து, இந்தத் துறையிலும் பெரும் முதலீடு செய்கின்றனர். நியூயார்க், சிகாகோ, பிலடல்பியா, லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் முதலான நகரங்களில் கடைகளில் பொருள் வாங்கச் செல்பவர்கள் சாலைகளில் தம் காரை நிறுத்த இடமில்லாமல் ஒரு மணி நேரம்வரை பல சாலைகளைச் சுற்றிச் சுற்றி வருவது வழக்கம். இத்தொந்தரவை முன்னிட்டுச் சொந்தமாகக் கார் உடையவர்கள் கூட பஸ்ஸில் வருவதுண்டு. இப்போது, அமெரிக்காவில் முக்கிய நகரங்களிலெல்லாம், புதிய கட்டிடம் கட்டும் கடைக்காரர்கள் தம் வாடிக்கைக்காரருடைய கார்களை நிறுத்துவதற்காக 2,000-க்கு மேல் 3,000 கார்கள் வரை தங்குவதற்கான இடத்தையும் தம் கடைக்கு அருகே ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார்கள்.

அமெரிக்காவிலுள்ள மருந்துக்கடை (Drug Stores) களில் மருந்துகள் மட்டுமின்றி, இதர இன்றியமையாப் பொருள்களும் புத்தகங்களும் தபால் ஸ்டாம்புகளும் விற்கப்படுகின்றன. வாடிக்கைக்காரர்களுக்கென தனியே தொலைபேசிக் கருவிகள் உள்ளன.

பல மாடிகளுள்ள கட்டிடங்களில் அமெரிக்கக் கடைகள் இருப்பதால், அவற்றில் மின்சார லிப்ட்கள் மட்டுமின்றி, 'எஸ்காலட்டர்' (Escalator) என்னும் மின்சாரத்தால் சழலும் மாடிப்படையும் வாடிக்கைக்காரர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. லிப்ட்டைக் குறிப்பிட்டதும், ஒரு நிகழ்ச்சி என் நினைவுக்கு வருகின்றது. சான்பிரான்சிஸ்கோ நகரிலும் மேசீஸ் கடைக்குச் சென்றிருந்தேன். அது இருபது மாடிக் கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. அங்கு லிப்ட் இயக்குபவன் சொன்னது இன்னும் என் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. "இதோ 5-ஆவது மாடி; இங்குக் குடைகள், சூழந்தைகளுக்கான பொருள்கள், ஸ்டேசனரி சாமான்கள்... இதோ 9-ஆவது மாடி; தளவாடச் சாமான்கள் விற்கும் பகுதியும் தபாலாபீசும், சிற்றுண்டிச் சாலையும் இருக்

கின்றன..... இதோ 10-ஆவது மாடி; மின்சாரக் கருவிகளும், உணவுப்பொருள்களும் கிடைக்கும்..... அடுத்தது 11-ஆவது மாடி; கண்ணடிப் பொருள்கள். கட்டிடச் சாமான்கள், மருந்துகள் விற்குமிடம். இதோ 12-ஆவது மாடி; ஆடவருக்கும் பெண்டிருக்கும் ஏற்ற துணிகள் விற்கும் பகுதிகள் இங்குண்டு. முடி அழகு செய்யும் இடமான 13-ஆவது மாடி; இதோ” என்று ஒவ்வொரு மாடியைப் பற்றிய விவரங்களையும் மூச்சு விடக்கூட நேரமின்றி அடுக்கிக்கொண்டே போனான்; அடுத்த மாடி வருவதற்குள் அனைத்தையும் சொல்லிவிடுவதற்காக, அவன் மின்சாரத்தோடு போட்டி யிட்டான்.

வெற்றிக்குக் காரணம்

அமெரிக்காவில் கடைகள் பெரு வெற்றி அடைவதற்கு முதற்காரணம், கடைகள் சொந்தமாக நடத்தப்படாமல், குழுவினரால் நடத்தப்படுவதே. மகன் தகுதியுடையவனாயில்லாவிட்டால், தந்தை இறந்ததும் கடையை முடிவிட வேண்டுமெனில்லை. தக்க பயிற்சி உடையவர்களுடைய தலைமையில், கடையின் நிர்வாகம் தங்கு தடையின்றித் தொடர்ந்து நடைபெறும். “அமைச்சர்கள் வருவர்; அமைச்சர்கள் போவர்; ஆனால், அரசாட்சி என்றும் நடந்துகொண்டே இருக்கும்” என்பது ஓர் ஆங்கிலப் பழமொழி. இதைப் போன்றே, அமெரிக்காவில் கடை முதலாளிகள் இருப்பர்; கடை முதலாளிகள் இறப்பர்; ஆனால் கடை மட்டும் அழியாமல் என்றும் பதினாறு வாமும்.

பல தலைமுறைகளுக்கு ஒரு கடையின் பெயரை மக்கள் கேள்விப்படுவதால், அந்தப் பெயரைச் சொன்ன அளவில், கடைக்குச் சாதகமான ஒரு தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம் உருவாகிவிடுகிறது. இதனால், விளம்பரங்களைப் படித்து அவற்றைக் கத்திரித்துத் தபாலில் அனுப்பிப் பொருள்கள் வாங்குவோர் அமெரிக்காவில் பல கோடிப்பேர் உளர். தொலைபேசியில் ஒரு கடையைக் கூப்பிட்டு “90 சதம் பஞ்சு

உள்ள, பாப்ளின் துணியில், தக்காளிச் சிவப்பு நிறத்தில், 350 மில்லி மீட்டர் கழுத்தளவுள்ள காலருடன் கூடிய அரைக்கைச் சட்டை வேண்டும்” என்று கூறி, கடைக்குச் செல்லாமலே பெரும் வியாபாரங்கள் செய்வோரும் உண்டு.

மிகுதியாக வியாபாரம் நடக்கக்கூடிய காலங்களில், உதாரணமாக, கிறிஸ்துமஸ் விழாவுக்கு முந்திய மாதத்தில், வாடிக்கைக்காரர்களுக்குத் தாமதம் உண்டாகாதபடி அக்காலத்துக்கு மட்டும், பல புதிய வேலையாட்களைக் கடைகளிலும் அஞ்சல் நிலையங்களிலும் அமெரிக்கர் நியமித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். விடுமுறைக் காலத்திலும், கல்லூரி நாட்களிலும், மாணவர்களை இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரத்துக்கு மட்டும் வேலை செய்யச் சேர்த்துக் கொள்வதும் உண்டு.

வேலைக்காரருக்கான நன்மைகள்

ஒரு நாளில் ஒரு நூறு ரூபாய்க்கு வியாபாரம் நடைபெறும் சில்லறைக் கடைகளிலே, முதலாளியே எல்லா வற்றையும் கவனித்துவிட முடியும். ஆனால், நாள்தோறும் பல லட்சம் ரூபாய்களுக்கு விற்பனை நடைபெறும் லண்டனிலுள்ள டிசல்பீட்சஸ், ஹார்டன்ஸ், நியூயார்க்கிலுள்ள மேசீஸ், கிம்பல்ஸ், சாக்ஸ், கொலம்பசிலுள்ள லாஜர்ஸ், சூரிக்கிலுள்ள ஏஜெல்மோலி, சிட்னியிலுள்ள டேவிட் ஜோன்ஸ், போன்ற கடைகளிலே, அங்குள்ள வேலையாட்களே எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

குறிப்பிட்ட ஓரிடத்தில் வேலை செய்வதைப் பற்றி நம் நாட்டில் அரசு ஊழியர்களைப்போல கடைவேலையாட்கள் பெருமைப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு கடையிலுமுள்ள ஊழியர் தனித்தனியே கழகங்கள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்; அவற்றின் மூலம், பொதுநன்மைகள் பலவற்றை அடைகின்றனர். இக்கடைகள், தம்வேலையாட்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும் சொந்த உபயோகத்

துக்குப் பொருள்களை மலிவான விலைக்கு விற்கின்றன. வேலையாட்களுக்கு இலவச வைத்திய வசதியளிக்கின்றன. இடைவேளையில், வேலையாட்கள் உறங்குவதற்காக மெத்தை போடப்பட்ட ஒரு மண்டபமும் பல கடைகளில் உண்டு. அவர்களின் பொழுது போக்குக்காகப் பல ஏற்பாடுகளும் கடையினர் செய்திருக்கின்றனர். வாரந்தோறும் விடுமுறை நாளும், கோடைக்காலத்தில் நான்குவார ஓய்வும் சம்பளத்துடன் கொடுக்கப்படுகின்றன. கடையின் லாபத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி, ஆறு மாதங்களுக்கொருமுறை, வேலையாட்களுக்கு வெகுமதியாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. எந்த விதமாகவோ, எந்த இடத்திலோ- ஓய்வுநாளில் கூட- வேலையாளுக்கு விபத்துநேர்ந்தால் அதற்கும் கடையிலிருந்து ரூ. 500 தரப்படுகிறது. ஆயுள் பாதுகாப்புப் பத்திரங்கள் (Life Insurance Policies) வழங்குவதற்கு மட்டும் குறைந்த அளவில் வேலையாட்கள் தவணைச்சந்தா (Premium) கட்ட வேண்டுமாம்.

ஒரு கடையில் வேலை செய்யும் அனைவரும் ஒற்றுமையாக வேலை செய்கின்றனர். ஒரு போட்டிப் பந்தயத்தில் ஒருபகுதியினரனைவரும் சேர்ந்து நடந்துகொள்ளும் முறையை (Team - Spirit) இவர்கள் பின்பற்றுவர். பிறருக்குத் தொண்டு செய்யும் சிறந்த பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவே இவர்கள் எண்ணுகின்றனர்.

இவ்வேலையாட்கள், கடை நேரத்தில் தம் சொந்த அலுவல்களைக் கவனியார். நியூயார்க்கில் எம். ஏ. படிக்கும் தம் மகளைச் சந்திக்கும்படி என் அமெரிக்க நண்பரொருவர் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். எனக்கு ஓய்வு கிடைத்தபோதெல்லாம், அந்தப் பெண் கல்லூரிக்கோ, விளையாடுமிடத்திற்கோ சென்று விடுவாள். எப்படியாவது அவளைச் சந்தித்துவிட வேண்டுமென்ற உறுதியோடு, இரவு 8மணிக்கு அவள் தங்கியிருந்த மாணவர் உணவு விடுதிக்குச் சென்றேன். இரவு 7மணி முதல் 10மணி வரை புளூமிங்டேல் என்ற (நியூயார்க்கின் சாதாரணமான ஒரு)

கடையில் அவள் வேலை செய்வதாக அங்கிருந்தவர் வாயிலாக அறிந்து, உடனே அந்தக் கடைக்குச் சென்றேன். அங்கு அவளைச் சந்தித்தபோது, இரண்டொரு சொற்களை மட்டும் என்னிடம் கூறிவிட்டு மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு, அவள் மீண்டும் தன் வேலைக்குச் சென்று விட்டாள். பெரும் ஏமாற்றத்துடன் நான் விடை பெற்றேன்; மறுநாள் அவளே என்னை வந்து சந்தித்துத் தன் தந்தையிடமிருந்து சில நாட்களுக்கு முன் என்னைப் பற்றி ஒரு கடிதம் வந்ததாகத் தெரிவித்தாள். அதுவன்றே கடமை யுணர்ச்சி!

தான் வேலை செய்யும் கடையில் வேலையாட்களுக்கு நூல் நிலையமும் உடற்பயிற்சிச் சாலையும் இருப்பதாகவும், 'பிரிட்ஜ்' (Bridge) என்னும் சீட்டாட்டம் பற்றி அவர்களுடைய கழகத்தில் மாதமிருமுறை சொற்பெருக்குகள் நடைபெறுவதாகவும், துப்பாக்கியால் சுடப் பழகுபவருக்கும், புகைப்படம் எடுப்பவர்களுக்கும் அக்கடையிலேயே தனித் தனிக் கழகங்கள் இருப்பதாகவும், முதல் சிகிச்சை கூட அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதாகவும், அந்தப் பெண் சொன்னாள். கடையைப் பற்றிய வாரப்பத்திரிகை அச்சிட்டு வழங்கப்படுகிறதாம். அவர்களுக்காக ஒரு பேங்கும் இருக்கிறதாம். கடையில் என்னென்ன மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற யோசனையையும் வேலையாட்கள் மாதந்தோறும் தெரிவிக்க வேண்டுமாம். அவள் சொன்ன சுவையான செய்திகளில், மேலும் சிலவற்றைக் கூறுவேன்:—

மழை பெய்தால் வேலையாட்களுக்குக் குடைகள் கொடுக்கவும் ஒரு பகுதி இருக்கிறது. உரிய கட்டணம் கட்டிக் குடையைப் பெற்றுக் கொண்டு போய், மீண்டும் குடையைக் கொடுத்துப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தத்தம் பொருள்களை வைத்துக் கொள்ள ஒவ்வொரு வேலையாளுக்கும் ஒரு சிறு அலமாரி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலைக்கு வரும் வழியில் காய்கறிகளை வேலைக்காரர்கள் வாங்கியிருந்தால், மாலையில் அவர்கள் அவற்றை வீட்டிற்குக் கொண்டுபோவதற்குள் அவை வாடி

விடாதபடி, அவற்றைக் குளிரான நிலையிலே வைத்திருக்க ஐஸ் பெட்டிகள் இருக்கின்றன. உடைகள் கடையிலேயே கொடுக்கப்படுகின்றன. உடைகளை மாற்றிக் கொள்ள காலையிலும் மாலையிலும் பத்துப் பத்து நிமிஷ நேரம் அனுமதிக்கப்படுகிறது. உடைகளைச் சுத்தம் செய்யவும், தையல் வேலைக்கும், கடையிலேயே தனி இடங்களும் ஆட்களும் உண்டு. வேலையாட்களை அழகு படுத்தவும் கடையில் ஒரு பகுதி உண்டு. வேலையாட்கள் நீதிபதிக்கு உதவி செய்யும் (Jury) வேலைக்குச் சென்றால், அந்த நாட்களுக்குச் சம்பளப் பிடித்தம் செய்வதில்லை. வேலைக்குப் போகுமுன் அன்றைய காலைப்பத்திரிகையில், அந்தக் கடையினர் வெளியிட்டுள்ள விளம்பரங்களைப் படித்துக் கொண்டு போக வேண்டும். வாடிக்கைக்காரர்களின் குழந்தைகள் கடைக்குள் காணாமற் போய்விட்டால் அக்குழந்தைகளை வைத்திருக்கக் கடைக்குள்ளேயே ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் இருக்கிறது. அந்த இடத்துக்குக் குழந்தைகளைக்கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பதும் வேலையாட்களின் கடமைகளில் ஒன்று. இரவு 7 மணிக்குமேல், வேலை செய்பவர்களுக்கு, இரவு உணவுக்காக ஒரு தொகை தரப் படுகிறது. வேலையாட்களின் குடும்பத்தில் யாராவது இறந்தால் சவ அடக்கத்தின் போது கடையிலிருந்து இனமாகப் பூக்கள் அனுப்பி அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பது வழக்கம், இக்கடைகளில் வேலை கிடைப்பது எளிதன்று. குறிப்பிட்ட உயரமும், பயிற்சியும் பொது அறிவும், கல்வித் தேர்ச்சியும் இனிய முகமும், பொறுமையும் உடையவர்களுக்கே வேலை கிடைக்கும்.

வியாபாரக் கல்வி

அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களில், சில்லறை வியாபாரம் செய்வதைப் பற்றிய மேல் படிப்பு உண்டு. கணக்கு வைத்திருக்கவேண்டிய முறை, நிதி நிர்வாகம், சாமான் கொள்முதல், புள்ளி விவரங்கள், விளம்பரங்கள் ஆகிய எல்லாப் பிரிவுகளையும் பற்றிய விவரமான பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. விற்பனை வியாபார நிர்வாகக் கழகத்தார்

பொருள்கள் விற்பதன் நுட்பம் பற்றியும், வாடிக்கைக்காரர்களிடம் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் பாடம் கற்பிக்கிறார்கள்.

அமெரிக்கர் பயிற்சிப் பாடங்களை விற்பதும் ஒரு கலை. பல மொழிகள் கற்க விரும்புவோர் அமெரிக்காவில் பலருளர். ஆனால், குறிப்பிட்ட இடத்திலோ, குறிப்பிட்ட நேரத்திலோ வந்து பாடங்கேட்பது அமெரிக்கரின் பிறவிக்குணத்துக்குப் பொருந்தாது. அவ்வாறு செய்வது தனிப்பட்டோரின் உரிமையைப் பாதிப்பதாயும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். எனவே, ஆசிரியர் ஒரு மாணவருக்குப் பாடஞ்சொல்லிக் கொடுப்பதைப் போல ஒவ்வொரு மொழியிலும் பல ஒலிப்பதிவுத் தட்டுக்களைத் தயாரித்துள்ளனர். புது மொழி பயில விரும்புவோர், இவற்றைச் சற்றேறக்குறைய 100 டாலர் விலை கொடுத்து, வாங்கித் தம் தம் இல்லத்திலேயே, தாம் விரும்பியபோது, கேட்டு அவற்றால் பன்மொழிப் புலவராகிவிடுகின்றனர்.

ஏனைய துறைகளைப்போலவே வியாபாரத்திலும் அமெரிக்கர் சுகாதாரத்தை மிகவும் போற்றுகின்றனர், அமெரிக்கா முழுவதற்கும் இறைச்சி தயாரிக்கப்படும் சிக்காகோவிலுள்ள ஸ்டாக்யூர்ட் என்னுமிடத்தில் வைத்தியப்பரிசீலனை செய்த பின்னர், தக்க எச்சரிக்கைகளுடன் மிருகங்களை வெட்டிச் சுத்தம் செய்து பக்குவப்படுத்துகின்றனர். தேங்காயைத் திருகியதும், அதை அழகிய சிறுடப்பாக்களில் அடைத்து விற்பதும், அமெரிக்காவில் நான்கண்டவற்றுள் ஒன்று. சான்பிரான்சிஸ்கோ நகரில் மீன்கடைக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே மீன் பிடித்தல் ஒரு பெரிய தொழில். கடைக்குள்ளேயே ஊருணி அமைத்து, கடலில் பிடித்த மீன்களை அந்த ஊருணியில் விட்டிருக்கின்றனர். வாடிக்கைக்காரர்கள் கேட்டவுடனே, வலைபோட்டு மீனைப் பிடித்துக் கொடுக்கிறார்கள்!

நம்மை யறியாமலே புகைப்படம்!

வெளிநாட்டவர், மேலை நாடுகளிலே புகைப்படக் கடைக்குப் போய்ப் படம் எடுக்க வேண்டுவதே இல்லை. லண்டனில் டிராபால்கர் சதுக்கத்தினருகிலோ, பாரிசில் ஐபில் கோபுரத்தின் அண்மையிலோ, பிராஹாவின் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற மாடமாளிகைகளைச் சுற்றிலுமோ, அன்றிச் சிட்னி ரேசுக்கோ நாம் சென்றால், நாம் பணம் கொடுக்காமலே, புகைப்படக் கம்பெனியார் நம்மைப் படமெடுத்து விடுவார்கள். மறுகணம் ஒரு சீட்டை நம்மிடம் தருவார்கள். உங்கள் படம் 24 மணி நேரத்துக்குள் எங்கள் கடையின் காட்சிப் பலகையில் இருக்கும். அது உங்களுக்குப் பிடித்திருந்தால், 8 அணு வீதம் எத்தனை படங்கள் வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று அந்தச் சீட்டில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும். தாம் படமெடுக்கும் எத்தனைப் பேர்களில், எத்தனைபேர்கள் இறுதியிற் பணம் கொடுத்துப் படத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற மக்களின் மனநிலையை ஆராய்கின்றனர்; புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாக வைத்து, ஆயுள் பாதுகாப்புக் கழகங்களைப் போலவே புகைப்படக் கடையினரும் தம் தொழிலை நடத்துகிறார்கள்.

அமெரிக்கர் தீப்பெட்டியை விலைக்கு விற்பதுமில்லை. வாங்குவதுமில்லை. 15 ரூபாய்கள் உள்ள சிறு அட்டைகளைச் சிகரட் வாங்கும் போது அதனோடு தருவர். வீண் வேலைகளும் காலதாமதமும் கூடாதென்பதே இதன் கருத்து.

செயின் ஸ்டோர்

செயின் ஸ்டோர் என்பது அமெரிக்கா முழுவதும் இருக்கின்றது. இது ஒரு சங்கிலித் தொடர். அதாவது ஓர் ஆளுகைக்குட்பட்ட கடைகள் நாடு முழுவதும், பல்வேறு நகரங்களில் இருப்பதாகும். (எனக்குத் தெரிந்த வரை இந்தியாவில் செயின் ஸ்டோர்கள் சிலதான் இருக்கின்றன. பாட்டா செருப்புக் கடையை இவ்வகையில் இங்கே குறிப்பிடலாம்.) எப்படி நம்மில் பலர் பாட்டா

செருப்புகளையே விரும்புகிறோமோ, அதைப் போன்றே வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய ஒவ்வொரு பொருளையும் குறிப்பிட்ட புகழ் பெற்ற கடைகளில் வாங்கவே அமெரிக்கர் விரும்புவர். இவை தலைமுறையாக மக்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியனவாய் நடந்து வருகின்றன. இவற்றில் விற்கப்படும் பொருள்கள் ஓரளவு தகுதியுடையனவாகவே இருக்கும்.

விருந்தினர் தாம் தங்கிய வீட்டுக்காரர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும், நேயாளிகளுக்கும் பூ அனுப்புதல் சில நாட்களில் மரியாதைக்கு அறிகுறியான ஒரு வழக்கம். உதாரணமாகக் கோவையிலுள்ளவர், திருநெல்வேலிக்காரருக்குப் பூ அனுப்புவது எப்படி? கோவைக்காரர் அந்நகரிலுள்ள பூ வியாபாரியிடம் பணம் கொடுத்தால், அவர் தந்தி மூலம், திருநெல்வேலியிலுள்ள தம் கிளைக்குத் தெரிவித்து விடுவார். அந்தக் கிளையிலுள்ளவர்கள், திருநெல்வேலியில் குறிப்பிட்ட வரிடம் உரிய காலத்தில் பணம் கொடுத்தவர் சார்பாகப் பூவைச் சேர்த்துவிடுவார்கள். பணம் பத்துஞ் செய்யும் அன்றோ?

பிற சிறப்புக்கள்

போலியான சாமான்களை விற்று மக்களை ஏமாற்றுவதைத் தடுக்கவும், எல்லாக் கடைகளிலும் விற்கப்படும் பொருள்கள் உறுதியானவையாக இருக்கின்றனவா என்பதைச் சரிபார்க்கக் காடுகளில் தரக் கட்டுப்பாடு கண்டிப்பாகக் கடைபிடிக்கப் படுகிறது.

அமெரிக்கா முழுவதும் ஒரே விதமான நிறுத்தல் முகத்தல் அளவைகள் இருக்கின்றன பழங்களும் மற்றும் பல பொருள்களும் எண்ணிக்கையால் அன்றி, நிறுவையாலேயே விற்கப்படுகின்றன.

இன்றைய உலக வியாபாரம், போக்கர் என்னும் சீட்டாட்டத்தைப் போல் இருப்பதாகவும், லாபம் முழுவதும் ஒருவருக்கே—அமெரிக்கருக்கே—கிடைத்து விடுவதாகவும்

ஓர் ஆஸ்திரேலிய நண்பர் ஒரு தடவை எனக்கு எழுதியிருந்தார். இந்தப் போக்கர் விளையாட்டில், அமெரிக்கர்கையாளும் ஒரு சூழ்ச்சி தமக்குப் போட்டியில்லாமல் அவர்கள் செய்து விடுவதுதான். உதாரணமாக, அமெரிக்க மாட்டு வியாபாரிகள், தம்மிடமுள்ள மாட்டு இறைச்சியின் விலையை உயர்த்துவதற்காக, அருகிலுள்ள மெக்சிகோ நாட்டில் கொண்டு புதைக்கப்படும் ஒவ்வொரு மாட்டுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைப் பரிசாகக் கொடுக்கிறார்கள். அர்ஜென்டினாவின் மாட்டு இறைச்சிப் போட்டியைத் தடுப்பதற்காகச் சுகாதாரச் சட்டங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அந்நாட்டு மாடுகள் அமெரிக்காவில் இறக்குமதி செய்வதைத் தடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அதன் காரணமாக அமெரிக்க சட்டசபையிலுள்ள மாட்டு இறைச்சி வியாபாரிகள் சில சமயம் அரசியல் தகராறுகளையும் கிளப்பிவிடுகின்றார்கள்.

8. விளம்பரம்

அமெரிக்காவில் விளம்பரக்கலை அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் மிகப் பெரிது; எனவே, இந்த நூற்றாண்டை 'விளம்பர சகாப்தம்' என்று வருணிப்பவர்களும் இருக்கின்றனர். விளம்பரம் மக்களுடைய சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையை மாற்றும் ஆற்றலுடையதாக விளங்குகின்றது. தொழில் முன்னேற்றத்திற்கும் வாணிப வளர்ச்சிக்கும் உதவி செய்யும் தகுதியையும் விளம்பரத் தொழில் அடைந்திருக்கிறது. அரசினரின் ஆதரவை எதிர்பாராமல், சுதந்திரமாகக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் பத்திரிகைகள் வெளிவருவது விளம்பர வருமானம் மிகுதியாக இருந்தால் தான் இயலும்; விளம்பரங்களின் வெற்றியே வியாபாரத்தின் பெருக்கம் என்பது அமெரிக்கரின் முடிவு.

வானொலியில் விளம்பரம்

அமெரிக்காவில், பத்திரிகைகளிலும் பல சாலைகளின் சந்திப்புகளிலும், திரைப்படங்களிலும் மட்டுமன்றி வானொலி

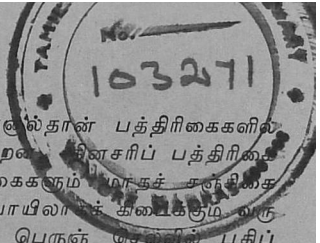
யிலும் தொலைக்காட்சியிலுங்கூட விளம்பரங்கள் வெளியிடப் படுகின்றன. பத்திரிகை அதன் ஒரு பகுதியை விளம்பரம் வெளியிடுவருக்கு விற்பதைப்போல, வானொலி நிலையத்தார் தாம் ஒலிபரப்பும் நேரத்தின் ஒரு பகுதியைக் குறிப்பிட்ட விலைக்கு விளம்பரம் வெளியிடுவருக்கு விற்கின்றனர். பத்திரிகை அதன் தலைப்புச் செய்திகள் உள்ள பக்கத்தில் அல்லது அட்டையின் வெளிப்பக்கத்தில் பிரசுரிக்கும் விளம்பரங்களுக்கு அதிகமான கட்டணம் வாங்குவதுபோல, வானொலி நிலையத்தார் வானொலியை மக்கள் மிகுதியாகக் கேட்கும் நேரங்களுக்கும், முக்கிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள நேரங்களுக்கும் கூடுதலான விளம்பரக்கட்டணங்கள் வாங்குகின்றனர். குறிப்பிட்ட நேரத்தை விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளும் வணிகர் அந்த நேரத்தில் தம் செலவில் ஒரு நல்ல நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்து, இடையிடையே தம் பொருளை விளம்பரப் படுத்துவர்; தம் பொருளைப் பற்றி வானொலியில் நாடகம் நடத்துபவர்களும் உள்ளர்; தம் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கும்படி பத்திரிகைகளில் விளம்பரப்படுத்துபவர்களும் உண்டு.

'NBC' என்ற நேஷனல் பிராட்காஸ்டிங் கம்பெனியின் நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கு நான் பார்வையாளராகச் சென்றேன். அப்போது ஒட்டக மார்க் சிகரெட் (Camel cigarette) கம்பெனியாரின் விளம்பரம் தொடங்க இருந்தது. அந் நிகழ்ச்சிக்கு 250 பார்வையாளர் அனுமதிக்கப்பட்டனர். பார்வையாளரின் பகுத்தறிவைச் சோதிக்கும் ஐந்து கேள்விகளைக் கேட்கப் போவதாகவும், தம் சிகரெட்டின் பெயரான (Camel) என்ற ஆங்கில வார்த்தையின் ஐந்து எழுத்துக்களையும் முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட வார்த்தைகளை (Camel) என்ற வார்த்தையில் அவ்வெழுத்துக்கள் உள்ள வரிசை முறைப்படி ஐந்து கேள்விகளுக்கும் விடையாகக் கூறவேண்டுமென்றும் அறிவிப்பாளர் கூறினர். அவர் கேட்ட முதல் கேள்வி "போர்காலத்தில் இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரியாயிருந்த ஒருவர் பெயர் என்ன?" என்பது. பார்வையாளர் ஒருவர் "சர்சில்" என்று பதிலளித்தார்.

(Churchill) என்ற வார்த்தையில் முதல் எழுத்து 'C' ஆக இருப்பதால் விடை கூறியவருக்கு, 2 டாலர்களும் 2 பாக்கெட் 'காமல்' சிகரட்டும் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்டன. "இப்போது இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரியாக இருப்பவர யார்?" என்ற கேள்வி இரண்டாவதாகக் கேட்கப்பட்டது. "ஆட்லி" என்று ஒரு பார்வையாளர் சடாரென்று பதில் கூறினார். 'Camel' என்ற பெயரின் இரண்டாம் எழுத்தாகிய 'A' யுடன் 'Attlee' என்பது தொடங்குவதால், இவ்விடை தந்தவருக்கு 4 டாலரும் 4 பாக்கெட் 'காமல்' சிகரட்டும் பரிசாகத் தரப்பட்டன. மூன்றாவது கேள்வி "இன்றைய உலகில் வெளிநாட்டு மந்திரிகளில் முக்கியமானவர் யார்?" என்பது; "மாலத்தோவ்" என்ற பெயரின் முதல் எழுத்து 'C' என்ற சொல்லின் மூன்றாவது எழுத்தாக இருப்பதால், விடை கூறியவருக்கு மூன்றாவது பரிசாக 8 டாலரும் 8 பாக்கெட் 'காமல்' சிகரட்டும் வழங்கப்பட்டன. நான்காவது கேள்வி "இரண்டாவது உலகப்போரில் பணியாற்றிய சிறந்த இராணுவ வீரர் யார்?" என்பது. 'Camel' என்பதில் நான்காவது எழுத்து 'E' ஆக இருப்பதால் இக்கேள்விக்குப் பதில் E-ல் தொடங்க வேண்டும். 'Eisenhower' 'ஐசன்ஹோவர்' என்று பதில் சொல்லியவருக்கு நான்காம் பரிசாக 16 டாலரும் 16 பாக்கெட் சிகரட்டும் அளிக்கப்பட்டன. கடைசிக் கேள்வி "உலகின் முக்கியமான நகரம் ஒன்றின் பெயரைச் சொல்லு" என்பது. 'லண்டன்' என்ற சொல்லின் முதல் எழுத்து 'L'. அது 'Camel' என்பதின் கடைசி எழுத்தாக இருப்பதால் இந்த நகரத்தின் பெயரைச் சொன்னவருக்கு ஐந்தாம் பரிசாக 32 டாலரும் 32 பாக்கெட் சிகரட்டும் கிடைத்தன. இதைப் போன்ற பல நிகழ்ச்சிகள் அமெரிக்காவில் நடைபெறுகின்றன.

பத்திரிகைகளில் விளம்பரங்கள்

வானொலியில் விளம்பரங்கள் நிகழ்வதால் பத்திரிகைகளில் விளம்பரங்கள் ஒன்றும் குறைந்துவிட வில்லை. ஆவ்வோர் அமெரிக்கப் பத்திரிகையிலும் பாதிக்குமேல்

விளம்பரங்கள் உள்ளன. இதனால்தான் பத்திரிகைகளில் பக்கங்கள் மிகுதியாக இருக்கின்றன. சினசரிப் பத்திரிகைகள் மட்டுமன்றி, வாரப்பத்திரிகைகளும் மாசுச் சந்திரிகைகளும் தமக்கு விளம்பரங்கள் வாயிலாகக் கிடைக்கும் வரவாயால்தான் சீரிய முறையில் பெருஞ் செலவில் பதிப்பிக்கப்படுகின்றன. புகழ்பெற்ற அமெரிக்க வார இதழ் ஒன்றுக்கு விளம்பரங்களால் ஆண்டுக்கு 65 மிலியன் டாலர் (31கோடி ரூபாய்) கிடைக்கிறதாம்!

08.79

178

விளம்பரக் கலையின் சிறப்பு

அமெரிக்கர் மிகவும் விரும்பி அருந்தும் 'கோக்க-கோலா' (Coca-cola) என்ற குளிர்ந்த பானத்தைத் தயாரிப்பவர்கள், தம் சரக்கை விற்கத் தொடங்குமுன் பல கோடி ரூபாய்கள் செலவிட்டு விளம்பரப்படுத்தினராம். இவ்வாறு வணிகர் பெரும் பணஞ் செலவிட்டு விளம்பரம் செய்வது அமெரிக்காவில் மரபாகிவிட்டது; மக்களும் விளம்பரங்களைப் படிப்பதில் தனி ஆர்வம் காட்டுவதோடு, அவற்றால் தம் தேவைகளையும் திட்டங்களையும் வகுத்துக் கொள்ளுகின்றனர். மக்கள் விளம்பரங்களை ஊன்றிப் படிப்பதற்குக் காரணம் அவை கவர்ச்சியான முறையில் வெளியிடப்படுவதேயாம். படங்கள், தலைப்புக்கள், புள்ளி விவரங்கள், கதைகள், செய்திகள் ஆகிய எல்லாம் விளம்பரங்களிலும் காணப்படுகின்றன. வெளிநாடுகளில் வெளியீடும் விளம்பரங்களில், அமெரிக்காவைப் பற்றிய ஆதாரமான செய்திகளும் ஓரளவு சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று அமெரிக்க அரசினர் தம் நாட்டு வணிகரைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர்.

விளம்பரக் கல்வி

விளம்பரக் கலை இத்துணைச் சிறப்புப் பெற்றிருப்பது, இக்கலைக்கான கல்வியும் கழகங்களும் ஆராய்ச்சிக் குழுக்

களும் கல்லூரிகளும் பல்லாயிரக்கணக்கான புத்தகங்களும் இருப்பதாலேயாம். விளம்பரங்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறுபவர்களும் அமெரிக்காவில் மிகப் பலர் இருக்கின்றனர். பெரிய அலுவலகங்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் சொந்தமாக விளம்பர இலாகாக்கள் இருக்கின்றன.

பலவகை விளம்பரங்கள்

ஒவ்வொரு நிமிஷமும் கொட்டை எழுத்துக்களில் நேரத்தைத் தானே காட்டும் மின்சார விளக்குகளுள்ள கருவிகளைத் தம் கடைகளின் வாயிலில் அமைத்து விளம்பரப் படுத்துவதும், சாலையில் செல்லுவோரின் கவனத்தைக் கவரும்படியாகப் பல பொருள்களை மின்சார விளக்குகளால் விளம்பரப்படுத்துவதும், பலநிற விளக்கின் ஒளிகளால் சொற்களை அமைப்பதும் வழக்கமாகிவிட்டன.

அமெரிக்கர் தம் அரசியல் தலைவர்கள் பெயரை விளம்பரங்களில் பயன்படுத்தாததும் குறிப்பிடத் தக்கது. ட்ரூமன் ஹோட்டல், ஐசன்ஹோவர் ரேடியோ, ரூஸ்வல்ட் சிகரட் போன்ற பெயர்கள் அமெரிக்காவில் இல்லை. இவ்வாறு வணிக விளம்பரத்துக்குத் தம் தலைவர்கள் பெயரைப் பயன்படுத்தாமல், அமெரிக்கர் தம் தலைநகருக்கு அமெரிக்கக் குடியரசின் முதல் தலைவராகிய வாஷிங்டன் பெயரை அமைத்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அமெரிக்காவில் வெளிவரும் விளம்பரங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம் :

“நவம்பர் 2-ஆம் தேதி, பிரின்ஸ்டனில் நடக்குமா? கால் பந்தாட்டத்துக்குச் செல்லுங்கள்; ஓடும் ரயிலிலேயே உணவுச் சாலையுள்ள ஸ்பெஷல் ரயில்கள் 10-45 மணி முதல் 8 நிமிஷத்துக்கு ஒரு தடவை நியூயார்க் பென்சில்வேனியா ஸ்டேஷனிலிருந்து புறப்படும்.”

“ ——— என்ற கடையில் உங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கினால், உங்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவில் 100-க்கு 10 குறையும்.”

“100 அமெரிக்காவில் 14 பேர் தங்களுடைய உடைகளை மேசீனிலேயே வாங்குகின்றனர்.”

“நவம்பர் மாதத்தில் மணமானவர்களில் எட்டில் ஒருவர் தம் திருமண உடைகளை எங்களிடமே வாங்கினார்.”

“ஒரு மணி நேரத்தில் சராசரி 3490 பேர் ‘சாக்ஸ்’ கடையில் பொருள்கள் வாங்குகின்றனர்.”

“நாளை 84 டிகிரி வெய்யில் இருக்கும் என்று வான ஆராய்ச்சி நிலையத்தார் எதிர்பார்க்கின்றனர். தட்பவெப்ப நிலை எப்படி இருந்தால் என்ன? கோக்க-கோலா எந்தப் பருவத்திற்கும் ஏற்ற ஒரு சிறந்த பானந்தான்.”

9. இதழ்கள்

விற்கும் முறை

அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் இதழ்கள் விற்கும் முறை எல்லோர் மனத்தையும் கவரத் தக்கது. பல தெருக்கள் கூடுமிடங்களில் பத்திரிகை விற்பவர்கள் பல பத்திரிகைகளின் பிரதிகளைப் போட்டுவிட்டுச் செல்கிறார்கள்; பத்திரிகை வேண்டுவோர் அதற்கு உரிய விலையை அவ்விடங்களில் போட்டுவிட்டுத் தமக்கு வேண்டிய பத்திரிகையின் பிரதியை எடுத்துக்கொள்கின்றனர்: சில மணி நேரத்துக்குப்பின், பத்திரிகை விற்பவர்கள் பணத்தையும் எஞ்சியிருந்தால் அப்பத்திரிகைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு செல்லுகிறார்கள்; அவர்களைத் தவிர வேறு எவரும் அந்தப் பணத்தைத் தொடுவதில்லை. அந்நாட்டவரின் பாராட்டத் தக்க பண்பாட்டை இதிலிருந்து உணரலாம்.

சந்தாதார்களுக்கு வழங்குதல்

சந்தாதார்களுக்கு அவரவர் வீடுகளில் பத்திரிகையைக் கொடுக்கும் வேலையை மாணவர்கள் மட்டுமே செய்கின்றனர். இவ்வாறு வருவாய் பெறும் மாணவர் 5 லட்சம் பேர் அமெரிக்காவில் உளர். பெஞ்சமின் ஃப்ராங்கலின், ஹென்றி போர்டு, தாமஸ் ஆல்வா எடிசன், தளபதி ஐசன் ஹோவர், ஹெர்பர்ட் ஹூவர் ஆகிய பெரியோர்களெல்லாம் சிறுவர்களாக இருந்தபோது பத்திரிகை விற்றவர்களுள் சிலர் ஆவர். 12 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் இவ்வேலையில் ஈடுபட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. (பிற்பகவில் வெளியாகும்) பத்திரிகைகளை இரவில் கொண்டுபோய்க் கொடுக்க 16 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. பள்ளிக்கூடத்தில் பாடங்களைச் சரியாய்ப் படிக்காத மாணவரும் இவ்வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. புதிய சந்தாதார்களை மிகுதியாகச் சேர்த்துத்தரும் சிறுவர்களுக்குப் பத்திரிகை உரிமையாளர் பல பரிசுகள் கொடுக்கின்றனர். ஆண்டுதோறும் அக்டோபர் மாதத்தில், ஒரு நாளில், சந்தாதார்கள் இச்சிறுவர்களுக்கு அன்பளிப்புக் கொடுத்து வாழ்த்துகின்றனர்.

படிக்கும் வழக்கம்

அமெரிக்காவில் 10 கோடி மக்கள் நாள் இதழ்களைப் படிக்கிறார்கள். வாரப் பத்திரிகைகள் படிப்பவர்கள் இன்னொரு இரண்டரைக் கோடியினர். மக்களில் எல்லோரும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களாயிருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும். காலைச் சிற்றுண்டியை உட்கொள்ளும்போது, அவர்கள் கட்டாயமாகக் காலையில் வெளிவந்த செய்தித்தாளைப் படித்துவிடுகின்றனர். இதனை உணவு உட்கொள்ளுவதற்கு நெடுநேரம் ஆகிறது.

“செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்!”

என்று திருவள்ளூர் கூறியுள்ளார்; ஆனால் இவர்கள் படிப்பதையும் உணவு உட்கொள்ளுவதையும் ஒரே காலத்தில் முடிக்கின்றனர்!

வாங்கும் வழக்கம்

சைனாவில் ஷாங்ஹாய் நகரத்தில் பத்திரிகைகளை விற்ற பதைவிட அவற்றை வாடகைக்கு விடுவதே அதிகமாம். பத்திரிகை கொண்டுவரும் பையன் ஒருநாளைக்குப் பன்னிரண்டு பேர்களுக்கு ஒரே பத்திரிகையை வாடகைக்குக் கொடுத்து வாங்குவாலும்; ஆனால் அமெரிக்காவில், பத்திரிகை படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் தமக்கெனத் தனித் தனியாகப் பத்திரிகை வாங்கிவிடுகின்றனர். நாள்தோறும் ஐந்து அல்லது ஆறு வகைப் பத்திரிகைகள் வாங்குவோரும் அமெரிக்காவில் இருக்கின்றனர். ரயில் நிலையங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் பத்திரிகை விற்கும் கடைகள் நள்ளிரவு வரை திறந்திருக்கின்றன. மருந்துக் கடைகளிலும் பத்திரிகைகள் விற்கப்படுகின்றன. நண்பர்களுக்குக் கிறிஸ்துமஸ் அன்பளிப்பாகப் பலர் பத்திரிகைகளுக்குச் சந்தா செலுத்துகின்றனர். இவற்றிலிருந்து பத்திரிகை படிப்பதில் அமெரிக்கருக்குள்ள ஆர்வத்தை நாம் அறியலாம்.

இதழ்களின் வளர்ச்சி

அமெரிக்காவில் 2300 நாள் இதழ்கள் உள்ளன. இவற்றுள் நியூயார்க்கிலிருந்து வெளிவரும் டைம்ஸ், டிட்யூஸ் நியூஸ் ஆகிய பத்திரிகைகளைப் பத்து லட்சத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் வாங்குகின்றனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், பத்திரிகை விற்ற பணையை அதிகரிப்பதற்காக, ஒரு பிரிட்டிஷ் பத்திரிகையாளர் தம் பத்திரிகை வாங்குபவர்களுக்குச் சர்லஸ் டிக்கன்ஸ் எழுதிய நாவல்களை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தனராம். மற்றொரு பத்திரிகையாளர் தம் பத்திரிகை படிப்பவர்களுக்காக மாதிரி வீடுகள் (Model Houses) உள்ள

பொருட்காட்சி நடத்தினராம். நியூயார்க் ஷெரல்ட் டீபியூன் பத்திரிகையாளர் பிரயாணத் திட்டங்கள் அடங்கிய நூல் ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளனர். இவ்வாறெல்லாம் செய்ததால் பத்திரிகை வாங்குபவரின் தொகை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. எக்காரணத்தாலாவது எதிர்பாராமல் பத்திரிகை வாங்குவோர் தொகை குறைந்து, அதனால் பத்திரிகையின் செல்வநிலை கெட்டுவிடாதபடி அதற்குப் பாதுகாப்பாகப் பத்திரிகையாளர் இன்சூரன்ஸ் செய்துகொள்ளுகின்றனர்.

பல்வேறு குறிப்புக்கள்

நியூஸ் 'NEWS' என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குப் பொருத்தமாக 'N' (North) 'வடக்கு, 'E' (East) கிழக்கு 'W' (West) மேற்கு, 'S' (South) தெற்கு ஆகிய நான்கு திக்குகளிலும் அரசியல் துறையில் மட்டுமன்றி, வேறு துறைகளில் நிகழ்வனவற்றையும் அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் விரிவாகவும் சிறப்பாகவும் வெளியிடுகின்றன. பங்கு மார்க்கட், பொருளாதாரநிலை, உடல்நலத்தைப் பேணுதல், சத்துணவு (Nutritive Food), புதிய உணவு வகைகள், தோட்ட அமைப்பு, வீட்டை அழகுபடுத்துதல், திருமண ஆலோசனைகள், சிறு கதைகள், புத்தக மதிப்புரைகள், இயல் இசை நாடகம், நாய் பூனைகளை வளர்த்தல், புகைப்படக்கலை, பொழுது போக்குக்கான குறிப்புக்கள், நீதிமன்றத்துச் செய்திகள், விஞ்ஞானத்தில் புதிய ஆராய்ச்சிகள், விகடத்துணுக்குகள், குறும்புப் படங்கள், புள்ளி விவரங்கள், திரைப்படச் செய்திகள், வானொலி தொலைக் காட்சி (Television) ஆகியவற்றின் நிகழ்ச்சி நிரல்கள் முதலிய எண்ணிறைந்த பகுதிகளும் அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளில் இருப்பதால், அமெரிக்கரின் வாழ்வைப் பத்திரிகைகள்தாம் உருவாக்குகின்றன.

“எந்த உணவைத் தயாரிக்கலாம்? எவ்வித ஆடை தரிக்கலாம்? வீட்டை எவ்வாறு அழகு படுத்தலாம்? எந்த நூல்களைப் படிக்கலாம்? எந்தத் திரைப்படத்துக்குச்

செல்லலாம்? எந்தப் பொருள் மலிவாகக் கிடைக்கும்?" என்ற அன்றாடக் கேள்விகளுக்குப் விடை கூறுவன அன்றாடம் வெளிவரும் நாளிதழ்களே.

மேல்குறித்த செய்திகள் எல்லாம் வெளிவருவதாலும், பத்திரிகைக் காகிதம் மிகக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைப்பதாலும், பெரிய பத்திரிகைகள் தாமே பத்திரிகைக் காகிதம் உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகளை வைத்திருப்பதாலும், அமெரிக்காவில் தினசரிப் பத்திரிகைகள் நாள்தோறும் 48 பக்கங்கள் கொண்டனவாயும், ஞாயிறன்று, புத்தக உருவில் சிறுவர்களுக்கான பகுதியுள்பட 350 பக்கங்களும் இரண்டு கிலோ நிறையும் உள்ளதாகவும் இருக்கின்றன! இதனால் ஓர் ஆண்டுக்கு ஓர் அமெரிக்கருக்கு 40 கிலோ பத்திரிகை காகிதம் செலவாகிறது. இது ஒவ்வோர் அமெரிக்கரும் வாங்கும் சர்க்கரையின் நிறையைவிட மிகுதியாம்! தினசரிப் பத்திரிகை முழுவதையும் படிக்க ஒருவருக்கும் நேரம் இல்லாததால், அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் இரண்டு பத்திகளில் அட்டவணை வெளியிட்டு, வெளிநாடுகள், உள்நாடு, ஐக்கிய நாடுகள் சபை, பொருளாதாரம் விளையாட்டுக்கள் என்ற தலைப்புக்களில் குறிப்பான செய்திகளைக் கொட்டை எழுத்துக்களில் தருகின்றன. விளம்பரங்களை அறியவும் ஓர் அட்டவணை உண்டு.

சங்கிலித் தொடர்

ஒரே முதலாளி அல்லது கம்பெனி பல நகரங்களில் பத்திரிகைகள் நடத்துதல் 'செயின் முறை' எனப்படும். இம்முறையால் அப்பத்திரிகைகள் மாத்திரம் உரிமைபெற்ற தனிப்பட்ட செய்திகளையும் படங்களையும் சிறந்த கட்டுரைகளையும் முறைப்படி நிறைய வெளியிடமுடிகின்றது; செலவும் குறைகிறது. செலவு முழுவதையும் ஈடுசெய்யும் அளவுக்கு விளம்பரங்கள் வாயிலாக வருவாய் கிடைக்கிறது. இக்காரணங்களால் பல பக்கங்களுள்ள பத்திரிகைகளைக் குறைந்த விலையில் வெளியிட அமெரிக்கரால் இயலுகிறது.

அமெரிக்கப் பத்திரிகைச் செயின்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை ஹெர்ஸ்ட் குரூப், ஸ்கிரிப்ஸ்-ஹோவார்ட் குரூப், மக் கார்ட்மக் குரூப், ஹென்றி லூயிஸ் ஆகியவை. இந்தியாவில் பிர்லா, டால்மியா, ராமநாத், கோயன்கா போன்ற முதலாளிகள் செயின் முறையில் பத்திரிகைகள் நடத்துகின்றனர். நம் நாட்டில் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் முதலிய பல இதழ்களும், தினத்தந்தி முதலிய சில இதழ்களும் ஒரே முதலாளியால் பல நகரங்களிலிருந்து வெளியிடப்படுவதையும் ஈண்டுக் குறிப்பிடலாம்.

நல்லுறவை வளர்க்கும் கருவி

வெளிநாட்டு மாணவரையும் தூதர்களையும் போலவே பத்திரிகைகளும் பல நாடுகளிடையே நல்லுறவை வளர்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தோடு, அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் வெளிநாடுகளிலும் தனிப் பதிப்புக்களை வெளியிடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஹெரால்ட் ட்ரிபியூன் பத்திரிகைக்கு பாரிஸ் பதிப்பு ஒன்று உள்ளது. நூர்த் சைனா டெய்லி டீயூன், ஜப்பான் டைம்ஸ் அண்டு மெயில் ப்யூனஸ் ஏர்ஸ் ஹெரால்ட், பனாமா அமெரிக்கன், லாகூர் சி அண்டு எம் கெஜட் ஆகிய பத்திரிகைகள் எல்லாம் சில அமெரிக்கப் பத்திரிகைக் குழுவினராலேயே நடத்தப்படுகின்றன.

மஞ்சள் பத்திரிகைகள்

பத்திரிகைகளின் விற்பனை கூடுவதற்காக, மக்களின் உணர்ச்சியைக் கிளப்பக்கூடிய கீழ்த்தரமான செய்திகளைச் சில பத்திரிகைகள் கொடுக்கின்றன; மக்களில் ஒரு பகுதியினரின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காக ஹாவாய்த் துறைமுகத் தொழிலாளரின் வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றிப் பல பக்கங்களில் செய்திகள் வெளியிட்ட அந்நகரப் பத்திரிகைகள், அங்கே நடந்த உலக தத்துவ சாஸ்திர மாநாட்டைப் பற்றிச் சில வரிகளே எழுதின. செய்திகளை மிகைப்படுத்திக் கூறுவதும் உண்டு. அதைப்பற்றி அமெரிக்கர் அவ்வளவு கவலைப்படுவதில்லை.

ஆண்டுக்கு ஓர் அட்டவணை (Annual Index)

நியூயார்க் டைம்ஸ் அலுவலகத்தார் ஆண்டுதோறும் ஓர் அட்டவணையைப் புத்தக வடிவில் வெளியிடுகின்றனர். முக்கியமான செய்திகள், தனிப்பட்டவர்கள் இயக்கங்கள் பொருள்கள் இவைகளை அகரவரிசைப் படுத்தியிருப்பர். இவை பற்றிய விவரங்கள் அப்பத்திரிகையில் எந்த இதழில் எந்தப் பக்கத்தில் வெளியாயின என்று எளிதில் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு அந்த அட்டவணை உதவுகின்றது. இவர்களின் மற்றொரு வெளியீடு அமெரிக்க ஏற்றுமதியை ஊக்கப் படுத்தும் முயற்சிக்கு உறுதுணையாக உள்ளது.

பிற சிறப்புக்கள்

அமெரிக்காவில் எவ்விதத் தணிக்கையும் இல்லை; நாட்டுக்குத் தீமை விளைவிக்கும் வகையில் அப்பத்திரிகைகள் எழுதுவதில்லை; எத்தகைய செய்திகளை வெளியிடலாம் அல்லது வெளியிடலாகாது என்று பத்திரிகைகள் தமக்குள் வரையறுத்துக் கொள்ளுகின்றன. குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிப்பதிலும் பிற வேலைகளிலும் பத்திரிகை நிருபர்கள் அமெரிக்கப் போலீசாருக்குப் பேருதவி செய்கின்றனர். சிந்தனைச் சுடரைத் தூண்டிவிடும் கருத்துடன், காலத்துக் கேற்ற ஒரு பெரிய பிரச்சினை பற்றிய விவாதத்தை (Forum) ஹெரால்ட் ட்ரிபியூன் பத்திரிகையாளர் ஏற்பாடு செய்து, அந்த அரங்கத்தில் ஈடுபடும்படி பல அறிஞர்களை அழைக்கின்றனர். ஆண்டு தோறும் நடக்கும் இந்த நிகழ்ச்சியைத் தொலைக்காட்சியிலும் வானொலியிலும் அஞ்சல் செய்கின்றனர்.

போரைப் பற்றியும் அணு குண்டைப் பற்றியும் ஆதாரமான கட்டுரைகள் எழுதுவதற்காக நியூயார்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையாளர் பெருஞ் சம்பளங்கள் கொடுத்து அவ்வத்துறையில் தேர்ந்தவர்களை வேலையில் வைத்துள்ளனர்; ஊற்றத் துறைகளுக்கும் உதாரணமாக, தொழிலாளர் நிலை,

ஆகாய விமானக் கலை, கல்வி, கலை, விஞ்ஞானம், பொருளாதாரம் ஆகிய ஒவ்வொன்றுக்கும் இப்பத்திரிகை அலுவலகத்தில் ஒரு நிபுணர் இருக்கிறார்.

செய்திகளில் இருவகை உண்டு. ஒன்று எதிர் பார்க்கப் படுவது; மற்றொன்று எதிர்பாராதது. முன்னதில் ஒரு தேர்தல் நடைபெற இருப்பதையும், ஆண்டுதோறும் பிப்ரவரி மாத இறுதியில் அரசினரின் வரவு செலவு அறிக்கை வெளியிடப்படுவதையும் குறிப்பிடலாம். இந்நிகழ்ச்சிகள் பல மாதங்களுக்கு முன்பே அறிவிக்கப் படுவதால், இவற்றைப் பற்றிச் செய்திகள் அனுப்ப முன்கூட்டியே தக்க நிபுணர்களைச் செய்தி நிகழும் இடங்களுக்கு அனுப்பிவிட முடியும். இதுமட்டும் போதாது; எதிர்பாராது நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும்போது, அவற்றைப் பற்றியும் தகுதியுள்ள நிருபர்களின் செய்தியை வாசகர்களுக்குத் தர வேண்டும். இதற்கென நியூயார்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையாளர் ஆகாய விமானங்களையும் நிபுணர்களையும் தயாராக வைத்துள்ளனர். பூகம்பம், வெள்ளம், பேங்கு முறிவு, அரசியல் தலைவர் காலமானது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்ட இடங்களுக்குச் சில மணி நேரங்களில் இந்த நிபுணர்கள் போய்ச் சேர்ந்து விடுகின்றனர்.

இப்பத்திரிகை நியூயார்க்கிலிருந்து வெளி வருவதால், ஐக்கிய நாடுகள் சபை அதன் அலுவலகத்தை இந்நகரில் அமைக்க முடிவு செய்ததாகவும் பலர் கருதுகின்றனர். புதுப்புது உணவு வகைகளைத் தம் பத்திரிகையில் வெளியிடுமுன்னதாக, அவ்வலுவலகத்திலுள்ள உணவு ஆராய்ச்சி நிலையத்தார் அவற்றைச் செய்து பார்க்கின்றனர். அது போலவே நடையுடை பாவனைகளைப் புதிதாக வெளியிடு முன் பலவகையான உடைகளை அணிந்து காட்டி, அவற்றைப் பத்திரிகையின் ஸ்டூடியோவில் முடிவு செய்கின்றனர்.

வானொலிச் செய்திகளைக் கேட்டு அவற்றைத் தானே டைப் அடித்துவிடும் இயந்திரமும் இப்பத்திரிகை அலுவலகத்தில் இருக்கிறது. இந்த இயந்திரத்துக்கு 'ஹெல்

ஸ்கிரைபர்' (Hell Scriber) என்று பெயர். ஷெல் என்ற ஜெர்மன்காரர் இதைக் கண்டு பிடித்தவர். ஸ்கிரைபர் அல்லது 'ஸ்கிரைப் மிஷின்' என்பதற்கு ஜெர்மன் மொழியில் 'டைப்ரைட்டர்' என்பது பொருள்.

பாஸ்சிமிலி (Fascimile)

பாஸ்சிமிலி என்ற புதியதோர் இயந்திரத்தைப் பற்றியும் சிறிது கூறுவோம். இதன் உதவியால், பத்திரிகை அதன் அலுவலகத்தில் அச்சிடப்பட்ட சில வினாடிகளில், நாம் இருக்கும் இடத்திலுள்ள ஒரு கருவி, பத்திரிகையை நமக்குத் தருகிறது! ஒரு வினாடியில், லட்சம் சொற்களை இந்த இயந்திரம் அச்சிடுகிறது. பாஸ்சிமிலி பரவத் தொடங்கிய பின்னர், பத்திரிகை விற்கும் சிறுவர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடும்; ரோட்டரி அச்சியந்திரங்களும் பயனற்றுப் போய்விடும்; வானவழியாகவே பல்கலைக் கழகங்கள் நடத்தலாம்; ரஷ்யரும் அமெரிக்கரும் தத்தம் ஒற்றர் வாயிலாக, ஒரு நாட்டில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை மற்றொரு நாட்டில் சில வினாடிகளிலேயே தெரிந்து கொள்ளவும் இயலும்! என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அப்படி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. நம் நாட்டில் 'இந்து' இதழின் பாஸ்சிமிலிப் பதிப்புக் கோவையிலிருந்தும் மதுரையிலிருந்தும் வெளிவருகிறது.

தலைப்புச் செய்திகள்

நெடுந்தொலைவில், சாலைகளில் நடந்து செல்பவர்களும் படிப்பதற்கு வசதியாக, நியூயார்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையாளர் தம் அலுவலகத்தைச் சுற்றி நாற்புறமும் தெரியும் படி மின்சார விளக்குகள் உள்ள பலகையில் தலைப்புச் செய்திகளை உடனுக்குடன் அறிவிக்கிறார்கள். ஒரு நிமிஷம் மட்டுமே இவ்விளக்குகள் ஒளியுடன் இருக்கின்றன; எழுத்துக்கள் ஓடுவனபோல் தோற்றம் தரும்படி இவை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உலகச் செய்திகளில் கவனம் செலுத்தும்படி பள்ளிச் சிறுவரைத் தூண்டுவதற்காக, தலைப்புச் செய்தி ஒன்றைப் பற்றிய திரைப் படத்தை மாதந்தோறும் இப்பத்திரிகையாளர் காட்டுகின்றனர்.

புகழ்பெற்ற பத்திரிகைகள்

பொருளாதாரக் கண்ணோடு எல்லாச் செய்திகளையும் துருவிப்பார்த்து அவற்றைப் பதிப்பிக்கும் இதழ்கள் வால் ஸ்ட்ரீட் ஜர்னல் (Wall Street Journal), ஜர்னல் ஆப் காமர்ஸ் (Journal of Commerce) என்பவை. வெளியான நாள்லேயே 5000 கிமீ சுற்றளவு வரை கிடைக்கும் தினசரிப் பத்திரிகைகளும், ஒவ்வொரு இதழின் ஒரு பகுதியை வானொலியில் படித்து விளம்பரம் செய்து கொள்ளும் பத்திரிகைகளும் அமெரிக்காவில் இருக்கின்றன.

வார இதழ்களிலும் மாத இதழ்களிலும் சிறந்தவை ஹார்ப்பர்ஸ் (Harpers), டைம் (Time), பர்சுதன் (Fortune), சாட்டர்டே ஈவ்னிங் போஸ்ட் (Saturday Evening Post), கோல்வியர்ஸ் (Colliers), நேஷனல் ஜியாக்ரபிக் மாகசின் (National Geographic Magazine). இவை ஒவ்வொன்றையும் 10 லட்சம் பேர் வாங்குகின்றனர். மாதந்தோறும் பல கோடி ரூபாய் இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் விளம்பரங்கள் வாயிலாகக் கிடைக்கின்றன.

பலவகைப் பத்திரிகைகள்

அமெரிக்காவில், ஒவ்வொரு வகையான தொழிலுக்கும் பொழுது போக்குக்கும் பத்திரிகைகள் உள்ளன. இவற்றின் பட்டியல் ஒரு புத்தக அளவில் உள்ளது. உதாரணமாகச் சில கூறலாம்:

மின்சாரத் தொழில் பற்றி	14	இதழ்கள்
நகர சபைகள் பற்றி	22	”
மருந்து வியாபாரம் பற்றி	25	”
இசையைப் பற்றி	27	”

இவைதவிர, பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள் பல்கலைக்கழகங்கள் இவற்றின் வெளியீடுகள் எண்ணில. இளம் அழுத்தாளரையும், வருங்காலக் கவிஞரையும் ஆதரிக்கும் முறையில், இப்பத்திரிகைகளில் பல பகுதிகள் உள்ளன.

உலகத்தில் விஞ்ஞானம் அடைந்து வருகிற வளர்ச்சியை அவ்வப்போது வெளியீடும் உயர்ந்த சஞ்சிகைகளும் அமெரிக்காவில் மிகுதியாக உள்ளன. இவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கது சயன்டிபிக் அடிமரிக்கன் என்பது.

எல்லா அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளும் பலநிறப் படங்களுடன் பளபளப்பான காகிதத்தில், கண்ணைக் கவரும்படி வெகு நேர்த்தியான முறையில் அழகான அமைப்போடு (Get-up) அச்சிடப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பல நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி மக்களின் கருத்துக்களை அறிவதற்காகச் சில வினாக்களைத் தயாரித்து வாசகர்களுக்கு அவற்றை அனுப்பி, அவர்களிடமிருந்து விடைகளை எதிர்பார்ப்பதும் அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளின் வழக்கம். இவ் வினாக்களிற் சில:

உங்களுக்கு எத்தகைய திரைப்படங்களில் விருப்பம்? ஒட்டுத்தாள் போன்ற சப்பாத்திகளும் செங்கல் போன்ற மைசூர்ப்பாகுகளும் உங்களுக்கு வேண்டுமா?

அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளை — குடும்பத்தினர் அனைவரும் படிப்பவை, மகளிர் மட்டும் படிப்பவை. (நியூயார்க்கர் போன்ற) விகடப் பத்திரிகைகள் என—மூன்று பகுதிகளாக பிரிக்கலாம். வாராந்தரச் செய்திப் பத்திரிகை (News weekly) படப்பத்திரிகை (Picture Magazine), டைஜஸ்ட் (Digest) என்னும் புதிய பாகுபாடுகளும் ஏற்பட்டுள்ளன

வாராந்தச் செய்திப்பத்திரிகைகள் 'டைம்' பத்திரிகையைப் போன்றவை. இவை ஒவ்வொரு வாரநிகழ்ச்சிகளை மட்டும் தொகுத்துச் சுருக்கமாக வெளியீடுகின்றன.

ஹிரோஷிமாவில் அணுகுண்டு போடப்பட்டபோது, வாரம் பத்திரிகைகள் ஒரு வாரத்திய இதழ் முழுவதும் அதைப் பற்றியே எழுதி வெளியிட்டன. இவற்றில் ஆசிரியர் குறிப்புக்கள் இருப்பதில்லை.

படப் பத்திரிகைகள் படங்களையே முதன்மையாக வைத்துக் கட்டுரைகளை வெளியிடுவன. சான்றாக ஓர் இடத்தில் 20,000 புகைப் படங்களை வாராவாரம் ஊடுருவிப்பார்த்து, அவற்றிலிருந்து பத்துப்பத்துப் படங்களுள்ள 25 கதைகளை வெளியிடுகின்றனர்.

டைஜஸ்ட்

இப்போது உலகில் பரவியிருக்கும் டைஜஸ்ட் என்ற பத்திரிகைகள் அமெரிக்காவில்தான் தோன்றின. அந்த நாட்டில் டைஜஸ்ட்கள் மிகப் பல உள்ளன. இவற்றுள் ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட் என்ற மாதப் பத்திரிகையை இரண்டு கோடிமக்கள் வாங்குகின்றனர்; 2500 பேர் இதன் அலுவலகத்தில் வேலை செய்கின்றனர். இப்பத்திரிகை 11 மொழிகளில், 19 பதிப்புக்களாக வெளிவருகிறது. இதில் சேர்க்கப்படும் கட்டுரைகள் அனைத்தும் சேர்ந்து ஆதாரமான பேரகராதியாக விளங்குகின்றன. மற்றப் பத்திரிகைகளிலிருந்து பகுதிகளைப் பொறுக்கவும், பொறுக்கியவற்றைச் சுருக்கமாக எழுதவும், வரிசைப்படுத்தவும், தக்க அமைப்புகளுடன் வெளியிடவும் ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட் அலுவலகத்தில் தனித்தனி இலாக்காக்கள் உள்ளன.

டைஜஸ்ட் என்பது பலநிறக் கற்கள், பல நிற ஒளிகள், பல்வேறு குணங்கள் ஆகியயாவும் நிறைந்த நவமணிமாலை போன்றதாகும். பத்திரிகை படிப்பவர்கள் தாங்கள் படித்த சுவையான பகுதிகளைக் கத்தரித்துத் தங்கள் நண்பர்களுக்கு அனுப்பியதைத் தொகுத்து அச்சிட்டே டைஜஸ்ட் வெளியிட்டார்கள் புகழ்பெற்ற ஒரு நூலின் சுருக்கத்தையும் ஒவ்வோர் இதழிலும் சேர்ப்பதுண்டு.

தமிழில், மஞ்சரி என்ற ஒரு டைஜஸ்ட்டைக் கலைமகள் அலுவலகத்தார் வெளியிடுவதையும் இங்கே குறிப்பிடலாம்.

டி விட் வாலேஸ் (De Witt Wallace) என்பவர் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட்டு பத்திரிகையை உருவாக்கினார். மாதந்தோறும் இப் பத்திரிகை வெளி வருவதால், ஒரு நாளைக்கு ஒரு கட்டுரை வீதம் 31 கட்டுரைகளை ஒவ்வொரு இதழிலும் சேர்க்கிறார்கள். கோட்டுப்பையில் பொருந்தக்கூடிய அளவில் வெளிவருவது குறிப்பிடத் தக்கவை.

இப்பத்திரிகையின் அலுவலகத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஓய்வுச் சம்பளமும், வைத்தியச் செலவுக்கும் ஆயுள் பாதுகாப்புப் பத்திரம் வாங்குவதற்கும் சிறு தொகைகளும், ஓராண்டுக்கு ஒரு மாத ஓய்வும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இப்பத்திரிகைக்குச் சிறு துணுக்குகள் அனுப்புகிறவர்களுக்கும், மற்றப் பத்திரிகைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகளை அனுப்புகிறவர்களுக்கும் சன்மானம் கொடுக்கப்படுகிறது.

நாளொன்றுக்கு 6 லட்சம் பிரதிகளைப் பத்து நிறங்களுடன் அச்சிடும் இயந்திரமும் இப்பத்திரிகைக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. குருடர்களுக்கான ஒரு பதிப்பை ஒலிப்பதிவுத் தட்டுகளாக இப்பத்திரிகையாளர் வெளியிடுகிறார்கள். இதைக் கேட்டுக் குருடர்களும் ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட்டைப் பயன்படுத்துகின்றனர். பத்தாம் வகுப்பில் தேர்ச்சிபெறும் மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட்டு இதழ் ஒன்றை அன்பளிப்பாக வழங்குகிறார்கள்.

அமெரிக்கப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட்டு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகப் பதவி பெறுவதையே தம் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளனர்; வாதத்துக்குரிய விஷயங்களைப்பற்றிய இரு கட்சிகளும் இப்பத்திரிகையில் இடம் பெறுகின்றன.

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் பற்றி இப்போது தனித்தனி டைஜஸ்ட்கள் வெளிவரத் தொடங்கி விட்டன. பெண்கள் டைஜஸ்ட், விஞ்ஞான டைஜஸ்ட், உழவர் டைஜஸ்ட், எழுத்தாளர் டைஜஸ்ட், நீக்ரோ டைஜஸ்ட் என்பவை இவற்றுள் சில.

பத்திரிகை நிருபர்கள்

அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் இவ்வளவு வளர்ச்சியடைந்திருப்பதற்குக் கொலம்பியா, மிசெளரி போன்ற பல்கலைக் கழகங்கள் கற்பிக்கும் பத்திரிகைக் கல்வியே முக்கிய காரணம். தபால் வழியாகப் பத்திரிகைக் கல்வி புகட்டும் பல நூறு நிலையங்களும் அமெரிக்காவில் உள்ளன. தவிர, நல்ல முறையில் செய்தி அனுப்பும் நிருபர்களுக்கு நியூயார்க்கிலுள்ள லாங் ஜலண்ட் பல்கலைக் கழகத்தார் பரிசுகள் வழங்குகின்றனர்.

அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளின் இன்றைய நிலைக்கு மற்றொரு காரணம் உலக மக்களின் எண்ணங்களை உருவாக்கும் அறிஞர் பலர் அமெரிக்கராக இருப்பதேயாகும். ஜான்-கந்தர், ஓரயி-பிஷர், எட்கர்-ஸ்ட்ரோ, வால்ட்டர்-லிப்மன், வின்சன்ட்-சீயன், எட்மண்டு-டெய்லர், ரெபர்-பக் போன்ற மேதைகள் பத்திரிகையுலகில் தலை சிறந்தவர்கள். இவர்கள், யாவரும் உலகின் பல நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கின்றனர். ஆஸ்திரேலியாவைப் பற்றிய ஆதாரமான நூல்களை எழுதியிருப்பவரும் ஓர் அமெரிக்கரே; இவர் ஹார்ப்பர்ஸ் பத்திரிகைத் துணை ஆசிரயரான ஹார்ட்லீ கிராட்டன் என்பவராவார். கடிதங்களைப்போலவே கட்டுரைகளை எழுதி, இடையிடையே செய்திகளையும், புள்ளி விவரங்களையும் இணைத்து விடுவதே இவர்களின் பலர் — வாளினும் கூரிய தம் ஆயுதங்களால் — கையாளும் முறை.

அரசியல் விவகாரங்களைப் பற்றி ஆராயும்போது, தனிப்பட்டவர்களின் குணங்கள், தன்மைகள், சுவையான செய்திகள் ஆகியவற்றைத் தெரிவிப்பதையே தங்களுடைய

முதற் கடமையாக அமெரிக்க எழுத்தாளர் கருதுவர். இத்தகைய எழுத்தாளர்கள் வாழ்க்கையில் நிறைந்த அனுபவம் உடையவர்கள். ஒருவரே சட்டசபை உறுப்பினராகவும், நாடகக்கலை விமர்சகராகவும், உலகப் பெரியார் பலரின் நண்பராகவும் இருப்பதை அமெரிக்க எழுத்தாளருள் காணலாம்.

அமெரிக்க எழுத்தாளர் பலர் செம்மையான மனத்தோடு கட்டுரைகள் எழுதுவதில்லை. இந்து சமயத்தைப் பற்றியும் இந்திய நாட்டைப்பற்றியும் இழிவாக எழுதி எள்ளியுரைக்கும் 'பண்பாடு' அவர்களிற் பலரிடம் இன்னும் இருந்து வருகிறது. இதைக்குறித்துத் "தமிழ்நாடு" என்னுஞ் சீரிய தமிழ் நாள் இதழ் பின்வருமாறு எழுதியிருப்பது ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கதாகும்:—

இந்நிலையில், அமெரிக்க அரசினர் ஒன்று செய்தல் நலமாகும்; அமெரிக்க நாட்டு அரசியல், பொருளியல், சமயவியல், சமுதாய இயல்களை நேரில் கண்டறிந்த இந்திய அறிஞர்கள் ஒன்றல்ல. பல பல கட்டுரைகளில் அமெரிக்க வாழ்வின் சீர்கேடுகளை ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்களில் அமெரிக்கரும் கண்டிராத இனிய சொல்நடையில் எழுதி வெளியிட முடியும்; அதனால் இரு நாடுகட்கும் இடையே நிலவும் நட்புரிமை குன்றும்; அன்பு மாறும்; உலக நாடுகளிடையே அமெரிக்க நாட்டின் நிலைமை நினைக்கவும் அரிய இடர்ப்பாட்டில் கொண்டு நிறுத்தும் என்பதை உணர்ந்து, அதற்கு ஏற்றவாறு தன்னாட்டவருக்கு அறிவுரை வழங்குதல் வேண்டும். "செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும்; செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும்."

10. வாடுலை

வாடுலைக்கருவிகள்

அமெரிக்காவில் மக்கள் தொகையைப்போல வாடுலைக் கருவிகளின் எண்ணிக்கை மூன்று மடங்காக இருக்கிறது. பலரிடம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வாடுலைக் கருவிகள் உண்டு. சமையலறைகளிலும் ஏனைய இடங்களிலும் அவைகளைக் காணலாம்.

வாடுலைக் கருவி உள்ள ஒரு கோடிக்கும் மேற்பட்ட மோட்டார்க் கார்கள் அமெரிக்காவில் இயங்குகின்றன. மின்சார உதவியின்றிச் சாதாரண 'டார்ச்சுலைட் பாட்டரி' யின் உதவியால் வேலை செய்யும் மிகச் சிறிய வாடுலைக் கருவிகளை மக்கள் தம்முடன் எடுத்துச் செல்வதும், பஸ் அல்லது இரயில் பிரயாணத்தின்போது அவைகளை உபயோகிப்பதும் அமெரிக்காவில் நாள்தோறும் நடக்கும் சாதாரணமான நிகழ்ச்சிகளாகும். இதைப் போன்ற வாடுலைக் கருவிகள் அமெரிக்காவில் இரண்டு கோடி உள்ளனவாம்!

அமெரிக்கக் குடும்பங்கள் சிலவற்றில் நூதனமான வாடுலைக் கருவிகளைக் கண்டேன். அவற்றில் இரண்டைப் பற்றி மட்டும் இங்கே விளக்கிக் கூற விரும்புகிறேன்.

“அலாரம் ரேடியோ”

இவற்றுள் ஒன்று, “அலாரம்-ரேடியோ” என்பது. இன்றிரவு 8 மணிக்கு நமது குடியரசுத் தலைவர் மேதகு சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள் வாடுலையில் பேசுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்த நிகழ்ச்சியைக் கேட்க யான் விருப்பமுள்ளவனாயிருப்பேன்; ஆனால் உரிய காலத்தில் யான் வாடுலைக் கருவியை இயக்க மறந்துவிடக்கூடும். இதைத் தவிர்ப்பதற்காக, அலார கடிக்காரமுள்ள வாடுலைக் கருவிகள் அமெரிக்காவில் உள்ளன. அந்தக் கடிக்காரத்தில்

சி மணிக்கு மணி அடிக்கும்படி வைத்துவிட்டால், வானொலிக் கருவி 8 மணிக்குத் தானே இயங்கத் தொடங்கிவிடும்! விரும்பும் நிகழ்ச்சியைத் தவறாமல் கேட்பதற்கேற்பட்ட ஒரு விஞ்ஞானப் புதுமை இது.

ஒலிப்பதிவு செய்யும் ரேடியோ

மற்றொன்று, நிகழ்ச்சியை ஒலிப்பதிவு செய்யும் கருவியும் அதற்கான இசைத் தட்டுக்களும் உள்ள வானொலிக் கருவி, குறித்த நேரத்தில் ஓரிடத்துக்கு வருவதோ அல்லது தம் வேலைகளை விட்டுவிட்டு வானொலிப் பேச்சைக் கேட்பதோ, தம் சுதந்திரத்தில் தலையிடுவதாகும் என்று அமெரிக்கர் கருதுகின்றனர். ஆகையால், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் பயனாக இதற்கும் ஒரு மாற்றுக் கண்டு பிடித்துள்ளனர். இன்று பகல் 2 மணிக்குத் திருமதி எம். எஸ். சுப்புலட்சுமியின் இன்னிசை வானொலியில் நடைபெறுவதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம். அந்த நேரத்தில் பள்ளிக்கூடத்தில் கல்வி பயிலும் ஒரு சிறுவன், அந் நிகழ்ச்சியைக் கேட்க விருப்பமிருந்தால், தன் தாயிடம் தெரிவித்து விட்டுச் செல்லலாம். அவள் உரிய நேரத்தில், இசை நிகழ்ச்சியை வானொலிக்கருவியால் ஒலிப்பதிவு செய்து விடுவாள். சிறுவன் தன் பள்ளிக்கூட நேரம் முடிந்தபின், தனக்கு ஓய்வு இருக்கும்போது, 'எம். எஸ்.' அன்று வானொலியிற் பாடிய பாடல்களைக் கேட்டு இன்புறலாம்.

சில வானொலிக் கருவிகளில் இசைத்தட்டில் வெளியான பாடல்களைக் கேட்க இயலுவதை யாவரும் அறிவோம். ஒரு முறைக்குமேல் ஒரு பாடலைக் கேட்கத் தங்களுக்குப் பொறுமையும் நேரமும் இல்லாததால் இசைத்தட்டை விலை கொடுத்து வாங்குவது அமெரிக்கரின் வழக்கம் அன்று. எனவே, அமெரிக்க நூல் நிலையங்கள் புத்தகங்களுடன் பற்பல ஆயிரம் இசைத் தட்டுக்களையும் சேகரித்து வைத்து முன்பணம் பெற்றுக் கொண்டு, அவைகளையும் இரவல் கொடுக்கின்றன.

எட்டு டாலர் விலை முதல் 1000 டாலர் மதிப்பு வரை எந்த விலைக்கும் அமெரிக்காவில் வானொலிக் கருவி வாங்கலாம். நம் நாட்டினருக்கு வெற்றிலைப் பெட்டி எவ்வளவு இன்றியமையாத பொருளாக இருக்கிறதோ, அது போலவே அமெரிக்கருக்கு வானொலிக் கருவி இன்றியமையாததாகும். அமெரிக்காவில் வானொலிக் கருவியை வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு எந்த விதமான 'கிசன்சு'ம் தேவையில்லை.

ஒலிபரப்பு நிலையங்கள்

அமெரிக்காவில் 3000 (இந்தியாவில் சிற்றலை ஒலி பரப்பு நிலையங்கள் உட்பட 115) ஒலிபரப்பு நிலையங்கள் (Broadcasting Stations) உள்ளன. சுருங்கச் சொன்னால், 25000 மக்களுள்ள நகரங்களிலெல்லாம் வானொலி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுள் ஒன்றேனும் அரசினரைச் சேர்ந்தது அன்று. எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் ஒலிபரப்பு நிலையங்கள் உள்ளன. மாணவருக்கான நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் ஒலிபரப்பும் நிலையங்களைச் சில நகரசபைகள் நடத்துகின்றன. 100 வானொலி நிலையங்கள் தொழிற்சங்கங்களால் நடத்தப்படுகின்றன. பத்திரிகைக் குழுக்கள் பல நிலையங்களை அமைத்துள்ளன. மற்றவையெல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலையங்களே. இவற்றுள்ளும் இப்போது 'செயின்கள்' ஏற்பட்டுள்ளன. இந்தச் செயின்களுள் முக்கியமானவை — 'அமெரிக்கன் பிராட்காஸ்டிங் கார்ப்பரேஷன்' ('ABC') 'முயூச்சவல் பிராட்காஸ்டிங்' (Mutual Broadcasting System), 'கொலம்பியா பிராட்காஸ்டிங் சிஸ்டம்', 'நேஷனல் பிராட்காஸ்டிங் கார்ப்பரேஷன் ஆகியவை இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் 200க்கு மேற்பட்ட ஒலிபரப்பு நிலையங்கள் உள்ளன.

வருவாய் பெறும் விதம்

வானொலிக் கருவி வைத்திருப்பவர்கள் நேரடியாக லைசென்சுக் கட்டணம் செலுத்தாவிடிலும், தாம் வாங்கும்

பொருள்களின் உற்பத்தியாளர்கள் செய்யும் விளம்பரச்செலவு மூலம் வானொலியைக் கேட்பதற்குப் பணம் செலவிடுகின்றனர். வானொலி நிலையங்களெல்லாம் விளம்பரங்கள் மூலமாகத்தான் தம் வருவாயைப் பெறுகின்றன. வானொலி நிலையத்தார் தாம் வணிகருக்கு விளம்பர நேரத்தை விற்பதற்குத் தம் நிலையத்தின் சக்தி, ஒலிபரப்பு நிகழும் நேரம், நிகழ்ச்சியின் தன்மை, அந்நிகழ்ச்சியைக் கேட்கக் கூடியவர்களின் பாகுபாடு, நிகழ்ச்சியின் அளவு ஆகியவற்றுக்குத் தக்கபடி விலை கூறுவர்.

பெரிய வானொலி நிலையங்களுக்கு அவற்றைப் பார்வையிட வருபவர்கள் வாயிலாகவும் மிக்க வருமானம் கிடைக்கிறது. நியூயார்க் நகரில் சில நிலையத்தார் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் பார்வையாளரை அழைத்துச் சென்று, பல பகுதிகளையும் காட்டி, விளக்கம் கூற ஏற்பாடுகள் செய்து, அதற்கென அலுவலரையும் நியமித்துள்ளனர்.

முக்கியமான செய்தி நிகழ்ந்தால் அதை அறிவிக்க ஓர் இயந்திரமும் தனி அறையும் உண்டு. அந்த இயந்திரம் வேலை செய்ததும், வேறு நிகழ்ச்சிகளை மறைத்துவிடும் சக்தி உடையது என்றும், மகாத்மா காந்தியடிகளும் தலைவர் ரூஸ்வெல்ட்டும் இறந்தபோதும், ட்ருமன் மீண்டும் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோதும், ஜப்பானியர் பெர்ல் ஹார்பரில் தாக்கியபோதும், போர் முடிவுற்றபோதும் இக்கருவி பயன்படுத்தப் பட்டதென்று பார்வையாளருக்கு விளக்கம் கூறும் அறிவிப்பாளர் தெரிவித்தார். பத்திரிகைகளைப் போல, அமெரிக்க வானொலி நிலையங்களுக்கும் அமெரிக்கா முழுவதிலும் உலகின் பெரு நகரங்களிலும் பல நிருபர்கள் இருக்கின்றனர். ஏனைய அமெரிக்க ஸ்தாபனங்களைப்போல வானொலிக் குழுவினரும் ஆராய்ச்சியிலும் விஞ்ஞான முன்னேற்றத்திலும் கவனம் செலுத்துகின்றனர்; லாபம் அடைவதோடு தம் கடமை முடிந்து விட்டதாக அவர்கள் எண்ணுவதில்லை. அமெரிக்க வானொலிகள் சுகாதாரமான பழக்கங்களை மக்களிடையே பரப்பவும் பல முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகின்றன.

தொலைக் காட்சி

தொலைக் காட்சி நிலையங்களையும் சில வானொலிக் குழுக்கள் அமைத்திருக்கின்றன. 'மைக்ரோ-வேவ்ஸ்' (Micro-Waves) என்ற இடமறியும் 'வானொலி' போர்க்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதன் பயனாக ஒரு வினாடியில் 1, 86,000 மைல் தொலைக்குத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை அஞ்சல் செய்யலாம்! அமெரிக்காவில், இப்போது தொலைக் காட்சி நிலையங்கள் (Television transmitters) 98-ம், தொலைக் காட்சிக் கருவிகள் (Television sets) 23 லட்சமும் உள்ளன. தொலைக்காட்சிக் கருவியின் விலை 170 டாலர் (ரூபாய் 1300) முதல் 25000 டாலர் வரை உண்டு.

'அல்ட்ரா பாசியிவி' (Ultra Fascimile) என்ற நூதனக் கருவி ஒன்றையும் அமெரிக்க வானொலிக் குழுக்கள் கண்டுபிடித்துள்ளன. இது தொலைக்காட்சி, மிக விரைவான போட்டோப்படம் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்தது. இதன் தொலைக்காட்சிப் பகுதியை அமெரிக்க ரேடியோ கார்ப்பரேஷனும், போட்டோப் பகுதியைக் கோடாக் கம்பெனியாரும் அமைத்துள்ளனர். இதை மேலும் ஆராய்ச்சி செய்தால், தந்தியையும் ஆகாயவிமானத் தபாலையும் கர்னாடக மாக்கி விடலாம்! ஆயிரக்கணக்கான தியேட்டர்களில் ஒரே சமயத்தில் திரையில் தோன்றும்படி பேசும் படங்களை இக் கருவியின் வாயிலாகக் காட்ட இயலுமாம்!

பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள்

அமெரிக்க வானொலிகளில் பலதிறப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. முன்னரே எழுதி வைத்ததை ஒலி பரப்பும் கருவியின்முன் படிக்கும் வழக்கம் அமெரிக்காவில் கிடையாது. இதனால், அமெரிக்கர் தம் வேலையைச் செய்வதற்கு அடுத்தபடியாக, மிகுதியான நேரத்தை வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பதில் தான் செலவிடுகின்றனர். அமெரிக்க வானொலிகள் தாம் ஒலிபரப்பும் நேரத்தில் 41%.

இசை நிகழ்ச்சிகளிலும் 16% நாடக நிகழ்ச்சிகளிலும், 13% செய்தி விமர்சனங்களிலும், 4% விளையாட்டுக்களிலும், எஞ்சிய நேரத்தை விகட நிகழ்ச்சிகளிலும் செலவிடுகின்றன. பத்திரிகைத் தலையங்கங்களின் சுருக்கம் அமெரிக்க வானொலிகளில் நாள்தோறும் படிக்கப் படுகிறது. சூரிய சந்திர கிரகணங்கள் ஏற்படும்போது, வானொலியில் விளக்கமான அறிவிப்பு நிகழ்கிறது. காலை 5 மணிக்கு மக்களை எழுப்ப, அமெரிக்க வானொலி நிலையங்கள் நீதிக் கதைகளை ஒலி பரப்புகின்றன. உடற்பயிற்சி செய்வோருக்கு அப்பயிற்சி எண்களைக்கூட வானொலி அறிவிப்பாளர் எண்ணிவிடுகிறார்! இரவில், குழந்தைகளை உறங்கச் செய்வதற்கான தாலாட்டுப் பாடல்களும் அந்த வானொலியில் உண்டு.

நகைச் சுவையான நிகழ்ச்சிகளை நடத்த வானொலி நிலையகங்கள் நடிகர்களைச் சொந்தமாக அமர்த்திக் கொள்ளுகின்றன. வானொலிச் செயின் ஒன்றிலிருந்து தம் செயினுக்கு மாறச் சம்மதித்தால், ஒரு நகைச்சுவை நடிகருக்கு 4 மிலியன் டாலர் தருவதாக ஒரு வானொலிச் செயின் அறிவித்ததாக, நான் அமெரிக்காவில் இருந்தபோது, பத்திரிகைச் செய்தி ஒன்று வெளிவந்தது.

அமெரிக்க வானொலிகளில் டவுன் மீட்டிங் ஆப் தி ஏர் (Town Meeting of the Air) என்ற ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. 35 ஆண்டுகளாகச் செவ்வாய்க்கிழமைதோறும் இந்நிகழ்ச்சியில் முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றித் தக்கவர் நால்வர் பல்லாயிரம் மக்களுக்குமுன் உடன்பட்டும் மறுத்தும் உரையாடுகின்றனர். விவாதத்தின் இறுதியில், அரை மணி நேரத்திற்குப் பார்வையாளரின் வினாக்களுக்குப் பேச்சாளர்கள் விடையளிக்கின்றனர். கிராமக் குடி அரசு முறையைப் பின்பற்றி இந்நிகழ்ச்சி தோன்றியுள்ளது. இதன் பயனாக, மக்கள் தங்களைப் பாதிக்கும் விஷயங்களில் மிகுதியாக அக்கறை கொள்ளுகின்றனர். இப்போது, மற்ற நாட்டு வானொலிகளிலும் இதைப் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அமெரிக்காவில், செய்திகளை விமர்சனம் செய்வது சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. செய்திகளை ஊன்றிப் படிக்காமல், இந்த விமர்சனங்களைக் கேட்டு உலக நிகழ்ச்சிகளை அறிந்துகொள்ளுபவர்களும் மிகுதியாக இருக்கின்றனர். செய்திகளை விமர்சனம் செய்வது அமெரிக்காவில் பெரிய பதவி. இந்த விமர்சனங்களை நிகழ்த்துபவர்கள் பத்திரிகை அனுபவமுள்ள பெரிய எழுத்தாளர்களே யாவர். இவர்களுக்குத் திரைப்பட நடிகருக்குள்ள செல்வாக்கு உண்டு. ராபர்ட் மண்ட்லே என்பவர் 261 வானொலி நிலையங்கள் வாயிலாக ஒரே நேரத்தில் வாரந்தோறும் செய்தி விமர்சனம் செய்கிறார்!

அமெரிக்கக் கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் வானொலிக் கல்விக்கென ஒரு பகுதியும் சில பயிற்சிகளும் உள்ளன. வானொலி நிகழ்ச்சிகளைத் திட்டமிடுவது உருவாக்குவது, நிலையத்தை நிருவகிப்பது, அடையாளங்கள் காட்டி, நடிகர் நடிகையர்களுக்குக் கட்டளைகள் தெரிவிக்கும் முறை (Sign Language) ஆகியவை இங்கே கற்பிக்கப்படுகின்றன.

வானொலித் துறையில் அமெரிக்கா இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பது அந்நாட்டு வானொலிக் கல்லூரிகளினாலேயாகும் என்பது மேற்கூறியவற்றிலிருந்து புலனாகும். இந்தியாவின் வருங்காலம் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர் தொகை கூடுவதைப் பொறுத்ததாகும். கல்வியின்மையைப் போக்க வானொலி இணையற்ற கருவியாக உள்ளது. ஆகையால், வானொலி நிலையங்களையும், அவற்றின் பயனையும் விரிவாக்க வேண்டியது நம் நாட்டுக்கு இன்றியமையாதது. இத்துறையில் அமெரிக்கரின் அனுபவத்தை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் அஞ்சல்வழிக் கல்விக்காக வானொலி நிலையம் அமைக்கவும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்பாடு செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

11 இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் ஒரு வாரிணைப் பேட்டி

1948 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 23 ஆம் தேதி ஓஹையோ இராச்சியப் பல்கலைக் கழக வாடுலெ நிகழ்ச்சி ஒன்றில் நான் கலந்துகொண்டேன். அப் பல்கலைக் கழக வாடுலெக் கல்வித்துறைத் தலைவர் டாக்டர் கீத் டைலர் அவ்வமயம் என்னைப் பேட்டி கண்டார். அந்நிகழ்ச்சியின் முழு விவரம் இங்கே மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. அமெரிக்காவில் வாடுலெப் பேட்டிகள் நிகழும் முறையும், பேட்டி காண்பவர் பேட்டி கொடுப்பவரின் கருத்துக்களை மக்கள் நன்கு உணரும்படி விளக்கிக் கூறும் தன்மையும் இதிலிருந்து புலனாகும். இந்தியாவைப் பற்றி அமெரிக்க மக்கள் என்ன அறிய ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதும் இப்பேட்டியிலிருந்து தெரியவரும்.

டாக்டர் டைலரின் முன்னுரை

இன்றைய உலகின் பெரிய நாடுகளில் இந்தியா ஒன்றாகும். பல கோடி மக்களுள்ள இந்நாடு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலிருந்து சமீபத்தில் விடுதலை பெற்றுள்ளது. ஆசியாவில் மட்டுமன்றி, உலக முழுவதிலும் இந்தியாவுக்கு மகத்தான பங்கு எதிர் காலத்தில் உண்டு. இந்த நாட்டு வியாபாரி ஒருவர்—சென்னையிலிருந்து மிஸ்டர் சோமலி இன்று நம் சிலையத்திற்கு வந்திருக்கிறார். அவருடைய நாட்டைப்பற்றி இப்போது அவரிடம் பேசுவோம்.

கேள்வி:—பழைய இந்தியாவானது புதிய இந்தியா, பாக்கிஸ்தான் என்று இரு கூறுகளாக பிரிக்கப்பட்டதே. இப்பிரிவினை மத அடிப்படையில் நிகழ்ந்தது. நான் சொல்லுவது சரியா?

பதில்:—தங்கள் கருத்து சரியன்று; பாக்கிஸ்தான் மத அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டது உண்மையே; ஆனால்

இந்தியா மதச்சார்பற்ற நாடாகவே இருக்கிறது. பழைய இந்தியாவைப் போலவே, இன்றைய இந்தியாவிலும் வேறுபட்ட பல மதத்தினர் உள்ளனர். கோடிக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் இன்னும் இந்தியாவில் வாழ்கின்றனர். இந்திய அரசாங்கத்திலும் பல மதத்தவர் உள்ளனர். முன்னைய இந்திய அரசினர் ஆட்சி செய்த நிலப்பரப்பை விட இன்றைய இந்திய அரசினர் ஆட்சி செய்து வரும் நிலப்பரப்பு அளவில் சிறியது; மற்றபடி வேறுபாடு இல்லை.

கேள்வி:—பாக்கிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே இப்போது நல்லுறவு நிலவுகிறதா?

பதில்:—காஷ்மீர் என்ற ஓர் இராச்சியம் ஐக்கிய இந்தியாவில் இருந்தது. அது இப்போது இந்தியாவுடன் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பாக்கிஸ்தான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதைத் தவிர மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும், இந்தியாவுக்கும் பாக்கிஸ்தானுக்கும் உடன்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கேள்வி:—பாக்கிஸ்தானுடன் இந்தியாவுக்குள்ள உறவு பற்றி, மேலும் விவரங்கள் தருவீர்களா?

பதில்:—இந்தியா, பாக்கிஸ்தான் இவ்விரு நாடுகளின் பொருளாதார அமைப்புகள் ஒன்றுக்கொன்று துணையானவை. கோதுமை பாக்கிஸ்தானில் மிகுதியாகப் பயிராகின்றது. பாக்கிஸ்தானுக்கு வேண்டிய துணியும், நிலக்கரியும், சர்க்கரையும் இந்தியாவில் உண்டு. எனவே, பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக இரு நாடுகளும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது. மற்றொரு காரணம் தற்காப்பு. இந்திய-பாக்கிஸ்தான் எல்லைகள், அவசரத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டவை. ராட்கிளிப் தீர்ப்பு இயற்கை எல்லைகளை அமைக்கவில்லை. புதிய எல்லைகள் தொன்றுதொட்டுவரும் நிலைக்கு முரணாக இருக்கின்றன. இவை பல சிக்கல்களை உண்டுபண்ணி விட்டன.

அதனால், எல்லைக்கோடு அமெரிக்க—கனடா எல்லையைப் போலப் பல ஆபிரம் மைல்களுக்கு உள்ளது. இவ்வளவு தூரத்தையும் படைகளைக் கொண்டு தற்காப்பது எளிதன்று.

கேள்வி:—அப்படியானால், அமெரிக்க—கனடா உறவைப் பின்பற்றிப் பாக்கிஸ்தானும் இந்தியாவும் பொதுவான தற்காப்புக்கொள்கை வகுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கருதுகிறீர்களா?

பதில்:—ஆம்.

கேள்வி:—இந்தியா பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்குள்ளானே இருந்து வருகிறதா?

பதில்:—ஆம். ஆனால் இந்தியா சுதந்திரமான ஒரு டொமினியனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

கேள்வி:—அது என்ன? வியாபார ஒப்பந்தங்கள் உள்ளனவோ?

பதில்:—பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்குட்பட்ட நாடுகளிடம் வியாபாரத்தைப் பெருக்கும் முறையை நாங்கள் இன்னும் ஓரளவு ஆதரிக்கிறோம்; வெளிநாட்டு உறவு பற்றிப் பிரிட்டிஷ் அரசியலாருடன் அடிக்கடி கலந்து கொள்ளுகிறோம்; மற்றபடி நாங்கள் சுதந்திரமாகவே இருந்து வருகிறோம்.

கேள்வி:—இந்தியாவில் மாகாணங்களும் சுதேச சமஸ்தானங்களும் இருக்கின்றனவா?

பதில்:—இந்திய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இந்தியாவில் 600 சமஸ்தானங்கள் இருந்தன. இவற்றில் பல சமஸ்தானங்கள் மாகாணங்களுடன் ஐக்கியமாகிவிட்டன? சில சமஸ்தானங்கள் தங்களுக்குள் இணைந்து ஒரே ஆட்சிக்குட்பட்டு விட்டன. இவற்றின் பயனாக, வருங்கால இந்தியா,

மாகாணங்கள், சமஸ்தானங்கள் மத்திய அரசினரால் நேராக ஆளப்படுவன எல்லாம் சேர்ந்து 30 இராச்சியங்கள் அடங்கிய ஓர் யூனியனாக இருக்கும். சுதந்திரம் பெற்றபின் இந்திய அரசினர் அடைந்துள்ள பெரிய வெற்றி இதுவேயாகும்.

கேள்வி:—அப்படியானால், இந்திய அரசியலும் அமைதிக்கே அரசியலைப் போன்று இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். இங்கே 50 இராச்சியங்கள் உள்ளன. இந்தியாவில் 30 இராச்சியங்கள் மட்டுமே இருக்கும் அல்லவா?

பதில்:—ஆம்.

கேள்வி:—இந்தியாவின் மக்கள் தொகை மிகுதியாயி ருப்பதால், வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது இயலாது என்று கருதுகிறீர்களா?

பதில்:—வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது கடினமானதுதான்; ஆனால், இயலாதது அன்று. ஏனெனில், விளைபுலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. நில உரிமை முறையில் ஊழல்கள் நிறைந்துள்ளன. ஜமீன்தாரி போன்ற பல முறைகள், பல வடிவங்களில், நாட்டின் பல பகுதிகளில் உள்ளன. இதனால் உழவன் விவசாயத்தில் முழுமனத்தோடு ஈடுபட்டுப் பாடுபடவில்லை. தரகர்களை நீக்கவும், கூட்டுறவு முறையில் விவசாயப்பண்ணைகள் அமைக்கவும் இப்போது அரசினர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றனர்.

கேள்வி:—அப்படியானால், அரசினருக்கும் குடிகளுக்கும் இடையேயுள்ள தரகர்கள் நில சொந்தக்காரர்களாக உள்ளனரா?

பதில்:—ஆம்.

கேள்வி:—வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேறு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்கிறீர்கள்?

பதில்:—உங்களுடைய டென்னசி பள்ளத்தாக்கை வளமாக்கும் திட்டத்தை ஒட்டி, தாமோதர் வாலி கார்ப்பரேசன்

என்ற ஒரு குழு அமைத்துள்ளோம். தாமோதர் ஆற்றின் வளத்தைப்பெருக்கி, அதை நாட்டுக்குப் பயன்படுத்துவதற்குத் திட்டமிட்டுள்ளோம். கோசி, துங்கபத்ர ஆறுகளிலும் பேரணைகள் கட்ட ஏற்பாடாகியுள்ளது. வேறு இடங்களிலும் மின்சார வளர்ச்சித் திட்டங்கள் உருவாகி வருகின்றன.

கேள்வி:—இவற்றால் உற்பத்தி மிகுதியாகி, ஏழ்மை குறையும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்களா?

பதில்:—ஆம், வறுமையைப் போக்க விஞ்ஞானத்தை முற்றும் பயன்படுத்த நாங்கள் உறுதி கொண்டுள்ளோம்.

கேள்வி:—இந்தியாவில் இப்போது தொழில்வளர்ச்சி எந்த அளவில் இருக்கிறது?

பதில்:—ஏராளமான நிலக்கரிச் சுரங்கங்களும் பல நூறு பஞ்சாலைகளும் உள்ளன. இந்தியா தனக்குத் தேவையான சர்க்கரையையும் வர்ணத்தை (பெயின்ட்) யும் சிமெண்டையும் உற்பத்தி செய்கிறது. உலகின் பெரிய இரும்பு எஃகு உற்பத்தி நிலையங்களில் ஒன்று, இந்தியாவில் ஜாம்ஷெட்பூரில் இருக்கிறது.

கேள்வி:—மேலும், தொழில் வளர்ச்சி அடைந்து இந்தியா வெளிநாடுகளுக்குத் தன் உற்பத்திகளை விற்குமா?

பதில்:—சில பொருள்களை நாங்கள் ஏற்றுமதி செய்வோம். உதாரணமாக இந்தியத் துணிக்கு, இப்போது கூட, கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா, மத்திய கிழக்கு, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் இங்கெல்லாம் நல்ல மதிப்பு இருக்கிறது.

கேள்வி:—இப்பொருள்களை விற்று அவற்றுக்குப் பயிலாகப் பத்திரிகை காகிதமும் இரசாயனப் பொருள்களும் வாங்குவீர்கள் போலும்?

பதில்:—ஏன், தொழில் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய இயந்திரங்களும், இயந்திரக்கருவிகளும், மூலப் பொருள்களுங்கூட வாங்குவோம்.

கேள்வி:—தொழில் வளர்ச்சிக்குப் போதிய மூலதனம் இந்தியாவில் இருக்கிறதா? அயல்நாட்டு மூலதனத்தை நீங்கள் வரவேற்பீர்களா?

பதில்:—போதிய மூலதனம் இந்தியாவில் திரட்ட இயலாது; வெளிநாட்டு மூலதனம் வேண்டியிருக்கும். ஒவ்வொரு நாட்டாரும் தம் மூலதனத்தைத் தம் நாட்டு எல்லைக்குள் மட்டும் முடக்குவது என்பது இயலாது. இந்தியர்கள் எப்போதும் வெளிநாடுகளில் மூலதனம் போட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இலங்கை, பர்மா, மலேசியா, சயாம், இந்தோசைனா, தென்ஐப்பிரிக்கா, மொரீஷியஸ் தீவுகள், பீஜீத் தீவுகள் ஆகிய வெளிநாடுகளிலெல்லாம் இந்தியருக்குப் பெரிய அளவில் மூலதனங்கள் உண்டு. எனவே, இந்திய அரசியலார் வெளிநாட்டார் இந்தியாவில் முதலீடு செய்வதைத் தடுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கேள்வி:—நேரமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவின் மற்றொரு பிரச்சினையைச் சிறிது கவனிப்போம். கல்வி அறிவின்மை இப்போது எந்த நிலையில் உள்ளது.

பதில்:—இன்னும் கோடிக்கணக்கானவர் கல்வி அறிவில்லாமல் இருக்கின்றனர். சில பகுதிகளில் கட்டாயக் கல்வித் திட்டத்தைப் பரீட்சை செய்து பார்த்து வருகிறோம். மேலும் பல பகுதிகளில், இத்திட்டம் செயலில் கொண்டு வரப்படும். பள்ளிக்கூடங்களை விட, வாடுவெலி வாயிலாக முதியோரும் கல்வி கற்க இயலும்; ஆதலால், இத்துறையிலும் முயலுவோம்.

கேள்வி:—இப்பேட்டிக்குச் சற்றுமுன் நாம் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, இந்தியாவில் தொழிற் கல்வியின் சிறப்பு இப்போது உணரப்படுவதாகக் கூறினீர்கள் அல்லவா?

பதில்:—ஆம், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்கும் தொழிற் கல்லூரிகள் மிகுதியாக வேண்டும். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியும் பெருக வேண்டும் இத்துறைகளில் இந்தியாவில் இப்போது அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 200 ஆண்டுகளில் பிரிட்டிஷார் செய்ததை விடக் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், இந்திய அரசியலார் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு மிகுந்த ஊக்கம் தந்திருக்கின்றனர். சில மாதங்களுக்கு முன்பு காரைக்குடியில், எங்கள் தலைமை அமைச்சர், ஒரு மின்சார—இரசாயன ஆராய்ச்சி நிலையத்துக்கு அடிகோலினர். இதைப்போன்ற நிலையம் சூயஸ் கால்வாய்க்குக் கிழக்கே இல்லை. பெளதிக, இரசாயன ஆராய்ச்சிகளுக்காக நாடெங்கும் சோதனைச் சாலைகள் தோன்றிய வண்ணமாக உள்ளன.

கேள்வி—தொழில் வளர்ச்சி மிகுதியாக மிகுதியாகக் கம்யூனிசம் செல்வாக்குப் பெறுமா?

பதில்:—இந்தியரின் மரபுவழி வாழ்க்கை நெறி கம்யூனிசக் கொள்கைக்கு மாறுபட்டது. கம்யூனிசம் உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் இயக்கத்தின் வளர்ச்சியாகும்; கடமையை வற்புறுத்துவது இந்தியத் தத்துவ சாத்திரத்தின் அடிப்படையான கொள்கை. எனவே இந்தியாவில் கம்யூனிசம் எளிதிலோ வேகமாகவோ வெற்றி பெறாது. இதனால், இந்தியாவுக்கு அமெரிக்கப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் பொருந்தும் என்று கருதி விடக்கூடாது. இந்திய மக்களிடையே பொருளாதார நிலைமிகவும் வேறுபட்டிருப்பதால், சவீட்னைப்போல் ஒரு கலப்புப் பொருளாதார அமைப்புத்தான் இந்தியாவுக்கு ஏற்றது.

கேள்வி:—அப்படியானால், சிறிய வியாபாரங்கள் தனி நபர்கள் கையிலும், பெரிய தொழிற்சாலைகள் கூட்டுறவு முறையிலும் இருக்குமா?

பதில்:—ஆம். இந்து பொதுக் குடும்பமே ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனந்தான்; மேலும், மூலாதாரமான

தொழில்கள் அரசினரின் கட்டுப்பாடுகளுக்குட்பட்டுத் தான் நடத்தப்படும்.

கேள்வி:—இந்திய - அமெரிக்க உறவைப் பற்றிச் சிறிது விளக்குகிறீர்களா?

பதில்:—நல்லுறவை வளர்க்க வேண்டும்; கலாசார உறவில் தொடங்கலாம்; மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் ஆகியோரை இருநாடுகளும் பரிமாறிக் கொள்ளலாம்.

கேள்வி:—வியாபாரத்தில்

பதில்:—நம் இரு நாடுகளிடையே வியாபாரம் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் இந்தியா அமெரிக்கா விடமிருந்து 500 மிலியன் டாலருக்கு பொருள்களை வாங்கி, அதே விலையுள்ள பொருள்களை அமெரிக்காவுக்கு விற்பது. டாலர்ப் பஞ்சம் தீர்ந்தால், நம் நாடுகளுக்கிடையே மேலும் வாணிபம் பெருகும். இந்தியாவின் வெளிநாட்டு நாணயம் இப்போது இங்கிலாந்தில் 'ஸ்டர்லிங்' இருப்பாக இருக்கிறது; ஸ்டர்லிங்கைச் சலபமாக 'டாலர்' நாணயமாக மாற்ற இசைந்தால், இந்தியாவுக்கு நன்மை ஏற்படும்; அமெரிக்காவிலிருந்து நாங்கள் பெட்ரோலும், இரசாயனப் பொருள்களும், பத்திரிகைக் காகிதமும், வாடுவிக் கருவிகளும், அமெரிக்கத் திரைப் படங்களும் புத்தகங்களும், தொழில் நிபுணர்களும் இன்னும் கூடுதலாக இறக்குமதி செய்யலாம். இவற்றிற்குப் பதிலாகச் சணல், தேயிலை, ஆளிவிதை, தோல், மணிலாக்கொட்டை, மூலிகைகள், இந்தியப்பட்டு, மைக்கா, மங்களீசு, முந்திரிப் பருப்பு, மிளகு, (ஹாவிவுட்டுக்கும் சர்க்கஸ் கம்பெனிகளுக்கும், உயிர்க்காட்சிச் சாலைகளுக்கும்) யானைகள் ஆகியவற்றை நாங்கள் அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோம். அமெரிக்கர் விற்கும் பொருள்களும் இந்தியர் விற்கும் பொருள்களும் ஒன்றுக்கொன்று போட்டியானவை அல்ல. வாணிகத்தால் அமெரிக்க-இந்திய நல்லுறவு பாதிக்கப்பட மாட்டாது.

கேள்வி :—மார்ஷல் (பொருளாதார உதவித்) திட்டத்தைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில் :—மார்ஷல் திட்டத்தின் நோக்கம் வெற்றிபெறவேண்டுமானால், அது உலக முழுவதற்கும் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். ஐரோப்பாவுக்கு மார்ஷல் திட்டம் இருப்பதுபோல் ஆசியாவுக்கும் ஒரு பொருளாதார உதவித் திட்டம் வேண்டும். கம்யூனிசத்தைத் தடுக்க அதுவே வழி. ஆசியாவில் இந்தியா கேந்திர நிலையிலுள்ளது.

கேள்வி :—“கம்யூனிசத்தை ஒழிக்கவே மார்ஷல் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. கம்யூனிசம் ஐரோப்பாவில் மட்டும் ஒழிந்தால் போதாது; ஆசியாவின்னிறும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்; ஆகவே ஆசியாவுக்கும் ஓர் உதவித் திட்டம் வேண்டும்; இத்திட்டத்தை அமுல் செய்ய இந்தியா தகுதியான இடம். இந்தியாதான் ஆசியாவின் தலைவியை உறுதிப்படுத்த வல்லது” என்று கூறுகிறீர்கள். உங்கள் கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். உலக அமைதி ஏற்பட இதுவே வழி. உங்கள் விடைகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் என் நன்றியை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், மிஸ்டர் செட்டியார்.

பதில் :—உங்களுக்கு என் நன்றி உரியது, மிஸ்டர் டைலர்.

12. தியேட்டர்கள்

திரைப்பட உற்பத்தியில், உலகில் முன்னணியில் நிற்கும் நாடுகளோடு நாமும் இருக்கின்றோம் என்பதாகப் பத்திரிகைச் செய்தி ஒன்றைப் படித்தவுடன் ஓரளவு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளோருடைய பெரு முயற்சியால் இந்தத் தொழிலில் உலகிலேயே இரண்டாவது இடத்தை இந்தியா அடைந்துள்ளது.

திரைப்பட மனப்பான்மை

முதன்மையாக, என்னைக் கவர்ந்தது, திரைப்படம் மக்களின் வாழ்வைப் பலவகைகளில் வரையறை செய்யும் கருவியாக இருப்பதுதான். அமெரிக்கர், வாரம் ஒரு முறையாவது தியேட்டருக்குச் செல்லாமல் உயிரோடிருப்பதே இயலாதென்ற உறுதியான கருத்துடையவர்கள். மற்றவர்கள் திரைப்படம் பார்ப்பதைப் பற்றிய விவரங்களை அறிந்து கொள்வதில் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகிறார்கள். உடல் நலமில்லாதவர்கள், உற்சாகமடைவதற்காகப் படம் பார்க்கச் செல்லுவதும் அமெரிக்கரின் வியப்பைத்தரும் வழக்கங்களில் ஒன்று! உலகில் படம் பார்ப்பவர்களில் மூன்றிலொரு பகுதியினர் அந்த நாட்டினரே. உலகில் எடுக்கப்படும் படங்களில் மூன்றில் இருபங்கு அமெரிக்காவிலேயே உருவாக்கப்படுகின்றன. நம் நாட்டில் ஒன்றரை லட்சம் பேருக்கு ஒரு தியேட்டரும், அமெரிக்காவில் 8,000 பேருக்கு ஒரு தியேட்டரும் இருப்பதன் காரணத்தை மேற்கூறியவற்றிலிருந்து ஓரளவு அறியலாம்.

டிக்கட் வாங்குவது

டிக்கட் வாங்குவதற்குத் தியேட்டருக்குத்தான் போக வேண்டுமென்பதில்லை. பெரிய நகரங்களில் முக்கிய பகுதிகளில் உள்ள பல அலுவலகங்களிலும் ஹோட்டல்களிலும் பொருட்காட்சிச் சாலைகளிலும், எந்தத் தியேட்டருக்கும் எத்தனை டிக்கட்டுகள் வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம். டிக்கட்டைத் தரும்போது, அந்தத் தியேட்டரின் வரைபடம் ஒன்றும் தருவார்கள். தீப்பிடித்தால், நாம் எந்தப் பக்கமாகச் செல்லவேண்டும், வெளியே செல்லுவதற்கான வழிகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்ற விவரங்கள். இந்த வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கும்.

செய்திப்படம்

செய்திப் படங்கள் நம் நாட்டைவிடப் பலமடங்கு மிகுதியாக அமெரிக்காவில் காட்டப்படுகின்றன. செய்தியை

மட்டும் ஒருமணி நேரத்துக்குக் காட்டும் தியேட்டர்களும் எண்ணில, வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளையும் பற்றிய செய்திகளை அமெரிக்கர் படம்பிடிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், நிகழ்ச்சிகள் நடந்த ஓரிரு நாட்களுக்குள்ளேயே, அவற்றை வெள்ளித்திரையில் காண்பதில், மக்கள் தனி மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். முக்கியமாக, விளையாட்டுப் போட்டிகளைக் காணச் செய்திப்படம் சிறந்த கருவியாக அமைந்துள்ளது. பத்திரிகையைப் படிக்காமலும், வாடுலெயைக் கேட்காமலும், அரசியல் உலகில் உண்டாகும் மாறுதல்களை அவ்வப்போது கவனிப்பதும் இப்படங்களைத் தொடர்ந்து பார்ப்பதால் எளிதாகின்றது. இக்காரணங்களால், செய்திப்பட மனப்பான்மை அந்த நாட்டு மக்களிடையே வேருன்றிவிட்டது. இதே நோக்கத்தோடு இந்திய அரசினரும் நல்ல படங்களை எடுத்து நம் நாட்டுத் தியேட்டர்களில் காண்பித்து வருவதை இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும்.

இந்தியாவைப் பற்றிப் பல செய்திகள், சில ஆண்டுகளாக, எல்லாநாட்டுச் செய்திப்படங்களிலும் சேர்க்கப்படுகின்றன. அவை பெரும்பாலும், பூரி ஜெகன்னாதர் திருவிழாவைப்பற்றியோ, டில்லியில் நவராத்திரி ஊர்வலத்தை பிரதம மந்திரி பார்ப்பது பற்றியோதான் இதுவரை இருந்தன. அண்மையில் வேறு துறை நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய படங்களும் சேர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

விரும்பும்போது படம் பார்க்கலாம்

தனிப்பட்டவரின் உரிமையைப் பேணுவதில் அமெரிக்கர் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். உணவுச் சாலைக்கும் கடற்கரைக்கும் போவதுபோலத் திரைப்படத்துக்கும் நாம் விரும்பும் நேரத்தில், நம் நாட்டில் போக இயலாது. பிற்பகல் 3-15 மணி கடந்து விட்டால், 6-30 மணிக்குத்தான் போகலாம். அதையும் தவற விட்டுவிட்டோமாயின் 9-30 மணிக்குத்தான் போகலாம். இதைப் போன்ற

முறை, படம் பார்ப்பவர்களின் உரிமையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. ஆனால், நினைத்த நேரத்தில் படம் பார்க்க வாய்ப்பு வேண்டுமென்பது அமெரிக்கரின் மனப்பான்மையாகும்.

இந்த மனப்பான்மைக்கு ஏற்றவாறு அமெரிக்காவில் காலை 11 மணிமுதல் மறுநாள் காலை 4 மணிவரை, இடைவேளையே இல்லாமல், தியேட்டர்களில் ஒரே படத்தை மீண்டும் மீண்டும் பன்முறை காட்டுகின்றனர். ஆதலால், படம் பார்க்கப் புதிதாக வருபவர் எப்போதும் உள்ளே வந்துகொண்டும், பார்த்து முடித்தவர் எப்போதும் வெளியே போய்க்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும், தாம் விரும்பிய நேரத்தில், தியேட்டருக்குள் சென்று அப்போது நடந்த பகுதி மறுமுறை வந்தவுடன் எழுந்து சென்று விடுவர். பார்த்ததையே திருப்பித் திருப்பிப் பார்க்கும் பழக்கமும், பண்பாடும், அதற்கு வேண்டிய பொறுமையும் அமெரிக்கரிடம் கிடையா. இவற்றைத் தவிர, பல அலுவல்களுக்குப் போதிய நேரமின்றித் துன்பப்படும் அமெரிக்கர், பார்த்த பகுதியை அல்லது படத்தை மீண்டும் பார்ப்பதில் நேரத்தை வீணாக்குவதில்லை. ஆதலால், அவர்கள், தாமே எழுந்து போய்விடுவார்கள். தியேட்டருக்குள் சென்றவரை வெளியே அனுப்புவதற்காக, வேலையாட்கள் நியமிக்கப்படுவதில்லை. படம் பார்ப்பவர்களின் கண்களைப் பாதுகாப்பதற்காக முதல் வரிசைகூடத் திரையிலிருந்து 12 மீட்டர் தொலைவுக்கப்பால் தான் அமெரிக்கத் தியேட்டர்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரே வகுப்பு.....ஒரே கட்டணம் என்ற கொள்கையைப் பெரும்பாலும் எல்லாத் தியேட்டர்காரர்களும் கையாளுகிறார்கள். பெரும்பாலும் 40 செண்டும் சில தியேட்டர்களில் 80 செண்டும் உள்ள டிக்கட்களையே விற்கிறார்கள். அமெரிக்கச் சமூகத்தில், பல வகுப்பினரிடையே வேறுபாடுகள் மிகக் குறைவாக இருப்பதாலும், எல்லோருமே அமைதியாயும்

கட்டுப்பாடாகவும் நடந்துகொள்வதாலும், சத்தமாக இருப்பதாலும், சட்ட வரம்புக் குட்படுவதாலும் இதைப்போன்ற முறைகள் சிறப்பாக நிலவுகின்றன.

அமைதி

தியேட்டர்களில், படம் காட்டப்படும் மண்டபத்துக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும், குண்டுசி விழுந்தாலும் கேட்கக் கூடிய அளவு அமைதி நிலவுவதும் எனக்குப் புதுமையாயிருந்தது. யாவரும் ஒவ்வொரு சொல்லையும் ஆவலோடு கேட்பார்கள்; ஒவ்வொரு காட்சியையும் கூர்ந்து கவனிப்பார்கள். நடிகர்கள் முத்தமிட்டுக் கொள்ளும்போது கணவன்.....மனைவிமார்களும், காதலர்களும் அதைப்போன்றே செய்வர். படம் பார்த்து முடிந்து வெளியே வரும்போது, அவர்கள் அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்.

படம் நடைபெறும் நேரம்

இரண்டு மணி நேரத்துக்கு ஒரு படம் நடப்பதே மிக அரிது. படத்தின் நீளத்தைப் பொறுத்து அமெரிக்கர் அதன் தகுதியை முடிவுசெய்வதில்லை. நம்நாட்டில், ஒரு படம்பார்க்கச் செல்லும்போது, அது திட்டமாக, எவ்வளவு நேரம் நடைபெறும், எத்தனை மணிக்கு முடியும் என்பது தெரிவதில்லை. அமெரிக்கத் தியேட்டர்களில் இச்செய்தியை டிக்கட் விற்குமிடத்திற்கு அருகில் வெளிப்படுத்தியிருப்பார்கள். ஒரு படம் ஒன்றரை மணி நேரம் ஓடுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். ஒன்றுக்கொன்று ஒன்றரை மணி நேரம் வேறுபாடுள்ள இரு கடிகாரங்கள் டிக்கட் விற்குமிடத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். பிற்பகல் 2 மணிக்குப் படம்பார்க்கச் சென்றால், அவ்வமயம் அந்தக் கடிகாரங்களில் ஒன்று 2 மணியையும், மற்றொன்று 3-30 மணியையும் காட்டும். 'இப்போது நேரம், நீங்கள் காட்சி முடிந்து விவளியேறும்போது நேரம்' என்ற அறுவிப்புகள் அந்தக் கடிகாரங்களுக்கருகே முறையே காணப்படும்.

உரிமையைப்பேணும் அமெரிக்காவில், பத்திரிகைகளுக்கு எவ்வித தணிக்கையும் இல்லாதது போலவே திரைப்படங்களுக்கும் தணிக்கை இல்லை.

‘செயின்’ தியேட்டர்கள்

அமெரிக்க வாணிக முறையிலே, செயின்கள் முக்கியமானவை. இந்தச் சங்கிலித் தொடர்கள் திரைப்பட உற்பத்தியிலும், தியேட்டர்கள் நடத்துவதிலும் இருக்கின்றன. ஒரே குழுவின் கீழ், 400-க்கு மேற்பட்ட தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன. இது போன்ற சங்கிலிகள் மிகப்பல. நியூயார்க்கில் மட்டும் தனித்தனியே நூறு தியேட்டர்களைச் சொந்தமாக வைத்துள்ள சங்கிலிகள் உள. அவற்றில் 12 டிக்கட்டுகளுக்கு ஒரே நேரத்தில் பணம் கொடுத்தால், ஒரு டிக்கட்டுக்குப் பணம் இன்றி, அதாவது 13 டிக்கட்டுகள் தருவர். இந்தப் பதின்மூன்று டிக்கட்டுகளையும் மூன்று மாதங்களுக்குள் பயன்படுத்தி விடவேண்டும். அந்த நகரத்திலுள்ள (அந்தச் சங்கிலியைச் சேர்ந்த) எந்த தியேட்டரிலும் இந்த டிக்கட்டுகள் செல்லும். படங்களைக் கடனுக்குப் பார்த்துவிட்டு அவற்றுக்கு மாத இறுதியில் சம்பளம் வாங்கியதும் மொத்தமாகப் பணம் கொடுக்கும் முறையையும் இப்போது அமெரிக்கச் செயின்கள் வகுத்திருக்கின்றன!

நம் நாட்டில் இப்போது, பல தியேட்டர்கள் ‘ஏர்கண்டிஷன்’ செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் பல மாதங்கள் மிக்க குளிர் நிலவும் அமெரிக்காவில், குளிர் காற்று வரும் அமைப்பு மட்டும் போதாது. ஆகவே, குளிர்காலத்தில் தியேட்டருக்குள் வெப்பக் காற்று வீசவும் மின்சார உதவி கொண்டு சில அமைப்புகள் எல்லாத் தியேட்டர்களிலும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

தியேட்டர் அமைப்பு

வாழ்க்கையை இன்பமயமாக்கப் பிற கருவிகள் இருப்பதுபோல், தியேட்டரும் நகரங்களில் மட்டுமின்றிப் பெரிய

கிராமங்களினெல்லாம் இருக்கிறது. பல தொழிற்சாலைகளில் சொந்தத் தியேட்டர்கள் உள. எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன. நோயாளிகள், படுத்த படுக்கையிலிருந்தவாறே திரைப்படங்கள் பார்க்கத் தக்கபடியும் இப்போது இயந்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பெரிய கப்பல்களிலும் தியேட்டர்கள் அமைக்கப்பட்டுள. நியூயார்க்கிலுள்ள கென்னடி ஆகாயவிமான நிலையத்திலும் ஒரு செய்திப்படத் தியேட்டர் இருக்கிறது. பெரிய இரயில் நிலையங்களிலும் தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன.

லண்டன் வாட்டர்லூ நிலையத்துக்கு, இரயில் புறப்பட அரைமணி நேரம் முன்பே நான் வந்துவிட்டதால், அங்கிருந்த தியேட்டரில் படம் பார்த்தேன். சென்னை சென்ட்ரல் இரயில் நிலையத்திலும் ஒரு தியேட்டர் அமைத்தால், மணிக்கணக்கில் தாமதித்து வரும் கிராண்ட் டிரங் எக்ஸ்பிரசில் வரவிருக்கும் நண்பர்களை வரவேற்கச் செல்லுவோருக்கு எவ்வளவு ஆறுதலாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன்!

நிலத்திலும் நீரிலும் பயன்படும் தியேட்டர்களும் இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆற்றோரங்களிலும் சிறு தீவுகளிலுமுள்ள குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள மக்கள் படம் பார்ப்பதற்கு உதவியாக, மணிக்கு 10 கி. மீ. வேகத்தில் செல்லும் தண்ணீர் ஜீப்களில் தியேட்டர் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பயனாக, மிதக்கும் சம்பாணி (படகு) லேயே படம் பார்க்க முடியும்.

பலநகரங்களில், பூமிக்குக் கீழேதான் தியேட்டர்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஒருவேளை இட நெருக்கடி இதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடும்; அல்லது அமைதியாகப் படம் பார்க்க இந்த அமைப்பைச் செய்திருக்கலாம்.

படம் பார்ப்போருக்கு வசதிகள்

தியேட்டரில் படம் பார்க்கும் மண்டபத்திலேயே பல பண்டங்களை விற்பது நம் தனி உரிமை. ஆனால் அமெரிக்கா விலோ தியேட்டர்களிலேயே, நண்பர்களைச் சந்திக்கவும்

உணவு உட்கொள்ளவும், புகை பிடிக்கவும், ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளவும் தனித்தனி அறைகள் உண்டு. தியேட்டர்கள் மிகச்சுத்தமாக உள்ளன. 'ஆடிட்டோரியம்' என்னும் படம் காட்டப்படும் மண்டபத்தில் புகை பிடித்தல் அமெரிக்காவிலும் சட்டப்படி தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

பல அமெரிக்கத் தியேட்டர்களிலே டிக்கட் விற்கும் இடத்துக்கு அருகில், ஒருபணிப்பெண் தொலைபேசிக்கருவியை இயக்கிக் கொண்டிருப்பாள். அவசரமாக ஏதாவது செய்தியை எதிர்பார்க்கும் வணிகரும் பிறரும், தம் பெயரையும் தாம் எந்த வரிசையில், எந்த இடத்தில் இருந்து படம் பார்க்கிறாரென்ற விவரத்தையும் அந்தப் பெண்ணிடம் குறித்துக் கொடுத்துவிட்டுப் படம் பார்க்கச் செல்லுவர். எதிர்பார்த்தப்படி யாராவது அவர்களை தொலைபேசியில் அழைத்தால், அந்தச் செய்தியைக் கேட்டு அதை ஒரு காகிதத்திற் குறித்து உரியவரிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பாள், அப்பணிப்பெண்.

தாம் கையில் வைத்திருக்கக்கூடிய பல பொருள்களைத் தியேட்டருக்குள் கொண்டுபோவது, நாகரிக மற்றது என்று அமெரிக்கர் கருதுகின்றனர்; யாவரும் அதற்கென ஒவ்வொரு தியேட்டரிலுமுள்ள 'க்ளோக்ரூம்' என்ற அலுவலகத்தில், தம்பொருள்களை (குடை, மழைக் கோட்டுப் போன்ற வற்றைக் கூட)க் கொடுத்து ஒரு சிறிய கட்டணம் செலுத்திச் சீட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு, காட்சி முடிந்ததும் அவற்றை மீண்டும் (நம்நாட்டில் சைக்கிள் சொந்தக்காரர்கள் செய்வது போல்) பெற்றுக் கொள்ளுவர். தியேட்டர்களுக்கு வார விடுமுறை நாள் என்பது அமெரிக்காவில் கிடையாது.

ரியூயார்க்கிலுள்ள ரேடியோ சிட்டி மியூசிக் ஹால் என்பதுதான் உலகில் மிகப் பெரிய தியேட்டர். 16 விப்ட்களும், வெளியே செல்ல 64 வழிகளும் உள்ள இந்த ஆறுமாடி அரண்மனையில், 6200 பேர் ஒருங்கே அமரலாம். வானளாவும் மாடமாளிகைகளுக்கிடையே

அமைந்து, கம்பீரமான தோற்றம் தரும் இந்தத் தியேட்டர் மிக அழகாக அமைந்துள்ளது. சிறந்த வேலைப்பாடுகள் பல இக்கட்டிடத்தில் காணப்படுகின்றன. இயல், இசை நாடகக் கலைகளை வருணிக்கும் சிறந்த சித்திரங்களும் உண்டு. இவை உலோகங்களிலும், எலும்பிலும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

36 சிறுமியர் சேர்ந்து ஆடும் ஒரு நடனத்துடன், இந்தத் தியேட்டரின் ஒவ்வொரு காட்சியும் தொடங்குகிறது. 'பாலே' (Ballet) எனப்படும் இந்தக் குழுநடனம் என்னைக் மிகவும் பரவசப்படுத்திற்று. ஏனைய நாடகங்களைக் காட்டிலும், இங்கிலாந்தில் இந்த ஒப்பற்ற நுண்கலை உயர்நிலை அடைந்திருக்கிறது. ஜெர்மனியில் இக்கலையைப் பற்றிய சிறந்த ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றனர்; கல்லூரிகளும் உண்டு. சிலப்பதிகாரத்திலும், ஏனைய தமிழ் இலக்கியங்களிலும் நாம் காணும் (பெண்கள் எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கூடி வட்டமாய் நின்று கை கோத்து ஆடும்) ஆய்ச்சியர் குரவை என்ற ஒருவகைக் கூத்தைத் திருத்தி அமைத்தே 'பாலே' ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக நமக்குத் தோன்றும்.

நாடகக் கலையும் அமெரிக்காவில் சிறந்து விளங்குவதை ஈண்டுக் குறிப்பிடலாம். புகழ் பெற்ற புத்தகங்களை அடிப்படையாக வைத்து அமெரிக்கர் நாடகம் நடத்துகின்றனர். 'அமெரிக்காவுக்குள்' என்ற ஜான் கந்தரின் நூலைப் பின் பற்றிய நாடகத்தைக் கண்ணூறும் பேறு, நியூயார்க்கில் எனக்குக் கிடைத்தது.

படம் தயாரித்தல்

லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகரின் ஒரு பகுதியாகிய ஹாலிவுட்டில் திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன; இது சூரிய வெளிச்சம் மிகுதியாயுள்ள இடம். சொந்தமாகக் கார் இல்லாவிட்டால் ஹாலிவுட்டில் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்துக்குச் செல்வது எளிதன்று. 'சன்செட் பொலிவர்ட்' (Sunset Boulevard) என்ற சாலையில் பகலில் மட்டுமன்றி

கள்ளிரவிலும், ஓய்வு ஒழிவின்றிக் கார்கள் சென்ற வண்ணமாயிருக்கின்றன. பல நிற உடைகளை அணிந்து, எல்லா நாட்டவரும் இங்கே ஒரு வரிசையிலேயே பன்னிரண்டு கார்களில் உல்லாசமாய்ச் செல்லுவதுண்டு.

வரிசை வரிசையாய்த் தென்னை மரங்கள் உள்ள சாலைகள், மலைப்பகுதிகள், பசம்புல் தரைகள், கண்ணுக்கினிய பூந்தோட்டங்கள், எழில்மிக்க வீடுகள் அடங்கிய சூழ்நிலையில் படங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. வெஸ்டர்ன் கம்பெனியார் ரெட் ரிவர் (Red River) என்ற படம் பிடித்தபோது, ஒரு நல்ல காட்சி அமைப்பதற்காகப் பொறிவியல் வல்லாரகளைக் கொண்டு ஐந்து அணைகள் கட்டினராம்!

பிங் கிராஸ்பி, பாப்ஹோப், பர் லங்காஸ்டர், கிளார்க்கேபுள், மடலீன் கரோல் ஆகியோர் தாம் இப்போது புகழ்பெற்ற நட்சத்திரங்களாக விளங்குகிறார்கள். யானைப்பாகரும் மைசூரைச் சேர்ந்தவருமான “சாபு” என்பவரும் அமெரிக்க மக்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொண்டிருக்கிறார்.

சினிமா 16 என்ற ஒரு கழகம் நியூயார்க்கில் தோன்றியுள்ளது. நிறம், குரல், கலை, இவைபற்றி இக்கழகத்தார் ஆராய்ச்சி செய்கின்றனர். சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி 16 மில்லிமீட்டர் அளவுள்ள படங்களை இவர்கள் எடுக்கின்றனர். லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கம் இவ்வயக்கத்தாருக்குக் கிடையாது. அரசியல், விஞ்ஞானம், கல்வி போன்ற பொருள்களைப்பற்றிய படங்களைத் தயாரிக்கிறார்கள். அவைகளைக் குறித்த காலங்களில் சந்தா செலுத்தும் 2,000 உறுப்பினருக்கு மட்டுமே காட்டுகின்றனர்.

டெலிவிஷன் எனப்படும் தொலைக் காட்சி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், அமெரிக்காவில் திரைப்படங்களின் அவசியமும் தியேட்டர்களின் வருமானமும் குறைந்திருக்கக் கூடு

மென்ற ஓர் எண்ணம் நம்நாட்டு மக்களிடையே இருக்கிறது. இது முற்றிலும் தவறானது. மக்களின் அறிவு வளர்ச்சியால், கற்பனையிற் காணும் கருவிகளை எல்லாம் விஞ்ஞானம் உருவாக்கி விடுகிறது. டெலிவிஷனுக்குச் சாவு மணி அடிக்கும் முறையில் கலர் டெலிவிஷன் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்ற பல முன்னேற்றங்கள் மிக வேகமாக நடந்தவண்ணமிருந்தும், திரைப் படங்கள் மீது மக்களுக்குள்ள ஆசை தணிவதாயில்லை. டெலிவிஷன், வானொலி நிலையங்கள், பத்திரிகைகள், தியேட்டர்கள் ஆகிய அனைத்துமே அமெரிக்காவில், ஒருசில வாணிகக் குழுவினரிடமே இருப்பதால், அவர்கள் தம் செல்வத்தாலும், அரசியலாரிடம் தமக்குள்ள செல்வாக்காலும், சூழ்ச்சியாலும், தம்மிடமுள்ள கருவிகளுக்குள் ஒன்றுக்கொன்று போட்டியில்லாமல் செய்துவிடுகின்றனர். ஆகாய விமானம் வந்துவிட்ட பின்பு, கப்பல்கள் பயனற்றுப் போய் விட்டனவா? அல்லது, மோட்டார் வந்துவிட்டதால், நம் கிராமத்துக் கட்டை வண்டிகள் இல்லாமற் போய்விட்டனவா? பரந்த மக்கட் குழுவிலே ஒவ்வொரு கருவியையும் ஆதரிக்கும் பகுதியினர் இருப்பது இயற்கையே. ஒவ்வொரு 'ரோமியோ' வுக்கும் ஒரு 'ஜூலியட்' உண்டென்று ஷேக்ஸ்பியர் சொல்லி இருக்கிறார் அல்லவா?

13. பேங்குகள்

பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பேங்குகள் மிகவும் இன்றியமையாதவை. ஒரு நாட்டில் உலோகங்களும் மற்ற வாணியப் பொருள்களும் மிகுதியாக இருப்பினும், சிறந்த பேங்குகள் இல்லாவிடில், அந்த நாட்டின் முன்னேற்றம் தடைப்படுவது கண்கூடு. அமெரிக்கா இன்று பொருளாதாரத் துறையில் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருயின்றிச் சிறந்து விளங்குவதற்கு அந்த நாட்டின் பேங்குகள் காரணம் என்று கூறலாம்.

ஒரு நிமிடத்திலேயே பணம் !

எதையும் ஆகாயவிமான வேகத்திற் செய்யும் ஆற்றலுள்ள அமெரிக்கரிடமிருந்து, பேங்கு வாடிக்கைக்காரர்கள் முதலில் தெரிந்து கொள்வது, அமெரிக்கப் பேங்குகளில் ஒரு 'செக்' குக்குப் பணம் வாங்க ஒரு நிமிடந்தான் ஆகும் என்பது; பேரேடுகளை வைத்திருக்கும் ஒவ்வொரு வரிடமும் பண இருப்பும் இருப்பதால் இந்த முறை அங்கே நிகழுகிறது.

பலவாருன பணிகள்

அடுத்தபடியாக நாம் அறிவது, பொருள் ஈட்டுவதில் கவனமாயிருக்கும் அமெரிக்கர் நேரடியாக அதை செய்யாது, அதற்கு முதற்படியாகப் பலவாருன தொண்டுகளைப் பேங்குகள் வாயிலாக மக்களுக்குச் செய்து, அவற்றின் மூலம் அவர்களைத் தம் வசப்படுத்துவதாகும். சான்றாக, பல அமெரிக்கப் பேங்குகள் மாதந்தோறும் அச்சிட்ட கடிதங்களை வாடிக்கைக்காரர்களுக்கு அனுப்புகின்றன. இக்கடிதங்களில் பொருளாதார நிலவரம், அரசியலாரின் செல்வநிலை, வாணிக நிலைமை ஆகியவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் அடங்கியுள்ளன.

வாடிக்கைக்காரர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் பல புத்தகங்களையும் அமெரிக்கப் பேங்குகள் வெளியிடுகின்றன. அமெரிக்காவிலுள்ள வியாபார இடங்களையும், பேங்குகளையும் வாடிக்கைக்காரர்கள் எவ்வாறெல்லாம் பயன்படுத்தலாம், செக்கை எவ்வாறு எழுதவேண்டும், வியாபாரத்திற்கு அனுப்பும் சரக்குகளுக்குப் பணம் பெற எப்படி உண்டியல்களைத் தயாரிப்பது என்பவை பற்றிச் சிறு சிறு வெளியீடுகளில் விளக்கப்பட்டிருக்கும். சிக்கலான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை எளிதில் விளக்கிக் கூறும் சிறு புத்தகங்களையும் அமெரிக்கப் பேங்குகள் வெளியிடுகின்றன; இவைகளையெல்லாம் இமமாகவே வழங்கு

கின்றன. வாடிக்கைக்காரர்களுக்கு வெளிநாட்டுப் பயண அனுமதிப் புத்தகங்கள் (passports) வாங்கிக் கொடுத்தல், வெளிநாடுகளிலிருந்து வருபவர்களின் தபால்களை வாங்கி வைத்திருந்து அவர்களிடம் சேர்ப்பித்தல், ஹோட்டல்களில் அவர்கள் தங்குவதற்கு இடவசதிகள் செய்தல் போன்ற பணிகளையும் அமெரிக்கப் பேங்குகள் செய்கின்றன. பல அமெரிக்கப் பேங்குகள் வாடிக்கைக்காரர் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒரு நாட்குறிப்பு வைத்திருக்கின்றன. அப் புத்தகத்தில் அவர்கள் தம் பேங்குக்கு வந்ததையும் கேட்டுக்கொண்ட செய்திகளையும், இன்ன பிற விவரங்களையும் குறித்துக் கொள்ளுகின்றன. வாடிக்கைக்காரர்கள் பேங்குக்கு வந்திருக்கும்போது மழை பெய்தால், அவர்கள் உபயோகத்துக்காகச் சில அமெரிக்கப் பேங்குகள் அவர்களுக்கு ஐந்து நாட்களுக்குக் கடனாகக் குடை கொடுக்கின்றன. ஓர் அமெரிக்கப் பேங்கு, நகரப் பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்த ஒரு மண்டபமும் அதன் அலுவலகத்திலேயே கட்டியிருக்கிறதாம்!

இரவிலும் பணம் செலுத்தலாம்

நம் நாட்டில் பேங்குகளில் அவற்றின் அலுவலக நேரத்தில் மட்டுமே பணம் செலுத்த இயலும். பேங்கு முடிய பின்னரும், பேங்கு விடுமுறை நாட்களிலும் பெரும் தொகைகளை வருமானமாகப் பெரும் கடைகளும், ஹோட்டல்களும் சினிமாக் கம்பெனிகளும் மீண்டும் பேங்கு திறக்கும்வரை தம்மிடமே ரொக்கத்தை வைத்துக்கொள்ளுவது விரும்பத்தக்கதன்று. ஆகையால், எந்த நேரத்திலும் பேங்கில் பணம் கட்ட உதவும் ஏற்பாடு அமெரிக்காவிலும், ஏனைய சில நாடுகளிலும் உள்ளது. இதற்கு 'நைட் சேப்' (Night Safe) என்று பெயர். இதைப் பயன்படுத்த விரும்புவோர் முன்னேற்பாடு செய்து, பேங்கு நிர்வாகிகளிடமிருந்து ஒரு சாவியைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்தச் சாவியின் உதவியால், பேங்கின் 'நைட் சேப்' கதவைத் தெரு

வில் இருந்தவாறே திறக்கலாம். இவ்வாறு திறந்ததும் பணத்தையும் அதைப்பற்றிய குறிப்பையும் வாடிக்கைக்காரர் அதனுள் தபால் பெட்டிக்குள் தபால் போடுவது போலப் போட்டுவிட்டுப் பூட்டிக்கொண்டு செல்ல வேண்டும். பேங்கு திறந்ததும், பேங்கு அலுவலர் இத்தொகைகளை எடுத்து உரியவர் கணக்குகளில் வரவு வைத்துக் கொள்வர். பணம் செலுத்தியவர் அன்று பேங்கிலிருந்து ரசீது பெற்றுக் கொள்ளலாம். இந்தியாவிலும் பெரு நகரங்களில் சில பேங்குகள் இத்தகைய ஏற்பாட்டைச் செய்துள்ளனர்.

கிளைகள்

ஆகாய விமானங்களில் செல்லும் பிரயாணிகளுக்கு உதவியாகப் பேங்குகளின் கிளைகள் விமான நிலையங்களிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வெளிநாடுகளுக்கு நாணயம் எடுத்துச் செல்லுவதைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்கள் இக்காலத்தில் இருப்பதால், ஆகாய விமான நிலையங்களிலும் துறைமுகங்களிலும் பேங்குகள் இருக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது. நான் கொழும்புக்குப் புறப்பட்டபோது சிங்கப்பூர் விமான நிலையத்தில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. உடன் வந்த பிரயாணி சட்டத்தில் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு மேற்பட்ட நாணயம் வைத்திருந்தார்; அதனால் சுங்கச் சோதனையாளர் அதைக் கொண்டுபோக அவரை அனுமதிக்கவில்லை; அந்தப் பிரயாணியை வழியனுப்ப ஒருவரும் விமான நிலையத்துக்கு வரவில்லை; அதனால், அவர் எஞ்சிய பணத்தைச் சுங்கச் சோதனையாளரிடம் ரசீது இன்றியே கொடுத்துவிட்டு அவரிடமிருந்து அதைப் பெற்றுக்கொள்ளும் படிதம் உறவினருக்குத் தெரிவிக்க நேர்ந்தது. அமெரிக்காவில் இதைப்போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறு.

பிரயாணிகளுக்கான செக்குகள்

பிரயாணிகளுக்கு அமெரிக்காவில் பேங்குகள் செய்யும் உதவிகள் பலதரப்பட்டவை. இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது, 'டிராவலர்ஸ் செக்' (Travellers Cheque) என்பது.

ஒரு பிரயாணி தனக்குத் தன் பிரயாணத்தில் செலவுக்கு வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் தொகையை ஒரு பேங்கில் முன்னதாகக் கொடுத்தால், அந்தப் பேங்கிலிருந்து பல அளவுகளில் அந்தத் தொகைக்குச் செக்குகள் தருவார்கள். அப்போதே பணம் செலுத்தியவர் அவை ஒவ்வொன்றிலும் மாதிரிக் கையெழுத்துப் போட வேண்டும். பின்னர் தனக்குப் பணம் வேண்டும்போது, வேண்டும் அளவுக்குச் செக்குகளைப் பணமாக அந்தந்த நாட்டில் வழங்கும் நாயத்தில் மாற்றிக் கொள்ளலாம். யாரிடம் பணம் பெற்றுக் கொள்கிறாரோ, அவருடைய முன்னிலையில் பிரயாணி கையெழுத்திட வேண்டும். அந்தக் கையெழுத்து மாதிரிக் கையெழுத்தைப் போன்றே இருக்க வேண்டும். எந்தக் கையிலும் ஹோட்டலிலும் இந்தச் செக்குகள் செல்லுபடியாகின்றன. பேங்குகளிலும் அவற்றுடன் இணைந்த அலுவலகங்களிலும் ரொடிப் பொழுதில் இந்தச் செக்குகளுக்குப் பணம் பெற இயலும்.

வெளியீடுகள்

நான் நியூயார்க் நகரையடைந்த அன்று, ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு அண்மையிலுள்ள கனடா நாட்டைச் சேர்ந்த 'பேங் ஆப் மாண்ட்ரீ'விருந்து ஒரு கடிதமும் கண்ணைக் கவரும்படியாக அச்சிடப்பட்ட அவர்களுடைய வெளியீடான 'இன்றைய கனடா' (Canada Today) என்று 100 பக்கங்கள் கொண்ட புத்தகமும் எனக்கு வந்தன. கனடா, உலகின் மூன்றாவது பெரிய வியாபார நாடு என்றும், சமீப காலத்தில் வியத்தகு முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதாகவும், ஆகையால் நான் கனடாவுக்கும் வர வேண்டுமென்றும் அக்கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 130 ஆண்டுகளாகக் கனடாவும் பேங் ஆப் மாண்ட்ரீலும் இரட்டைக் குழந்தைகள் போல வளர்ச்சியடைந்திருப்பதாகவும் அக்கடிதத்தில் கண்டிருந்தது.

ஆராய்ச்சி

அமெரிக்கப் பேங்குகளில் பொருளாதார அறிஞர்களும் ஆராய்ச்சியில் வல்லுநரும் பெரும் பதவிகளில் உள்ளனர் இந்த அறிஞர்கள் பேங்குத் தொழில் பற்றி ஆராய்ச்சி புரிகின்றனர், பல்கலைக் கழகங்களில் வாணிப முறை கற்கும் மாணவருக்குச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துகின்றனர். புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்கவும், ஏற்றுமதிக்கு ஆக்கம் தரவும், எந்த விஷயத்தைப்பற்றியும் வாடிக்கைக்காரர்களின் கேள்விகளுக்கு விடை கூறவும் வெளிநாட்டு வணிகரைப்பற்றிய விவரம் தெரிவிக்கவும் தனித்தனிப் பகுதிகள் அமெரிக்கப் பேங்குகளில் இருக்கின்றன.

அமெரிக்காவில் மற்ற அலுவலகங்களிற்போல பேங்குகளிலும் பல பணிகளைச் செய்பவர்களுக்கு மரியாதையான பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அமெரிக்காவில் செக்குகளில் கோடுவதும், அவற்றைக் கணக்கில் போடுவதும் இல்லை. 'லிமிடெட் கம்பெனி'க்குக் கொடுக்கப்பட்ட செக்குகளை மட்டும் கணக்கில்தான் போடவேண்டும். மற்றச் செக்குகளைக் கணக்கில் போட வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை.

அமெரிக்க அரசியலாரின் பெடரல் ரிசர்வ் பேங்குக்கு அடுத்தபடி அங்குள்ள பெரிய பேங்குகள்—பேங் ஆப் அமெரிக்கா, நேசனல் சிட்டி பேங், சேஸ் நேசனல் பேங் மானுபாக்சர்ஸ் ட்ரஸ்ட் ஆகியவை. இவை ஒவ்வொன்றும் ஓராயிரம் கோடி ரூபாய்வரை வரவு செலவு செய்கின்றன; சவிட்சர்லாந்து நாட்டின் தங்கக் கட்டிகளையும் இந்தப் பேங்குகளே பாதுகாக்கின்றன: எனினும், சனி ரூயிற்றுக் கிழமைகளில் இந்தப் பேங்குகளில் பண இருப்பு மிகக் குறைவாகவே இருப்பதாக ஒரு நண்பர் கேலியாகச் சொன்னார். பேங்குகளில் கணக்குள்ள ஒவ்வொருவரும் வார இறுதிச் செலவுகளுக்காகப் பணத்தைப் பேங்கிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமையன்று வாங்கி விடுகின்றனராம்.

அன்று வெளியே போகும் பணம் முழுவதும் திங்கட்கிழமையன்று மீண்டும் பேங்குக்கு வந்து சேர்ந்து விடுகிறதாம். ஆனால் இதில் ஒரு வேறுபாடு என்னவெனில், திங்கட்கிழமையன்று பணம் செலுத்துகிறவரெல்லாம் ஹோட்டல்காரர்கள், சினிமாக் கம்பெனியார், இரயில் ரோடு கம்பெனியார் பெட்ரோல் கம்பெனியார் ஆகியோர் மட்டுந்தான்!

நாணயக் காட்சிச்சாலை

அமெரிக்கர் போற்றி வளர்ப்பவற்றில் 'மியூசியம்' முக்கியமான ஒன்றாகும்; அவர்களுடைய பொழுது போக்குக்களில் பல நாட்டு நாணயங்களைச் சேர்ப்பதும் ஒன்று. இப்பண்பாட்டுக்கு ஏற்ப, சேஸ் நேசனல் பேங்கு அதனுடைய நியூயார்க் நகரத்தலைமை அலுவலகத்தின் அருகே தனிக் கட்டிடம் ஒன்றில், எல்லா நாட்டு நாணயங்களுமுள்ள ஒரு காட்சிச் சாலையை அமைத்திருக்கிறது. இங்கே ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் நாணயங்கள் உள்ளன. அவை பற்றிய வரலாறுகளும் எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் காட்சிச் சாலையிலுள்ள இந்திய நாணயங்கள் மிகப்பல. இவைகளைச் சேகரிக்க ஐம்பது ஆண்டுகள் ஆயினவாம். இன்று செல்லுபடியாகும் (எல்லா நாட்டு) நாணயங்களிலும் அமெரிக்கப் பேங்குகள் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவைகளிடமுள்ள வெளிநாட்டு நாணயங்களின் ரொக்க இருப்பின் மதிப்பு அளவிடற்பாலது.

விளம்பரங்கள்

போட்டா போட்டி முறைதான் அமெரிக்க வாணிபத்தின் அடிப்படையாகும். பேங்குகளுக்குள்ளும் பெரும் போட்டி இருக்கிறது. ஆகவே, மற்ற தொழில்கள் செய்பவர்களைப் போலவே பேங்குகளும் பெரும் அளவில் விளம்பரங்கள் செய்கின்றன. அமெரிக்காவில் வெளியாகும் விளம்பரங்களில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு பேங்குக்காரர்கள் வெளியிடுவனவே. ஆண்டுதோறும் சூன் 6ஆம் தேதி முதல் 11ஆம் தேதிவரை

உங்கள் பேங்கைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளும் வாரம் (Know Your Bank Week) என்ற ஒரு வாரத்தை அமெரிக்கப் பேங்குகள் கொண்டாடுகின்றன; இவ்வாரத்தில் சில பேங்குகள் தம் வாடிக்கைக்காரர்களுக்கு விருந்தளிக்கின்றன. பத்திரிகைகள் பேங்குகளைப்பற்றித் தனி மலர்கள் வெளியிடுகின்றன. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் மாணவரைச் சிறுசிறு பிரிவுகளாகப் பேங்குகளுக்கு அழைத்துச் சென்று, அவற்றின் நிர்வாக முறையை விளக்கிக் கூறுகின்றனர். வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும் பேங்குகளைப் பற்றிச் சொற்பொழிவுகளும் நாடகங்களும் விளம்பரங்களும் நிகழ்கின்றன.

இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிகள்

அமெரிக்காவில் இன்சூரன்ஸ் தொழிலும் பெருவளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஐந்து குடும்பங்களிலும் நான்கு குடும்பத்தினர் இன்சூர் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தின் சராசரி இன்சூரன்ஸ் தொகை 9,000 டாலராம்! போர்ப்படைகளில் பணியாற்றியவருக்கு, குறைந்த தவணைத் தொகைகளில் இன்சூரன்ஸ் செய்யும் வசதியை அரசினலார் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதிர்ந்த வயதுச் செலவுக்காகத் தொழிலாளருக்குத் தனியான இன்சூரன்ஸ் ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

14. அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ்

நோய் ஏற்பட்டால் அதை குணப்படுத்த ஒரு வைத்தியரிடம் செல்லுகிறோம்; நீதி மன்றத்தில் வழக்கை நடத்த ஒரு வழக்கறிஞரை நாடுகிறோம்; இங்ஙனமே, பிரயாணம் செய்யும்போது பிரயாணத்தொழில் நிபுணர்களின் உதவியைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது அமெரிக்கர்கருத்து.

“ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டுக்கு எவ்வித வாசனத்தில், எந்த வழியில், எப்போது செல்லலாம்? அந்த நாட்டுக்குச் செல்ல என்னென்ன அனுமதிக்கள் வாங்க வேண்டும்? அங்கே நிலவும் சங்கச் சட்டங்கள் என்னென்ன? அங்கே எந்த ஹோட்டலில் தங்கலாம்? பார்க்க வேண்டிய காட்சிகள் எவை?” என்று பல வினாக்கள் பிரயாணம் செய்யுமுன் ஒருவருக்கு எழும். இவைகளுக்குத் தக்க விடைகூறிப் பிரயாணத்துக்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் முன்னதாகச் செய்ய ஒரு ஸ்தாபனம் வேண்டும். இந்தப் பணியைப் பிரயாண ஸ்தாபனங்கள் செய்கின்றன. பிற துறைகளிற் போலவே இத்துறையிலும் அமெரிக்கர் தலைமை வகிக்கின்றனர். பல நாடுகளைச் சுற்றிப்பார்க்கும் பழக்கம் அமெரிக்கரிடையே மிகுதியாக இருப்பதும், அமெரிக்கர் ஆண்டுதோறும் வெளிநாட்டுப் பிரயாணங்களில் சில ஆயிரம் கோடி ரூபாய்கள் செலவிடுவதும் இதற்குக் காரணமாகும்.

பிரயாணம் செய்வது அமெரிக்கருடைய முக்கியமான பொழுதுபோக்கு ஆகும். வார இறுதி ஓய்வு பெற அவர்கள் கடற்கரைக்கோ, மலைப்பகுதிகளுக்கோ செல்லுவார்கள். அமெரிக்கத் தொழிலாளருக்கும், சம்பளத்துடன் இரண்டு வாரஓய்வு ஆண்டுதோறும் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஓய்வு காலத்தில் பல்லாயிரம் பேர் கனடாவுக்கும் தென் அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் உல்லாசமாய்ச் சென்று வருவர்.

அமெரிக்கரின் பிரயாண ஸ்தாபனங்களில் தலை சிறந்தது “அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ்” என்ற 30,000 பங்குதாரர்களுள்ள ஒரு வணிகக்குழு. இதன் முழுப் பெயர் “அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் கம்பெனி” என்பது. ஏற்கெனவேயிருந்த ஐந்து பிரயாண ஸ்தாபனங்களை இணைத்து இக்கம்பெனி 1850-ல் கிறுவப்பட்டது.

டிர்ரவலர்ஸ் செக்

அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் ஒரு பிரயாண ஸ்தாபனம் மட்டுமன்று; ஒரு பேங்கும் ஆகும். இந்தப் பேங்கு ஜெர்மனியின் அமெரிக்கப் பகுதியில் அரசினரின் பேங்காக இருக்கிறது. 'டிர்ரவலர்ஸ் செக்' என்பதை ஏற்படுத்தி, அதை முதன் முதலில் உலகில் வழங்கியவர்கள் இக்கம் பெனியாரேயாவார். 100 ரூபாய்க்கு டிர்ரவலர்ஸ் செக் கொடுக்க இவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளும் கட்டணம் ஒரு ரூபாய் இக்கம்பெனியார் கொடுக்கும் டிர்ரவலர்ஸ் செக் உலக முழுவதும் செல்லுபடியாகும் நாணயமாக இருக்கிறது. உலகின் பல நகரங்களில் உணவுச்சாலைகள், ஹோட்டல்கள், ரயில் நிலையங்கள், தந்தி அலுவலகங்கள், பேங்குகள் ஆகிய வற்றிலெல்லாம் "இங்கே அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் செக் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்" என்ற அறிவிப்புப் பலகைகளைக் கண்டேன். காணாமற் போன செக்குகளுக்குப் பணம் கொடுக்க இக்கம்பெனியார் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர். இரண்டாவது உலகப் போரில் ஐரோப்பாவில் பல ஆயிரம் பேர் அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் டிர்ரவலர்ஸ் செக்குகளைப் புதைத்து வைத்திருந்தனர்; புதைத்த இடம் தெரியாததால் அவர்கள் அவைகளைப் பயன்படுத்தவில்லை. அவர்களில் டிர்ரவலர்ஸ் செக் வாங்கியதாக ஆதாரம் காட்டியவர்களுக்கு, போர் முடிவில் அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் பணம் கொடுத்தது.

அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் கம்பெனியின் ரயில் பிரயாண அலுவல்களை அமெரிக்காவில் பார்த்துக் கொள்ளுவது "ரயில்ரோடு எக்ஸ்பிரஸ்" என்ற ஸ்தாபனமாகும். இந்தக் குழு இப்போது அமெரிக்க ரயில் கம்பெனிகளுக்குச் சொந்தமாயுள்ளது.

உலக முழுவதும் அலுவலகங்கள்

அமெரிக்காவுக்கு வெளியே அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரசுக்கு 139 நகரங்களில் அலுவலகங்களும், பல்லாயிர நகரங்களில் ஏஜண்டுகளும் உண்டு. பாரிஸ் நகரில் 'ரூஸ் கிரைப்'

(Ruescribe) ரு என்றால் பிரெஞ்சு மொழியில் 'சாலை' என்று பொருள்) என்னும் சாலையிலுள்ள ஆறுமாடிக் கட்டிடத்தில் முழுவதும் அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் அலுவலகம் இருக்கிறது. அங்கேதான் அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் கம்பெனியைப் பற்றி அறியும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

பிரெஞ்சிலிருந்து வேற்று மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பவர்கள் பலர் இந்த அலுவலகத்தில் இருக்கின்றனர். பிரயாணிகள் ஒருவரை ஒருவர் இக்கட்டிடத்தில்தான் சந்திப்பதாக முடிவு செய்வது வழக்கம். தத்தம் நாடுகளிலிருந்து வரும் தபால்கள் இந்த அலுவலக விலாசத்திற்கு வருமாறு பிரயாணிகள் ஏற்பாடு செய்கின்றனர். இந்த அலுவலகத்துக்குச் சென்று கடிதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றனர்; வேறு விலாசத்துக்குத் தம் கடிதங்களைத் திருப்பி அனுப்பும்படி வேண்டிக்கொள்வதும் உண்டு. தமக்கு உடனடியாகத் தேவைப்படாத பெட்டிகளையும், ஏனைய பொருள்களையும் இவ்வலுவலகத்திலேயே பிரயாணிகள் வைத்துவிட்டுச் செல்லுவர். பாரிஸ் நகரைச் சுற்றியுள்ள பல அரிய காட்சிகளைப் பற்றி விளக்கம் கூறுபவர்கள் இருக்கிற கார்களில் நாள்தோறும் முன்று தடவை பிரயாணங்களை இக்கம்பெனியார் ஏற்பாடு செய்கின்றனர். உடல் நலமில்லாதிருந்தால் எந்த வைத்தியரிடம் சிகிச்சை பெறலாம், என்னென்ன பொருள்களை எங்கெங்கே வாங்கலாம், என்பன போன்ற பல தகவல்களையும் அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் ஊழியர் நாள்தோறும் பல ஆயிரம் பிரயாணிகளுக்குத் தெரிவிக்கின்றனர். கப்பல்கள், ஆகாய விமானங்கள், சர்வதேச ரயில்கள் ஆகியவை வந்த சேரும் இடங்களிலெல்லாம் அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் கம்பெனியின் பிரதிநிதிகளை தயாராக இருந்து, பிரயாணிகளை வரவேற்றுப் புதிய நாட்டில் அவர்களுக்கு உதவி செய்கின்றனர். தம்மால் செய்ய இயலாத உதவிகளைப் பிரயாணியின் நாட்டுத் தூதர் வாயிலாகச் செய்து தரவும் இவர்கள் முயலுகின்றனர்; பிரயாணிகளின் பொருள்களை எந்தத் துறைமுகத்துக்கும் கப்பலில் அனுப்பவும் ஏற்பாடு செய்கின்றனர்.

ஒரு நிகழ்ச்சி

சுவிட்சர்லாந்தில் 'லூசர்ன்' (Lucerne) என்ற அழகிய நகரில் இந்த அலுவலகத்தார் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்த மலைக் காட்சிப்பிரயாணம் ஒன்றில் அவர்களுடைய 'கோச்' என்னும் காரில் 25 பிரயாணிகளுடன் நானும் ஒருவனாகச் சென்றேன்; எனது மழைக் கோட்டையும் உடன் எடுத்துச் சென்றிருந்தேன். ஆனால் அன்று மழை பெய்யாததால், அந்தக் கோட்டைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. பல இடங்களில் இறங்கி, ஆங்காங்குக் காட்சிகளைப் பார்த்துவிட்டு மீண்டும் கோச்சில் ஏறிக்கொண்டேன். பிரயாணம் முடிந்ததும், நான் என் மழைக் கோட்டைக் காரிலேயே வைத்துவிட்டு, மற்றப் பிரயாணிகளிடமிருந்து விடை பெற்றுக்கொண்டேன். இரண்டு மணி நேரம் லூசர்ன் கடைவீதிகளில் சுற்றித் திரிந்துவிட்டு, எனது ஹோட்டலுக்குச் சென்றேன். அங்கு அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் ஊழியர் ஒருவர் என்னுடைய மழைக் கோட்டுடன், எனக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்! 'கோட் இருந்த இடத்திலிருந்து அது என்னுடையது என்று முடிவு செய்து, பல ஹோட்டல்களை டெலிபோன் மூலம் விசாரித்து, நான் தங்கியிருந்த ஹோட்டலை அறிந்து கொண்டதாக அவர் சொன்னார். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன என்பதையும் எனது மழைக் கோட்டின் விலை அந்த நாளிலேயே ரூ. 100 என்பதையும் இங்கே தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன்.

அலுவலரின் குணச் சிறப்புகள்

அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரசின் செல்வாக்குக்கு காரணம் அந்தக் கம்பெனியிலுள்ள அலுவலரின் நாணயமும், பொறுமையும், கடமை உணர்ச்சியும், சிரித்த முகமும் இனிய குணங்களும் ஆகும். நம் நாட்டில் பல அலுவலகங்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், குறிப்பாக அரசினரின் ஊழியரும் இந்த நற்குணங்களைப் பின்பற்றுவது குடியரசு இந்தியாவின் வருங்காலத்துக்கு மிக மிக இன்றியமையாதது.

முகத்துக்கு முகம் கண்ணாடி; பல நாட்டு மக்கள் ஒரு வரை ஒருவர் சந்தித்தால் உலகில் ஒற்றுமை நிலவும்: வெளி நாடுகளைப் பற்றி நன்கு அறியவும் உதவியாயிருக்கும்; பிரயாணம்மகிழ்ச்சியானதுமட்டுமன்று; அறிவைவளர்ப்பதும் ஆகும். ஆகவே, கூடுமான அளவு மிகுதியானவர் வெளிநாடுகளில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரசின் குறிக்கோளாகும். பல நாடுகளைப் பற்றிச் சரியான செய்திகளை வெளியிட்டு இவர்கள் உலக மக்களிடையே நல்லுறவை வளர்க்கப்பாடுபடுகின்றனர். எத்துறை யிலும் ஆழ்ந்து சிந்தித்துத் திட்டமிடுவதும், அதற்கு ஒரு குழு ஏற்படுத்துவதும் அமெரிக்கரின் போற்றத்தக்க பண்பாகும்; அப்பண்பாட்டுக்கு இந்தக் குழு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக மிளிர்கின்றது.

15. ஹோட்டல்கள்

பலவித உணவுச் சாலைகள்

அமெரிக்காவில் பலவிதமான உணவுச்சாலைகள் உள்ளன. இவை 'காப்பிக்கடை' (Coffee shop), 'கபேடேரியா' (Cafeteria), 'ஆட்டோமட்' (Automat), 'லஞ்ச் கவுண்டர்' (Lunch Counter), 'எக்ஸ்சேஞ்ச் பஃபே' (Exchange Buffet) என்பவை ஆகும்.

காப்பிக்கடை என்பது நம் நாட்டு ஹோட்டல்போலச் சிற்றுண்டிகள் விற்கப்படும் கடை.

கபேடேரியா என்பதும் சிற்றுண்டிகள் மட்டும் விற்கப்படும் கடையே எனினும், இது ஒரு தனி வகையைச் சேர்ந்தது. கபேடேரியாவில் பரிமாறுபவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். உணவு உட்கொள்ள விரும்புவோர் தாமே ஒரு தட்டை எடுத்துக்கொண்டு, உணவு அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதி வழியாகச் சென்று தமக்கு வேண்டிய உணவு வகை

களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த வழியின் இறுதியிலுள்ள ஒருவர் தட்டில் எடுத்து வைக்கப் பட்டிருக்கும் உணவுகளைப் பார்த்து, அவற்றின் விலையைக் கணக்கிட்டு, வாடிக்கைக்காரரிடம் டிக்கட் தருவார். அவர் அருகேயுள்ள மற்றொருவரிடம் பணம் கொடுத்துவிட்டு, எந்த இடத்திலாவது உட்கார்ந்து உணவை உட்கொள்ளலாம். கத்தி, கரண்டி குத்துமுள் (Fork), தண்ணீர் முதலியனவும் கையைத் துடைக்கக் காசிதக் கைக்குட்டையும் அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கும். பரிமாறுபவர்களின் விரைவின்மைக்கு மாற்றாக அமெரிக்கர் இம்முறையைக் கண்டு பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

ஆட்டோமாட் என்ற பெயருள்ள சிற்றுண்டிச்சாலையில் எப்போதும் குடான அலமாரிகளில், சிறிய கண்ணாடிக் கதவுகளுக்குள், சிற்றுண்டிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு உணவின் விலையும் அந்தந்த உணவு வைக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதியின் முன்பக்கக் கதவின் அருகே குறிக்கப்பட்டிருக்கும். உரிய விலையை அதே மதிப்புள்ள நாணயமாக, விலை குறிக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்துக்கு அருகேயுள்ள ஓர் இயந்திரத்தில் போடவேண்டும். உடனே, தானே கைப்பிடியைத் திருகிக் கொண்டு, அந்தக் கதவு திறந்து கொள்ளும். உள்ளே இருக்கும் உணவுப் பொருளைப் பணம் போட்டவர் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த அமைப்புள்ள ஆட்டோமாட் கருவிகள் ஒரு சில நகரங்களில் மட்டுமே உள்ளன.

பெரும்பாலும் எல்லாக் கடைகளிலும் அலுவலகங்களிலும் பேங்குகளிலும் சிறு உணவுச்சாலைகள் உள்ளன. குறிப்பாக, மருந்துக் கடைகளில் உணவு விற்கும் பகுதி ஒன்றுண்டு. இதற்கு லஞ்ச் கவுண்டர், அல்லது லஞ்சனட் (Luncheonette) என்று பெயர்.

எக்ஸ்சேஞ்ச் பஃபே என்ற உணவுச்சாலையில் உணவு உட்கொள்ளுபவர்கள் தாம் எவ்வளவு பணம் பெறுமானமுள்ள உணவை உண்டனர் என்பதைப் பணம் பெற்றுக்

கொள்ளுபவரிடம் தாமே சொல்லி, பணம் செலுத்தவேண்டும். இடையிடையே, இந்தக் கணக்குகளைச் சரிபார்க்க இரண்டொரு 'மனச்சாட்சிக் காவலாளர்' (Conscience Watchers) உள்ளனர்.

மொத்த உணவு தயாரிக்கும் உணவுச்சாலைகள்

போர்க்காலத்தில் இராணுவத்தாருக்கு உணவு தயாரித்த முறையை ஒட்டி, இப்போது நியூயார்க்கில் பல்லாயிரம் பேருக்குச் சிற்றுண்டிகளும் பேருண்டிகளும் தயாரிக்கும் நிலையங்கள் தோன்றியுள்ளன. இந்த நிலையங்களை டெலிபோன் வாயிலாக அழைத்து, எத்தனைப் பேருக்குப் பகலுணவு வேண்டும் என்றும், என்னென்ன வகைகள் வேண்டுமென்றும் சொல்லிவிட்டால், உடனே அவை வேண்டும் இடத்துக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வகையும் ஓர் அலுமினியக் காகிதத்தில் சுற்றிக் காற்றுப் புகாத படி நன்றாகப் 'பாக்கிங்' செய்யப்படுகிறது. இவ்வுணவுகளை ஐஸ் பெட்டியில் வைத்திருந்து உணவு உட்கொள்ளுவதற்குச் சற்று முன்னர், மின்சார அடுப்பில் வைத்தால், உணவு சுடச்சுட இருக்கும்.

ஹோட்டல்களில் சிற்றுண்டி பேருண்டி ஆகியவற்றுடன் தங்கும் அறைகளும் கிடைக்கும். ஹோட்டல்களில் பல கோடி ரூபாய்கள் மூலதனம் உள்ளவையும் உண்டு; இவற்றில் பல ஆயிரம் அறைகள் இருக்கும்; இங்கே கிடைக்கும் வசதிகள் எல்லையற்றவை; அரண்மனை உபசாரம் போன்றவை ஹோட்டல்களில் உண்டு.

சாதாரணமாக, ஒரு ஹோட்டலில் ஒரு மாடியிலேயே 100-க்கு மேற்பட்ட அறைகள் இருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு மாடியிலும் 100 அறைகளுக்குக் குறைவாகவே இருப்பினும்கூட, ஒவ்வொரு மாடியிலுமுள்ள அறைகளின் எண்கள் புதிய நூறில் தொடங்கும். இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட அறை எந்த மாடியில் இருக்கிறது என்பதை எளிதில் அறியலாம்.

உதாரணமாக, 825-ஆவது அறை என்றால், எட்டாவது மாடியில் 25-ஆம் எண்ணுள்ள அறை என்று பொருள்படும்.

ஒவ்வொரு அறையிலும், பல மேசைகளும் நாற்காலிகளும், கட்டிலும் (சில ஹோட்டல்களில் ஒருவருக்கே இரண்டு கட்டில்களும்) குளிர்காலத்தில் அறையைச் சூடாக்கிக் கொள்ள மின்சார நெருப்பைத்தரும் கருவியும், டெலிபோன் கருவியும், (சில ஹோட்டல்களில்) வானொலிக் கருவியும் தொலைக்காட்சிக் கருவியும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். கூடுதலாகக் கட்டணம் செலுத்தினால், தங்கும் அறையிலேயே உணவு படைப்பர். வேலையாட்கள் அறைக்குள் புகாமலே அழுக்குத் துணிகளை எடுத்துக்கொண்டு செல்லவும், சலவையான துணிகளைத் திருப்பித் தரவும் ஏற்ற, அமைப்புக்களுடைய கதவுகள் இந்த அறைகளில் உண்டு. ஏதாவதொரு வேலையை முன்னிட்டு, காலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில், துயிலெழ வேண்டுமென்று நாம் விரும்பினால், ஹோட்டல் அலுவலகத்தில் டெலிபோன் இயக்குபவரிடம் அறிவிக்க வேண்டும். உரிய நேரத்தில் அவர் டெலிபோனில் அழைப்பார். டெலிபோன் மணி அடிக்கும் ஓசையைக் கேட்டு நாம் எழுந்து விடலாம்.

கூடுதலான கட்டணம் செலுத்துபவர்களுக்கு, நீராடும் அறையுடன் கூடிய பெரிய அறை கொடுக்கப்படும். மற்றவர்கள் 8 அல்லது 10 அறைகளுக்குப் பொதுவாயுள்ள நீராடும் அறைகளையே பயன்படுத்த வேண்டும். நீராடும் அறைகளில், தண்ணீர் வெந்நீர் ஆகியவற்றில் விதவிதமாய் நீராட அமைப்புக்களும் தொட்டியும் உண்டு. பெரிய கண்ணடிகளும் மலம் கழிப்பதற்கான கருவிகளும், கை முகம் ஆகியவற்றை கழுவ நீர்த் தொட்டி (Wash-basin) களும் இருக்கும். பலவகையான உபயோகங்களுக்கு ஏற்ற தனித்தனி சோப்புகளும் * டவல்களும் நாஸ்தோறும் புதிது புதிதாக வைக்கும்

* சராசரியில் ஓராண்டிற்கு ஒரு நபருக்கு இந்தியாவில் ஒரு கிலோ நிறையுள்ள சோப்பும், அமெரிக்காவில் 10 கிலோ நிறையுள்ள சோப்பும் செலவாகிறது.

பட்டிருக்கும். நீராடும் அறையில் நல்ல பளிங்குக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். இனிமையான சூழ்நிலையும் சுகாதாரமான அமைப்புக்களும் உண்டு. அமெரிக்கருடைய வீடுகளிலும் நீராடும் அறை இவ்வாறே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பத்திரிகைகளுக்கு உடனுக்குடன் செய்தி அறிவிக்கும் (தானே டைப் அடிக்கும்) டெலிபிரிண்டர் என்ற இயந்திரம் ஒவ்வொரு ஹோட்டலிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

‘லவுஞ்சு’ என்ற பெயருடன் பெரியதோர் மண்டபம் எல்லா ஹோட்டல்களிலும் இருக்கும். நண்பர்கள் கூடிப் பேசுவதற்காக இது பயன்படுத்தப்படும். பெரிய வியாபாரங்கள் எல்லாம் ‘லவுஞ்சு’களில்தான் முடிவாகின்றன. மாநாடுகள், அரசியல் நிகழ்ச்சிகள், விருந்துகள் எல்லாம் ஹோட்டல்களிலேயே நடப்பதால், வாழ்க்கையின் நடுநாயகமான இடமாக ஹோட்டல்கள் விளங்குகின்றன.

ஹோட்டல் அலுவலகத்தில், தமக்கு வந்திருக்கும் கடிதங்கள் முதலியவற்றை அங்குத் தங்கியிருப்பவர்கள் விசாரித்துப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு நாள் என்னுடைய தபால்களுடன் ஒரு தந்தியும் எனக்குக் வந்திருந்தது. அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு, நான் என் அறைக்குச் சென்றேன். என் அறைக் கதவில் பூட்டுக்கு அருகே யிருந்த கைப்பிடியில் ஓர் அட்டை தொங்கியது. அந்த அட்டையில் கீழ்க்கண்டவாறு அச்சிடப்பட்டிருந்தது:

“ உங்களுக்கு ஒரு தந்தி வந்திருந்ததே,
அதை வாங்கிக் கொண்டீர்களா?”

ஹோட்டலில் தங்குபவர்கள் கடிதம் எழுதவும், மற்ற உபயோகங்களுக்கும் பல அளவுகளில் விதவிதமான தாள் களும் ஹோட்டலின் படம் போடப்பட்ட கார்டுகளும் கட்டணமின்றி வழங்கப்படுகின்றன. நகரத்தின் வரைப் படத்தை வாடிக்கைக்காரர்களுக்கு வழங்கும் ஹோட்டல்

கனம் இருக்கின்றன. அந்தப் படத்தில் தங்கள் ஹோட்டல் இருக்கும் இடத்தைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருப்பார்கள். ஹோட்டலின் பெயர் எழுதப்பட்ட தொப்பிகளை அணிந்த வேலையாட்களை ரயில், கப்பல், விமான நிலையங்களுக்கு அனுப்பும் வழக்கமும் உண்டு.

உணவு உட்கொள்ளச் செல்லுபவர்கள் அம் மண்டபத்திலுள்ள பெரிய வேலையாள் குறிப்பிடும் இடத்திலேயே இருந்து உணவருந்த வேண்டும் என்ற ஏற்பாடு ஹோட்டல்களில் உண்டு. ஹோட்டல்களில் உணவு படைப்பவர்கள் பெரும்பாலும் பெண்டிரே ஆவர்: உணவுப் படைப்பவர்களுக்குத் தனி உடை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்களை அடையாளம் தெரிந்துகொள்வது எளிதாக இருக்கிறது. நாம் உண்ணும் உணவின் விலையில் பத்தில் ஒரு பகுதியை உணவு படைப்பவர்களுக்குப் 'பக்ஷீஸ்' ஆகக் கொடுப்பதும் அந்த நாட்டில் வழக்கம். ஆனால் கபேடேரியா, ஆட்டோமாட் போன்றவற்றில் 'பக்ஷீஸ்' கொடுப்பது கிடையாது. ஹோட்டல்களில் ஏதாவதோர் உணவை நாம் சரிவரச் சாப்பிடாவிட்டால், பரிமாறும் பெண்கள் மிக வருத்தப்படுவர்; அந்த ஹோட்டலின் உணவு ஆக்கும் முறையை நாம் கண்டிப்பதாகவும் எண்ணுவர்.

ஹோட்டல்களின் சிறப்பை நன்கறியக் கீழ்க்கண்ட செய்தி உதவியாயிருக்கும். பென்சில்வேனியா ரயில் நிலையத்தார் நியூயார்க் நகரில் தம் ரயில் நிலையத்துக்கு எதிரில் 7-ஆவது அவென்யூ 32-ஆவது வீதியோடு சேரும் இடத்தில் 'ஐபன்சில்வேனியா' என்ற ஹோட்டலை நடத்தினர். இந்த ஹோட்டலின் பெயர் 'ஹோட்டல் ஸ்டேட்லர்' என்று பின்னர் மாற்றப்பட்டது. இதைப்பற்றிய ஒரு பத்திரிகைக் குறிப்புப் பின்வருமாறு:—

“பெயர் மாற்றுவதற்கு 2 லட்சம் டாலர் செலவு ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. உடைகளிலும், விரிப்புக்களிலும் தீப்பெட்டிகளில்

லும், அறிவிப்புப் பலகைகளிலும் பெயர் மாற்றியாக வேண்டும். 8 லட்சம் புதிய துணிகளும், 34,000 கண்ணாடிப் பொருள்களும், 1,27,000 வெள்ளிச் சாமான்களும் வாங்கி, அவற்றில் புதிய பெயர் பொறிக்கப்படும். 'ஹோட்டல் ஸ்டேட்லர்' என்பது பழைய பென்சில்வேனியா ஹோட்டல்தான் என வாடிக்கைக்காரர்கள் தெரிந்து கொள்வதற்காகச் சில ஆண்டுகளுக்கு விளம்பரம் செய்யப்படும். ரயில், கப்பல் ஆகாய விமானக் கம்பெனிகளுக்கும், பிரயாணஸ்தாபனங்களுக்கும், போலீசாருக்கும், ரயில்நிலையங்களில் சமை தூக்கும் தொழிலாளருக்கும் பெயர் மாறுதல் அறிவிக்கப்படும்.

ஸ்டேட்லர் செயின் இந்த ஹோட்டலைச் சென்ற ஆகஸ்ட்மாதம் 10 ஆம் தேதி ஒரு கோடி 30 லட்சம் டாலருக்கு வாங்கியிருக்கிறது. ஸ்டேட்லர் செயினைச் சேர்ந்த ஹோட்டல்கள் பாஸ்டன், பஃபலோ கிளீவ்லண்டு, டெட்ராயிட், சென்ட்லூயி, வாஷிங்டன், பிட்ஸ்பர்க் நகரங்களிலும் உள்ளன.

பென்சில்வேனியா ஹோட்டல் 26 மாடிகளுள்ளது; 1919-ல் தொடங்கப்பட்டது; அப்போது உலகிற்பெரிய ஹோட்டலாக இருந்தது."

இப்போது உலகிற்பெரியதாக இருப்பது **வால்டார்ப் அஸ்டோரியா** என்ற ஹோட்டல். இது 47 மாடிகளுள்ள கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. வால்டார்ப் என்பது ஜெர்மனியிலுள்ள ஒரு கிராமம். அங்கிருந்து வந்து அமெரிக்காவில் குடியேறிக் குபேரர்களான அஸ்டர் குடும்பத்தார் இந்த ஹோட்டலைச் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

ஹோட்டல்கள் சங்கம்

அமெரிக்காவில் ஹோட்டல் தொழில் ஏழாவது பெரிய தொழிலாக விளங்குகிறது. மொத்தம் 1500 கோடி டாலர்கள் இந்தத் தொழிலில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்

கின்றன. இத்தாலி, சுவீடன், பிரான்சு ஆகிய பல நாட்டு உணவுகளை எவ்வாறு சமைப்பது என்ற புத்தகங்களை அமெரிக்க ஹோட்டல் சங்கத்தார் வெளியிடுகின்றனர். ஒவ்வொரு வாரமும் அந்தந்த நகரில் சிறப்பான நிகழ்ச்சி என்னென்ன நடைபெறுகின்றன என்ற பட்டியலையும் வழிகாட்டி நூல்களையும் அந்தச் சங்கத்தார் பிரசுரிக்கின்றனர்.

அமெரிக்க ஹோட்டல் சங்கத்தார் தமக்குள் சுருக்கமான சொற்கள் (Code Words) வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இதனால், “ஒருவருக்கு ஓர் அறை 10 ஆம் தேதி வரை ரிசர்வ் செய்யவேண்டும்.” “நீராடும் அறையுள்ள, இருவர் தங்கும் அறை ஒன்று ரிசர்வ் செய்யவேண்டும்.” “இருவருக்குத் தனித்தனி அறைகள் நான்கு நாட்களுக்கு வேண்டும்; ஒவ்வொன்றும் நீராடும் அறையுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்” என்ற பலவாறான கருத்துக்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஒரு சொல்லிலேயே மிகச் சிறு செலவில் தந்தி மூலம் தெரிவிக்க முடியும். அமெரிக்காவிலுள்ள பிரயாண ஸ்தாபனங்கள் இந்தச் சுருக்கமான சொற்களையே பயன்படுத்துகின்றன.

ஹோட்டலில் நண்பர் உணவருந்தும் முறை

அமெரிக்கர், தற்செயலாக ஒருவரையொருவர் ஹோட்டல்களில் சந்தித்தால், நண்பர்களாயினும் அவரவருடைய பில்லுக்கும் அவரவரே பணம் செலுத்துவர், முன்னேற்பாடு செய்து, ஒரு குறிப்பிட்டகாரியத்துக்காக நண்பர்கள் கூடினால்தான், அவர்களை அழைத்தவர் எல்லோருடைய பில்லுக்கும் பணம் கொடுப்பது அமெரிக்கரது வழக்கம். எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும், யாராவது ஒருவர் மற்றவர்களுக்கும் சேர்த்துப் பணம் கொடுப்பது வழக்கமாகிவிட்டால், நட்புக்குறையும்; அவரவர் பணம் செலுத்துவதாயின் நண்பர்கள் அடிக்கடி சந்திக்கலாம். இதை ஒட்டியே அமெரிக்கர் இம்முறையைக் கையாளுகின்றனர்.

16. உணவு

நம் உணவும் அமெரிக்கரின் உணவும்

அமெரிக்கரின் உணவுக்கும் நம் உணவுக்கும் முக்கியமான வேறுபாடு, அவர்களுடைய உணவு பலதரப்பட்டிருப்பதேயாகும். நமது உணவு முழுமையும் அரிசி மயமாகவே இருக்கிறது. பகல், இரவு உணவுகள் முற்றிலும் அரிசியே ஆகும். சிற்றுண்டியிலும், அரிசியையே பல உருவங்களில் உண்கிறோம். அமெரிக்கர் சில பணியாரங்கள், * (Puddings,) 'சோமால்' ஆகிய உணவுகளைத் தயாரிப்பதற்கு மட்டிலுமே அரிசியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்; பலவகைத் தாலியங்கள் கலந்த, சத்துள்ள உணவை உட்கொள்ளுகின்றனர். அவர்கள் சராசரியில் தலைக்கு ஒரு கிலோ தேயிலையும், 13 கிலோ காப்பியும், 16 கிலோ வெண்ணெயும் (நெய்யை அவர்கள் உட்கொள்வதில்லை), 175 கிலோ சர்க்கரையும், 75 கிலோ புலாலும், 100 கிலோ கோதுமையும் ஆண்டு தோறும் உணவாக உட்கொள்ளுகின்றனர்.

இனிப்பு உட்கொள்ளுவது

நமது நாட்டில் இனிப்பை முதலில் உண்டு, பின்னர் காரத்தை உட்கொள்ளுவது முறையாக இருக்கிறது. அமெரிக்கர் இம்முறை பிறழ்ந்து உண்பர். இனிப்புக்கு மற்ற உணவுகளின்மீது விருப்பமில்லாமல் செய்யும் ஆற்றல் இருப்பதாக விஞ்ஞானிகள் கூறுவதாலேயே, அமெரிக்கர் இனிப்பை இறுதியில் உண்கின்றனர்.

எந்த உணவிலும் எண்ணெய் சேர்க்கும் வழக்கம் அமெரிக்காவில் இல்லை. எண்ணெய் சேர்ப்பதால், உணவு எளிதாகச் செரிப்பதில்லை என்று அமெரிக்கர் கூறுகின்றனர்... அமெரிக்காவில் எதையும் தாளிப்பதோ பொரிப்பதோ இல்லை.

மற்ற நாட்டு உணவுகளில் விருப்பம்

அமெரிக்கர் மற்ற நாட்டவரின் உணவுகளின் மீது வெறுப்புக் காட்டுவதில்லை. ஆஸ்திரேலியாவிலுள்ள சீன ஹோட்டல்களைப் போர்க்காலத்தில் அங்குச் சென்ற அமெரிக்க வீரர்கள் ஆதரித்ததால்தான், இன்று அவை செல்வச் சிறப்புடன் மிளிர்கின்றன. போர்க்காலத்தில் இந்தியாவுக்கு வந்த அமெரிக்க இராணுவத்தார் இந்திய உணவுகள் பலவற்றை உண்டனர். சிறந்த வெண்ணெயுடன் பிசைந்த நல்ல அமெரிக்க மாவு (இதுதான் இப்போது மரிக்கன் மாவு என மருவி வழங்குகிறது போலும்) மின்சார அடுப்பின் அசையாத நெருப்பில் 'புஸ்' என்று பொன் நிறப் பூரியாவது அமெரிக்கருக்கு வியப்பாகவே இருக்கிறது.

இந்தியாவில் சிலகாலம் தங்கிய ஓர் அமெரிக்கர் "இட்டிலி என்பது ஒரு சிறந்த சிற்றுண்டி. சாம்பார் என்னும் கடலில், இட்டிலி ஒரு நீர்மூழ்கி போல ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது" என்று ஓர் அமெரிக்கப் பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தார். இங்கு,

“இட்டிலி யென்பது இனிய உணு; மற்றதனை ஓட்டி நுகர்வதுசாம் பார்”

என்னும் கேலிப்பாடல் நினைவில் வருகின்றது. இட்டிலியைப்போலவே, அப்பளமும் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் காப்பியும் பெயர்பெற்றவை. ஆகையால், அமெரிக்காவில் இவை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வது, நம் அரசினரின் டாலர் பற்றுக்குறையைச் சரிக்கட்ட எளிதான, அனுபவ சாத்தியமான, உடனே பலன் தரத்தக்க வழியாகும்.

புட்டியில் அடைத்த உணவுகள் (Tinned Goods)

வழக்கமாக உண்ணும் உணவு வகைகள் நீங்கலாக, புட்டியில் அடைத்த பல உணவுப் பொருள்கள், அமெரிக்காவில் கிடைப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வேகவைத்து

நிமிடங்களில், சூடான பாலிலோ நீரிலோ கலந்து சாப்பிடும் படி பக்குவப்படுத்திய நிலையில் பல 'ரெடிமேட்' உணவுகளைக் 'கெல்லாக்' போன்ற குழுக்கள் அமெரிக்காவில் தயாரிக்கின்றன. ஹோட்டல்களில் இரவு உணவு உட்கொள்ளுபவர்கள் குறித்த உடைகள் அணியவேண்டும். இரவு உணவுக்குப் பின்னர், நடனம் நடைபெறுவதாலேயே இந்த ஏற்பாடு போலும். வேலைமிகுதியாலோ, வேறு காரணத்தாலோ ஓய்வு நாட்களில் அமெரிக்காவில் சிலர் காலைச் சிற்றுண்டி பகல் உணவு இரண்டையும் ஒன்றாக்கிக் காலை 10 மணி அளவில் உண்பர். இந்த உணவின் அளவு சிற்றுண்டியை விட மிகுதியாகவும் பகலுணவை விடக் குறைவாகவும் இருக்கும். இதற்கு 'பிரேக்பாஸ்ட், லஞ்ச்' (Break-fast, Lunch) என்ற இரு சொற்களின் முதல் கடைப்பகுதிகளைச் சேர்த்துப் 'பிரெஞ்ச்' (Brunch) எனப் பெயர் வழங்குகின்றனர். இரவு உணவை அமெரிக்கர் 6-30 மணிக்கே உண்பது நாம் கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்கது. மற்ற நாட்டினர் பலரும் இவ்வாறே செய்கின்றனர். நம் நாட்டில், குறிப்பாக நகரங்களில் வாழ்பவர்கள், தம் உடல் நலத்தைக்கருதி, இயன்ற அளவு முன்னதாக இரவு உணவை உட்கொள்ளலாம்.

அமெரிக்கரின் அன்றாட உணவு பின் வருமாறு இருக்கும்;—

காலைச் சிற்றுண்டி:—சீமை அவல் அல்லது கோதுமைப் பாயாசம் போன்ற ஓர் உணவு (Porridge); ரொட்டி; 2 முட்டைகள் அல்லது மீன்; ஏதாவது ஒரு பழம் (சிட்ரஸ், பீச்சஸ், அவித்த ஆப்பிள்); காப்பி.

பகல் உணவு:—சூப் (பெரும்பாலும் இறைச்சி சேர்த்தது); இரண்டு வகை இறைச்சி; வெள்ளரிக்காய்ப் பச்சடி; உருளைக்கிழங்கு; காலிபிளவர்; பின்ஸ்; தக்காளிப்பழம்; பச்சைப் பட்டாணி; சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு; லெட்டுஸ் என்ற கீரை; ஓர் இனிப்பு; காப்பி.

இரவு உணவு:—இது பகல் உணவைப் போன்றே இருக்கும்.

இறைச்சி உண்ணாதவர்கள்

இறைச்சி உண்ணாதவர்கள் ஒருசிலர் அமெரிக்கரிலும் உளர்; இறைச்சி உண்பவருள்ளும் பலர், குறிப்பாக யூதர், பன்றிக்கறியை உட்கொள்வதில்லை. ஆனால் அமெரிக்காவில் சைவர்கள் எனக் கருதப்படுபவர்கள் எல்லோருமே முட்டையும், ஒரு சிலர் மீனும் உட்கொள்ளுகின்றனர். பழங்களும், ரொட்டியும், பாலும், தயிரும் விதவிதமான ஊறுகாய்களும் அங்கே தங்குதடையின்றிக் கிடைப்பதால் சைவர்கள் துன்பமின்றி வாழ இயலும்.

அமெரிக்காவில் சைவர்கள் முட்டையை உட்கொள்ளுவது, அது உடல் நலம்தருவதாக இருப்பதாலேயே ஆகும். முட்டையானது வளர்ச்சியடையாத கோழி; அதனால் உடல் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய குணங்கள் முட்டையில் இருக்கின்றன. இரும்புபோன்ற தாதுப் பொருள்கள் அதில் உண்டு. முட்டையைப் பச்சையாகவும், வேகவைத்தும், பலவிதமாகச் சமைத்தும் சாப்பிடலாம். மனிதனுக்கு நாள்தோறும் அவசியமாயுள்ள 2600 காலரிகளில் (Calories) ஒரு முட்டையிலிருந்து மட்டும் 98 காலரிகள் பெறலாம். ஒரு முட்டையில் ஒரு நாளைக்கு ஒருவருக்கு வேண்டிய தசைப் பொருளில் (Proteins) 9சதவிகிதம் கிடைக்கிறது. உயிர்ச்சத்து (Vitamin A) 1241 மூலஅளவுகள் I. U. (International units) ஒவ்வொரு முட்டையிலும் இருப்பதாகவும் சத்துணவு ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

உண்ணும் முறை

வலது கையால் நாம் எடுத்து உண்பதற்கு வசதியாக உணவை நமது இடது பக்கத்திலேயே கொண்டு வந்து அமெரிக்கர் பரிமாறுகிறார்கள். நமது வலது பக்கத்தில் ஏதாவது உணவு கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டால், அது நமக்கு வலது பக்கத்தில் இருப்பவருக்காக வைக்கப்படுவதே ஆகும்.

கரண்டி, கத்தி, குத்துமுள் ஆகிய பல கருவிகளின் உதவியால் அமெரிக்கர் பீங்கான் தட்டுகளில் உணவு உட்கொள்ளுகின்றனர். சிறிதளவு தம் கையையும் உபயோகிக்கின்றனர். சிறிய கரண்டி காப்பிக்கும், பெரிய கரண்டி சூப்புக்கும், குட்டையான கத்தி வெண்ணெய்க்கும், நீளமான கத்தி இறைச்சிக்கும் ஏற்பட்டவை.

அமெரிக்கர், ஒவ்வோர் உணவையும் உண்டு முடித்த பின்னரே அடுத்த உணவைப் பரிமாறுகின்றனர். ஆகையால் உணவு வீணாவதில்லை.

பல நூறுபேர் உணவருந்தும் போதுகூட, பரிமாறுபவர்கள் அமைதியாக நடந்து கொள்வதும் உணவு உட்கொள்ளுவோர் கட்டுப்பாடாக இருப்பதும் சிறப்பாகக் கவனிக்கத் தக்கவை.

மின்சாரச் சமையல்

குளிர் நிறைந்த அமெரிக்காவில், கடாச்சுட உண்ணுவதற்காக, உணவருந்தும் மேஜையின்மீது ஒரு மின்சார அடுப்பு வைக்கப்படுவதால், வாய்க்குள் செல்லும் வரை உணவு சூடாகவே இருக்கும்.

மின்சாரச் சமையலைப்பற்றி மற்றொன்று கூறலாம். வெந்நீரும் தண்ணீரும் வெள்ளம்போல் வர, சோப்பும் மருந்தும் பாத்திரத்தைத் தூய்மையாக்குகின்றன. மின்சாரத்தால் சமைப்பதால் கரியின்றி மினுக்கும் பாத்திரங்கள் மேலும் மின்னுகின்றன. அவற்றைத் துடைத்து அழகுபெற அடுக்குவது அமெரிக்காவில் ஒரு கலையாகவே விளங்குகிறது. காலத்துடன் போட்டியிட்டுத் தம் வாழ்க்கையை நடத்தும் அமெரிக்கர் உணவை ஆற அமர உண்ணுவதற்கு நேரமின்றி, ஒரு சில வகைகளை மட்டும் அவசர அவசரமாக உண்டுவிட்டு வேலைக்குச் சென்று விடுவர், மீண்டும் பசித்தால் புசிப்பர். இதையொட்டி, “பிரிட்டிஷார் அதிகமாக உண்பர்! அமெரிக்கர் அதிகத் தடவைகள் உண்பர்” என்ற பழமொழியும் வழங்கி வருகிறது.

உணவின் சிறப்பு

உடல் பெரிதாகிவிடாமலிருப்பதற்காக, உணவைக் குறைத்து உண்பவர்களும் அமெரிக்காவில் மிகுதியாக உள்ளனர். பால் சேர்க்கப்பட்ட ஆகாரங்கள் (Milk Foods), ஐஸ்கிரீம், பலவிதமான மிட்டாய்கள், சாக்லட், வாழைப்பழம் ஆகியவற்றை வயதுவந்த அமெரிக்கரும் விரும்பியபோதெல்லாம் உட்கொள்ளுகின்றனர்.

அமெரிக்கரின் உணவு உடலுக்கு நன்மை தரத் தக்கபடி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புளிப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு உவர்ப்பு, துவர்ப்பு ஆகிய சுவைகளை அவ்வுணவில் காண இயலாது. நெய், குழம்பு, மோர் ஆகியவையும் அங்குப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எனவே, நம் நாட்டு உணவில் ஊறித் தோய்ந்தவர்களுக்கு அமெரிக்க உணவு சுவைப்பதில்லை.

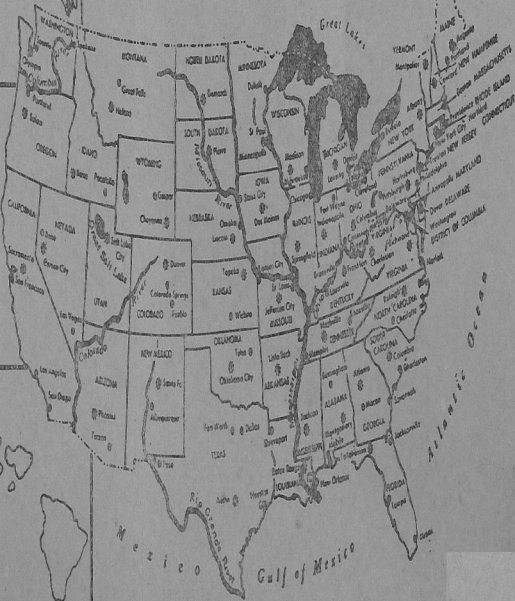
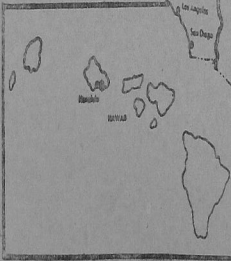
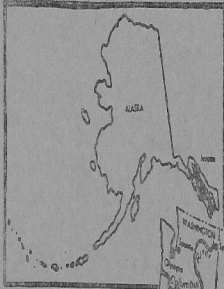
உணவும் பேச்சும்

அமெரிக்கர் அளிக்கும் விருந்துகளில் சுவைமிக்க பற்பல உணவுகள் இருக்கும். ஆனால் அவற்றை அனுபவித்து உண்பது இயலாது. இதற்குக் காரணம் பெயரளவுக்குச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு 'தொண தொண' என்று பேசிக் கொண்டிருப்பது அங்குப் பழக்கமாகிவிட்டதேயாகும்.

“ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்திலே கண்ணயிருக்கும்” அமெரிக்கர், உணவு உட்கொள்ளும்போதே வேறொரு வேலையில் ஈடுபடுவர். மேல் நாட்டவர் அனைவருமே காலைச் சிற்றுண்டியை அருந்தும்போது பத்திரிகையையும் படித்து முடித்துவிடுவர். அமெரிக்கர் பகலுணவைத் தம் அலுவலகத்தாருடன் உண்டு, அவர்களுடன் வாணிப விஷயங்களைப் பற்றி அப்போது உரையாடுவர்; மாலை நேரத்தில், பொழுது போக்குக்கழகங்களில் பிஸ்கோத்து, சாண்ட்விச் (Sandwich), தேயிலை ஆகியவற்றை உட்கொள்ளும்போதே, சமூக நலம்

Conto

THE UNITED STATES OF AMERICA

● Capitals
● Large Cities

Pacific Ocean

Atlantic Ocean

Mexico

Gulf of Mexico

பற்றிய கருத்துக்களைப் பரிமாறி, நண்பர்களின் நலனையும் உசாவிவிடுவர்; இரவு உணவை மனைவி மக்களுடன் தத்தம் இல்லங்களில் உட்கொள்ளுவர். பெரும்பாலும் அப்போது தான் குடும்பத்தார் அனைவரும் சந்தித்துக் குடும்பக் காரியங்களைப்பற்றிப் பேசுவது வழக்கம். நேரத்தை வீணாக்கக்கூடாது என்பதே அமெரிக்கரின் கருத்து. காலஞ் சென்ற அறிஞர் ரெபினாட்ஷா இக்கருத்தையே பின்வரும் மேற்கோளில் உறுதிப் படுத்தியிருக்கிறார்:—

“நேரமும் பணமும் ஒன்றே. நேரந்தான் நாகரிகம், கலை, இலக்கியம், ஓய்வு, இன்பம் எல்லாம். சுருங்கச் சொன்னால் செழிப்பும் கொழிப்பும் நிறைந்த வாழ்க்கையின் பயனை நன்றாக அனுபவிக்க உதவுவது நேரமே.”

(Time is money. It is civilisation, art, literature, leisure, pleasure; in short, life more abundant.)

17. அமெரிக்க இராச்சியங்கள்

அமெரிக்காவில் ஐம்பது இராச்சியங்கள் அல்லது மாநிலங்கள் உள்ளன. வற்றுக்கு ஏராளமான அதிகாரங்கள் உண்டு. இவற்றைப் பற்றிச் சில இன்றியமையாத விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்வது நன்று. அகர வரிசைப்படி இவைபற்றிக் கூறுவோம்.

1. அலபாமா

தலைநகர்—மண்ட்கோமரி

குறிக்கோள் சொற்கள்—எங்கள் உரிமையை விட்டுக் கொடோம்.

இராச்சியத்து மலர்—கமெல்லியா

„ பறவை—எல்லோஹாமர்

„ மரம்—பைன் மரம்

மக்கள் தொகை—35 லட்சம்

இரும்பு எஃகு ஆலைகளும் பஞ்சாலைகளும் நிறைந்தது. தெற்கேயுள்ள இராச்சியங்களில் கனரக தொழில் வளர்ச்சியில் முதலிடம் வகிக்கிறது.

2. அலாஸ்கா

நிலப்பரப்பால் அமெரிக்க இராச்சியங்களில் இதுதான் பெரிது. தமிழ்நாட்டைப் போல மூன்று மடங்கு உள்ளது. ஏனைய இராச்சியங்களிலிருந்து தனித்து, கனடாவுக்கும் அப்பால் வட அமெரிக்கப் பெருநிலப் பரப்பின் வடமேற்கு மூலையில் உள்ளது. தலைநகர்-ஜூனியோ. புவியியல் வளங்கள், மரம், பெட்ரோல், மீன் ஆகிய செல்வங்கள் மிக்கது.

குறிக்கோள் சொற்கள்: 'வாழவேண்டுமானால் வடக்கே போ' சவீடனைப்போல இங்கும் நள்ளிரவில் சூரியன் பிரகாசிக்கும். 1959-இல் இந்தப் பகுதி, அமெரிக்காவின் பாதுகாப்புத் தேவையைக் கருதி, ஓர் இராச்சியமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அமெரிக்காவிலேயே உயரமான இடம் (6,096 மீட்டர்) இங்கு உள்ளது.

3. அரிசோனா

தலைநகர் - பொனெக்ஸ்

குறிக்கோள் சொற்கள் - 'கடவுள் நமக்குச் செல்வங்களை வழங்குகிறார்'. செப்பு, தங்கம், வனேடியம், உரேனியம், வெள்ளிச் சுரங்கங்கள் இருக்கின்றன. உற்பத்தித் தொழில்கள் மிகுதியாக உள்ளன. வேளாண்மையும் சுற்றுலாத் தொழிலும் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

4. அர்க்கன்சாஸ்

தலைநகர் - லிட்டில் ராக்

மலைகளும் ஏரிகளும் நிறைந்த இராச்சியம், அமெரிக்காவில் இங்கு மட்டும் வைரசு சுரங்கம் உண்டு.

அமெரிக்காவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பாக்கைட்டில் 97% இந்த இராச்சியத்தில் கிடைக்கிறது.

5. கலிபோர்னியா

தலைநகர் - சாக்ரமண்டோ

அமெரிக்க இராச்சியங்களில் மக்கள் தொகையால் முதலிடம் வகிப்பது. வேளாண்மை, மீன்பிடித்தல், உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள், பெட்ரோல் கிணறுகள், மர வளம் ஆகியவை நிறைந்தது. இங்குள்ள டெத் வாலி (சாவுப் பள்ளத்தாக்கு) கடல் மட்டத்துக்குக் கீழே 85 மீட்டரில் உள்ளது.

6. கொலராடோ

தலைநகர் - டென்வர்

குறிக்கோள் சொற்கள் - அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது.

மொலிப்டினம், யுரேனியம், வனேடியம் ஆகிய அரிய புவிமீயல் பொருள்கள் அளவுகடந்து கிடைப்பதால் ஆகாய விமான உற்பத்தி, எலக்ட்ரானிக்ஸ் தொழில்கள், விண்வெளிப் பயணம் ஆகியவற்றில் கொலராடோ தலை சிறந்து விளங்குகிறது.

7. கனக்டிகட்

தலைநகர் - ஹார்ட்போர்டு

ஆயுதங்களும் ஆகாயவிமான இயந்திரங்களும் ஹெலிகாப்டர்களும் உற்பத்தி செய்து அமெரிக்காவைக் காப்பாற்றும் இராச்சியம்.

8. டெலவரே

தலைநகர் - டோவர்

உற்பத்தி - அவல், மொச்சை, உருளைக்கிழங்கு, கோழி, இரசாயனப் பொருள்கள், தோல்.

9. ஃப்ளாரிடா

தலைநகர் - டல்ஹௌசி

அழகான மியாமி கடற்கரையை உடைய இராச்சியம். சுற்றுலா வருபவர்களால் செழித்துச் செல்வம் கொழிக்கிறது.

10. ஜார்ஜியா

தலைநகர் - அட்லாண்டா.

வேளாண்மையைப் போல தொழில்துறையிலும் ஏற்றம் பெற்றது. காசிக் உற்பத்தி மிகுதி. பிசின், வண்ணம், பூசுவதற்கு உரிய மருந்து, பளிங்குக்கல் உற்பத்திகளில் உலகத்திலேயே முதன்மை பெற்றது.

11. ஹாவாய்

தலைநகர் - ஹோனலுலு

கரும்பு, அன்னசிப்பழம், சுற்றுலா ஆகிய மூன்றுக்கும் புகழ்பெற்றது. 1942-ல் ஜப்பானியர் இந்தத் தீவிலுள்ள பெர்ள் ஹார்பரில் குண்டு வீசினர். அதனால் உலகப் போரில் அமெரிக்கா நேரடியாக ஈடுபட்டது.

12. இடாஹா

தலைநகர் - பாயிஸ்

அமெரிக்காவிலேயே கூடுதலான அளவில் வெள்ளி உற்பத்தி செய்யப்படும் இராச்சியம்.

13. இல்லிநாய்

தலைநகர் - ஸ்பிரிங்பீல்டு

பெரிய நகர் - அமெரிக்காவின் மிகப் பெரிய நகரமாக விரைந்து வளர்ச்சிப்பெற்றுவரும் சிக்காகோ மாநகர், லீர்வளம், நிலவளம், சுரங்கவளம், தொழில்வளம் நிறைந்து பணக்கார இராச்சியமாக விளங்குகிறது. மக்கள் தொகையால் நான்காவது இடத்திலிருந்து மூன்றாவது இடத்தை நோக்கிச் செல்லுகிறது. ஆப்ரகாம் லிங்கன் பிறந்த பெருமை கொண்டது.

14. இந்தியானா

தலைநகர் - இந்தியானாபோலிஸ்

எல்லாவகையான வேளாண்மைப் பொருள்களும் விளையும் இராச்சியம். மிச்சிகன் ஏரியால் ஏற்றுமதிப் தொழில்களிலும் ஏற்றம் பெற்றிருக்கிறது.

15. அயோவா

தலைநகர் - டெ மாயினிஸ்

வேளாண்மையைப்போல மும்மடங்கு பிற தொழில்களைக் கொண்டது.

16. கான்சாஸ்

தலைநகர் - டொபேகா

கோதுமை உற்பத்தியிலும் மாவு அறைக்கும் ஆலைகளிலும் இறைச்சி ஏற்றுமதித் தொழில்களிலும் சிறப்பான இடம் வகிக்கும் இராச்சியம்.

17. டெக்சாஸ்

தலைநகர் - பிரான்பர்ட்

தரமான குதிரை, மணமான புகையிலை, விலைமீக்க விஸ்கி ஆகியவற்றால் புகழ்பெற்றது.

18. லூயியனா

தலைநகர் - பாடொன் ரவுஜ்

உற்பத்தி - கரும்பு, சர்க்கரைவள்ளிக்கிழங்கு, அரிசி, பருத்தி

19. மெயின்

தலைநகர் - அகஸ்டா

உலகிலேயே பெரிய அளவில் காசிதக் கூழ் உற்பத்தியாகும் பகுதிகளில் இது ஒன்று. அடுத்தபடியாக, உருளைக்கிழங்கும் கோழியும் ஏற்றுமதியாகின்றன.

20. மேரிலன்டு

தலைநகர் - அன்னாபோலிஸ்

பெரிய நகரம் - பால்டிமோர்

உற்பத்தி - கடல்மீன் வகைகள், காய்கறி, சிமிண்டு, நிலக்கரி.

21. மசசூசட்ஸ்

தலைநகர் - பாஸ்டன்

காலணி (பூட்ஸ்) தொழிலுக்கும் பஞ்சாலைகளுக்கும் நெடுங்காலமாகப் புகழ் பெற்றிருக்கிறது. இப்போது எலக்ட்ரானிக்ஸ் தொழில்களும் பால் பண்ணைத் தொழில்களும் பெருகி, இந்த இராச்சியத்தை உருவம் தெரியாத அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடையச் செய்துவிட்டன.

22. மிச்சிகன்

தலைநகர் - லான்சிங்

பெரிய நகரம் - மோட்டார்க்கார் உற்பத்திக்கும் புகழ்பெற்ற டெட்ராயிட்.

பிற உற்பத்திகள் - சுரங்கப் பொருள்கள், நீர்வளப் பொருள்கள்.

23. மினிசோட்டா

தலைநகர் - செயின்ட் பால்

பெரிய நகர் - மின்னியாபோலிஸ்

தொழில்கள் - இரும்புத் தாது உற்பத்தி, காய்கறி ஏற்றுமதி.

24. மிசிசிப்பி

தலைநகர் - ஜாக்சன்

உற்பத்தி - பருத்தி, மணிலாக்கடலை

25. மிசவுரி

தலைநகர் - ஜெபர்சன் சிடி

உற்பத்தி - போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், காலணிகள், ஈயம், பிரீ வகைகள்.

26. மெண்ட்டா

தலைநகர் - ஹெலினா

சுரங்கப் பொருள்கள் ஏராளமாக உற்பத்தி யாகின்றன.

27. நெப்ரஸ்கா

தலைநகர் - லிங்கன்

கோதுமை உற்பத்தியும் கால்நடைகள் வியாபார மும் மிகுதி.

28. நெவடா

தலைநகர் - கார்சன் சிடி

உற்பத்தி - தங்கம், வெள்ளி, ஈயம், மிகப் பெரிய அளவில் செப்பு

29. நியூ ஹாம்ப்ஷயர்

தலைநகர் - கன்கார்டு

உற்பத்தி - பழங்கள், அவல், உருளைக்கிழங்கு, வைக்கோல்

30. நியூ ஜெர்சி

தலைநகர் - டிரென்டன்

இரசாயனத் தொழில்களும் போக்குவரத்துத் தொழில்களும் சிறக்கும் இராச்சியம். பெல்-டெலிபோன் உட்பட உலகிலேயே மிகவும் முக்கியமான ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் இந்த இராச்சியத்தில் இயங்குகின்றன.

31. நியூ மெக்சிகோ

தலைநகர் - சாந்தா பே

குதிரை, ஏனைய கால்நடைகளுக்கும் பயிர்த் தொழில்களுக்கும் சுரங்கங்களுக்கும் புகழ் பெற்றது.

32. நியூயார்க்

தலைநகர் - அல்பெனி

இந்தியாவுக்கு மஹாராஷ்டிரம் போல, அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தின் அச்சாணியாக விளங்கும் இராச்சியம் நியூயார்க். உற்பத்தித் தொழில்களாலும், கலைகளாலும், வெளிநாட்டு வாணிபத்தாலும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அலுவலகங்கள் இருப்பதாலும் புகழ்பெற்றது.

மக்கள் தொகையால், அமெரிக்க இராச்சியங்களில் இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கிறது.

33. வட கரோலினா

தலைநகர் - ரலே

அமெரிக்க இராச்சியங்களில் இங்குதான் மரச்செயப்படு பொருள்களும் புகையிலையும் செங்கல்லும் மிகுதியாக உற்பத்தியாகின்றன.

34. வட டகோட்டா

தலைநகர் - பிஸ்மார்க்

உலகத்தின் கோதுமை உற்பத்தியில் எட்டில் ஒரு பங்கு இங்கு விளைகிறது.

35. ஒஹையோ

தலைநகர் - கொலம்பஸ்

மக்கள் தொகையால், ஐந்தாவது இராச்சியம். தொழில்வளம் பெருகியிருக்கிறது. நிலக்கரி, பெட்ரோல் வளங்களும் மிகுதி.

36. ஒக்லஹோமா

தலைநகர் - ஒக்லஹோமா சிடி

தொழில்கள் - பெட்ரோல், இறைச்சி பதனிடுவது, எலக்ட்ரானிக்ஸ்.

37. ஒரீகன்

தலைநகர் - சேலம்

மரத்தால் செய்யக்கூடிய அனைத்துத் தொழில்களும் பெருகியுள்ளன.

38. பென்சில்வேனியா

தலைநகர் - ஹாரிஸ்பர்க்

பெரிய நகரங்கள் - பிலடல்பியா, பிட்ஸ்பர்க்.
எஃகு உற்பத்தி மிகுதி

அமெரிக்கா ஒரு சுதந்தர நாடு என்று இந்த இராச்சியத் தில்தான் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

39. ரோடு ஐலண்டு

தலைநகர் - பிராவிடன்ஸ்

பரப்பளவால் மிகச் சிறிய இராச்சியம்
நகைகளும் இயந்திரங்களும் செய்யப்படுகின்றன.

40. தெற்கு கரோலினா

தலைநகர் - கொலம்பியா

உற்பத்தி - துணி வகைகள், வேளாண்மைப் பொருள்கள்.

41. தெற்கு டகோட்டா

தலைநகர் - பியர்ரே

உற்பத்தி - வேளாண்மைப் பொருள்கள், தங்கம்

42. டென்னசி

தலைநகர் - நாஷ்வில்லி

உற்பத்தி - இரசாயனப் பொருள்கள், உணவு தானியங்கள், அலுமினியம், பூட்ஸ், உலோகங்கள்

43. டெக்சாஸ்

தலைநகர் - ஆஸ்டின்

பெட்ரோல், இயற்கை வாயு, பருத்தி உற்பத்தி
களில் முன்னணியில் உள்ள இராச்சியம்.

44. உட்டா

தலைநகர் - சால்ட் லேக் சிடி

உற்பத்தி - செப்பு, தங்கம், வெள்ளி, ஈயம்,
துத்தநாகம், பெட்ரோல்

45. வெர்மாண்ட்

தலைநகர் - மாண்ட் பீலியர்

உற்பத்தி - பளிங்குக்கல், கருங்கல், அஸ்பெஸ்டாஸ்
தகடு

46. விர்ஜீனியா

தலைநகர் - ரிச்மண்ட்

உற்பத்தி - நிலக்கரி, மரம், மீன்.

47. வாஷிங்டன்

தலைநகர் - ஒலிம்பியா

பயன்மிக்க மரங்கள் அடர்த்தியாக உள்ள காடு
களில் இருக்கின்றன. கோதுமை, ஆப்பிள் உற்பத்தி ஏராளம்.

48. மேற்கு விர்ஜீனியா

தலைநகர் - சார்ல்ஸ்டன்

உற்பத்தி - நிலக்கரி, எஃகு, பீங்கான், அலுமினியம்

49. விஸ்கான்சின்

தலைநகர் - மாடிசன்

உற்பத்தி-பால், வெண்ணெய், மோட்டார்க்கார், மரச் செயப்படு பொருள்கள், காகிதம்.

50. வியோமிங்

தலைநகர் - செயன்னை

உற்பத்தி - கம்பளி, கால்நடை, பெட்ரோல், உரேனியம்

மேற்கண்ட ஐம்பது இராச்சியங்களும் இந்தியா விலுள்ள தமிழ்நாடு, கேரளம், ஆந்திரப்பிரதேசம் முதலிய 22 இராச்சியங்களைப்போல இராச்சிய உரிமைபெற்றவை.

இவைதவிர, இந்தியாவில் யூனியன் நிர்வாகப் பிரதேசங்களாக புதுச்சேரி டில்லி, கோவா, அந்தமான் - நிக்கோபார் முதலிய ஒன்பது பகுதிகள் உள்ளன அல்லவா? இவ்வாறே அமெரிக்காவில், (1) தலைநகரமான வாஷிங்டன் உள்ள ஃபெடரல் டிஸ்டிரிக்ட் ஆப் கொலம்பியா, (2) போர்ட்லோ ரிகோ, (3) அமெரிக்கன் சமோவா, பேக்கர் முதலிய பசிபிக் தீவுகள், (4) கால்வாய்ப் பகுதி (CANAL ZONE) (5) காண்டன் -என்டர்பரி, (6) குவாம், வேக் தீவு முதலியன உள்ளன.

18. மத்திய அரசும் இராச்சிய அரசுகளும்

அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு இராச்சிய அரசும் ஒரு தனி மலர் (பூ), மரம், இராச்சிய கீதம் (பாடல்), பறவை முதலியவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டுள்ளது. இராச்சியத்தில் மக்கள் தொகை எவ்வளவாக இருந்தாலும் அமெரிக்க செனேட் (எனப்படும் மேல் அவையில்) ஓர் இராச்சியத்துக்கு இரண்டு உறுப்பினர்கள் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஹவுஸ் ஆப் ரெப்ரசன் டேடிவ்ஸ் எனப்படும் மக்கள் சபையில் மட்டுமே, மக்கள்

தொகை ஈவுப்படி உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இந்தமுறைகையாளப்பட்டிருந்தால் இந்தி மொழிபேசும் மாநிலங்கள் ஏனையோரை ஆட்டிப் படைக்கும் அவல நிலை ஓரளவாவது குறைந்திருக்கும். இப்போது மாநிலங்கள் அவை என்று பெயர் இட்டுக் கொண்டு, மற்றொரு மக்கள் சபையைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம்.

அமெரிக்க அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி எல்லா இராச்சியங்களிலும் உள்ள துறைமுகங்களுக்குச் சரிசமமான உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை மாற்றுவதற்கான அதிகாரம் அமெரிக்க அரசுக்கோ காங்கிரஸ் (ஹவுஸ் ஆப் ரெப்ரசன்டேடிவ்ஸ், செனேட் இரண்டு சேர்ந்தது)க்கோ கிடையாது. ஆனால், இந்தியாவில் குஜராத் தில் கண்ட்லா என்ற சுங்க வரியில்லாத சுதந்தரத்துறைமுகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே அத்தகைய வசதி நிலவிய புதுச்சேரிக்கு அந்த உரிமை மறுக்கப்படுகிறது.

அமெரிக்காவில் அரசியல் கட்சிகள் என்ற அடிப்படையில் தேர்தல் நடைபெறுகிறது. எனினும், மக்களின் வாக்குகளால்தான் குடியரசுத் தலைவரும் இராச்சியங்களின் ஆளுநர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். சட்டமன்ற அல்லது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த உரிமை கிடையாது.

இவ்வாறு கோடிக்கணக்கான மக்களின் ஆதரவுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தலைவரும் ஆளுநர்களும் தலைமை அமைச்சர், முதல் அமைச்சர்கள் ஆகியோருடைய அதிகாரங்களைப் பெற்று அமைச்சரவை அமைக்கிறார்கள். அவர்கள் நியமிக்கும் அமைச்சர்கள், நாடாளுமன்றம், மாநிலங்கள் அவை, சட்டமன்றம் முதலியவற்றில் உறுப்பினராக இருக்கவேண்டும் என்ற நியதி அங்கு இல்லை. எனவே, திறமையிக்கவரை அமைச்சுப் பொறுப்புக்கு நியமிக்க அங்கு வாய்ப்பு நிலவுகிறது.

19. ஹாவாய்

கரும்பு ஏராளமாக விளைந்து வெளிநாடுகளுக்குக் கப்பல் கப்பலாக சர்க்கரை அனுப்புகிறது சின்னஞ்சிறு ஹாவாய். இத் தீவுகளின் பரப்பு தமிழ்நாட்டில் ஒரு மாவட்டத்தின் அளவு.

சர்க்கரை, சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு, வாழைப்பழம், தகரங்களில் அடைத்த அன்னாசிப்பழம் இவை ஹாவாயின் செல்வங்கள்.

கேளிக்கை வாழ்க்கை

கப்பல்களிலும் விமானங்களிலும் இடம் இருக்கும்வரை வெளிநாட்டார் ஹாவாய்க்கு வருகிறார்கள். அழகான காட்சி களைப் பார்க்க, நடனங்களைக் கண்டுபிடிக்க, வண்ண வண்ண மலர்மாலைகளை அணிய, இனிப்பான பழங்களை இன்பமுடன் சுவைக்க, மீன் வகைகளை வயிறு நிறைய உண்ண, பழங் காலத்து மெட்டுக்களில் இசைப் பாடல்களைக் கேட்க, படகுகளை ஓட்டிப் பரவசம் அடைய, கலை நிகழ்ச்சிகள் ஏராளமாக அமைந்த ஓயாத திருவிழாக்களைப் பார்க்க, படமெடுக்க உலகத்தில் உண்டானது ஹாவாய்.

மெரினாவும் வைக்கிகியும்

ஹாவாயின் வைக்கிக்கிக் கடற்கரை அழகானது. அதன் நீளம் ஏழு கி. மீ.

புராணத்திலும் இதிகாசத்திலும் இடம்பெற்றது வைக்கிக்கி பீச். அதைப் பற்றி, தலைமுறை தலைமுறையாகப் பாடல்கள் உள்ளன.

சென்னை மெரினாவில் தங்கும் விடுதிகளாக ஓட்டல்கள் இல்லை. வைக்கிக்கியில் 150 ஓட்டல்கள் உள்ளன. மாட மாளிகைகளும் உண்டு. மாடியில்லாத ஓட்டல்களும் உண்டு.

குளிப்பின்

வைக்கிக்கி பீச் குளிப்பதற்கே ஏற்பட்டது. அதைப் பற்றி ஒரு குறளும் உண்டு :

“குளிப்பின் வைக்கிக்கி பீச்சிலயே குளிக்க அஃதின்றேல்
குளிப்பின் குளியாமை நன்று”

அமெரிக்காவுக்கு மேற்கே, 4,000 கி. மீ. தொலைவில் பசிபிக்மாக் கடலில் இந்தத் தீவுகள் உள்ளன. நூறு ஆண்டு களுக்கு முன், உரிமை இழந்து அமெரிக்காவுடன் இணைந்தன. ஏனைய அமெரிக்க மாநிலங்களைப்போல ஹாவாயும் மாநில சுயாட்சி பெற்றிருக்கிறது.

இந்தியாவுக்கு அந்தமான் : அமெரிக்காவுக்கு ஹாவாய்

அந்தமான் கூட்டத்தில் பெரிய தீவு அந்தமான். ஹாவாய் முதலிய எட்டுத் தீவுகளில் பெரியது ஹாவாய்.

அந்தமானிலும் ஹாவாயிலும் இல்லாதது பாம்பு.

இரு தீவுக் கூட்டங்களிலும் அடர்த்தியான காடுகளும் மிகப் பெரிய மரங்களும் உள்ளன. வேலைப்பாட்டால் புகழ் பெற்ற மரச் செயப்படு பொருள்களும் கிடைக்கின்றன.

அமெரிக்காவின் சிறந்த கடற்படைத்தளமாக ஹாவாய் உள்ள ‘பேர்ள் ஹார்பர்’ விளங்குகிறது.

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்

‘ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்’ என்ற நிலை ஹாவாயில் இல்லை. இங்குள்ள மக்கள் ஏராளமான கடவுளரை வழிபடுகிறார்கள். சூரியனையும் வழிபடுகிறார்கள்; கல்லையும் கடவுளாக மதிக்கிறார்கள்.

இன்னும் எரிந்துகொண்டிருக்கின்ற எரிமலைகள் உலகத்தில் உள்ளன. அவற்றில் பெரியது ஹாவாயில் இருக்கிறது. ஹாவாய்த் தீவுகளின் மண் எரிமலைச் சாம்பல்களால் பண்பட்டது.

அம்மை நோய் வராதிருக்க வேணிற் காலத்தில் தமிழர்கள் அம்மனுக்கு விழா எடுப்பதுபோல ஹாவாய் மக்கள் எரிமலையால் கேடு வராதிருக்க எரிமலைத் தெய்வத்திற்கு விழா நடத்துகிறார்கள்.

அரசாங்க விழாக்களிலும் புதிய கட்டிடங்கள் திறப்பு விழாக்களிலும் 'காஹீனா' என்ற பழங்காலப் பூசாரிகள் கலந்துகொள்வார்கள். 'எரிமலையிலிருந்து இக்கட்டிடத்தைக் காப்பாற்று' என்று இறைவணக்கம் பாடுவார்கள்.

மகனுக்கு மட்டும்...

சாபம், ஏவல் ஆகியவற்றை ஹாவாயர் நம்புகிறார்கள். அவற்றிற்கு காஹீனாக்களிடம் மந்திரிப்பது வழக்கம். அவர்கள் மூலிகை, புல், உப்பு, களிமண் ஆகியவை பற்றிய அறிவும், நாட்டு மருத்துவ முறையில் தலைமுறை தலைமுறையாக அனுபவம் பெற்றவர்கள். அந்த இரகசியங்களை இறக்கும் தருவாயில் மூத்த மகனுக்குமட்டும் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள்.

தேவதாசி

ஹூலா என்பது ஹாவாய் நடன வகைகளில் ஒன்று. இந்த நடனத்தைப் பயின்ற பெண்கள் 'லாஹா' என்ற தெய்வத்தின் கோவிலில் பல ஆண்டுகள் பணிவிடை செய்து, மரபுப்படி கட்டுப்பாடுகளைக் கடைபிடிக்கிறார்கள்.

கலப்பு மணம்

ஹாவாயின் பூர்வீக மக்கள் ஹாவாயர். அவர்கள் தொகை 30,000.

இங்கு பிற இனத்தவர் ஆறு இலட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் வந்தேறிய குடியினர். சீனர், ஜப்பானியர், கொரியர், பிலிப்பைன்காரர், பாலினீசியர் போன்ற பலரும் உள்ளனர். அனைவரும் கூடி வாழும் போது, பஞ்சம் நெருப்பும் சேரத்தானே செய்யும்.

சராசரி மாதம் 500 கலப்பு மணங்கள் நிகழ்கின்றன. நதிமூலம், ரிஷிமூலம் பார்க்க முடியாது என்பார்கள். இது இன்றைய ஹாவாயருக்கும் பொருந்தும்.

ஹாவாயில் உள்ள ஜப்பானியர் மட்டும் பிற நாட்டுப் பெண்களை மணப்பதில்லை. உலகமே ஜப்பானியப் பெண்களை மணக்க ஆசைப்படுவதால் இதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை.

இந்தியர்

ஹாவாயின் தலைநகர் 'ஹானலுலு'. இங்கு இந்தியர் பலர் இருக்கின்றனர்.

அமெரிக்கக் குடியுரிமை பெற்ற முதல் இந்தியர் வாட்மல். அவர் அமெரிக்க மனைவியுடன் இங்கு வாழ்ந்து பெரும் செல்வம் ஈட்டினார். அவருடைய கொடையால் பல அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் இந்தியாவைப்பற்றிச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்கின்றன.

ஒரு ஹாவாய்க்காரி, புத்தர்பிரான் பாதம்பட்ட சாரணத்தில் புத்தருக்கு ஒரு கோயிலைக் கட்டியிருக்கிறார்.

கல்வி

ஹாவாயில் ராக்பெல்லர் நிறுவனத்தார், இந்திய தத்துவம் பற்றி ஒரு ஆராய்ச்சிக்கூடம் நிறுவி இருக்கிறார்கள். பல நாடுகளின் தத்துவங்களைப் பற்றி இங்கு உலக மாநாடும் நடைபெற்றது.

ஹாவாய்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிய மக்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. ஆசிரியர்களில் நான்கில் ஒரு பங்கினர் ஆசிய நாட்டினர்.

ஹாவாயின் பல தீவுகளில் கல்லூரிகள் உள்ளன பசிபிக்மாக் கடலில் வாழும் மக்களைப்பற்றியும், கடல்வாழ் உயிரினங்களைப் பற்றியும் சிறப்பு வகுப்புகள் நடத்தப் பெறுகின்றன.

இங்குள்ள பல்கலைக்கழகம் தலைசிறந்த ஆசிரியர்களை வைத்துக்கொள்கிறது. குறிப்பிட்ட கிழமைகளில் பல்கலைக் கழக விமானம் அந்த மேதைகளைத் தீவுகளிலுள்ள கல்லூரிகளுக்கு ஏற்றிச் செல்கிறது. இரண்டு மணி நேரம் வகுப்பு நடத்தி, பேராசிரியர் மீண்டும் பறந்து பல்கலைக்கழகத்தை அடைகிறார்.

ஹாவாய் மொழி

ஹாவாயில் ஆட்சிமொழி ஆங்கிலம். பேசும்போது ஹாவாய்ச் சொற்களைக் கலந்துதான் ஆங்கிலம் பேசுகிறார்கள்.

ஹாவாய் மொழியில் வாஹினி என்றால் பெண் என்று பொருள்.

அலோஹா - வணக்கம்.

மலாமோபோளு - கவனமாய் இரு.

விக்கி விக்கி - விரைவாக

ஹலே புலே - கோவில்

கௌனா கௌனா - சாபம் இருதல்

லெய் - மாலை

உருவில் சிறியவர்களுக்கு மிக நீண்ட பெயர் இடப்படுவது போல பசிபிக்மாக் கடலில் கிடைக்கும் மிகச்சிறிய மீனுக்கு ஹீமுஹீ முநு குநு குவா புவா' என்று ஹாவாய் மொழியில் பெயரிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆடவர் பெயர்கள் - அலபாஹி, பெலகா, செடெபனே.

பெண்டிர் பெயர்கள் - எலிகபிகா, மாலிய, வின்னி பலேகா.

கையால்தான் எடுத்துச் சாப்பிட வேண்டும்

அமெரிக்க நாகரிகம் அங்கிங்கெனாபடி எங்கும் ஹாவாயில் பரவியிருக்கிறது. கத்தி, கரண்டி, குத்து முள் உதவியால்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் குழந்தை பிறந்து சில மாதங்களில் உணவு ஊட்ட ஒரு சடங்கு நடக்கும். அது ஒரு பெரிய விழா. அதன் பெயர் பேபிலூ அவாவ். அன்றைய விருந்தில் கையால்தான் உணவுகளை எடுத்துச் சாப்பிடவேண்டும். குழந்தை, கத்தியும் குத்து முள்ளும் உபயோகிக்காதல்லவா?

ஹாவாயில் இருப்பவை

சோலைகள், ஆயிரம் வகைப் பூக்களுள்ள தோட்டங்கள், குடைபோல் அமைந்த மரங்கள், உலகில் பெரிய ஆலமரங்கள், இருமருங்கிலும் தென்னந்தோப்புள்ள தெருக்கள்.

ஹாவாயில் இல்லாதவை

எரிமலை அருகே பெண்கள் போகும் பழக்கம். ஏழுவயது அடையும் முன் குழந்தைகள் செருப்பு அணிவது

அடிக்கடி நடப்பவை

பழைய வரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் ஹூலாஹூலா நடன சிகழ்ச்சிகள்.

ஹாவாய் நேரம்

ஹாவாயில் சில அழைப்புக்களில் 'ஹாவாய் நேரம்-மணி' என்று அச்சிட்டிருப்பார்கள். அச்சிடப்பட்டிருக்கும்

நேரத்தைவிட ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகுதான் நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கும் என்று இதற்குப் பொருள்.

தமிழ்நாட்டில் விழாக்களை ஏற்பாடு செய்பவர் சிலர் இப்படிச் செய்தால் என்ன?

20. 63 ஆம் வயதிலே !

முதியோர் கல்வி, இரவுப் பள்ளிக்கூடங்கள், அஞ்சல் வழியில் பயிலுவதற்கான வகுப்புகள் ஆகியவை தமிழ்நாட்டில் பரவி வருகின்றன. இந்தத் துறையில் அமெரிக்காவின் அனுபவம் சற்றுக்கூடுதலாகவே இருக்கிறது: 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இரவுக் கல்லூரிகளிலும், ஏனைய கல்லூரிகளிலும் சேர்ந்து பட்டப் படிப்புக்குப் பயிலுகிறார்கள்.

பாட்டனும் பாட்டியும் படிப்பது ஒருபுறம் இருக்க, பள்ளிப் படிப்பை இடையிலே விட்டுவிட்டு ஏதோ ஒரு வேலையில் அமர்ந்து பின்னர் வேலை உயர்வுக்கு வழியில்லாமல் போன வாலைக் குமரிகளுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் உதவுகின்றன.

'கல்வி கரையில்' என்பார்கள்; 'கற்றது கைம்மண்ணளவு, கல்லாதது உலகளவு' என்றும் சொல்வார்கள். ஆகவே, படிப்புக்கு வயது ஒரு தடையாக இல்லை. என்றும் எப்போதும் படிக்கலாம்.

ஓய்வுநேரத்தில் பட்டப் படிப்புக்கு முதியோர்களும் இளைஞர்களும் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு இரவுக் கல்லூரிகளில் சேரத் துடிக்கின்றனர், அமெரிக்காவில்:

ஜான் டாம்ப்கின், லாரா டாம்ப்கின் என்ற முதியவர்களுக்குப் படிக்க வேண்டும் என்பதில் கொள்ளை ஆசை இவர்கள் நியூயார்க் யாங்கர்ஸ்க்கு அருகில் இருக்கும்

எளிசபெத் ஸேட்டன் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கின்றனர். லாரா, மொழிகள் கற்கிறார்; ஜான் வரலாறு, இலக்கியம் இரண்டிலும் பட்டம்பெறப் படிக்கிறார்.

'நள்ளிரவு உயர்நிலைப்பள்ளி' என்பது மிசிகனில் வான் டைக்கில் உள்ளது. பள்ளி நேரம் நள்ளிரவு முதல் காலை 3 மணி வரை, எனவே அருகே உள்ள ஃபோர்டு மோட்டார் தொழிற்சாலையில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் இரவு 11 மணிக்கு வேலை விட்டதும் இப்பள்ளிக்கு வருகின்றனர்; காலை 3 மணி வரை படிக்கின்றனர். எட்டாவது படிவம் வரை படித்து பள்ளியை விட்டவர் டாரிஸ்; இப்பொழுது இந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தது குறித்து இவர் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்.

முதியோர் கல்வி, மாலைப் பள்ளி, இரவுப் பள்ளி என்று பல பெயர்களைக் கொண்ட இக்கல்வித் திட்டம், 'கல்வி என்பது இளைஞர்களுக்கே உரித்தான ஒன்று' என்ற கருத்தினைச் சிதற அடித்துவிட்டது.

இருபது வயதான இளைஞர் ஒருவர், கல்லூரியில் படிக்கிறார். தரைகளை மெழுகுவது, அறைகளை தூய்மைப்படுத்துவது, சன்னல்களைக் கழுவுவது போன்ற வேலைகளைச் செய்து அலுத்துப்போய் வேறு வேலைக்குப் போக முடியாது என்ற நிலையை அடைந்தபோது தன் கல்வி அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள முடிவு செய்து, உயர் நிலைப்பள்ளித் தேர்வுக்குச் சமமான ஜி. சி. டி. தேர்வு எழுதப் பள்ளியில் சேர்ந்துள்ளார்.

கல்லூரியில் சேர்ந்த புதிய மாணவர்கள் பல வகையினர்.

ஹாரி கெர்ஷ்: 63 வயதான இளைஞர் இவர்! புகழ் பெற்ற ஹார்வர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்திருக்கும் முதல் ஆண்டு மாணவர். இவர் கூறுகிறார்: "ஓய்வுபெறும் வயதைத் தாண்டிவிட்ட நான், கேளிக்கைகளிலும் விளையாட்டுக்களில்

லும் புகுந்திருக்கலாம். ஆனால் என் மனம் அவற்றை நாடவில்லை. முறையான கல்வியை இழந்தவன் நான். அதனை இப்பொழுது ஈடுகட்ட விரும்புகிறேன். புதிய வேலைக்கோ தொழிலுக்கோ நான் இப்பொழுது படிக்கவில்லை.

அறிஞர்களின் உரைகளைக் கேட்பதும், சிறந்த நூல்களைக் படிப்பதும், அறிஞர்களுடன் உரையாடுவதும் உள்ளத்துக்கு நிறைவைக் கொடுக்கின்றன.”

ஹிக்கின் போதாம் 63 வயதானவர். இலக்கியம் கற்க டெட்ராய்ட்டில் இருக்கும் வேன் மாநிலப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார். “இந்த வயதிலே புதிய வேலை தேடப் போகிறேனா என்ன? கற்றுக்கொள்ள எவ்வளவோ இருக்கின்றன. சிறிதளவாவது கற்றுக்கொள்ளலாமே என்றுதான் கல்லூரியில் சேர்ந்திருக்கிறேன்” என்கிறார்.

வேலையில் முன்னேற்றம் பெறுவதையோ, பட்டம் பெறுவதையோ குறிக்கோளாகக்கொள்ளாமல் கல்லூரியில் சேர்ந்திருக்கும் வயது வந்தவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கின்றனர். கல்வி கற்கும் மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கவே சேர்ந்துள்ளதாக இவர்கள் கூறுகின்றனர். இவர்களுக்குத் தனிப் பாடங்கள் இருக்கின்றன. ‘ஓய்வு நேரத்திட்டம்’ என்பதுதான் இதன் பெயர். ஓய்வுநேரக் கல்வி, முதியோர் கல்விக் கழகங்களில் மட்டுமல்ல, அமெரிக்காவில் ஓராயிரத்திற்கு மேற்பட்ட சமூகக் கல்லூரிகளிலும் உள்ளன.

உணவு நேரத்திலும் பாடத் திட்டம் ஒன்று நடக்கிறது. பாஸ்டன் நகரில் இருக்கும் வணிகர்கள், தொழிலதிபர்கள் இதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வசதியாக இருக்கிறதாம்.

“டூ ஸம்திங் டிஃபரண்ட் இன்கார்ப்பொரேட்டட்” (Do Something different Incorporated) என்பது ஒரு நிறுவனத்தின் பெயர். (மற்றவர்கள் செய்யாத வேறு ஏதாவது செய்யுங்கள்.) இதுவும் ஒரு முதியோர் கல்வி நிலையமே. இதில் 3,500 மாணவர் பயிலுகின்றனர்.

மாணவர்களின் வசதிக்கு ஏற்ப, அவர்களுக்குப் படிப்பு நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

இந்நிலையம், இன்னுமொரு புதுமையைக் கையாண்டுள்ளது. மகளிர் சங்கங்கள், வீளையாட்டுச் சங்கங்கள் டெட்ராய்ட் பெருநகர் நிலையம், ஓய். எம். சி. ஏ முதலியவற்றின் வாயிலாகவும் கல்வித் திட்டங்களை வேறு இடங்களிலும் கூடக் கல்வி வழங்க இது தயாராக இருக்கிறதாம்.

21. அமெரிக்காவில் சிற்றூர்கள்

நம் நாட்டில் கிராமங்கள் - நகரங்கள் என்ற வேறுபாடு நிலவுகிறது. நகரம் நாகரிகத்தின் சின்னம். கிராமம் பழமையின் இருப்பிடம். நகரம் - கல்வி, மருத்துவம், மின்சார வசதிகள் நிறைந்தது. கிராமம் - இவ்வசதிகள் எதுவுமே இல்லாதது. கிராமம் - வாழ வசதியில்லாதவர்களும், ஓய்வபெற்றவர்களுமே வாழும் பகுதி. சுருங்கச் சொன்னால் கிராமத்தாரை 'பட்டிக்காட்டார்கள்' என்று, நகரங்களை விட்டு நகராதவர்கள் கருதுகிற நிலை நம் நாட்டில் உண்டு. இந்த நிலை அமெரிக்காவில் கிடையாது.

அமெரிக்காவில் கிராமங்கள் இரு வகையின. ஒன்று ஒரு வேளாண்மைப் பண்ணையைச் சுற்றிய குடியிருப்பு, மற்றொன்று மக்கள் தொகை குறைந்த சிற்றூர். இவ்வூர்களில் ஓராயிரத்துக்குக் குறைவானவர்கள் வாழ்ந்தபோதிலும் இவற்றுக்குச் சிறு நகரம் (SMALL TOWN) என்ற மரியாதையான பெயர் வழங்கப் பெறுகிறது.

சிறு நகரங்களில் நீக்ரோ கலவரம், இனக்கலவரம், கார்களை நிறுத்த இடமில்லாமல் தவிப்பது என்ற பிரச்சினைகள் கிடையா. இந்தச் சிற்றூர்களிலும் குழாய் வசதி, வடிகால் வசதி, வாடுவி - தொலைக்காட்சி வாயிலாக உயர் படிப்புப் படிக்கும் வாய்ப்பு ஆகியவை உள்ளன.

மேலும், இங்கே தொழிற்சாலையின் புகையும் அளவுகடந்த மக்கள் நெருக்கமும், மூச்சுவீட இயலாத நிலையில் காவில் வெந்நீரை ஊற்றிக்கொண்டு அலையும் வாழ்க்கை வேகமும் இல்லை.

சிற்றூர்களில் பெரிய தேவாலயங்கள் இரா. ஆனால் எத்துணைச் சிறிய ஊரிலும் பண்ணையிலும் ஒரு 'சேபல்' இருக்கும். 'சேபல்' என்பது பூசை அறை. நம் நாட்டுப் பிள்ளையார் கோயில் போன்றது என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். தொலைபேசி, பெட்ரோல் பங்க், நகரமன்றம் யாவும் எங்கும் உள்ளன.

திரைப்பட மாளிகைகள், பொழுதுபோக்குக்கான வாய்ப்புகள், போக்குவரத்து வசதிகள் - இவை சிற்றூர்களிலும் உள்ளன. சிற்றூர்களிலுள்ள கடைகளில் அறிவித்தால் அடுத்த நகரத்திலிருந்து எப்பொருளையும் தருவித்து நம் வீட்டிலேயே கொண்டுவந்து சிலமணி நேரங்களில் தந்து விடுவார்கள்.

சிறு நகரங்களில் நடமாடும் வங்கி இருக்கிறது. இந்த வங்கி ஒரு நாளைக்குப் பத்துச் சிற்றூர்களில் ஊருக்கு ஒரு மணி நேரம் வேலை செய்கிறது.

சிற்றூர்களில் வாழும் மக்கள் இருவகையான செய்தித்தாள்களைப் படிக்கின்றனர். ஒன்று, நியூயார்க்கு அல்லது சிக்காகோவிலிருந்து வெளிவரும் தேசிய நாளிதழ். இதில் தான் அமெரிக்காவின் நடப்பும் உலக நிகழ்ச்சிகளும் இருக்கும். மற்றொன்று, உள்ளூர் இதழ். உள்ளூர் நாளிதழ் ஒவ்வொரு 100 கி. மீ சுற்றளவிலும் வெளிவருகிறது. அவ்வட்டாரத்தைப் பற்றிய எல்லாச் செய்திகளும் அதில் கொடுக்கப்படுகின்றன.

சிற்றூர் நூலகத்தில் அவ்வூரைப் பற்றிய ஒரு பகுதி இருக்கும். அதில் அவ்வூரைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள், வரலாறு, அவ்வூரைப் பற்றி அரசு வெளியிட்ட முக்கிய

ஆணைகள், அவ்வூரைப் பற்றி வெளிவந்த கட்டுரைகள், அவ்வூரைப் பற்றி எழுத்தாளர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் தங்கள் நூல்களில் எழுதிய குறிப்புக்கள் ஆகியவற்றைக் காணலாம்.

மருத்துவ வசதி

இல்லினாய் இராச்சியத்தில் 700 மக்கள் மட்டும் வாழும் ஊர் 'ஹோப்டேல்'. ஹோப்டேல் மக்கள் 20 படுக்கைகளுடன் ஒரு மருத்துவமனையை 1953 இல் அமைத்தனர். 1960 இல் இம் மருத்துவமனைக்கு 50 இலட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் கட்டிடம் கட்டியிருக்கின்றனர். எப்படி?

கட்டிடத்தை ஈடுவைத்து, கடன் பத்திரங்கள் வெளியிட்டு, அதன் மூலம் கிடைத்த பணத்தைக் கொண்டுதான் கட்டிடம் கட்டத்தொடங்கினர். காண்டிராக்டர்கள் இல்லாமல் உள்ளூர் மக்களின் ஒத்துழைப்புடனும் மேற்பார்வையிலும் கடைகால் வெட்டுவது முதல் கட்டிடம் கட்டி முடிப்பது வரை எல்லா வேலைகளும் நடந்தன.

அறுவை மருத்துவத்துக்கு இரு அறைகள், பிள்ளைப் பேறு அறை, தாய் சேய்கட்கு ஆறு அறைகள், சில சோதனைக் கூடங்கள், இரத்த வங்கி, ஒளிக்கதிர் மருத்துவப் பிரிவு முதலிய யாவும் அந்த மருத்துவமனையில் உள்ளன. நர்சுகளுக்கு வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. பல் மருத்துவர், குழந்தை நோய் நிபுணர், போலியோ நோய் மேதை ஆகியோரும் இம் மருத்துவமனையில் பணிபுரிகின்றனர். மாதம் பத்து இலட்சம் ரூபாய் இந்த மருத்துவமனைக்குச் செலவு ஆகிறது. காசு கொடுத்துத்தான் மருத்துவம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அயலூர் நோயாளிகள் ஏராளமாக வருகின்றனர். மருத்துவமனை கட்ட 750 டாலர் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு 20 ஆண்டு முடிந்ததும் 1000 டாலர் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஆண்டுதோறும் 50 டாலர் மதிப்புள்ள மருத்துவ வசதியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்; அல்லது அந்த உதவியைப் பிறருக்குக் கொடுக்கலாம்.

இந்த அமைப்பைப் பின்பற்றி, தமிழ் நாடுக்கும் மாவட்டத்துக்கொரு மருத்துவமனையை அமைக்கத் தமிழக அரசினர் முன்வருவார்களாக!

22. அமெரிக்கக் குழந்தைகள்

வெள்ளை 'ஐஸ்கிரீ' மையுட்' பச்சை 'ஐஸ்கிரீ' மையுட் காட்டி இவற்றில் எது வேண்டும்? என்று கேட்டால் நம் குழந்தைகள் பச்சை ஐஸ்கிரீமையே கேட்பார்கள். அமெரிக்கக் குழந்தைகளும் பச்சை 'ஐஸ்கிரீ' மையே விரும்புவார்கள். அவர்களுக்கும் இந்தியர்களுக்கும் நிறத்திலே வேறுபாடு இருந்தாலும், மனநிலை, பழக்க வழக்கங்கள் இவைகளில் மிகுதியான வேறுபாடு இல்லை என்பதை விளக்கத்தான் இதைக் கூறினேன்.

அமெரிக்கக் குழந்தைகளின் பொது அறிவு மிகுதியானது என்று சொல்லலாம். இதற்குக் காரணம் அறிவியல் முன்னேற்றம், அடிக்கடி அவர்கள் பல இடங்களுக்குச் சென்று பலவற்றைப் பார்த்து வருவதும் ஆகும். ஆனாலும் நம் குழந்தைகளுக்குத் தெரிந்த சில செய்திகள் அவர்களுக்கு தெரிவதில்லை. இதற்கு ஒரு சான்று கூறலாம். அரிக்கன் விளக்கையோ 'பெட்ரோமாக்ஸ்' விளக்கையோ பார்க்காத குழந்தைகள் அங்கு கோடிக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அங்கே மின்சார வளர்ச்சி அவ்வளவு பெருகி இருக்கிறது.

அமெரிக்காவில் பாலர் பள்ளிகள் (NURSERY SCHOOL) கணக்கில்லாமல் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகள் பால் மணம் மாறாத குழந்தைகளுக்காக ஏற்பட்டவை. அவை காற்றோட்டமுள்ள தோட்டங்களில் இருக்கின்றன. பெற்றோர் தொழிற்சாலைக்குச் செல்லும்போது, தங்களுடைய குழந்தைகளை இங்கே கொண்டுவந்து விட்டுச் செல்லுகிறார்கள். நான்கு குழந்தைகளுக்கு ஓர் ஆசிரியை என்ற கணக்கில்

ஆசிரியர் நியமிக்கப்பெற்று அவர்கள் மழலைச் செல்வங்களை கவனித்து வருகிறார்கள். குழந்தைகளுக்குச் சத்துள்ள உணவு கொடுக்கிறார்கள். புத்தகங்கள் இல்லாமலே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். அதாவது பந்து, சக்கரம் கம்பி, குச்சி முதலியவற்றைக் கொண்டும், களிமண்ணால் உருவங்கள் செய்துகாட்டியும் குழந்தைகளின் அறிவை வளர்க்கிறார்கள். நாய்க்குட்டி, பூனைக்குட்டி இவைகளை வளர்ப்பதும் அந்தக் குழந்தைகளின் அன்றாட வேலையாக இருக்கிறது.

கடிதம் எழுதுவது, சட்டைப் பொத்தான்களை த்தைத்துக் கொள்வது. மூன்றுகால் 'சைகிள்' ஓட்டுவது, தீயினின்றும் காத்துக்கொள்வது போன்றவற்றை அந்தக் குழந்தைகள் ஐந்து ஆண்டு நிறைவடைந்த பின்பு அறிந்துகொள்கிறார்கள், 9 வயது வரை அங்கு பெண்களே படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் ஐந்தாம் வகுப்பில் ஏழு பேர் படித்தால், அவர்களில் ஒருவர்தான் மேல்நிலைப் பள்ளியை எட்டிப் பார்க்கிறார். ஆனால், இந்த அவலநிலை அங்கே இல்லை. கல்வியின் சிறப்பை ஒவ்வொருவரும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். செலவில்லாமலே கல்வி கற்பதற்கு அரசினர் மட்டுமன்றி, பெரும் செல்வர்களும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

பதின்மூன்று வயதாகும்போது, வாழ்க்கையைப் பற்றி அனுபவ வாயிலாக அமெரிக்க மாணவர்கள் அறிந்துகொள்கிறார்கள். நாடகங்களிலும் விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் நேரத்தை மிகுதியாகச் செலவிடுகிறார்கள். உணவு சமைப்பது போன்ற தொழில்களையும் அவர்கள் பள்ளியிலே தெரிந்துகொள்கிறார்கள். ஓராண்டுக்கு ஒரு நாள் தங்கள் பெற்றோர்களுக்குத் தாங்களே சமைத்துப் பள்ளியில் விருந்து கொடுக்கிறார்கள்.

நம் குழந்தைகளைவிட அமெரிக்கக் குழந்தைகள் நல்ல உடற்கட்டோடு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுடைய உருவத்தையோ அல்லது உயரத்தையோ பார்த்து, அவர்

களுடைய வயதைக் கணக்கிட்டுவிட முடியாது. அவர் களுடைய உடல் (வலிமையும், அழகும் பெற்று) நோயில்லாமல் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், வினையாடுவதற்கு அவர்களுக்கு ஏராளமான வாய்ப்புகள் இருப்பதே யாகும். ஒவ்வொரு வீதியிலுள்ள குழந்தைகளுக்கும் வினையாடுவதற்கென்று சில இடங்கள் இருப்பதை அமெரிக்க நகரங்களில் கண்டு வியந்தேன். பெரிய நகரங்களில் அபார்ட்மென்ட் ஹவுஸ் என்னும் குடியிருப்பு வீடுகள் இருக்கின்றன. இத்தகைய ஒவ்வொரு வீட்டிலும் 20-க்கு மேல் 30 மாடிகள் வரை உள்ளன. ஒவ்வொரு மாடியிலும் 10 குடும்பத்தினர் வாழ்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட ஒவ்வொரு கட்டிடத்திற்கும் ஒரு வினையாட்டு மைதானம் இருக்கிறது. இந்த ஏற்பாட்டைச் சென்னை மாநகரில் இந்திய அரசு, அதன் ஊழியர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கும் வளமான குடியிருப்புப் பகுதிகளில் காணலாம்.

அமெரிக்க நூல் நிலையங்களில் குழந்தைகளுக்காகத் தனிப் பகுதிகள், காற்றோட்டமான அறைகளில், இருக்கின்றன. குழந்தைகளுக்குத் தகுந்தாற்போல சிறிய மேசைகளும், நாற்காலிகளும், 1.3 மீட்டர் உயரமுள்ள அலமாரிகளும் இருக்கின்றன. இங்கே வாரந்தோறும் ஒரு மணி நேரத்திற்கு நூல்நிலைய அலுவலர் கதைகளைப் படிக்கிறார்.

சாலைகளில் செல்லும் போது எதிர்ப்பக்கத்துக்குக் குழந்தைகளை போலீஸ்காரர்களே அழைத்துச் செல்வதையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். சாலைகளில் எப்படி நடக்க வேண்டும், 'சைகிள்' எப்படி ஓட்டவேண்டும், 'பிரேக்' எப்போது கெட்டுப் போகிறது போன்ற பல செய்திகளை போலீஸ்காரர்களே நேராகப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்து சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் காவலர்கள் சாலைப் போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்த, பலவிதமாகக் கைகாட்டுகிறார்களே, அவற்றின் பொருள் என்ன என்ன என்பதையும் வாரந்தோறும் நடக்கும் 'போலீஸ் பிரியடு'களில் குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

பள்ளிக்கு வரும் குழந்தைகளில் சிலர் வீட்டிலிருந்தே பகல் உணவு கொண்டு வருகிறார்கள். ஏனையோர்கள் மலிவான விலையில் பள்ளியில் கிடைக்கும் உணவைச் சாப்பிடுகிறார்கள்.

வானொலி நிலையம், நகர மண்டபம், “பாங்க்”, அஞ்சல் நிலையம், பொருட்காட்சிச் சாலைகள், உயிர்க்காட்சிக் கூடங்கள் ஆகியவற்றுக்கு ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளை அழைத்துச் சென்று அங்கே உள்ளவற்றை விளக்கிக் கூறுகிறார்கள். மாணவர்கள் படங்கள் வரைவது, கேலிச் சித்திரங்கள் தீட்டுவது, வண்ண வேலைகள் செய்வது ஆகிய பணிகளில் ஈடுபட்டால் ஆசிரியர்கள் அவர்களைப் பாராட்டி ஊக்குவிக்கிறார்கள்.

அங்கே சிறு குழந்தைகள்கூட மாலை நேரத்தில் ஒரு கடையில் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு மணி நேரம் வேலை செய்தோ செய்தித்தாள்களும் சஞ்சிகைகளும் விற்றோ பணம் சேகரிக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்திலிருந்து, அவர்கள் தங்களுடைய பெற்றோர்களுக்கு கிறிஸ்துமஸ் பரிசு வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள்.

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் குழந்தைகள் தங்களுடைய பெற்றோர்களோடு கிறிஸ்தவத் தேவாலயங்களுக்குச் செல்லுகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்குத் தனியாக ஒதுக்கப் பெற்ற அறைகளில் தாய்மார்கள் ‘பைபிளி’விரும்பு சில பகுதிகளைப் படித்து விளக்கிக் கூறுகிறார்கள்.

வாய் முக்கு, காது ஆகிய உறுப்புக்களுள் பொத்தான், நாணயம், குண்டுசி, ‘ரப்பர்’, பென்சில் துண்டு முதலியவற்றை அமெரிக்கக் குழந்தைகள் போடுவதில்லை. ஆனால், விரல் நகத்தைக் கடிப்பது போன்ற தீய வழக்கங்கள் அவர்களிடமும் இருக்கின்றன.

23. கணிப்பொறி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்பு “கம்ப்யூட்டர்” என்னும் கருவி. தமிழில் இதை, கணிப்பொறி என்கிறோம்.

மனிதன் இதுவரை கண்டுபிடித்துள்ள ஏனைய கருவிகளினின்றும் இது மாறுபட்டது. இந்தக் கருவி மனிதனுடைய சிந்தனை வேகத்தை மிகுதிப்படுத்துவது, தெளிவான சான்றுகளை அலசி விரைந்து முடிவெடுக்க உதவுவது.

கூட்டல், கழித்தல் போன்ற கணிதப் பணிகளையெல்லாம் இந்தக் கருவி செய்கிறது. மேலும், தன் முன் இருக்கும் இரண்டு வழிகளில் எந்த ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதை முடிவு செய்கிறது.

கணிப்பொறிகள் பல அளவுகளில் உள்ளன. நடுத்தரமான ஒரு கணிப்பொறி, ஒரு மணித்துளியில் இரண்டு கோடி கூட்டல்களைப் போட்டுவிடுகிறது. அதைவிடப் பெரிய கணிப்பொறி அதே நேரத்தில் 12கோடி கூட்டல் கணக்குகளைப் போட்டு விடுகிறது. நாம் கண்முடிக்கண் திறப்பதற்குள் ஓர் இயந்திரம் இவ்வளவு கூட்டல்களைப் போட முடியும் என்பதை நம்மால் கற்பனை செய்யக்கூட முடியவில்லை.

தேர்வுகளில் பல நூராயிரம் மாணவ-மாணவியர் பெற்ற மதிப்பு எண்களை அச்சிடும் பணியையும் இந்தக் கருவிகளே இக்காலத்தில் செய்கின்றன.

இந்தக் கருவிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில், ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இரண்டு சாத்தியமான வழி அல்லது முறை, அல்லது பொருள்களில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் திறன் கணிப்பொறிக்கு உண்டு. எனவே, அமெரிக்காவில், முடிவுகள் எடுக்கும் பல பொறுப்புக்களை கணிப்பொறிக்கு ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள்

கணிப்பொறியின் மொழி, எழுத்து வடிவில் அமைந்தது அன்று. அடிப்படையில் அது எண் வடிவில் அமைந்தது. எண்ணும், சுழி (Zero) ஒன்று முதல் ஒன்பது ஆக பத்து எண்களைக் கொண்டதன்று. சுழி, ஒன்று என்ற இரண்டு எண்களைக் கொண்டது. இன்று நாம் எழுதும் இலட்சம், கோடி போன்ற தொகைகட்கு, பத்து எண்கள் வேண்டுமென்பது இன்றியமையாததன்று. சுழி, ஒன்று என்ற இரண்டை வைத்துக்கொண்டே எவ்வளவு பெரிய தொகையையும் எழுதலாம். அதிக இடங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கும்; அவ்வளவுதான். கணிப்பொறிக்குள் இந்த எண்ணும், நாம் எழுதும் வரி வடிவத்தில் இல்லை. ஒரு மின் விளக்கை எடுத்துக் கொள்வோம். அது எரியும் நிலையை ஒன்று என்றும், அணைந்த நிலையை சுழி என்றும் வைத்துக் கொண்டால் ஒரு மின் விளக்குத் தொகையின் அணைந்த அல்லது எரியும் நிலையைவைத்துக் கொண்டே, பல எண் தொகுப்புக்களை அமைத்து விடலாம். இவ்வாறே மின் பாதை, அதாவது Electric Circuit எரிநிலை, அணைந்த நிலை தான் கணிப்பொறிக்கும் பயன்படுத்தப்படுவது. முறையே Yes, No அதாவது உண்டு, இல்லை என்ற நிலையாகவும் நாம் அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

கணிப்பொறியின் துணைகொண்டு பல சிக்கலான கணிதஇயல் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுகின்றன. பல்வகையான அறிவியல், பொறியியல், வணிகம், நிர்வாகம், சமூக இயல் தொடர்பான செய்திகள், கணிப்பாளின் துணைகொண்டு ஆராயப்படுகின்றன. இலக்கியம், கலை போன்ற துறைகளில் கூட அது பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இந்தத் துறைகள் அனைத்தைப்பற்றிய செய்திகளையும், சுழி, ஒன்று என்ற எண் வடிவில் மாற்றித்தான் கணிப்பாளர் அலசுகிறது; ஆராய்கிறது. எவ்வளவோ சிக்கலான எழுத்துவடிவில் இருக்கும் செய்திகளை, இரண்டு எண் வடிவில் மாற்றுவதும், மாற்ற இயலும் என்ற நிலையும் எண்ணி எண்ணி வியக்கத் தக்கன. அஃதே போன்று கணிப்பொறியில் செய்யப்படும் முடிவுகள் அனைத்தும் ஆம்,

இல்லை என்ற அடிப்படையில் அமைவதுதான். இந்த இரண்டு வகைப் பதில்களை வைத்துக்கொண்டே, எவ்வளவோ சிக்கலான பிரச்சினைகளையும் தீர்க்க இயலுகிறது.

எளிதில் நாம் தீர்க்க முடியாத பல கணிதப் பிரச்சினைகளைக் கணிப்பொறியைக் கொண்டு தீர்க்கிறோம். கணிப்பொறி கூட்டல், கழித்தல் என்ற இரண்டு கணிதப் பணிகளைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்ய இயலாதது. எவ்வளவு பெரிய நிகரிகள் (Equations) அல்லது சமன்களைத் தீர்ப்பதானாலும், அந்த வழிவகையை வெறும் கூட்டல், கழித்தல் என்ற அடித்தளச் செய்முறைக்குக் கொண்டு வந்து தான் மேற்கொண்டு அந்தக் கணக்குகளுக்கு விடை காணவேண்டும். நுட்பமானதும், ஆழ்ந்து கற்றவர்கட்கே எளிதில் புரியாததுமான கணித முறைகள் அனைத்தையும், கூட்டல், கழித்தல் அடிப்படையில் கொண்டு வர இயலும் என்பதும் எண்ணி எண்ணி விசக்கத் தக்கது. மிக எளிய சான்றாக, இரண்டை எண்ணூறால், பெருக்குவதாக வைத்துக் கொள்வோம். கணிப்பொறி இரண்டை, எண்ணூறு முறை கூட்டி விடை கண்டுபிடிக்கும். நடுத்தரக் கணிப்பாண்கூட, ஒரு வினாடியில் 3,50,000 கூட்டல் போட முடியுமாதலால், இதனால் எந்தக் கால விரையமும் ஏற்படுவதில்லை.

கணிப்பொறி 1950-ஆம் ஆண்டு அளவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இப்போது அது அமெரிக்காவில் விண்வெளிப் பயணத்திற்கும், செய்தித்தாள்களின் வளர்ச்சிக்கும், நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கும் பயன்படுகிறது. அது பயன்படுத்தப்படாத துறையே இல்லை. தான் தொட்ட துறைகள் அனைத்தையும் பன்மடங்கு புதுமையும் பொலிவும் பெறச் செய்திருக்கிறது. அறிவுலகில் பல முன்னேற்றங்களுக்கு வித்திட்டு இருக்கிறது.

ஒரு சான்று மட்டும் கூறுவோம். அமெரிக்காவில் செய்தித்தாள்கள் வெளிவரும் முறை அடியோடு மாறிவிட்டது. 1978-ஆம் ஆண்டிலிருந்து “நியூயார்க் டைம்ஸ்” என்னும் நாளிதழ் கணிப்பொறியின் துணையுடன் அச்சிடப்படுகிறது.

சொன்னால் நம்பமாட்டீர்கள் பல வண்ணங்களில் 70 அல்லது 80 லட்சம் அச்சாகும் "நியூயார்க் டைம்ஸ்" அச்சகத்தில் இப்போது டைப்ரைட்டர் எனப்படும் தட்டச்சுக் கருவிகளுக்கோ, லைனோடைப் எனப்படும் எழுத்தைக் கோக்கும் இயந்திரங்களுக்கோ வேலையில்லை. செய்திகளையும், கட்டுரைகளையும் தாள்களில் எழுதும் பணியாளர்களுக்கும் வேலையில்லை. இந்த வேலைகளையெல்லாம் கணிப்பொறிகள், கண்முடிக் கண்திறப்பதற்குள் செய்துவிடுகின்றன. செய்தி நிருபர்கள் இந்தக் கருவியில் கை வைத்தால் அவர்களுடைய குறிப்போ, செய்தியோ, கட்டுரையோ உரிய வடிவம் பெற்றுவிடும். அதைச் சரிபார்க்கும் ஆசிரியர் கணிப்பொறியில் சில கருவிகளை இயக்கினால் சொற்றொடர்களை மாற்றி விடலாம். புதிய அடைமொழிகளைச் சேர்த்துவிடலாம். தலைப்பையும் கொடுத்து விடலாம். இந்த வேலைகளைச் செய்யும் இயந்திரத்துக்கு கம்ப்யூட்டர் டெர்மினல் என்று பெயர். இதில் தட்டச்சுக் கருவியில் இருப்பது போன்ற ஆனால் ஏராளமான சாவிகள் இருக்கின்றன.

இறுதிக் கட்டத்தில், முடிவான நிலையில் உள்ள செய்தி அல்லது கட்டுரை, விளக்குகள் நிறைந்த ஓர் இயந்திரத்துக்குள் போய் போட்டோ படங்களுடன் அச்சாகி, அந்த இதழின் ஆசிரியர் விரும்புகிற அளவிலும் முறையிலும் பத்தி பத்தியாக அச்சாகி இயந்திரத்திலிருந்து வெளியேறுகிறது.

இப்போது இந்தச் செய்தி இதழின் அலுவலகம் மிக அமைதியாகவும், ஆரவாரம் இல்லாமலும் நடைபெறுகிறது.

ஒரு நகரத்திலிருந்து மற்றொரு நகரத்திற்கு கணிப்பொறியின் மூலம் செய்திகளை அனுப்புவதற்கான ஆராய்ச்சியில் அமெரிக்கர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

செய்தி இதழ்களை வெளியிடும் இம்முறையில் அமெரிக்கா மேலும் வளர்ச்சி பெறுமானால் சென்னையில் நிகழும் ஒரு நிகழ்ச்சி பற்றிய தகவல் மதுரையில் செய்தித்தாளில் அச்சிடப் பெறுவதற்கு முன் அமெரிக்காவில் அச்சிடப்பெற்றுவிடும்.

24. அமெரிக்கப் பொருட்காட்சிகள்

அமெரிக்காவின் மூன்றாவது துறைமுகமும் முன்னாள் தலைநகருமான பிலடல் பியாவில், வணிகப் பொருட்காட்சிச் சாலை (Commercial Museum) க்குச் சென்றேன். இக்காட்சியுள்ள கட்டிடத்தில்தான் புகழ்பெற்ற கன்வென்ஷன் ஹால் என்ற மாநாட்டு மண்டபம் இருக்கிறது. அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்குத் தத்தம் அபேட்சகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க அமெரிக்க அரசியல் கட்சிகள் இங்கேதான் கூட்டங்களை நடத்துகிறார்கள். 15,000 பேர் அமரக்கூடிய இம்மாபெரும் மண்டபத்தில் தூண்களே இல்லை.

இத்தகைய சிறப்பான இடத்தில், 1894-இல் தொடங்கப் பட்ட. வணிகப் பொருட்காட்சிச்சாலை, பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகத்தாரால் நடத்தப்படுகிறது. வர்த்தகப் பொருள்கள் இங்கே ஒன்று சேர்ப்பதைத் தவிர, பல மொழிகளில் வணிகருக்கு வரும் கடிதங்களை அவரவர் மொழிகளிலும் மொழி பெயர்த்தல், உற்பத்தியாளர்களை யும் விற்பவர்களையும் இணைத்தல் போன்ற பணிகளையும் இந்தச் சாலையார் செய்கின்றனர்.

பல சிறந்த பொருட்காட்சிக் கூடங்கள் நியூயார்க் நகரில் உள்ளன. நான் 20 நாட்கள் இந்நகரில் தங்கியும், இவற்றில் ஒன்றையேனும் பார்க்காததிலிருந்து, நியூயார்க்கில் நேரம் கிடைப்பது எவ்வளவு அரிது என்பது புலனாகும்.

அமெரிக்கர் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் இயல்புக்கேற்ற அளவு அவரவர் இல்லங்களிலேயே, சிறிய பொருட்காட்சிக் கூடங்கள் அமைத்து, அவற்றில் தாம் சென்ற இடங்களின் நினைவாகச் சிற்சில பொருள்களைப் பேணி வருவதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

சீனரும் தாம் குடியேறிய நகரங்களிலெல்லாம், சைனா டவுன் என்ற பகுதிகளில் சீன ஆலயங்களும் சீனக்கலைப்

பொருட்காட்சிகளும் அமைந்திருப்பதோடு, அங்குச் செல்லுவோரிடையே சீன மொழியையும் சீன உணவுகளையும் பரப்புகின்றனர்.

அருங்காட்சியகங்கள்

“Exhibition, Museum” என்ற இரு சொற்களுக்கும் தனித்தனிக் கருத்துக்கள் உண்டு. எக்சிபிஷன் என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு நோக்கத்துடன் திருவிழாவாகச் சில நாட்களுக்கு மட்டும் வியாபாரத்துக்காக நடத்தப்படுவது, ஈண்டு, நாம் குறிப்பிடுவது மியூசியம் என்பதே ஆகும். முற்காலத்தில் வழங்கிய பொருள்களையும், இக்காலத்தில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மூலமூடுக்குகளில் பரவிக்கிடப்பன வற்றையும் ஒரே கட்டிடத்தில் ஒருங்கே பார்க்க இயல்வதற்குரிய இடமே மியூசியம் ஆகும். இதை ‘அருங்காட்சியகம்’ எனலாம்.

25. உயிரினக் கூடங்கள்

நாள்தோறும், பல்லாயிரம் மக்கள் உயிரினங்களைப் பார்க்கச் செல்லுகின்றனர். கடற்கரை அல்லது மலைப்பகுதி போன்று, ஓய்வுபெறும் ஓர் உல்லாச இடமாக உயிரினக் கூடங்களை அமெரிக்கர் கருதுகிறார்கள். நாய், பூனை, தவிர வேறு உயிரினங்களை நாள்தோறும் பார்க்கும் வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடையாது. இக்காரணத்தாலும் நெருக்கம் மிகுதியான நகரங்களிலிருந்து சிறிது நேரம் விடுதலை பெறுவதற்காகவும் அமெரிக்கர் அடிக்கடி அந்த நிலையங்களுக்குச் செல்லுவர்.

உயிரினக் கூடங்கள் நாள்தோறும் வளர்ச்சியடைந்த வண்ணமாக உள்ளன. புதிய உயிரினங்களைச் சேகரித்து, சலிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் வெளிவரும் செய்தித்தாள்களில் அவற்றின் படங்களையும் விளக்கக் கட்டுரைகளையும் வெளியிடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு உயிரினக்

கூடமும் வெளியிடும் கண்கவரும் கையேடு, அதை நாம் பேணி வைத்துக் கொள்ளத் தூண்டும். சிறுவர் பள்ளிகள், மாணவர்களை உயிரினக் கூடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு படம் வரையும் வகுப்பு நடத்துகின்றன என்பதை முன்னரே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

சான்பிரான்சிஸ்கோவிலுள்ள உயிரினக்கூடம் 'கோல்டன் கேட்' பூங்காவனத்துள் இருக்கிறது. இந்தச் சாலை ஒரு மிலியன் டாலர், அதாவது 47½ லட்சம் ரூபாய் மூலதனத்தோடு தொடங்கப்பட்டதாம். பலவகையான உயிரினங்களை மிகச் சிறு உருவத்தில் நெகிழிப் பொருள்கள் (Plastics), ரப்பர் ஆகியவற்றில் செய்து இவர்கள் விற்கிறார்கள்.

26. வினையாட்டுக்கள்

நல்வாழ்வுக்கு உடற்பயிற்சி இன்றியமையாதது. உடற்பயிற்சி செய்வதால், உடலிலுள்ள உறுப்புக்கள் வன்மையடையும்; இரத்த ஓட்டம் மிகும்; பசி உண்டாகும்; கழிவுப் பொருள்கள் உடலினின்றும் நீங்கும்; உடலின் தசைகள் நன்கு வளரும். இவற்றால் உடலுக்கு வலிமையும் அழகும் உண்டாகும். உடல் நோயில்லாமலிருக்கும்.

வினையாட்டின் பயன்

மேற்கூறியவை தவிர, மூளை வேலை செய்யும் ஒருவனுக்கு வினையாட்டின் வாயிலாக ஓய்வு கிடைக்கிறது. காற்றோட்டமுள்ள இடங்களில் சிறிது நேரத்தைக் கழிக்கவும் வினையாட்டுக்களால் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது.

உள்ளக் கிளர்ச்சியும் மகிழ்ச்சியும் உண்டாகும் வலிமை தரத்தக்க வினையாட்டுக்கள் பல உண்டு. அமெரிக்கர் இவ் வினையாட்டுக்களை வயது வரும் வரையின்றி ஆயுள் முழுவதும் ஆடுகிறார்கள். அந்நாட்டு இளைஞர் நம் நாட்டு இளைஞரைக்

காட்டிலும் நல்ல உடற்கட்டோடு இருப்பதால், உடலமைப்பை யாவது உயரத்தையாவது பார்த்து, அவர்களுடைய வயதை மதிப்பிடுவது பொருத்தமாகாது.

ஒரு பொது ரீதிபதிக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பது, தலைவருக்குக் (Captain) கீழ்ப்படிவது, தம் பகுதியைச் சேர்ந்த பலரோடு இணைந்து ஒற்றுமையாயிருப்பது, இறுதியில் போட்டியில் வெற்றிபெற்றாலும் பெருவிட்டாலும் எதிரிகளையும் நண்பர்களாகக் கொள்ளுவது ஆகிய பழக்கங்களும் விளையாட்டுக்கள் வாயிலாக உண்டாகின்றன. இப்பழக்கங்கள் பரவவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் 'ஓலிம்பிக்' போன்ற போட்டிகள் பல நாடுகளுக்கிடையே பெருஞ் செலவில் நடத்தப்படுகின்றன.

விளையாட்டுக்களின் சிறப்பு

பிற நாடுகளைக் காட்டிலும் அமெரிக்காவிலும் ரஷ்யாவிலும் விளையாட்டுக்களுக்கு முதலிடம் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்டு இதழ்களின் தலைப்புச் செய்திகள் போட்டி முடிவுகள் அல்லது ஒரு புகழ்பெற்ற ஆட்டக்காரருக்கு நேர்ந்த சிறு விபத்து முதலியவற்றைப் பற்றியே இருக்கும்.

அமெரிக்காவில் விளையாட்டு அரங்கங்கள்

அமெரிக்காவில் அட்லாண்டிக் மாக்கடல் முதல் பசிபிக் மாக்கடல் வரையும், கனடா நாட்டு எல்லை முதல் நடு அமெரிக்க நாடுகளின் எல்லை வரையிலும் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட திறந்தவெளி விளையாட்டு அரங்கங்கள் உள்ளன.

கட்டிடத்தினுள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் விளையாட்டு அரங்குகளில் நியூயார்க் நகரத்து மாடிசன் ஸ்கொயர் கார்டன் என்பதுதான் பெரியது. 'அமெரிக்கரின் விளையாட்டு அரண்மனை'யான இம்மண்டபத்தில் நான்கோறும் பெரிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

நான் சென்ற அன்று, பனிக்கட்டியின் மீது ஆடும் ஹாக்கிப் போட்டி நடந்தது. இந்த ஆட்டந்தான் எல்லா விளையாட்டுக்களிலும் விரைவுடையது. நுழைவுச் சீட்டு வாங்கச் சென்ற அமெரிக்க நண்பர் ஒருவர், விளையாட்டிடத்தில் அமருவதற்கான குறிப்புக்கள் அடங்கிய விளக்கமான படங்களுடனும், ஆட்டத்தைப் பற்றிய சட்டதிட்டங்கள், ஆட்டக்காரர்களின் படங்கள், வரலாறுகள், அடையாளங்கள், 'அம்பயர்' பலவீதமாகக் கை காட்டுவது, விசில் ஊதுவது இவற்றின் பொருள்களெல்லாம் அடங்கிய கையேடுகளோடும் திரும்பிவந்தார். இரவு 8 மணிக்குச் சிறிது முன்பு உள்ளே சென்றோம். அப்போது ஏறத்தாழ ஐம்பதாயிரம் பார்வையாளர் அங்கே வீற்றிருந்தனர். நாட்டு வணக்கப் பாடலும் சில அறிவிப்புக்களும் நடந்தவுடன் ஆட்டம் தொடங்கிற்று. போட்டோப் படக்காரர்கள் படம் பிடித்தவண்ணமாயிருந்தனர். வானொலி நிருபர்களின் அறிவிப்பும் தொடங்கிற்று. தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பும் நடந்தது. திரைப்படங்களும் எடுக்கப்பட்டன. இத்தனை ஆரவாரங்களுக்கும் இடையே பார்வையாளர் கட்டும் பாடாக இருந்தனர்.

அமெரிக்கரின் பலவகை விளையாட்டுக்கள்

அமெரிக்கரின் மற்ற விளையாட்டுக்கள் - மோட்டார் ஓட்டும் போட்டிகள், மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டும் போட்டிகள், ஆகாய விமானம் ஓட்டும் போட்டிகள், பெருங்கடல்களிலும் ஏரிகளிலும் மீன்பிடித்தல், படகு ஓட்டுதல் அம்பு எய்தல், வில் எறிதல் வாள் போர், மற்போர், கண்ணைக் கட்டிக்கொண்டு கால் பந்தாடுதல் (Blind Football) பனிக்கட்டியின் மீது ஓடுதல் முதலியனவாம். துப்பாக்கியால் சுடுவதில், ஒலிம்பிக் பதக்கம் பெற்றவர் சுவீஸ் நாட்டவரைத் தவிர, அமெரிக்கரே ஆவர்.

அமெரிக்காவில் மிகப்பலர் ஆடும் ஒரு விளையாட்டுப் பெளலிங் (Bowling) என்பது. மரத்தாலும் எஃகாலும் செய்யப்பட்ட 6 கிலோ எடையுள்ள பந்துகளை, ஸ்பிரிங்

உள்ள ஒரு பலகையின் மீது 30 மீட்டர் தொலைவுக்கு உருட்டி, அப்பந்தைக் குழிக்குள் விழச் செய்வதே இந்த ஆட்டமாகும். இதை நள்ளிரவு வரையில் ஆடும் அமெரிக்கர், சிற்றூர்களிலும் உள்ளனர்.

நள்ளிரவில் டென்னிஸ் ஆடுவதும் அமெரிக்கர் இயல்பாகும். பகலில் ஒய்வு இல்லாதிருப்பதும், எவ்விதமாவது நாள்தோறும் விளையாட வேண்டுமென்ற மன உறுதியுமே இப்பழக்கத்துக்குக் காரணமாகும். 'டேவிஸ் கப்' என்ற டென்னிஸ் ஆட்டத்தின் தலைமையான பரிசையும் பல ஆண்டுகளில் அமெரிக்கர் பெற்றுள்ளனர். புகழ்பெற்ற டென்னிஸ் வல்லுனர் பிறருக்கு டென்னிஸ் ஆட்டம் பயிற்றும் கல்லூரிகள் நடத்துகின்றனர்.

அமெரிக்க நாட்டு விளையாட்டான பேஸ்பாலில் சிறந்த ஆட்டக்காரர்கள் தம் குழுவில் சேர்ந்து கொண்டு, நான்கு மாதங்கள் ஆடுவதற்காகப் பல கழகத்தார் ஒவ்வொரு ஆட்டக்காரருக்கும் ஒரு நூறாயிரம் ரூபாய்வரை கொடுக்கின்றார்கள். இதனால் விளையாட்டும் ஒரு தொழிலாகிவிட்டது. ஆட்டக்காரர்களிலும் (1) ஆட்டமே தொழிலாக உள்ளவர் (2) பொழுது போக்குக்காக ஆடுபவர் என்ற பாகுபாடு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. விளையாட்டுக்களுக்கான கருவிகளைச் செய்து, அவற்றை விற்றுப் பெருஞ் செல்வரானவரும் மிகப் பலராவர்.

அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்கள் அனைத்திலும் மிகப் பெரிய விளையாட்டு அரங்கங்களும் உடற்பயிற்சி நிலையங்களும் உள்ளன. ஆண்டுதோறும் விளையாட்டுக்களில் 100 கோடி ரூபாய்க்குமேல் அமெரிக்கர் செலவிடுகின்றனர். சுருங்கச் சொன்னால், அமெரிக்கரில் இந்தத் தலைமுறையினர் ஆடவரும் பெண்டிரும்—தம் வாழ்நாள் முழுவதும் விளையாட்டுப் பித்துடையவராயிருக்கின்றனர். இவ்வகையில் இவர்களுக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் வேறெங்கும் இல்லை.

27. ஓர் அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு வாரம்

நியூயார்க்கிலிருந்து 400 கி. மீ. மைல் தொலைவில் உள்ள கொலம்பஸ் நகரில் இருக்கும் ஓஹையோ மாநிலப் பல்கலைக் கழகத்தில், நான் ஒருவாரம் இருந்தேன். அது என் வாழ்க்கையில் குறிப்பிடத்தக்க காலப் பகுதி எனலாம்.

நான் விரிவாகப் பார்த்த பல்கலைக்கழகம் ஓஹையோ தான். பிற பல்கலைக்கழகங்களை நீக்கி, இதை நான் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டதற்குக் காரணம், இராசம்மாள் தேவதாஸ் என்ற என் இனிய நண்பரொருவர் அங்கிருந்ததே யாகும். அவர் அப்பல்கலைக்கழகத்தில் அப்போது மனை இயல் கல்வி பயின்று வந்தார். இந்திய அரசினரால் உணவு ஆராய்ச்சி செய்ய அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பப் பட்ட அவர் அங்கே, எம். எஸ்.எரி. பட்டம் பெற்று, டாக்டர் என்னும் உயர்தரப் பட்டம் பெற அப்போது ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தார். அவர் உணவின் ரகசியம் என்ற தமிழ் நூலை இயற்றியவர்; தமிழ், ஆங்கிலம், ஜெர்மன் ஆகிய மொழிகளில் ஆழ்ந்த தேர்ச்சியுடையவர்; ஓய்வுநேர மெல்லாம் தமிழ்ப் பண்பாட்டை அமெரிக்காவெங்கும் பரப்பி யிருக்கிறார். ஓஹையோ மாநிலச் சட்டமன்றம் அவருக்கு அவர் மாணக்கராக இருந்தபோதே- பாராட்டுப் பத்திரம் படித்துக் கொடுத்தது, இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் டி. எஸ். சி. பட்டம் பெற்ற முதல் மாணவர் இவரேயாவார். கொலம்பசில் நான் சந்தித்த யாவரும் அவ்வம்மையாரின் நுண்மாண் நுழை புலத்தையும், சுறுசுறுப்பையும், எளிமையை யும், அனைவரையும் தன் வயமாக்கும் கவர்ச்சியான பேச்சுத் திறனையும், பிற பல ஆற்றல்களையும் பாராட்டி வியந்தபோது, “திறமான புலமையெனில் வெளி எட்டோர் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்” என்ற பாரதியாரின் கனவு நனவாகி யதை உணர்ந்தேன்.

வரவேற்பு

என்னைத் தம் விருந்தினராக ஏற்றுக்கொள்ளும் அவருடைய நண்பரான மிஸ்டர் வொல்லர்மனையும் உடனழைத்துக் கொண்டு இரயில் நிலையத்துக்கு டாக்டர் இராசம்மாள் வந்திருந்தார்கள். சிறிது நேரத்தில் வொல்லர்மனி இல்லத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தோம். பிறநாட்டவர் வீட்டில் தங்கும் வாய்ப்பு, எனது உலகச் செலவிலேயே இந்நகரில் மட்டுமே கிடைத்தது. வொல்லர்மன் குடும்பத்தார் என்னைத் தம் விருந்தினராகப் பெற்றதைப்பற்றிப் பெருமைப்பட்டார்கள். இராசம்மாள் அவர்களின் மற்ற நண்பர்கட்கும் உவப்பளிப்பதற்காக, ஹகோலா குடும்பத்தாரோடும் ஹெளசு குடும்பத்தாரோடும் சிற்சில நாட்கள் தங்கினேன்.

அமெரிக்கரின் ஒழுக்கம்

கடவுள் வழிபாடு செய்தபின்னரே இக்குடும்பத்தினர் உணவருந்தியது, அமெரிக்காவில் நான் எதிர்பாராததொன்று; மேலும், நான் தங்கிய இக்குடும்பங்களில் ஒன்றிலேனும், ஒருவரும் குடிவகைகளைப் பயன்படுத்தவில்லை. என்னால் அவர்கள் குடிக்காமலிருக்கிறார்களே என்று நான் வருத்தப்பட்டபோது, “நாங்கள் மட்டுமன்று; எங்களைப் போலவே, கிருஸ்துமஸ் தவிர ஏனைய நாட்களில் குடிக்காத பல்லாயிரம் அமெரிக்கர் இருக்கிறார்கள்” என்று அவர்கள் கூறினர்.

நான் போய்ச் சேர்ந்த நாள் மிகச் சிறப்பான நாள்; அன்றுதான் ஒஹையோ - மிக்கிகன் மாநிலங்களுக்குள் கால்பந்தாட்டப் போட்டி அந்நகரில் நடந்தது. அன்று நான் அங்கு வந்ததைப்பற்றி அன்பர்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்; நான் பேறு பெற்றவன் என்றும் கூறினர். சில நாட்கள் முன்பே, எனக்காக 10 டாலர் கொடுத்து ஒரு நுழைவுச் சீட்டு வாங்கியிருந்தனர்

வினாயாட்டுக்காட்சி

பிற்பகல் 3 மணிக்கு அப்போட்டியைப் பார்க்கச் சென்றோம். அன்றுபோல் மிகுதியான குளிர் என்றும் இல்லை. பல உடைகளை அணிந்துகொண்டு நண்பர்களை மகிழ்விக்கவே நான் சென்றேன். பல்கலைக்கழக வினாயாட்டு அரங்கத்தில் அப்போட்டி நிகழ்ந்தது. ஒரு நூறாயிரம் மக்கள் கூடியிருந்தனர். இதழ்களுக்காகவும் உள்ளக்களிப்புக்காகவும் பலர் போட்டோப்படம் எடுத்தவண்ணமாயிருந்தனர்; திரைப்படக்காரர்களும் சுறுசுறுப்பாயிருந்தனர். அமெரிக்கரின் கால்பந்தாட்டம் 'ரக்பி' எனப்படும். அதற்கும் பிற நாடுகளின் கால் பந்தாட்டங்களுக்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு. இரண்டு சீனர்கள் ஓர் அமெரிக்கக் கால்பந்தாட்டத்தைப் பார்த்த பின்னர், எந்தக் கட்சி வென்றது என்பதைப்பற்றி விவாதித்ததாக அமெரிக்கர் வேடிக்கையாகப் பேசுவார்கள்.

கொடி வணக்கம்

நாட்டுக்கொடியை ஏற்றிவிட்டு வணக்கப் பாடலைப் பாடியபின்பே போட்டி தொடங்கியது. தம் நாட்டுக்கொடிக்கு அமெரிக்கர் மிகவும் வணக்கம் செலுத்துவர்; தெருவில் யாரேனும் ஒருவர் நாட்டுக்கொடியைக் கொண்டுபோனால், அவ்வழியிற் செல்வோர் அணைவரும் தலைகுனிந்து, தொப்பிகளை எடுத்து வணக்கம் செலுத்துவர்.

மாணவிகளின் உணவு விடுதி

போட்டி முடிவுற்றதும், அருகிலிருந்த பேக்கர் ஹாலுக்குச் சென்றேன். (மாணவிகளின் உணவு விடுதி இருக்கும் அம்மண்டபத்தில், ஆண்டுக்கு நான்கு நாட்களில் தான் ஆடவர் உள்ளே செல்லலாம். போட்டியை முன்னிட்டு அந்நாளும் இந்நாட்களில் ஒன்றாயிருந்தது) அங்கே ஒவ்வொரு மாணவிக்கும் டெலிபோன் இருந்தது; சுகாதார வசதிகள் சிறந்துவிளங்கின; நீராடுவதற்கான அமைப்புக்

களையும் கருவிகளையும் கண்டு பொறமைப்பட்டேன். அமெரிக்கருக்கு நீராடும் அறையே சுவர்க்கம். அவர்கள் நீராடும் அறையில் தான் குடியிருப்பர் என்று கூடச் சொல்லலாம். வீடுகட்டும் செலவில் ஒரு பெரும் பகுதியை நீராடும் அறைக்காகவே அமெரிக்கர் செலவிடுவர். பல வீடுகளில், வாழ்பவர்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும், குளியலறையுடன் கூடிய கழிவு அறை - நீரடி அறைகளின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக இருக்கும்.

கடவுள் வழிபாடு

மறுநாள் ஞாயிற்றுக் கிழமையாக இருந்ததால், நான் பல்கலைக்கழக வட்டாரத்துக்குச் செல்லவில்லை. என்னை விருந்தினரை ஏற்றிருந்த குடும்பத்தாருடன் நானும் கிறித்துவக் கோவிலுக்குச் சென்றேன். குழந்தைகட்கான விவிலிய நூல் வகுப்பில் ஆசிரியரின் வேண்டுகோட்கிணங்க, 6, 7 ஆண்டுச் சிறுவருக்கு நான் சில சொற்கள் கூறினேன். அங்கிருந்து வயதுவந்த இளைஞர்கட்கான வழிபாட்டு மண்டபத்துக்குச் சென்றேன். மிஸ்டர் வொல்லர்மனின் மகன் பிரட்டி என்னை அறிமுகப்படுத்தியவுடன், அங்கும் ஒரு குட்டிச் சொற்பொழிவாற்றினேன். அதன்பின்னர் முதியோருக்கான வழிபாட்டு மண்டபத்துக்கும் சென்றேன். காந்தியடிகளிடம் மிகவும் அன்புடையவர் அங்கிருந்த மதகுரு. “காந்தியடிகளின் நாட்டிலிருந்து வந்திருப்பவர்” என்று என்னைப்பற்றித் தம் உரையிற் குறிப்பிட்டார். வழிபாடு முடிந்தவுடன், பலர் என்னிடம் வந்து என் நலத்தை விசாரித்தனர்.

நாகரிகமாய் உண்ணவும் உறங்கவும் ஆடவும் ஓடவும் பாடவும் புலரை இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டுகளிக்கவும், இவற்றிற்கெல்லாம் இன்றியமையாத செல்வத்தை மேன்மேலும் வளர்க்கவும் பொழுது போதாத அமெரிக்கருக்குக் கண்ணுக்கெட்டாத ஒரு கடவுளைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும் நேரமிருக்கிறது என்பதை அன்றுதான் நான் உணர்ந்தேன்.

ஓஹையோ பல்கலைக்கழகம்

திங்கட் கிழமையன்று, ரோட்டரி கிளப்பில் நடந்த பகலுணவுக் கூட்டத்தில் சர்வதேசவிருந்தினனாக யான் சிறப்பிக்கப்பட்ட பின், காம்பஸ் பார்வையை அன்று தொடங்கினேன். ஓஹையோ பல்கலைக்கழகம் 1400 ஏக்கர் பரப்பில் 68 கட்டிடங்களுடன், ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுப் புகழ்பெற்ற பல பேரறிஞர்கள் உட்பட 2600 ஆசிரியர்களுடனும், 5000 மாணவிகளுட்பட 25,000 மாணவர்களுடனும், 13 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தோடும் விளங்குகின்றது. இது அமெரிக்காவில் தலைசிறந்த பல்கலைக்கழகங்களுள் ஒன்றாகும். பல் மருத்துவம், உயிரினங்கள் மருத்துவம், சட்டக் கல்வி, பொறியியற்கலை, விமானக்கல்வி, வானிலை ஆராய்ச்சிக் கல்வி இதழியற் கல்வி போன்ற நூறு துறைகளில் பல நூறு பாடங்கள் இப்போது (1978-இல்) கற்பிக்கப்படுகின்றன. ஓரளவு ஆராய்ச்சி செய்த பின்புதான் பட்டங்கள் வழங்கப் படும்.

துணைத்தலைவர் சந்திப்பு

பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் அலுவலாகத் துணைத்தலைவரைச் சந்தித்தேன். அவர் இந்தியாவைப் பற்றியும் இந்தியாவிலுள்ள கல்வி முறையைப் பற்றியும் என்னிடம் விரிவாகக் கேட்டார்; தம் பல்கலைக்கழகத்தைப் பற்றிய விவரங்களையும் விளக்கிக் கூறினார்; மனையியல் கல்வி, கால்நடைப் பாதுகாப்பு, வேளாண்மைப் பொறியியல் போன்ற துறைகளில்தான் ஓஹையோ பல்கலைக்கழகம் பெரிதும் முன்னேறியிருப்பதாகக் கூறினார். தாம் ஓர் உழவர் என்றும், அன்று காலையிற்கூட, வயலில் வேலை செய்ததாகவும் அவர் கூறியது, எனக்குப் பெரும் வியப்பளித்தது. தகுதியுள்ள இந்திய இளைஞர்கள் தம் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வரவேண்டுமென்றும், அவர்கட்கு எல்லா உதவிகளும் அளிப்பதாகவும் அவர் கூறினார். கடந்த சில ஆண்டுகளில் இந்தியாவிலிருந்து வந்த மாணவரில் பலருக்கு ஆங்கில

மொழிப்பயிற்சி போதிய அளவுக்கு இல்லை என்பதை அவர் கூட்டிக்காட்டினார். அவரோடு நான் பேசிக்கொண்டிருந்த போது, பல்கலைக்கழகப் போட்டோப்படப் பகுதியினர் படமெடுத்தனர்; எங்கள் சந்திப்பு மறுநாள் இதழில் வெளியாயிற்று.

பாலர் பள்ளி

செவ்வாய்க்கிழமையன்று, பாலர் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்றேன். இதுவும் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு பகுதி, இங்கே, பல்கலைக் கழக மாணவிகள் இரண்டு வயதுக்குழந்தைகட்கு அவர்கள் விரும்பியபோது படங்கள் காட்டிக் கல்வி கற்பித்தனர்.

மணையியல் கலைப்பகுதி

மணையியல் பகுதியில் சலவையாகி வந்துள்ள துணிகளைச் சரிபார்க்கும் கருவிகளும், பலவகை உணவுகளைச் சோதனை செய்யும் பொறிகளும் இருந்தன.

பொருளாதாரப் பேராசிரியர் சந்திப்பு

பொருளாதாரப் பேராசிரியர்களுடன் அன்று பகலுணவு அருந்தினேன். செவ்வாய்தோறும் அவர்கள் சந்தித்துச் சொற்பொழிவாற்றுதல் மரபாம். நான் அவர்கள் கூட்டத்தில் பேசிப் பெருமிதம் அடைந்தேன். கூட்ட முடிவில் பல பேராசிரியர்கள் தத்தம் அறைகட்கு என்னை அழைத்தனர். பல வினாக்களைப்பற்றித் தனித்தனியே அவர்களோடு விவாதித்தேன். சிலர் தாம் இயற்றிய நூல்களை அன்பளிப்பாய்த் தந்தனர்; அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தை நன்கு அறிய எனக்கு உதவக்கூடிய நூல்களின் பட்டியலும் தந்தனர்.

வானொலிக் கல்வித்துறைத் தலைவர் சந்திப்பு

பின்னர் பல்கலைக்கழக வானொலி நிலையத்தில், வானொலிக் கல்வித்துறைத் தலைவர் வானொலி நிகழ்ச்சியில் என்னைப் பேட்டி கண்டார். இந்தியாவைப் பற்றிய பல

வினாக்களுக்கு விடை கூறினேன். இந்தியா அமெரிக்கா ஆகிய இரு நாடுகளின் ஏற்றுமதிகளும் ஒன்றுக்கொன்று போட்டியில்லாதவையாயிருப்பதால், பொருளாதாரத் துறையில் இந்நாடுகள் ஒத்துழைப்பது எளிதென்பதையும், இந்தியா மீது அமெரிக்கா நல்லெண்ண முடையதாயிருப்பதையும், அவர் பேட்டியின் இறுதியில் குறிப்பிட்டார்.

நூல் நிலையம்

நூல் நிலையத்திலும் சிறிதுநேரம் செலவிட்டேன். அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் நூல்நிலையம் மிகச் சிறப்புடையது. மிகுதியான மாணவர்கள் தம் நேரத்தை சோதனைக் கூடங்களிலும் நூல் நிலையத்திலுமே கழிப்பர். இரவு 11 மணி வரையில் பல நூல்நிலையங்கள் திறந்திருக்கும். ஆராய்ச்சியாளருக்குத் தனி நூல்நிலையங்களும், பொழுது போக்குப் படிப்புக்குத் தனி நூல்நிலையங்களும், பல அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ளன. ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழக நூல் நிலையத்தில் பத்து லட்சம் நூல்கள் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

திரைப்படக்காட்சி

பல்கலைக்கழகத் திரைப்படக் காட்சித் துறைக்கும் சென்றேன். இங்கே யாவரும் பணம் கொடுக்காமல் விரும்பியபோதெல்லாம் திரைப்படம் பார்க்கலாம். தென் அமெரிக்கப் பயணம், அமெரிக்க வாணிகம், ஐக்கிய நாடுகள் அவை என்ற மூன்று படங்களை ஒரு மணி நேரத்தில் பார்த்தேன்.

மாணவர்களின் உணவு விடுதி

அன்றிரவு எனக்கு ஒரு ப்ர்டர்னிடியில் (Farternity-மாணவர்கள் சகோதரத்துவ சபை) விருந்து நடந்தது. அப்பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டும் இதுபோன்ற ஆண் மக்கட் குரிய மாணவர் விடுதிகள் 75 உள்ளன. ஒவ்வொன்றுக்கும்

தனிக் கட்டிடம் உண்டு. நான் விருந்துண்ட ப்ரடர்னிடியில் மேல் வகுப்பு மாணவர் 16 பேரும், கீழ்வகுப்பு மாணவர் 16 பேரும் ஆக 32 மாணவர்கள் இருந்தனர். ஒவ்வொரு மேல் வகுப்பு மாணவருக்கும், தாம் விரும்பும் கீழ் வகுப்பு மாணவ ரொருவரைத் தம் அறையில் தங்கியிருக்க அனுமதிக்கும் உரிமை உண்டாம்.

அந்த ப்ரடர்னிடிகளில், இன்றியமையாத சமையல் வேலைகட்கு மட்டுமே சம்பளங் கொடுத்து வேலையாள் நியமிப்பர்; உணவு படைக்கும் வேலையையும் பாத்திரம் கழுவும் வேலையையும் ப்ரடர்னிடியின் உறுப்பினரே, தமக்குள் காலவரையறை செய்துகொண்டு, மாறிமாறிச் செய்வர்.

எல்லா ப்ரடர்னிடிகளும் அவற்றுக்குத் தேவையான பெருள்களைத் தொகுத்து வாங்கிக்கொள்ளுகின்றன. அவை வாங்கும் உணவுப்பொருள்களைப் பல்கலைக்கழக மனையியல் கல்விப் பகுதியினர் சோதிக்கின்றனர். அங்கே உணவாக்குவதற்குப் பயன்படும் நிலக்கரியின் தன்மையைப் பல்கலைக்கழகத்து இரசாயன நிபுணர் சரிபார்க்கிறார்.

ப்ரடர்னிடிகளில் ஒவ்வொரு நேர உணவுக்கும் குறித்த நேரம் உண்டு. மணி அடித்ததும், உறுப்பினர் அவரவர்க் குரிய இடங்களில் அமரவேண்டும். விரும்பியபோது உணவருந்தச் செல்லுவது அங்கே இயலாது. உணவின் தொடக்கத்திலும் இறுதியிலும் உறுப்பினர் அனைவரும் சேர்ந்து இசை பாடுவர்.

பிற அலுவல்கள்

அன்றிரவு உணவுக்குப் பின்னர்ப் பல்கலைக்கழகச் சமய ஆலோசகரும் இந்தியாவின்பால் மிக்க பற்றுடையவருமான அமெரிக்கப் பெரியவர் ஒருவரும் நானும் சொற்பெருக்குகள் ஆற்றினோம். அடுத்த அலுவல், ஓர் அமெரிக்கப் பேராசிரியர் வீட்டில் விருந்து. அங்கே எல்லோருக்கும் தமிழ்நாட்டுச் சிற்றுண்டிகள் படைக்கப்பெற்றன.

புதன் கிழமையன்று, உடற்பயிற்சிக்கலை பற்றிய சொற் பொழிவு நடந்த வகுப்பில் அமர்ந்தேன். ஆசிரியரும் மாணவரும் மிக இனிமையாகப் பழகியதும், மனமுவந்து ஊக்கமாக மாணவர் பாடங்கேட்டதும், ஆசிரியரின் நகைச்சுவையும் என்னைக் கவர்ந்தன.

பார்ட்டல் இன்ஸ்டிடியூட்

மற்ற மாணவர்களெல்லாம் அடுத்த வகுப்புக்குச் செல்ல, அப்போது மட்டும் மாணவனாகிய நான் பார்ட்டல் இன்ஸ்டிடியூட்டுக்குப் புறப்பட்டேன். போட்டோப்பட ஆராய்ச்சி, மின்சாரக் கருவிகளைச் சரிபார்க்கும் வேலை, எரி பொருள்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி, வாயு பரிசோதனை, எக்ஸ் கதிர்கள் நிறமலை, உலோகங்கள் ஆராய்ச்சி, உலோகங்கள், புவியியல் பொருள்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி, தட்பவெப்ப நிலையைச் சோதிப்பது ஆகியவை இந்த இடத்தில் நடக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்களின் பொருளுதவியால் இது அமைந்துள்ளது. இக்கழகத்தினர் கட்டணம் வாங்கிக் கொண்டு, தொழிற்சாலைகட்கும் வியாபாரிகட்கும் தொண்டு புரிகின்றனர்.

ஓர் அமெரிக்கரின் பண்பாடு

எகிப்தில், கெய்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் ஆலோசகராயிருந்த ஒரு பெருமகனுடன் அன்றிரவு விருந்துண்டேன். அங்கே குழுமியிருந்த அமெரிக்க நண்பர்கள் நம் உணவை, நமது முறைப்படியே தரையில் அமர்ந்து கையாலேயே உட்கொள்ள நேரிட்டது. நான் இருந்த இடத்துக்குத் தம் காரைத் தாமே ஓட்டிக்கொண்டு வந்து அப்பெருமகனார் அவர் இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். தம் வீட்டில் வண்ண வேலைகளைத் தாமே செய்ததாக அவர் சொன்னார். நண்பர்கட்கும் மாணவர்கட்கும், பேராசிரியத் தோழர்கட்கும் உணவு படைக்கும் வேலையையும் தட்டுக் கழுவும் வேலையையும் அவரே செய்தார். தம் சமையலறைக்குள் என்னை

அழைத்துச் சென்று மின்சார அடுப்பை எனக்கு இயக்கிக்
காட்டினார். தம் மாயியாரையும் எனக்கு அறிமுகப்
படுத்தினார்.

நன்றிகூற ஓர் ஆண்டுவிழா

வியாழக்கிழமை, நன்றி நவிலும் நன்னாள் (Thanks-
giving Day) ஐரோப்பாவிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு வந்து
நூறாயிரக்கணக்கானவர் குடியேறியதைக் குறிக்கும்
ஆண்டுவிழா நாள்; செல்வத்திற் சிறந்து விளங்கும் அமெரிக்க
மண்ணில் குடியேறியதற்காக அமெரிக்கர் அனைவரும்
ஆண்டவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் நாள். அதனை உழவுக்கும்
தொழிலுக்கும் நன்றி செலுத்தும் தமிழ்நாட்டுப் பொங்கலைப்
போன்ற விழா எனக் கூறலாம். அது அமெரிக்கரின்
நாட்டு வணக்கப் பெருநாள். ஆண்டுதோறும் நவம்பர்த்
திங்களில் நான்காவது வியாழக்கிழமையன்று அது நிகழும்,
நாடெங்கும் அன்று விடுமுறை நாள். அமெரிக்கருக்கு
மிகச் சிறப்பான நாட்களில் அது ஒன்று. குடும்பத்து
உறுப்பினர் அனைவரும் ஒருங்கே கூடி மகிழும் அந்நாள்
1621 ஆம் ஆண்டு முதல் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.
அந்நாளில் கிறித்தவ ஆலயங்களில் சிறப்பான வழிபாடுகள்
நிகழ்கின்றன. அந்நாளில், அமெரிக்கர் அந்நாட்டு
உணவாகிய வான்கோழி இறைச்சியை (ஏழு கிலோ
எடையுள்ள வான்கோழி அமெரிக்க நாட்டின் சிறப்பான
பறவை) நாம் பொங்கலென்று சர்க்கரைப் பொங்கல் உண்பது
போல் உண்பர்.

வேளாண்மைப் பண்ணை

வெள்ளிக்கிழமையன்று, 1,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பும்
இக்காலத்த்க்குரிய கட்டிடங்களுமுள்ள பல்கலைக்கழகத்துப்
பண்ணையைப் பார்வையிட்டேன். அது மிகச் சுகாதாரமான
நிலையில் பேணப்பட்டு வருகிறது. அங்கே தேனீக்கூடுகளை
யும் கோழிப்பண்ணைகளையும் மாட்டுப்பண்ணைகளையும்

காய்கறிகள் முதலிய துணை உணவுப்பொருள்கள், மலர்கள் உற்பத்தி மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பகுதிகளையும் பார்த்தேன். தாவரங்களும் விலங்குகளும் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்காக 100 கி.மீ நீளமுள்ள ஏரியும் அங்கே இருக்கிறது.

விமான நிலையம் முதலியன

பல்கலைக்கழகத்து ஆகாய விமான நிலையம், வேளாண்மைப் பண்ணைக்கு அணித்தாயுள்ளது. அதன் நிலப்பரப்பு 400 ஏக்கர். ஓஹையோவில்தான் ஆகாய விமானம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதென்பதையும் நாம் நினைவு படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். பல்கலைக்கழக ஆய்வுக் கூடத்தையும், பொருட்காட்சிச் சாலையையும் பார்வையிட்டேன்.

நம் நாட்டு உணவு

அன்றிரவு ஓர் அமெரிக்கர் வீட்டில், பல நண்பர்களுடன் மீண்டும் நம் நாட்டு உணவு அருந்தும் பேறு கிடைத்தது. நம் உணவின் சுவையை யாவரும் பாராட்டினர்; காரம் அதிகமாயிருப்பதாயும், எண்ணெய் சேர்ப்பதால் சீரணிப்பதில்லை என்றும் அமெரிக்கர் சிலர் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

பிரியாவிடை

சனிக்கிழமையன்று, ஹெள குடும்பத்தார் கொலம்பஸ் நகரம் முழுவதையும் எனக்குக் காட்டினர். மீண்டும் தம் இல்லத்துக்கு நான் வரும் நன்னூளை எதிர்பார்ப்பதாகக் கூறினர். அவர்கள் இல்லத்திலிருந்து விடைபெற்று இரயிலுக்குச் செல்லும் வழியில் தத்துவப் பேராசிரியர் இல்லத்துக்கு வந்தோம். அங்கே, எனக்கு ஒரு பிரிவுபசாரம் நடந்தது. அன்று விருந்துண்ட முப்பதின்மிற்பெரும்பாலோர் இந்திய மாணவரே. தாம் அனைவரும் நன்றாக நடத்தப்படுவ

தூகவும், பிறருடன் எளிமையாகப் பழகும் இயல்புடையவர்களுக்கு அமெரிக்க மக்கள் தனித்தனியே பற்பல உதவிகள் செய்து வருவதாகவும் அம்மாணவர்கள் வாயிலாக அறிந்து மகிழ்ந்தேன்.

முடிவுரை

சில நிமிடங்களில் இரயில் நிலையத்துக்குவந்து சேர்ந்தேன்; மிகவும் சுறுசுறுப்பான ஒரு வாரமும் முடிந்து விட்டது. நான் நியூயார்க்கில் விட்டுவந்த வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்ய அந்நகருக்குத் திரும்பலானேன். ஆனாலும், அப்பல்கலைக்கழகமும், அங்கே எனக்குக் கிடைத்த புதிய நண்பர்குழாமும் என் மனத்தைவிட்டு அகலவில்லை.

பல கூட்டங்களைப்பற்றி யான் ஈண்டு விரித்துக் கூறியிருப்பது வியப்பாயிருக்கலாம். அமெரிக்கர்களைப் போலக் கூட்டப்பித்து உடையவர் உலகில் வேறெங்கும் இல்லை. எந்தச் சிறு செயலுக்கும் ஒரு கூட்டம் நடத்துவதும், ஒரு செயற்குழு அமைப்பதும் அமெரிக்கரின் வியத்தகு பண்பு.

28. திருப்தியடையாத அமெரிக்கர்

டாக்டர் வியான் ஆர்ப், வர்ஜீனியா பாவிட்டெக்னிக் இன்ஸ்டிடியூட் (வி. பி. ஐ.) என்ற கல்வி நிலையத்தின் இயந்திரப் பொறியியல் பேராசிரியராவார். அவருக்கு இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தனர்; ஆண் குழந்தைகள். ஒரு குழந்தைக்கு முச்சுத் திணறல் ஏற்பட்டது. உடனடியாகக் கவனித்தாக வேண்டிய 'கேஸ்'. இம்மாதிரியான நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்குத் தேவையான முச்சுக் கருவிகள் தளவாடங்கள் ஏதும் அங்கு அச்சமயத்தில் இல்லை என்பதை உணர்ந்ததும் பேய் பிடித்தவர்போல் ஆனார். குழந்தை பின்னர் நன்கு குணமாகிவிட்டான்.

நம் நட்பில் ஒரு பேராசிரியர் வீட்டில் இத்தகைய நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தால்.....

உடனே செய்தித் தாளில் “ஆசிரியருக்குக் கடிதம்” எழுதுவார். அதைத் தொடர்ந்து வேறு சில கடிதங்கள் வெளியிடப்படும்.

குழந்தை நலமானதும், பேராசிரியர் உட்பட எல்லாத் தந்தையரும் பிரச்சினையை மறந்துவிடுவார்கள்.

அமெரிக்காவில் நடந்தது என்ன?

டாக்டர் ஆர்ப் கவலையிலிருந்து விடுபடவில்லை, ஆனால் வெறுமனே கவலைப்பட்டிருக்கக் கொண்டிராமல் செயலில் இறங்கினார்; இம்மாதிரி முச்சுத் திணறல் ஏற்படும் குழந்தைகளுக்கு உடனடியாக உதவி செய்யக் கூடிய இயந்திரம் ஒன்றை உருவாக்குவதில் தீவிரமாக ஈடுபடலானார்: உருவாக்கிய இயந்திரத்தின் பெயர் ‘ஆர்ப் ரெஸ்பிரேட்டர்’ (முச்சு விடும் கருவி).

ஆனால் இத்துடன் ஆர்ப் திருப்தி அடைந்து விடவில்லை. திருப்தி அடைவது அமெரிக்க இயல்பு அல்ல. சிசு மரண விகிதத்தை மேலும் குறைத்திட ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என அவர் துடித்தார். தமது வினாவுக்குத் தாமே விடை கண்டுவிட்டதாகவும் நம்பினார்: அது ஒரு இயந்திரம்; சிசுவின் குருதியை ஒரு ‘கருவி’ வழியாக வெளியேற்றித் தூய்மைப்படுத்தி உயிர்ச் சக்தி பெற்ற குருதியை மீண்டும் சிசுவின் உடலுக்குள் செலுத்திவிடும் இயந்திரம் அது.

இந்த இயந்திரத்தை உருவாக்க அவருக்கு தேவைப்பட்டது பணம். ‘வெஸ்ட்டர்ன் எலக்ட்டிரிக்’ என்ற மின்கருவிகள் தயாரிக்கும் நிறுவனம் இவருக்கு ஒரு மானியம் வழங்கி, மூன்று ஆண்டுக் காலம் டாக்டர் ஆர்ப் நடத்தும் ஆராய்ச்சிக்கு உதவி செய்தது. பிறந்த குழந்தைகளின் உயிர்காக்கும் இயந்திரம் அசுரவேகத்தில் உருவாகி வருகிறது.

அமெரிக்கப் பெரு வணிக நிறுவனங்கள் உயர் கல்விக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் நிதியும் ஆள் பலமும் தந்து உதவிவரும் நூற்றுக்கணக்கான கம்பெனிகளில் ஒன்று தான் வெஸ்ட்டர்ன் எலக்ட்டிரிக். ஆண்டுதோறும் அமெரிக்க வணிக நிறுவனங்கள் ஏறத்தாழ 42½ கோடி டாலர் கல்விக்காக வழங்குகின்றன.

பெரு வணிக நிலையமும், பல்கலைக்கழகமும் ஒன்றை யொன்று சார்ந்திருக்கின்றன; வணிகம், கல்விக்கு அளிக்கும் ஆதரவினால் பெரும் பயன் பெறுகிறது. ஆக, கல்விக்கு பெரு வணிக நிலையங்கள் பணம் கொடுப்பது என்பது, ஒரு வணிக முதலீடு என்றே சொல்லலாம்: வெறும் அறம் செய்யும் வீருப்பமல்ல அது.

உயர் கல்வியில் வணிக நிறுவனங்கள் தங்களுக்கு அக்கறையுள்ள துறைகளுக்கே ஆதரவு தருகின்றன. தமக்குக் குறிப்பாக அக்கறையுள்ள துறையில் பேராசிரியர் பதவி ஒன்றைக் கல்லூரியில் அமைத்துக் கொடுப்பது, அந்தத் துறையில் அக்கறையைத் தூண்டிவிடும் என்று பல வணிக நிறுவனங்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கின்றன. சான்றாக இரசாயனப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் அமெரிக்க ஸீயானாமிடு கம்பெனி, பிரின்ஸ்ட்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் சுற்றுச் சூழ்நிலையியலில் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

வணிக நிறுவனங்களும் பல்கலைக்கழகங்களும் அடிக்கடி சந்திப்பதும் தமக்கு அக்கறையுள்ள துறைகள் குறித்து ஆலோசனை செய்வதும் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

சில வணிக நிறுவனங்கள், கல்லூரிகளுக்குத் தாராளமாக பணம் கொடுத்து உதவுவதுடன் தாம் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களையும், உபரியாக இருக்கும் தளவாடங்களையும் தேவைப்படும் கல்லூரிகளுக்கும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் அவை பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு வழங்குகின்றன.

சில வணிக நிறுவனங்கள் தம் 'கல்விக்கு உதவித் திட்டங்களின்' ஒரு பகுதியாக பல வகையான கல்விச் சங்கங்களுக்கும், கூட்டுறவு நிதி திரட்டும் நிலையங்களுக்கும் உதவி தருகின்றன. இவ்வுதவியைப் பெறும் சங்கங்களும் நிலையங்களும் நாடு நெடுகிலுமுள்ள கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கின்றன.

தனிப்பட்ட மாணவர்களுக்கு வழங்கப் பெறும் 'ஸ்காலர் ஷிப்புகள்' / 'ஃபெலோ ஷிப்புகள்' எல்லாம் உயர் கல்விக்கு வணிகம்-தொழில் தரும் மொத்த உதவியில் 15 சதவீதமாகும். இவை தவிரவும், கம்பெனிகள் நீண்ட கால குறைந்த வட்டி, மாணவர் கடன்களுக்காக நிதிகள் ஏற்படுத்தியுள்ளன.

பல கம்பெனிகள், தம் ஊழியர்களின் குழந்தைகளுக்காக வென்றே ஸ்காலர்ஷிப் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளன.

வேறு வணிக நிறுவனங்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு துறைக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வழங்குவதையே விரும்புகின்றன. ஒரு சான்று கூறுவோம். நாளேடுகளுக்கு அக்கறையுள்ள துறை 'பத்திரிகைத் தொழில்' அல்லவா? எனவே மினியாப்பாலிஸ் (மினிசோட்டா) ஸ்டார் அண்டு டிரிபியூன் கம்பெனி, பத்திரிகைத் தொழில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கென்று பத்து 500 டாலர் ஸ்காலர் ஷிப்புகள் ஏற்படுத்தியுள்ளது. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்திரிகைத் தொழில் பள்ளிகளில் இம்மாணவர்கள் படிக்கவேண்டும்.

தி நியூயார்க் லைஃப் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி, மருத்துவ மாணவர் ஸ்காலர்ஷிப் திட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மருத்துவப் படிப்புச் செலவு மிக அதிகம் என்னும் காரணத்தால் அந்தப் படிப்பு மேற்கொள்ள முடியாத ஆனால் திறமையுள்ளவர்களான மாணவர்களுக்கு உதவி செய்வதுதான் இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம்.

இன்டர்நாஷனல் டெலிஃபோன் அண்டு டெலிகிராஃப் கார்ப்பரேஷன் நிதி வழங்கி அமைக்கப்பட்டுள்ள "ஐ. டி. டி. இன்டர்நாஷனல் ஃபெலோஷிப் புரோகிராம்" என்ற ஸ்காலர்ஷிப் திட்டத்தின்கீழ் 30 அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள் வெளிநாடுகளில் ஒரு கல்வீ ஆண்டு படிக்கலாம்; 30 வெளிநாட்டுப் பட்டதாரி மாணவர்கள் அமெரிக்காவில் வந்து எம். எஸ்ஸி. பட்டம் பெறப் படிக்கலாம்.

எல்லாவற்றுக்கும் அரசாங்கத்தை எதிர்பார்க்கும் நிலையும் பிற்பட்ட சாதியார் பட்டியலில் என் சாதி இடம் பெற்றிருக்கிறது என்று பொய்ச் சான்று தயாரிக்க வேண்டிய நிலையும் அமெரிக்காவில் இல்லை. சட்டத்தின் முன்பு அங்கு எல்லோரும் சமம்.

உழைக்கவும் ஆக்கவும் அமைக்கவும் உற்பத்தி செய்யவும் சம உரிமை அனைவர்க்கும் உண்டு.

29. குறையும் நிறையும்

அமெரிக்காவைப் பற்றி இந்த நூல் பாராட்டு இதழாக விளங்குகிறதே, அந்த நாட்டில் குறை ஒன்றும் இல்லைபா? என்று வாசகர் சிலர் கேட்பது என் செவிகளில் ஒலிக்கிறது.

பணம், பணம் என்று எப்போதும் அமெரிக்கர் அலைகிறார்கள். எந்தப் பொருளைப் பார்த்தாலும் அதற்கு ஒரு விலை மதிக்கிறார்கள். அது அவர்களுடன் உடன் பிறந்த நோய்.

ஆயுதங்களைச் சேகரிப்பதில் அமெரிக்க அரசு அதன் செல்வம் முழுவதையும் செலவிடுகிறது, இவ்வாறு செலவிடும் பணத்தில் பத்தாயிரத்தில் ஒரு பங்கை மட்டும் ஏழை

நாடுகளுக்கு வழங்கினால் கூட, உலகத்தின் வறுமை நீங்கி விடும்.

அமெரிக்காவில் நான் காணும் முன்னூவது குறை, எல்லாம் இயந்திரமயமாக்கப்பட்டிருப்பதாகும். இதனால் மனிதனே, இயந்திரமாகிவிட்டான்.

அடுத்த குறை, அமெரிக்கருக்கு மன அமைதி அல்லது திருப்தி - என்பது மருந்துக்கும் கூட இல்லை. சந்திர மண்டலத்தை அடைய வேண்டும். அடைந்தாகி விட்டது. ஆனாலும் ஒரு கவலை. இதைவிட உயரமாக அடுத்து எங்கே செல்லுவது என்பதுதான் அந்தக் கவலை.

உலகிலேயே பெரிய கட்டிடம் என்று எம்பயர் ஸ்டேட் பில்டிங்கைச் சுட்டிக் காட்டி வந்தனர். அதைவிடப் பெரிதாக யாராவது எங்கேயாவது கட்டிவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் இருந்தது. அதனால் WORLD TRADE CENTRE என்ற அதைவிடப் பெரிய கட்டிடமும் கட்டினர்.

இவ்வாறே உலகில் மிக உயரமான கட்டிடம் அமெரிக்காவில் தான் இருக்கிறது என்ற பெருமைக்காக, ஆண்டுதோறும் முன்னை விட உயரமான கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். எங்கு போய் முடியும் இந்தப் பித்து?

நீக்ரோ பிரச்சினை அமெரிக்காவின் தலையாய பிரச்சினைகளுள் ஒன்று. சில இராச்சியங்களில் நீக்ரோக்கள் ஏராளமானவர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெள்ளை நிறக் குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து படிக்கும் வாய்ப்பை உண்டாக்குவதற்காக 100 முதல் 200 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள பள்ளிகளுக்கு நாள்தோறும் பஸ்களில் அழைத்துச் செல்லப் படுகிறார்கள். இந்தச் செலவை அமெரிக்க மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது.

நீக்ரோக்கள் பலர் நல்ல செல்வர்களாக உள்ளனர். குறைந்த பட்சச் சம்பளச் சட்டத்தால் நீக்ரோக்களுடைய பொருளாதார நிலை, நன்றாக உள்ளது. பொதுப்பணி

களிலும் அரசுப் பதவிகளிலும் நீக்ரோக்கள் மேன்மேலும் முன்னேறிய வண்ணமாக உள்ளனர். இருக்கிற சிக்கலெல்லாம் ஆண்—பெண் உறவு குறித்ததே. நீக்ரோ ஆடவருடன் வெள்ளை நிறப் பெண் ஒருத்தி உறவு கொண்டால் மீண்டும் நீக்ரோ ஆடவரையே விரும்புவாள் என்ற அச்சம் அமெரிக்க வெள்ளையருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது; இந்த நிலை நீடித்தால் எத்தகைய விளைவுகள் ஏற்படக்கூடும் என்ற பீதியும் பரவியுள்ளது.

அறிவுப் பசி அளவுகடந்து இருப்பதாலும் சில கேடுகள் நேருகின்றன. மருத்துவம் படித்த அமெரிக்கர் சிலர், தங்கள் மனைவி கருவுற்றிருக்கும் போது எக்ஸ்-ரே படம் எடுத்துப் பார்த்துத் தங்கள் அறிவை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். ஆனால், இவ்வாறு செய்வதால் அந்த டாக்டர்களின் குழந்தைகள் உடற் குறைபாடுகளுடன் பிறக்கின்றன.

எனினும் அமெரிக்கரிடம் பாராட்டத்தக்க பண்புகள் பலவற்றைப் பார்க்கிறோம்.

முதலாவதாக அமெரிக்க மக்கள் 60-70 வகையான நாடுகளையும் முன்னோர்களையும் 300க்கு மேற்பட்ட மத, சமயப் பிரிவுகளையும் கொண்டவர்களின் வழி தோன்றல்கள். ஆங்கிலம், டச்சு, பிரெஞ்சு, ஐரிஷ் மற்றும் ஆப்பிரிக்க மொழிகள் பேசும் அமெரிக்கர் உள்ளனர். இவர்களை 'யெல்லாம் 'அமெரிக்கர்' ஆக்கியிருப்பது அமெரிக்க மண்ணில் இவர்களுக்கு இருக்கும் பற்றும், தனி மனிதன் முன்னேற எல்லா வாய்ப்புக்களும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற உறுதியான கொள்கையிலுள்ள நம்பிக்கையுமே எனலாம்.

யாரும் அவருடைய திறமைக்குத்தக்க, பதவியை (வேலையை)ப் பெறலாம். சாதியோ, மதமோ, அரசியல் சார்போ, பேசும் மொழியோ, பிறந்த மாவட்டமோ அதற்குத் தடையாக இராது. ஒரு வேலை பெறவோ, கல்லூரியில் இடம் பிடிக்கவோ எந்தச் சிபார்சும் தேவைப்படாது அமெரிக்காவில்!

ஒரு வீட்டை விளைக்கு வாங்கவேண்டுமானால் பணம் முழுவதையும் ஒரே சமயத்தில் செலுத்தாமல் வாங்குவதற்குச் சலுகைகளும் வசதிகளும் உண்டு.

வெளிநாடுகளிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு வந்து ஒரு சிறு தொழிற்சாலையில் வேலைபார்த்து, 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்தத் தொழிற்சாலையை விளைக்கு வாங்கிக் கொண்டவர்களும் உண்டு. சொன்னால் நம்பமாட்டீர்கள். ஆனால் இது உண்மை நிகழ்ச்சி. திறமைக்கு வாய்ப்பு நல்கும் ஒரு நாடு உலகில் இருக்கிறது எனின், அது அமெரிக்காதான்!

தமிழ்நாட்டு இளைஞர் பலர் கல்விச் செல்வத்தைத் தேடியும் பொருட் செல்வத்தை நாடியும், உலகத்தின் மறுகோடியிலிருக்கும் செல்வம் கொழிக்கும் அமெரிக்கச் சீடையைத் தேடிச் சென்றிருக்கிறார்கள். வந்தவரை வாழவைக்கும் அந்த நாடு அவர்களுக்கு இரு கரம் கூப்பி வரவேற்றிருக்கிறது. நொந்தவர்களுக்குக் கை கொடுத்திருக்கிறது. தனிப்பட்ட மனிதனின் உரிமையை உயிராக்கி, உழைப்பை உடலாக்கி, உலகின் பல பண்புகளை உடையாதக்கி மனித இனத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது அமெரிக்கப் பெருநாடு.

ஊக்கமும் உழைப்பும்

அறிவும் திறமையும் எவ்வளவு இருந்தாலும் ஊக்கத்துடன் உழைப்பவருக்கே அமெரிக்கா முதலாவது இடத்தை வழங்குகிறது. முதலாவது இடத்தை ஒருவர் அடைய இயலாவிடில், அவருக்கு மறு இடம் இல்லை என்று அமெரிக்கர் சொல்லுவார்கள் (There is no room for the second best).

அமெரிக்காவிலுள்ள தமிழர் பலர் சிறந்த டாக்டர்களாகவும் கணித மேதைகளாகவும் கம்ப்யூட்டர் ஞானிகளாகவும் அறிவியல் துறைகளில் உலகம் போற்றும் அறிஞர்களாகவும் திகழ்கின்றனர்.

கடவுள் நம்பிக்கை

எவ்வளவுதான் செல்வராகவும் அறிஞராகவும் இருப்பினும், அமெரிக்கருக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை உண்டு. அமெரிக்க நாட்டை உருவாக்கிய ஆன்றோரும் சான்றோரும் (FORE-FATHERS) தங்கள் நாட்டு நாணயங்களில் "கடவுளை நம்பி வாழ்கிறோம்" என்ற சொற்றொடரைப் பொறித்துள்ளனர்.

உயிருக்கு இன்றியமையாதது டி. என். ஏ. D. N. A. MOLECULES. இவற்றை அமெரிக்கர் கண்டுபிடித்துள்ளனர். ஆயினும், தாயின் வயிற்றில் கரு உண்டாகும் உருவத்தின் விவரமும் காரணமும் இன்னும் அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. எனவே தங்கள் ஆற்றலுக்கும் அறிவுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தி இருப்பதை நம்மவரிட அவர்கள் நன்றாக உணருகின்றனர்.

எனவே, இந்தியப் பண்பாட்டிலும் இந்திய தத்துவங்களிலும், இந்து மதத்தின் கருத்துக்களிலும் அவர்களுக்கு அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவில் வாழும் இந்துக்கள் இந்துக் கோயில்கள் கட்டுவதற்கு விரும்பும் போது, இவர்களும் ஆர்வம் காட்டி வேண்டிய உதவிகளைத் தாராளமாகச் செய்கிறார்கள், ஏற்கெனவே உள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றிக் கொண்டு அந்த இடங்களில் இந்துக் கோயில்கள் கட்டிக் கொள்ள வாய்ப்பு அளித்துள்ளனர். இந்தியாவில் கிறித்தவ தேவாலயங்களை அமெரிக்கர் கட்டிய காலம் போய், இப்போது அவர்களுடைய நாட்டிலேயே இந்துக் கோயில்கள் ஏற்பட்டுவருகின்றன.

நியூயார்க் நகரில் கட்டப்பட்டிருக்கும் விநாயகர் கோவிலைப்பற்றி வேறு ஓர் இடத்தில் விவரமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

இந்தியாவுக்கு ஹிப்பிகள் ஆயிரக்கணக்கில் வருகிறார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் செல்வாக்குடைய குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அமெரிக்க நாகரிகத்திலும் வாழ்க்கை முறையிலும் அலுத்துப் போய்த்தான் இந்தியாவுக்கு வருகிறார்கள்.

இந்துக் கோயில்களில் உள்ள விக்கிரகங்களில் அமெரிக்கருக்கு ஆர்வம் உண்டாகியிருக்கிறது. நம் நாட்டில் கோயில்களில் தேடுவார் இன்றி கிடக்கும் விக்கிரகங்களை யெல்லாம் அவர்கள் கவனமாகக் கொண்டு போய், பத்திரமாக வைத்திருந்து கலைக் கூடங்களின் மூலமாகவும், தங்கள் சொந்த மாளிகைகளில் வரவேற்பு அறைகளில் சிறப்பிடம் கொடுத்தும் இந்தியக் கலைச் சிறப்பையும் வேலைப்பாட்டையும் உலகெங்கும் பரப்பியிருக்கின்றனர். தமிழ் மக்கள்தில்லை நடராசரையும், சீரங்கநாதரையும். பீரங்கி வைத்துப் பிளக்கும் நாள் வருமாயின், நமது தெய்வங்களை வழிபட நாம் அமெரிக்காவுக்குத் தான் போக வேண்டியிருக்கும்.

இந்திய உணவையும் அமெரிக்கர் சிலர் சுவைக்கின்றனர். அமெரிக்காவில் வாழும் இந்தியர் மட்டுமின்றி அமெரிக்கர் சிலரும் ஆதரிக்கும் உணவு விடுதிகள் அமெரிக்க நாடுடெங்கும் பெரு நகரங்களில் உள்ளன. நியூயார்க் நகரில் மட்டும் இந்திய உணவு கிடைக்கும் இடங்கள் 29. இது 1978-ஆம் ஆண்டுப் புள்ளி விவரம்.

கடைசியாகத் திறக்கப்பட்ட இந்திய உணவுச்சாலை 'ஹெட்ராஸ் உட்லண்ட்ஸ்'. இங்கு இட்லியும், பகோடாவும், போண்டாவும், தயிர்வடையும் கிடைக்கின்றன. சாப்பாட்டிற்கு 3 டாலர் 95 சென்ட் வாங்குகிறார்கள்.

இந்தியத் துணிகள், கோலாப்பூரில் செய்யப்படும் மிதியடிகள் (காலணி), சித்தார் என்னும் இசைக்கருவி ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் அமெரிக்காவில் பெரிய அளவில் ஆதரவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் தைத்து

அமெரிக்காவில் விற்பனையாகும் ஆடவர் சட்டை, பெண்கள் அணிந்து கொள்ளும் சட்டை, உடல் முழுவதையும் மூடிக்கொள்ள உதவும் மேக்சிஸ் (MAXIS) என்ற உடை ஆகியவற்றைப் பல்லாயிரம் அமெரிக்கர் வாங்குகிறார்கள்.

நாதசுவரத்தில் மயங்கும் அமெரிக்கர்களும் இருக்கிறார்கள். இசைக்குயில் எம். எஸ். சுப்புலெட்சுமியின் கானத்தில் தங்களை மறக்கும் அமெரிக்கரும் உள்ளனர். திருமதி. பாலசரஸ்வதியின் பரத நாட்டியத்தில் தங்கள் உள்ளத்தைப் பறிகொடுப்பவர்களும் குறைவில்லை.

யோகக்கலை அமெரிக்காவில் அங்கு இங்கு எதைபடி பரவியிருக்கிறது. இந்தியத் துறவிகள் அமெரிக்காவில் எத்தனை ஆசிரமங்கள் நடத்துகிறார்கள் என்று கணக்கிடக்கூட இயலாது. பகவான் ஸ்ரீ ரஜ்மேஷ், சுவாமி புத்தானந்தா, மகரிஷியோகி ஆகியோருடைய ஆசிரமங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

தமிழ்நாட்டினரான சுவாமி சிவானந்தாவின் காலத்திலேயே ரிஷிகேசுக்கு வந்து சேர்ந்து அவருடைய சீடரான பலர் அமெரிக்காவில் அவர் புகழைப் பரப்பி வருகின்றனர். இப்போது அமெரிக்காவில் ஆசிரமம் நடத்திவரும் கோவை மாவட்டத்தினரான சுவாமி சச்சிதானந்தாவுக்கு அமெரிக்காவில் பெரிய ஆதரவு இருந்து வருகிறது. சன்மார்க்கவள்ளல் பொள்ளாச்சி திரு. மகாலிங்கம் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க சுவாமி சச்சிதானந்தா, அமெரிக்காவிற்கு அருட்பா அரசு திரு. கிருதாரிபிரசாதை அழைத்துச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தச் செய்தார். வள்ளலாருடைய கொள்கைகளைப் பரப்பு வதற்கும் ஜோதி வழிபாட்டைப் பரவச் செய்வதற்கும் சுவாமி சச்சிதானந்தர் திட்டமிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு ஆன்மீக ஈடுபாடு ஏற்பட்ட பிறகுதான், ஏற்கெனவே அமெரிக்காவில் சரியாக உறக்கம் வராது

மாத்திரை சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களின் மனநிலையும், உடல்நிலையும் தேறியிருக்கின்றன.

மனிதன் எவ்வளவுதான் அறிவுடையவனாக இருந்தாலும் சாவு என்பது அவன் கையில் இல்லை என்பதை அமெரிக்கர்களாக உணர்கிறார்கள். எனவே, உயிரோடு இருக்கும் வரை ஒழுங்கு முறையுடன் வாழவேண்டும், பொய் சொல்லக் கூடாது, தேவையில்லாமல் சத்தியம் செய்யக் கூடாது, குடிக்கவோ புகைபிடிக்கவோ, பிறரை ஏமாற்றவோ கூடாது. ஒழுக்கத்தவறு கூடாது என்றெல்லாம் நினைக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்கள் அச்சிட்ட அட்டைகளைப் பலருடைய வீடுகளில் காணலாம்.

I PROMISE

TO BE	GOOD
" "	CAREFUL
NOT TO	LIE
" "	SWEAR
" "	DRINK
" "	SMOKE
" "	CHEAT

NOT TO DATE THE OPPOSITE SEX

※

THE FUNERAL IS TOMORROW!

30. அமெரிக்கன் சென்டர்

அமெரிக்கத் தகவல் நிலையம் — யு. எஸ். ஐ. எஸ். — என்ற பெயருடன் பல்லாண்டுகளாக இந்தியாவில் இயங்கி வந்த அமைப்பு 1978 முதல் அமெரிக்கன் சென்டர் என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அமைப்பு சென்னையில் அண்ணாமேம்பாலத்திற்கு அருகே, கதீர்ல் சாலையில் உள்ளது. இங்கு சிறந்த நூலகம் இருக்கிறது. கருத்தரங்குகளும் சொற்பொழிவுகளும் நடைபெறுகின்றன. அமெரிக்காவிருந்து வருகை புரியும் கலைஞர்களையும் அறிஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்தி சிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டிலுள்ள செய்தித்தாள்களுக்கும், சஞ்சிகைகளுக்கும், வாடுலி-தொலைக்காட்சி நிலையங்களுக்கும் தேவைப்படும் தகவல்கள் நாஸ்தோறும் நாழிகைதோறும் கொடுக்கப்பட்ட வண்ணமாக உள்ளன. பல்கலைக்கழகங்கள், வணிக கிறுவனங்கள், அரசாங்கத் துறைகள் ஆகியவற்றுக்கு வேண்டும் தகவல்களை வழங்கும் பொறுப்பையும் ரிபுணர்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளுவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் இந்த அமைப்புக் கவனிக்கிறது.

அமெரிக்க நாடு, சமுதாயம், அமெரிக்க அரசின் கொள்கைகள் ஆகியவை பற்றிய உலகத்தார்க்கு எடுத்துச் சொல்லும் பணியை ஒரு புறமும்

உலகத்தைப் பற்றி அமெரிக்கர்கள் முன்னிலும் கன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் பணியை மறுபுறமும்

அமெரிக்கன் சென்டர் திறம்படச் செய்து வருகிறது. இதிலுள்ள காண்சலேட் பிரிவில் அமெரிக்காவுக்குச் செல்ல விரும்புவர்களுக்கு 'விசா' கொடுக்கப்படுகிறது. அமெரிக்காவுடன் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்குத் தேவையான வீவரங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. அதற்கெனத் தனியாக 'கமர்சியல் லைபரரி' ஒன்றும் உள்ளது.

அமெரிக்கத் திரைப் படங்கள் இங்கு காட்டப்படுகின்றன. அமெரிக்க வாடுலி தொலைக்காட்சி நிலையங்களுக்குத் தேவையான ஒலிப்பதிவுகளும் இங்கே செய்யப்படுகின்றன.

அமெரிக்கத் தொடர்பு விரும்பும் அனைவர்க்கும் உதவும் கருவூலமாக அமெரிக்கன் சென்டர் பணி புரிகிறது.

31. இந்தியாவைப்பற்றி ஆராயும் அமெரிக்க நிறுவனம்

இந்நிறுவனம் தில்லியில் தலைமை அலுவலகத்தையும் சென்னையில்மண்டல அலுவலகத்தையும் அமைத்துக்கொண்டு இந்தியாவுக்கு வரக்கூடிய அமெரிக்கப் பேராசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் வழிகாட்டுகிறது.

மதுரையில் காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில், விஸ்கான்சின் ஜூனியர் புரோகிராம் என்ற திட்டம் இயங்கி வருகிறது. பி. ஏ., பி. எஸ்சி. படித்துக் கொண்டிருக்கும் அமெரிக்க மாணவர் சிலர் இந்தியாவைப்பற்றி ஓராண்டு படிக்க விரும்புகிறார்கள். இவர்கள் இந்தியாவுக்கு (மதுரைக்கு) வருவதற்கு முன்னர் 12 வாரம் தமிழ் படிக்கின்றனர். இவ்வாறு அவர்களுக்குத் தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்க, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்து மொழியியல் துறை ஆசிரியர்களுள் ஒருவர் விஸ்கான்சினுக்கு ஆண்டுதோறும் அனுப்பப் பெறுகிறார்.

இவ்வாறு தமிழ் பயின்ற பிறரும் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் மட்டும், மதுரைக்கு வந்து, ஓராண்டுக் காலம் தமிழில் மேலும் பயிற்சி பெறுகின்றனர். இவர்கள் எண்ணிக்கை 6 அல்லது 7 இருக்கலாம். மதுரையில் இருக்கும்போது இவர்கள் (1) கிராமியக் கலைகள் (2) தமிழ் இசை (3) தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மை (4) தமிழ்நாட்டுச் சமயநிலை (5) செப்புத் திருமேனிகள் போன்ற ஏதாவது பொருள்பற்றி ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையும் எழுதுகின்றனர்.

அமெரிக்காவில் பிஎச். டி. பட்டத்திற்கு ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கும் சிலர் தமிழ் நாட்டு வரலாறு

அல்லது பொருளாதாரம் குறித்து ஆய்வதற்கு, இந்தியாவைப் பற்றி ஆராயும் அமெரிக்க நிறுவனத்தின் வாயிலாக, தமிழ்நாட்டுக்கு வருகின்றனர். இவ்வாறு சென்னைக்குச் சிலரும் மதுரைக்குச் சிலரும் வருகின்றனர். மதுரைக்கு வருபவர்கள் அமெரிக்காவில் இரண்டு ஆண்டுகள் தமிழ் பயின்று, அடிப்படையான தமிழ் அறிவு பெற்றுப் பின்னர் மதுரையில் ஒன்பது மாதங்களுக்குத் தமிழில் ஆழமான புலமை பெற்று, மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் ஏனைய ஆராய்ச்சி மாணவர்களைப் போலவே ஒரு குறித்த பொருள் பற்றி ஆராய்கின்றனர்.

32. அமெரிக்க நூலகங்களில் தமிழ்

அமெரிக்கரைப் போல அறிவுப் பசி மிக்கவர் உலகில் வேறு எவருமே இல்லை. இந்தியச் செய்தித்தாள்கள், இதழ்கள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றை அமெரிக்கர் கூர்ந்து கவனித்த வண்ணமாக உள்ளனர். உலகின் மிகப் பெரிய நூலகங்களுள் ஒன்றான 'யுனைட்டட் ஸ்டேட்ஸ் லைபரரி ஆப் காங்கிரஸ்' என்ற நூலகத்துக்கும் அமெரிக்காவின் தலைநகரந்த பத்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் இந்திய வெளியீடுகளை உடனுக்குடன் வாங்குவதற்கு, புது தில்லியிலுள்ள அமெரிக்கத் தூதரகத்தில் ஓர் அலுவலகம் தொடங்கப் பட்டிருக்கிறது.

இவ்வலுவலகத்தில் தமிழ் நூல்கள், ஏனைய தமிழ் வெளியீடுகள் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்கு ஒரு பிரிவு உள்ளது. இப்பிரிவின் தலைவராக உள்ளவர் தமிழ் மொழிப் புலமை மிக்கவரான வெம்பாக்கம் திரு. கே. சப்பிரமணியம் ஆவார். பம்பாய்போல் தமிழ்கூறும் நல்லுலகெங்கும் சுழலும் இவருடைய முயற்சியால் 1978 சூன் வரை 7,800 தமிழ் நூல்கள் அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பப்பெற்றுள்ளன. இதைத்தவிர 'லைபரரி ஆப் காங்கிரசுக்கு' மட்டும் 1962க்கு

முன் வெளியான 800 அரிய தமிழ் நூல்கள் அனுப்பப் பெற்றுள்ளன. எந்த நூலும் திரு. சுப்பிரமணியம் கண்ணி விருந்து தப்புவதில்லை. தேவையானவற்றை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து அலசி ஆராய்ந்து அனுப்புகிறார்.

பெரிய அளவில் தமிழ் நூல்கள் இருக்கும் பல்கலைக் கழகங்கள் வருமாறு:—(1) சிக்காகோ—இல்வினாய்ப் பல்கலைக்கழகம், (2) வீர்ஜினியா, (3) விஸ்கான்சின், (4) ஹாவாய், (5) வாஷிங்டன். நியூயார்க் பொது நூலகத்திலும் ஏராளமான தமிழ் நூல்கள் உள்ளன.

கன்னடத்தோடு தமிழிலும் புலமை பெற்றுத் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ள டாக்டர் ஏ.கே. ராமானுஜன் என்ற பேராசிரியர் பணிபுரியும் காரணத்தால் சிக்காக்கோவிலுள்ள இல்வினாய்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சிகள் நிகழ்கின்றன. பல வெளியீடுகள் வெளிவருகின்றன. சிறந்த தமிழ் நூலகமும் உள்ளது.

பெர்க்ளேயிலுள்ள கலிபோர்னியாப் பல்கலைக் கழகம், கார்னல், மிக்சிகன், மினிசோட்டா, பென்சில்வேனியா சிரகியூஸ், டெக்சாஸ் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ் நூல்கள் (ஓர் அளவு) உள்ளன.

ஒவ்வொரு திங்கள் தொறும் புது தில்லி அலுவலகத்தார் THE ACCESSIONS LIST; INDIA என்ற ஓர் அட்டவணையை அச்சிடுகின்றனர். இவர்கள் அமெரிக்காவுக்கு வாங்கியனுப்பியுள்ள நூல்களைப்பற்றிய முழு விவரங்கள் இப்பட்டியலில் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்தப் பட்டியலைப் பார்த்து, வேறு சில நாடுகள் தங்களுக்குத் தேவையான நூல்களை வாங்குகின்றன.

33. அமெரிக்கா வாழ் இந்தியர்கள்

நியூயார்க் பகுதியில் தான் மிக அதிகமான அளவில் இந்தியர்கள் வாழ்கின்றனர். நியூயார்க், நியூஜெர்ஸி, கனக்டிக்ட் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களில் 75,000 இந்தியர்கள் வாழ்கின்றனர்; அமெரிக்காவில் வாழும் இந்தியர்களின் மொத்தத் தொகை இரண்டரை லட்சத்திலிருந்து மூன்றரை லட்சம் வரை இருக்கும்.

நியூயார்க்கில் (சூவின்ஸ் மாவட்டம்) ஃபிளஷிங் என்ற சிறுநகரில் 4000 முதல் 5000 இந்தியர்கள் வரை இருக்கின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மிக அதிகமாக இந்தியர்கள் வாழ்வது இந்த ஊரில்தான்.

அமெரிக்காவிலும் நூற்றுக்கணக்கான இந்தியச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இவை அந்தந்த மாநிலத்தவர்களின் நலனைப் பேணுவனவாக விளங்குகின்றன.

நியூயார்க் பகுதியில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இந்தியச் சங்கங்கள் உள்ளன. வாஷிங்டன் டி. சி. (அமெரிக்காவின் தலைநகர்) பகுதியில் 25 வெவ்வேறு சங்கங்கள் உள்ளன. இவையனைத்தும் அமெரிக்கா வாழ் இந்தியர்கள் தேசியச் சங்கத்துடன் (நேஷனல் அஸோசியேஷன் ஆஃப் இன்டியன்ஸ் இன் அமெரிக்கா இன்கார்ப்பரேட்டட்) இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

நியூயார்க்கில் இருக்கும் ஒரு குழு, நவராத்திரி விழாக் கொண்டாடுகிறது. இதில் 10,000 இந்தியர்கள் கலந்து கொள்கின்றனர்.

பொதுவாக அமெரிக்காவில் வாழும் இந்தியர்களில் பெரும்பாலோர் பொறியியல் வல்லுநர்கள், டாக்டர்கள், விஞ்ஞானிகள், பல் மருத்துவர்கள், கட்டிடக் கலைஞர்கள்,

பேராசிரியர்கள் ஆவர். இவர்களில் பலர் அமெரிக்காவுக்கு மாணவர்களாக வந்தவர்களே. பின்னர் அமெரிக்காவையே தங்கள் தாயகமாகக் கொண்டு அங்கேயே நிலைத்து விட்டனர்.

அமெரிக்காவில் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான கல்லூரிகள் ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்தது ஒரு சில இந்தியர்களாவது பேராசிரியர்களாக இருக்கின்றனர்.

சான் ஃபிரான்ஸிஸ்கோப் பகுதியில் 1970-ஆம் ஆண்டில் தான் இந்தியர்களும் அவர்களின் குடும்பங்களும் வந்து குடியேறினர். சான் ஃபிரான்ஸிஸ்கோ, குடாப் பகுதியின் தென் மேற்குக் கடற்கரையோரம் நெடுக எலெக்ட்ரானிக் ஸெமிகண்டக்டர் கருவிகள் தயாரிப்புத் தொழில் பெருகியது தான் இதற்குக் காரணம். பொறியியல் அறிவியல் பட்டங்கள், தகுதிகள் உடைய இந்தியர் பலரை இந்தத் தொழில் கவர்ந்து இருந்தது.

இந்தியர்கள் வாழும் பிற இடங்களில் உள்ளதைப் போலவே ஸான் ஃபிரான்ஸிஸ்கோ குடாப் பகுதியிலும், மொழி, மாநிலம் அடிப்படையில் இந்தியர்கள் தனித் தனியாக வெவ்வேறு விழாக்களை நடத்துகின்றனர். ஆக ஒவ்வொரு மாதத்தில் ஒவ்வொரு குழுவினரும் பல வகை நிகழ்ச்சிகளில் தத்தம் மாநில மரபுக்குரிய உணவு, இசை, நாடகம், நடனம் முதலியவற்றை சுவைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இந்நிகழ்ச்சிகள் இந்தியர்களின் குழந்தைகளுக்கு அவரவர்களின் மரபினை அறிமுகம் செய்து வைக்கவும் உதவுகின்றன.

34. அமெரிக்காவில் பிள்ளையார் கோயில்

சென்னை அண்ணா நகரில் ஒரு வீடு. டாக்டர் அழகப்பன், எம். ஏ., எம். எஸ்ஸி. எக்ஸ்சிஸ்(லண்டன்), பிஎச்.டி., பாரிஸ்டர் - அட் - லா என்ற பெயர்ப் பலகை தொங்குகிறது. அவரை பேட்டி காணுகிறேன்.

கே: தாங்கள்தான் அமெரிக்காவில் பிள் னையார் கோயில் கட்டி வருகிறீர்களா?

பதில்: ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் அபிவிருத்தித் திட்டத் துணை அதிகாரி (Dy. Administrator, U. N. D. P. and Chief-De-Cabinet to Secretary-General) சி. வி. நரசிம்மன் அவர்கள் தலைவர். நான் செயலாளர். முயற்சிகளை ஒரு குழு செய்கிறது. அதில் ஒத்துழைப்பவர்களில் நான் ஒருவன். பிள் னையார் கோயில் மட்டும் அல்ல, இந்துக்களுக்காக ஒரு வழிபாட்டுக் கூடத்தையும் உருவாக்குகிறோம்.

கே: இந்த வேலையாகத்தான் இந்தியாவுக்கு வந்திருக்கிறீர்களா? அல்லது ஐ. நா. நீர்வளப் பகுதி வேலையாகவா?

பதில்: உலகெங்கும் நீர்வளத்தைப் பெருக்குவது எங்கள் வேலை. சிக்கனமாகத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்த உதவுவதும் எங்கள் குறிக்கோள். நீர்வள நிபுணர்களின் ஆற்றலும் அறிவும் எல்லா நாடுகளுக்கும் பயன்பட நாங்கள் உதவுகிறோம். இத்தகைய வேலைகளுக்கு ஐ. நா. வளர்ச்சித் திட்ட அமைப்பு 300 மிலியன் டாலர் (250 கோடி ரூபாய்) செலவிட்டிருக்கிறது. இதில் 90 மிலியன் டாலர் ஐ. நா. மூலம் செலவாகிறது. வெள்ளம், புயல் காற்று, பாலைவனம் ஆகியவற்றால் நீர்வளம் பாதிக்கப்படுவதைப் பற்றிப் பல நாட்டு அறிஞர்களின் கருத்தரங்கு ஒன்றை டில்லியில் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அதற்காக இந்தியாவுக்கு வரும் வழியில் துருக்கியின் தலைநகரான இஸ்டான்புல்லை அடைந்ததும், இந்தியா-பாக் போர் முண்டுவிட்டது.

இந்தியாவுக்கு விமானங்கள் போகாது என்று அறிவித்தார்கள். பீருட் வந்து, ஏர் இந்தியா விமானத்தில் எப்படியோ வந்து சேர்ந்தேன். கருத்தரங்கை ஒத்திப் போட்டு நான்கு நாட்களுக்கு முன் தந்தி கொடுத்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். தந்தி கிடைக்கு முன்னரே

பலர் தங்கள் நாடுகளைவிட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டனர். வந்து சேர்ந்த அறிஞர்களின் அனுபவத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள, சுருக்கமான அளவில் கருத்தரங்கை நடத்தினோம்.

கே: கருத்தரங்கு நடந்தபோது போர் நடந்துகொண்டிருந்திருக்குமே?

பதில்: ஆம். போர்ப் பாதுகாப்புகளை மிக நன்றாக ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். விளக்கணைப்பு அற்புதமாக இருந்தது. மக்களும் ஒத்துழைத்தார்கள். அசோகா ஓட்டல் போன்ற-மிகப் பெரிய கட்டிடம் கூட இருக்கும் இடம் தெரியாமல் விளக்கணைப்பு முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

கே: சரி, பிள்ளையார் கோயில்...

பதில்: அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் 2,000 இந்துக்குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. குடியேறியவர்களுக்கும் தற்காலிகமாக வந்திருப்பவர்களுக்கும் அங்கேயே பிறந்து வளரும் குழந்தைகளுக்கும் இந்து சமய மரபும் இந்தியாவின் பழமையான பண்பாடும் சிறிதளவாவது இருக்கவேண்டும். இந்திய உணர்ச்சி அறவே அறுந்துபோகுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. அதனாலேயே இந்த முயற்சியில் முனைந்திருக்கிறோம். இந்தியாவிலிருந்து வந்திருப்பவர்கள் தவிர, கயானா, டிரினிடாடு, பீஜித் தீவுகள், சிங்கப்பூர், மலேசியா, இலங்கை ஆகியவற்றிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு வந்திருக்கும் இந்துக்களுக்கும் எங்கள் முயற்சி பயன்படும்.

இந்து சமயத்தைப் பற்றி மற்றவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவும் பண்டிகைகளின் கோட்பாடுகளை மறந்துவிடாமல் இருக்கவும் இது வாய்ப்பாக இருக்கும். திருமண மண்டபமும் இருக்கும். பஜனை, இசை, நடன நிகழ்ச்சிகள், மதம் கலாச்சாரம் பற்றி ஆங்கிலத்தில் பிரசுரங்கள் வெளியிடவும் திட்டமிட்டுள்ளோம்.

கே: செலவு எவ்வளவு ஆகும்? அதற்கு யார் பணம் கொடுக்கிறார்கள்? விக்சிரகம் என்ன வைக்கிறீர்கள்?

பதில்: 1969-ல் இதைப்பற்றி நினைத்தோம். போகப் போகத் திட்டம் விரிவடைகிறது. 1977-ல் எங்கள் கனவு நிறைவேறிவிடும். எங்கள் முயற்சி எல்லா மொழியாளர் களுக்கும் உரியது. சைவருக்கும் வைணவருக்கும் பொது. அதனாலேயே விநாயகர் மட்டும் பிரதிஷ்டை. விநாயகர் அருளால் உலகெங்கும் இருள் நீங்கட்டும் என்பது எங்கள் இலட்சியம்.

பிள்ளையார் செய்யக் கல் எடுப்பது திருவண்ணாமலை மலையில்தானாம். அதை செய்து அன்பளிக்க, கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசன் அவர்கள் முயற்சியால் பிள்ளையார்பட்டிக்கோவில் நகரத்தார்கள் இசைந்திருக்கிறார்கள்.

கே: அமெரிக்காவிலுள்ள இந்துக்களிடம் பணம் திரட்டுவதாகத் திட்டம் இல்லையா?

பதில்: நோ. நோ. இந்திய டாக்டர்கள் அவரவர் வேலை பார்க்கும் மருத்துவ மனைகளில் 7, 000 டாலர் திரட்டினார்கள். பலர் தங்களால் இயன்ற நன்கொடை தந்து வருகிறார்கள். பத்மினி குழுவினர், அமெரிக்காவிலுள்ள இந்தியப் பெண்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு நடனம் ஆடி, வசூல் செய்து வந்தார்கள். ஒரு லாட்டரிசீட்டு நடத்தியதிலும் பணம் சேர்ந்தது. இலவசமாக ஏ.வி. எம். அனுப்பிய தமிழ்ப்படத்தைப் போட்டுக் காட்டி, டாலர் சேகரித்தோம். ராஜகோபுரம், விமானம், வெண்கல நடராசர், பாலை விளக்கு, அன்ன விளக்கு, சர விளக்கு இவையெல்லாம் நன்கொடையாகக் கிடைத்துள்ளன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக திருப்பதி தேவஸ்தானம் உதவி செய்திருக்கிறது.

அமெரிக்காவிலுள்ள தென்னிந்தியர்கள் தங்கள் பண்பாட்டைப் பேண உதவும் வகையில் இசை வகுப்புக்களையும் நடன வகுப்புக்களையும் நியூயார்க் பிள்ளையார் கோயிலில் நடத்தி வருகின்றனர். நூலகம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இக்கோயிலுக்கு இப்போது ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய் ஆகியிருக்கிறது. நடுப்பகுதியில், விநாயகருக்கு ஒரு கருங்கல்கோயில் ராஜகோபுரத்துடன் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆசியாவுக்கு வெளியேயே கட்டப்பட்டிருக்கும் கருங்கல்கோயில் இது ஒன்றே. இதைச் சூழ்ந்துள்ள சிவ-விஷ்ணு கோயில் செங்கல்லாலும் கான்கிரீட்டாலும் அமைந்தது. உற்சவ மூர்த்திகளுக்குத் தங்கக் கவசம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ்

இந்நகரில் ஒரு கோடி ரூபாய்ச் செலவில் வெங்கடேசுவரர் கோயில் கட்ட, அங்கு உள்ள தென் இந்தியர்கள் ஏற்பாடு செய்துவருகின்றனர். இதற்காக ஹாலிவுட் அருகே இரண்டு லட்சம் டாலர் கொடுத்து ஓர் இடம் வாங்கியுள்ளனர். லாஸ் ஏஞ்சல்சில் ஜோதி வழிபாட்டுக்கு ஒரு கோயில் அமைக்கவும் டாக்டர் அழகப்பன் முயன்று வருகிறார்.

பிட்ஸ்பர்க்

இந்நகர் அருகே மலையீது 4½ ஏக்கர் பரப்பளவில் வெங்கடேசுவரர் கோயில் கட்டும் முயற்சியும் தொடங்கி விட்டது.

நியூயார்க்

இந்நகர் அருகே வாப்பிங்கர் பால்ஸ் என்ற இடத்தில், உலகப்புழம் பெற்ற ஐ. பி. எம். (இண்டர்நாசனல் பிசினஸ் மெஷின்ஸ்) தொழிற்சாலைக்கு அருகே தசாவதாரக் கோயில் ஒன்று கட்டப்பட்டு வருகிறது.

சிவன் கோயில்

அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட முதல் சிவன் கோயில் என்று சொல்லத்தக்கது, சான்பிரான்சிஸ்கோவில் சைவ சித்தாந்த மடத்தில் 1957-இல் ஏற்பட்டது. இதை நிறுவியவர் சுவாமி சிவசுப்பிரமணியம் என்ற அமெரிக்கர். இவர் செய்துவரும் சைவசமயப் பணிகள் ஏராளம். நியூயார்க்கில் அமைந்துள்ள பிள்ளையார் கோயிலுக்கு அருகே இவர் இரண்டு வீடுகளை வாங்கி அவற்றில் அமெரிக்கத் துறவிகள் சிலரை இருக்கச் செய்துள்ளார். அந்தத்துறவிகள் அன்றாடக் கூலி வேலை பார்த்து, தங்கள் செலவுக்குப் பொருளீட்டிக்கொள்ள வேண்டும். அதோடு பிள்ளையார் கோயிலைச் சுத்தம் செய்து உழவாரப் பணியையும் அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள்.

சுவாமி சிவசுப்பிரமணியம் நெவாடா மாநிலத்தில் ஓர் அச்சகம் நடத்தி வருகிறார். அந்த இடத்துக்கு ஸ்கந்தமலை என்று பெயர்.

டாக்டர் பா. நடராசன் அவர்களைக்கொண்டு சுவாமி சிவசுப்பிரமணியம் திருமந்திரத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வருகிறார். தென் இந்தியாவில் சைவ சமயத்தைப் பரப்ப ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கும் சுவாமி சிவசுப்பிரமணியம் அதற்காக நுங்கம்பாக்கம் நெடுஞ்சாலையில் ஓர் அலுவலகம் தொடங்க உள்ளார். ஹவாய்த் தீவுக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த காவாய் என்னும் தீவில் இவர் ஒரு சிவன் கோயில் கட்டி வருகிறார்.

மீனாட்சி அம்மன் கோயில்

டெக்சாஸ் இராச்சியத்து ஹலஸ்டனில் மீனாட்சியம்மன் கோயில் கட்ட ஏற்பாடு நடைபெற்று வருகிறது. இதுவும் அமெரிக்காவிலுள்ள இந்தியர்களின் முயற்சியே ஆகும். தமிழ்நாடு அரசும் மதுரை மக்களும் இம் முயற்சிக்கு ஆதரவு தருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

35. அமெரிக்காவில் தமிழ்

உலகில் வழங்கும் பல மொழிகளையும் அமெரிக்கர் ஒரு சிலராவது கற்று வருகின்றனர். அவர்களுக்கு எந்த மொழி மீதும் வெறுப்புக் கிடையாது. மொழிகளை எளிதாகப் பயிலுவதற்காக மொழியியல் என்ற ஒரு துறையை அமெரிக்கர் வகுத்து இதை இந்தியாவிலும் பரப்பியுள்ளனர். தென்னிந்திய மொழிகளுக்கான திராவிட மொழியியல் உயர் ஆராய்ச்சிக் கூடத்தை, இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களின் மானியக் குழு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1957-இல் நிறுவியது. கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் திராவிட மொழியியல் மன்றம் ஏற்பட்டு, மிகச் செம்மையான முறையில் ஆராய்ச்சிப் பணி புரிந்து வருகிறது. தமிழ் பயில விரும்பும் அமெரிக்கர்களுக்கு மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழகம், சில வசதிகளைச் செய்துள்ளது. சென்னை அடையாற்றிலுள்ள உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலும் இத்தகைய ஏற்பாடு உண்டு.

அமெரிக்காவில் தமிழ்க் கல்வியும் தமிழ் ஆய்வும் நிகழும் இடங்கள் ஆவன:—

எண். இராச்சியம் நகர் பல்கலைக்கழகத்தின் பெயர்

1. இல்லினாய் சிக்காகோ சிக்காகோ பல்கலைக்கழகம்
2. பென்சில்வேனியா ஃபிலடெல்ஃபியா பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகம்
3. கலிபோர்னியா பெர்கிளி கலிஃபோர்னியா பல்கலைக்கழகம்
4. சீட்டில் வாஷிங்டன் வாஷிங்டன் பல்கலைக்கழகம்
5. ஹாவாய் ஹோனலுலு ஹாவாய்ப் பல்கலைக்கழகம்
6. டெக்சாஸ் ஆஸ்டின் டெக்சாஸ் பல்கலைக்கழகம்

அமெரிக்காவிலுள்ள அறிஞர்களில் திராவிட இயலிலும் தமிழ் மொழியிலும் புலமை உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள்—

அவர்களில் கீழ்க் கண்டவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவர்-
டாக்டர் எமினோ [திராவிட ஒப்பியல் மொழி நூலின்
கூட்டாசிரியர்]

டாக்டர் இர்ஷிக் [தமிழ்நாட்டு அரசியல் நிலைபற்றிய
நூலாசிரியர்]

டாக்டர் ஏ. கே. இராமானுஜம்

டாக்டர் ஷிஃப்மன்

டாக்டர் விண்ட்ஹோம்

டாக்டர் ஷோபர்க்

பேராசிரியர் ஜார்ஜ் ஹார்ட்

இவர்களில் சிலர் கோலாலம்பூர், சென்னை, பாரிஸ்
நகர்களில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாடுகளில் கலந்து
கொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளனர்.

சிக்காகோ, நியூயார்க் ஆகிய இரு நகர்களிலும் தமிழ்ச்-
சங்கங்கள் உள்ளன. நியூயார்க் தமிழ்ச் சங்கத்தார் 1972 இல்
உலகத் தமிழ் மாநாட்டை அமெரிக்காவில் நடத்த முன்
வந்தனர். ஆனால் அன்றைய தமிழக அரசு அந்த அரிய
வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.

சீட்டிலில் உள்ள வாஷிங்டன் பல்கலைக்கழக நூலகத்-
தில் ஏறத்தாழ 2500 தமிழ் நூல்கள் உள்ளன. இங்கு வரும்
தமிழ் வார மாத இதழ்கள் 70; நாளிதழ்கள் 2. இவ்வாறே
சிக்காகோ முதலிய பிற இடங்களிலும் தமிழ் நூல்களும்
வார மாத இதழ்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

36. பாரதியும் அமெரிக்காவும்

அடிமைத் தன அறுத்த அமெரிக்கக் குடியரசுத்-
தலைவர் ஆப்ரஹாம் லிங்கன் தமது புகழ்பெற்றகெட்டிஸ்பர்க்-
உரையில் ஜனநாயகம் என்பது “மக்களுடைய ஆட்சி,
மக்களுக்காக, மக்களால்” என்று இலக்கணம் வகுத்தார்.

கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியார், தாய்நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடிய காலத்தில், லிங்கனது இந்த உயர் கொள்கை அவரைக் கவர்ந்தது. அமெரிக்கக் குடியரசின் அடிப்படைக் கொள்கைகளிலும், நீக்ரோ அடிமைகளின் தளைகளை நீக்குவதற்காக ஆபிரகாம் லிங்கன் மேற்கொண்ட முயற்சிகளிலும் கவியரசர் ஈடுபாடு கொண்டார் என்றும் கூறலாம்.

மக்கள் ஆட்சி பற்றி லிங்கன் கூறிய கருத்தே பாரதியாரது 'புதிய ரஷ்யா' என்ற பாடலில் தொனிக்கிறது:

“குடி மக்கள் சொன்னபடி குடிவாழ்வு
மேன்மையறக் குடிமை நீதி
கடியொன்றி லெழுந்ததுபார்; குடியரசென்று
உலகறியக் கூறி விட்டார்;
அடிமைக்குத் தனையில்லை யாருமிப்போது
அடிமையில்லை அறிக என்றார்.
இடிபட்ட சுவர் போலக் கலிவிழுந்தான்
கிருத யுகம் எழுக மாதோ!”

அமெரிக்கக் குடியரசின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை மட்டுமின்றி, அந்நாட்டைப் பற்றிய இதர நுணுக்கமான விவரங்களையும் பாரதியார் அறிந்திருந்தார் என்பது பாரதியாரின் மற்றொரு பாடலின் மூலம் தெளிவாகிறது. உலகின் சுற்றளவு 40,000 கி. மீ. அமெரிக்காவின் நடுப்பகுதிக்கும் இந்தியாவின் நடுப்பகுதிக்கும் இடையே உள்ள தொலைவு ஏறத்தாழ 20,000 கி. மீ. கிழக்கு வழியே சென்றாலும் மேற்கு வழியே சென்றாலும் தூரம் ஒன்றுதான்.

நம் நாட்டில் பகல் 12 மணியாக இருக்கும்போது, அமெரிக்காவில் அட்லாண்டிக் கடற்கரை ஓரமாக உள்ள பல் அமெரிக்க மாநிலங்களில் இரவு ஒன்றரை மணியாக இருக்கும். 5,000 கி. மீ. அகலமுள்ள அமெரிக்க நாட்டில் அப்போது ஓர் இடத்தில் கூட சூரியனுடைய ஒளி வீசாது.

அமெரிக்க நாட்டில் இந்தியாவின் உயர் தத்துவங்களைப் பரப்பச் சென்றார், சுவாமி விவேகானந்தரின் சீடரான அபேதானந்தா. இதைப் பாரதியார் பின்வருமாறுபாடுகிறார்:

“.....புவியின்
அப்புறத் திருந்து நண் பகலில்
பரிதியி னொளியும் சென்றிடா நாட்டில்
மெய்யொளி பரப்பிடச் சென்றேன்”

பாரதி வெறும் புலவன் மட்டும் அல்லன். பல நாடுகளின் தத்துவங்களை மட்டுமின்றி அவற்றின் நுட்பமான இயற்கை முதலிய தன்மைகளையும் கூர்ந்து கவனித்து அறிந்திருந்த அறிஞன்-உலக அமைப்பை உணர்ந்து உலக உணர்ச்சிகளை நுணுக்கமாக அறிந்திருந்த மாமேதை அவன்.

37. தமிழ் நாட்டைப் பற்றி அமெரிக்கர் ஆராய்ச்சி

அமெரிக்கர் சிலர் தமிழ்நாட்டைப் பற்றிய பலவகையான ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். தமிழ்நாட்டு மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக வரலாறுகளை ஆய்வதில் அமெரிக்கர் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். அரசியல் துறையில் கட்சிகளின் வளர்ச்சியைப் பற்றியும் அவற்றின் கொள்கைகளைப் பற்றியும் தேர்தல்களில் சாதிகளின் செல்வாக்கைப் பற்றியும், பொருளாதாரத் துறையில் பழந்தமிழர்களின் தொழில் குறித்தும் கடல்கடந்த தமிழர் நிலை குறித்தும் அரிய விவரங்களை அமெரிக்கர் திரட்டியுள்ளனர்.

சமூக இயல், பழங்குடி மக்களின் வரலாறு போன்ற துறைகளை நம் நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் 1970-க்கு முன் அவ்வளவாக ஊக்குவிக்கவில்லை. அமெரிக்காவில் இத்துறைகள் மிகவும் சிறந்து விளங்குகின்றன. பல நூற்றாண்டுகளாக இத்துறையில் ஏற்றம் பெற்றுள்ள பிரான்சு முதலிய நாடுகளும் வியந்து முக்கின்மேல் விரல் வைத்துப் பெரு

முச்சுவிலும் வண்ணம் சமூக இயல், பழங்குடி மக்களின் ஆராய்ச்சி முறைகளைப் புதுக்கியும் பெருக்கியும் தனித்த கல்வித் துறையாக அமெரிக்கர் வளர்த்துள்ளனர். இவற்றுக் கெனச் சீரிய படிப்புக்களை வகுத்துள்ளனர். இவை குறித்து ஒப்புயர்வற்ற ஆராய்ச்சி ஏடுகளும் வெளியீடுகின்றனர். ஒரு நாட்டு மக்களை நன்குணர, செல்வாக்குள்ள சிறுசிறு கூட்டங்களைப் பற்றிய தெளிவான அறிவு இன்றியமையாதது என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

அரசியலில் பேரிடம் பெற்றோ, தொன்றுதொட்டுப் புகழுடன் இருந்தோவரும் தமிழ்நாட்டுச் சமூகங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் அமெரிக்கர் பலர் முனைந்துள்ளனர்.

ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்பவர் முதலில் சில விவரங்களை மேற்போக்காகத் தெரிந்துகொண்டு பெரும்பேராசிரியர்களுடன் கலந்து பேசி ஆராய்ச்சித் திட்டத்தை வகுக்கின்றனர். பெரும்பாலும் கணவனும் மனைவியுமாக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். தமிழ் படித்தவளை மணந்துகொள்ளுகின்றனர் அல்லது கூடுமானால், மணந்த பிறகு அவளைத் தமிழ் பயிலச் செய்கின்றனர். இவர்கட்கு உரிய செலவுகள் இவ்வளவு என்று பெரும்பேராசிரியர்களால் வரையறுக்கப்பட்டதும், அமெரிக்கப் பெரு வள்ளல்கள் நிறுவியுள்ள அறக்கட்டளைகள் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றன.

அவர்களுடைய செயல்முறையில் அடுத்த கட்டம் நூற்றுக் கணக்கான நூலக அட்டைகளை வாங்கிக்கொள்வதாகும். குறிப்பிட்ட ஆராய்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய நூல்கள், கட்டுரைகள் ஆகிய ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனி அட்டையில் குறித்துக் கொள்வர். நூலின் பெயரை எழுதிக்கொள்வது எப்படி? கட்டுரையின் தலைப்பை எழுதிவைத்துக் கொள்வது எங்ஙனம்? என்பவற்றுக்கெல்லாம் குறியீடுகள், விதிமுறைகள், மரபுகள், வரலாறுகள், தொழில் தந்திரங்கள் உண்டு. குறிப்பிட்ட நூல் எந்த மொழியில் உள்ளது, அது எந்த நூலகத்தில் கிடைக்கும் என்பதையும் அதில் குறித்துக் கொள்வர்.

உண்மையான விவரங்களை வெளியிடுவதே அவர்களுடைய குறிக்கோள்; யாரையும் உயர்த்துவதும் தாழ்த்துவதும் நோக்கம் அன்று. தனித்த செல்வர்களைப் பற்றிய புகழாரமாக நம் நாட்டில் சமூக இயல் வரலாறுகள் என்ற பெயரில் வெளியிடுவது போன்ற நூல்களை அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்க இயலாது. அவ்வகையில் அரசர்கள், அமைச்சர், குறுநில மன்னர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், செல்வர்களமீது கோவையும் உலாவும் பாடுவதாக அமையும் சமூக வரலாறுகளை அவர்கள் மதிப்பதும் இல்லை. அவை யாரால் எவ்வாறு எத்தகைய சூழ்நிலையில் எதற்காக வெளியிடப்படுகின்றன என்பதை நம்மவரிட அவர்கள் நன்றாக அறிந்துவைத்திருக்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு சமூகத்தையும் பற்றி மறைவாகவும், நாடக மேடைகளிலும் பெருவழக்காக இன்று வழங்கும் பூசற்கதைகள், கட்டுக்கதைகள், போலிக்கதைகள், கற்பனைக் கதைகள், சம்பிரதாயமான வரலாறுகள், செவிவழிச் செய்திகள் ஆகியவற்றை அமெரிக்கர் தொகுக்கின்றனர். அவற்றுள் புனைந்துரை எவ்வளவு? எந்த அளவுக்கு அவை பிற சமூகத்தார்களைப் பற்றிய கதைகளுக்குப் பொருந்துகின்றன அல்லது முரண்படுகின்றன என்பதை ஆய்ந்து சீர்தூக்கிப் பார்க்கின்றனர்.

செய்திகள் சேகரிக்க அவர்கள் பல்வேறு வகையினரையும் கண்டு பேசுகின்றனர். சிறப்பாக வயது முதிர்ந்தவர்களைச் சந்திக்கிறார்கள். அவ்வாறு நிகழும் பேட்டிகளில் அமெரிக்கர் கையாளும் தந்திரங்கள் பல. தாளோ எழுதுகருவியோ பயன்படுத்தமாட்டார்கள். அவற்றைக் கண்டால் நம்மவர்கள் எதையும் சொல்லத் தயங்குகின்றனர் அல்லவா? ஏதோ பொறுப்பில்லாமல் பேசுவது போல உரையாடுவதும், பேசிமுடிந்தபின் நேரே தம் அறைக்குச் சென்று, பேட்டியில் காதில் விழுந்த ஒவ்வொரு சொல்லையும் ஒலிப்பதிவு செய்ததுபோல குறித்துவைத்துக் கொள்வதும் அமெரிக்கர் மரபு. இவ்வாறு பலரிடம் தகவல்களைத் திரட்டிய பின்னர்,

“எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு”

என்னும் குறளின்படி, அலசி ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வருகின்றனர்.

சில குறிப்பிட்ட கேள்விகளை எழுதிவைத்துக்கொண்டு அந்தப் பட்டியலைப் பலரிடமும் காண்பித்து விடை கோருகின்றனர். கேள்விப் பட்டியலை உருவாக்குவது எப்படி? அவற்றை எவ்வாறு தொகுப்பது, முறைப்படுத்துவது எவ்வாறு? என்பதைப் பற்றியும் அமெரிக்காவில் இரு தலைமுறைகளாகப் பலவாறாக ஆராய்ச்சி செய்துள்ளனர். இதற்குமுன் ஏனைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் அமைத்துக்கொண்ட கேள்விப் பட்டியல்களின் அடிப்படையிலும், அவர்களைக் கலந்தும், புதிய ஆராய்ச்சியாளர் தம் ஆராய்ச்சியின் தேவைக்கேற்ப மாறுதல்கள் செய்து கேள்விப் பட்டியலை முடிவு செய்கிறார். கேள்விப்பட்டியலை எத்துணைப் பேரிடம் வழங்குவது, அவர்களை எவ்வாறு தேர்ந்தெடுப்பது என்பதற்கும் சிலமுறைகளையும் கொள்கைகளையும் பின்பற்றுகின்றனர்.

ஆராய்ச்சியில் எந்தச் செய்தியைச் சொன்னாலும் அவ்விவரம் இன்னார் வாயிலாகத் தெரிந்தது, இன்ன நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றது என்று குறிப்புக் கொடுப்பார்கள். இத்தகைய மேற்கோள்களை விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் தெரிவிப்பதையே தங்களுடைய இன்றியமையாகக் கடமையாகக் கொள்கின்றனர். நூற்பட்டியலும் கொடுக்கின்றனர்.

இவ்வாறெல்லாம் விவரங்கள் சேர்ப்பதால் ஆராய்ச்சியின் காலம் முதலில் திட்டமிட்டதைவிட ஓரிரு ஆண்டுகள் கூடுதலாக ஆனாலும் அதற்காக அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. குறிப்பிட்ட கால அளவை எப்படியாவது கடத்திவிடும், ‘கூத்தாடி கிழக்கே பார்ப்பான், கூலிக்காரன் மேற்கே பார்ப்பான்’ என்ற மனப்போக்கு அவர்களிடம்

அணுவளவும் இல்லை. நம் நாட்டில் சில பல்கலைக்கழகங்களில் நிலவும் தாழ்வு மனப்பான்மையை அவர்களிடம் மருந்துக்கும் காண இயலாது. எப்படியோ ஓர் அறிக்கையைக் கொடுத்துவிடுவது, எதை எவ்வாறு எழுதினால் அல்லது பேசினால் அமைச்சருக்கு மன நிறைவு தரும் அல்லது அவருடைய கட்சியினரை மகிழ்விக்கும்?, எத்தகைய முயற்சியால் தம் பேராசிரியரை வேறு இடத்துக்கு அனுப்பி அவர் இடத்தைத் தாம் பிடித்துக்கொள்ளலாம், பூமலைகளும் புகழ் மாலைகளும் பெறுவதற்கான குறுக்கு வழிகள் யாவை, துணைவேந்தரின் உறவினர் வீட்டு மங்கல நிகழ்ச்சியில் தாம்பூலத்தட்டு ஏந்த வழி என்ன என்ற ஆராய்ச்சிகளில் அவர்கள் மனம் செல்லுவதில்லை. பாவம், பிழைக்கத் தெரியாதவர்கள்! உயர் பதவியிலிருப்பவர்களில் யார் உடல் நலமின்றி இருக்கிறார்கள்? அவர் இறந்தால் ஒரு நாள் விடுமுறை கிடைக்கும், என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை. வாழ்நாளிலேயே போற்றப் பெறுவதால் இறந்தபின் விடுமுறை விட்டு 'என்று நாம் காண்போம் இனி' என்று ஏங்க வேண்டிய நிலை அமெரிக்காவில் இல்லை. நூறுவது பிறந்தநாள் கொண்டாட விடுமுறை விடுவதும் அங்கு இல்லை. ஒருகால், பிறந்த நாள் கொண்டாட விடுமுறை தான் விடவேண்டும் என்ற அளவுக்கு உழைப்பில்லாமல் உயர்ந்தவர்கள் அமெரிக்காவில் பிறக்கவில்லை போலும்.

துணிந்து எதையும் சொல்லவேண்டிய தேவை ஏற்படும்போது அமெரிக்க ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிறிதும் தயங்குவதில்லை. குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்ட அவர்கள் தவறுவதில்லை. ஆனால் இவற்றை ஆதாரத்துடனும் விருப்பு வெறுப்பு இன்றியும் இங்கிதத்துடனும் செய்கின்றனர். அவர்களுக்கு உழைப்பில் நம்பிக்கை இருக்கிறது. எனவே வேறு வகையில் அவர்களுடைய சிந்தனை செல்லுவதில்லை. செம்மையான முறையில் அமைவதால் அவர்களுடைய ஆராய்ச்சி பேரிலக்கியமாகவும், பெருந்தகுதிக்கும், கல்விப் பரப்புக்கும் சான்று பகர்வதாகவும் பிற்காலத்து ஆராய்ச்சியாளர்க்குக் கருவூலமாகவும் மிளிக்கின்றது.

பல இடங்களையும் சுற்றிப் பார்க்கின்றனர். பல நூறு பேருக்குக் கடிதம் எழுதுகின்றனர். கல்வெட்டுக்கள், ஏட்டுச் சுவடிகள், நாட்டுப்பாடல்கள், கட்டுரைகள், பழைய இலக்கியங்கள், புதிய நூல்கள் ஆகியவற்றையும் ஆய்கின்றனர். அவ்வப்போது ஏற்பட்ட சமய மாற்றங்களிலும் அரசியல் தடுமாற்றங்களிலும் அச்சமுகத்தார் எவ்வாறு நடந்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை அரசாங்க ஆவணக் கருவூலத்திலுள்ள பிடிபாடுகளிலிருந்து விளக்குகின்றனர்; அவ்வச் சமுகத்தைப்பற்றி ரீதிமன்றங்களில் நடந்த வழக்குகளிலிருந்து பல விவரங்களைத் துருவிக் கண்டுபிடிக்கின்றனர்.

தம் ஆராய்ச்சியின்போது வேறு ஒரு துறையைப் பற்றிப் பயனுள்ள விவரம் கிடைத்தால் உடனே அதைத் தம் பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தெரிவிக்கும் கடமை உணர்ச்சியும், அமெரிக்கரிடம் இருக்கிறது.

இறுதியாக அவர்கள் ஆராய்ச்சியை எழுதும் முன்னர் அமெரிக்காவில் அறிஞர் மன்றங்களில் தக்கார் முன்னிலையில் தம் கட்டுரையைப் படிக்கின்றனர். அக்கூட்டங்களில் பிறக்கும் கேள்விக் கணைகளுக்கும் விடை அமையுமாறு முடிவான ஆராய்ச்சி வெளிவருகிறது. சொற்செட்டும், கருத்து வளமும் இருப்பது அவர் தம் நூற்சிறப்பு.

“ வெண்பாவிற் புகழேந்தி; பரணிக்கோர்
சயங்கொண்டான்; விருத்த மென்னும்
ஒண்பாவிற்கு உயர் கம்பன்; கோவை உலா
அந்தாதிக்கு ஒட்டக் கூத்தன்;
கண்பாய கலம்பகத்திற்கு இரட்டையர்கள்;
வசைபாடக் காளமேகம்;
பண்பாக உயர்சந்தம் படிக்காசு
அலாதொருவர் பகரொணுதே ”

என்ற பாடலில் இடைச்செருகலாக ஆராய்ச்சிக்கு அமெரிக்கர் என்று சேர்த்துக்கொள்ளலாம் எனத் தோன்றுகிறது,

38 ஓர் அமெரிக்கக் குடும்பத்துடன்

ஒரு நாள்

அமெரிக்கப் பேராசிரியர் ஒருவர் தன் குடும்பத்துடன் சென்னையில் சில திங்கள்கள் தங்கி இருந்தார். அவர் களுடன் யானும் சில நாட்களைக் கழிக்கலாம் என்று சொல்லி என்னை அன்புடன் அழைத்தார். அதன் விளைவாக எவ்வளவோ அனுபவங்கள் ஏற்பட்டன.

நண்பரின் பெயர் பிலிப் சீகல்மன். அவர் அரசியல் சாத்திரப் பேராசிரியர். கடல்கடந்த தமிழர்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக நம் நாட்டிற்கு வந்திருக்கிறார். ஏழு ஆண்டுகளாக இதைப்பற்றிப் படித்துக் கொண்டும் எழுதிக் கொண்டும் சிந்தித்துக் கொண்டும் வந்திருக்கிறார். அவருக்கு வயது 36, மதத்தால், யூதர்.

பேராசிரியர் சீகல்மன் வேலைபார்க்கும் இடம் மினி சோட்டா பல்கலைக்கழகம். அது அமெரிக்காவில் உள்ள மிகப் பெரிய பல்கலைக்கழகங்களில் ஒன்றாகும். ஆண்டு தோறும் அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தினர் நாற்பது கோடி ரூபாய் செலவு செய்கின்றனர். (இந்தியாவில் உள்ள எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலம் முழுமைக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 76 கோடி ரூபாய்) மினிசோட்டா பல்கலைக்கழகம் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளைப் பற்றிய அறிவைப் புகட்டுவதிலும் ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிப்பதிலும் அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டி வருகிறது.

சீகல்மனுக்குத் திருமணம் ஆகிவிட்டது. அவர் மனைவி பெயர் எல்லன். சுருக்கமாக “எல்” என்று மனைவியை அழைப்பார். மனைவி, கணவன் பிலிப்பை “பில்” என்று கூப்பிடுவார். பயணக்கட்டுரை எழுதுவதிலும் எல்லுக்கு நல்ல பயிற்சி உண்டு. பான் அமெரிக்க விமானக் கம்பெனி

யின் வெளியீடான 'கிளிப்பர்' என்னும் திங்களிதழில் அவள் துணை ஆசிரியராக இருக்கிறாள். பியானோ இசைப் பதில் அவளுக்கு ஈடுபாடு உண்டு. இந்தியாவில் மலேரியா ஒழிப்புப் பிரசாரத்திற்காகச் சில கட்டுரைகள் வரைகிறார். குழந்தைகளுக்கு ஒலிபரப்புவதிலும் பல்கலைக்கழகச் செய்தி இதழைப் பதிப்பிப்பதிலும் அவள் திறமைமிக்கவள்.

இவர்களுக்கு இரண்டு ஆண் குழந்தைகள் உள்ளனர். ஏழு வயதுள்ள பீட்டரும், நான்கு வயதுள்ள ஸ்டீவ்வும் சென்னையில் படித்து வருகிறார்கள். ஸ்டீவ் தமிழ் மொழியும் கற்று வருகிறான். அவனுடைய தந்தையார், டாக்டர் பிலிப் சீகல்மன், வீட்டிலேயே நாள்தோறும் ஒரு மணி நேரம் தமிழ் படிக்கிறார். அவருக்குச் சீனமொழி நன்றாகத் தெரியும். சியாங் கே ஷேக் ஆட்சி நடந்த போது மஞ்சூரியாவில் அவர் ஈராண்டுக்காலம் வாழ்ந்தார். சீனப் படையைப் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்தார் என்பார்.

இவர்கள் சென்னையில் ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையில் சம்பளங்களும் விலைவாசிகளும் அமெரிக்காவை ஒப்பிடும்போது மிக மிகக் குறைவாக இருப்பதாயும், ஆனால் வீட்டு வாடகையில் மட்டும் சென்னை அமெரிக்காவை எட்டிப் பிடித்துவிடுகிறது என்றும் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். இதே வாடகைக்கு அமெரிக்காவில் வீடு அமர்த்திக் கொண்டால் அந்த வீட்டில் குழாயில் வென்னீர் கிடைக்கும். தரை மட்டத்துக்குக் கீழே கொல்லப்பட்டறை, தச்சுப்பட்டறை முதலியன உள்ள ஒரு வேலைக் கூடமும் இருக்கும்.

இந்தியாவில் அவர்களுக்குக் கவலை தருவன மூன்று :

1. சைக்கிள், ஸ்கூட்டர் முதலியன திருட்டுப் போவதால் வீட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு படுக்க வேண்டியிருக்கிறது.
2. வெறிநாய்கள் தெருக்களில் சுதந்திரமாகத் திரிகின்றன.
3. பிச்சைக்காரர்கள் தொந்தரவு மிகுதியாக இருக்கிறது. மக்களுடைய ஏழ்மையை நினைக்க நினைக்க அவர்களுக்குப்

புதிராக இருக்கிறது. பீட்டருக்கும் ஸ்டீவுக்கும் கைச் செலவுக்குக் கொடுக்கும் பணத்தை அவர்கள் பிச்சைக் காரர்களுக்கே அன்பளித்து விடுகிறார்கள்.

அமெரிக்கருடைய நாகரீகம் நம்முடைய நாகரீகத்தை விட 1.3 மீட்டர் உயரமானது. நாற்காலியில்தான் உட்காருவார்கள். உணவுப்பொருள்களை மேசையீது வைத்துத்தான் உண்ணலாம். கட்டிலில்தான் படுக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட தளவாடப் பொருள்களுக்கு மாதம் ரூ. 40/- வாடகை கொடுக்கிறார்கள். பியானோவுக்கு மாதம் ரூ. 36/- வாடகை. குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குத் திங்களுக்கு ரூ. 25/- வாடகை.

இனி அன்றாட வாழ்க்கைக்கு வருவோம். மாடியில் உள்ள படுக்கை அறையில் நான் தங்குகிறேன். கீழே இரண்டு படுக்கை அறைகள் உள்ளன. அவர்கள் ஓர் அறையிலும், குழந்தைகள் மற்றோர் அறையிலும் படுத்துக் கொள்வார்கள். படுக்கை அறையில் குளிர்சாதனக் கருவி உண்டு. இரவு 11 மணியளவில்தான் படுப்பது வழக்கம். காலை 7-45க்கு எழுந்திருப்பார்கள். முகம் கழுவிப் பல் தேய்த்து, சில நாட்கள் காலையிலும், சில நாட்கள் பிற்பகலிலும் குளிப்பார்கள். குழந்தைகளைத் தாயார் கவனித்துக் கொள்வாள்.

காலை 8-30 மணிக்குச் சிற்றுண்டி உண்போம். மேசையின் உயரம் ஸ்டீவுக்கு எட்டாததால் அவனுக்கு வசதியாக நாற்காலியின்மீது ஒரு பலகை போடப்படும். ஒவ்வொரு வருக்கும் குறித்த இடம் உண்டு. அதில்தான் உட்கார வேண்டும். கை துடைப்பதற்குத் துணி வைக்கப்பட்டிருக்கும். குழந்தைகள் அதைக் கழுத்தில் மாட்டிக்கொள்வார்கள். மற்றவர்கள் அதை மடியில் (தொடைகளின்மீது) விரித்துக் கொள்ளவேண்டும். சிற்றுண்டி நேரத்தில் செய்தித்தாள் படிப்பது அவர்கள் வழக்கம். குழந்தைகளும் இருப்பதால் அவர்களுக்கு ஏதாவது மனக்கணக்குப் போடுவதும்

உண்டு. சிற்றுண்டி முடிந்ததும் மற்றவர்கள் எழுந்து விடுவர். நானும் டாக்டர் சீகல்மனும் ஏதாவது ஒரு வெளி நாட்டைப்பற்றி 10 மணித் துளிகள் பேசிக் கொண்டிருப்போம்.

உணவு படைக்க ஓர் ஆள் இருக்கிறான். இந்தப் பணி புரிபவர்களுக்கு “பட்லர்” என்ற பெயர் வழங்குகிறது. நமக்கு வலப்பக்கமாக வந்து அவன் பரிமாறும்போது நமக்குவேண்டியதை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிற்றுண்டிக்கு நான் போய் உட்கார்ந்ததும் ‘குட்மார்னிங் சோமலெ’ என்று சொல்வார்கள்.

சிற்றுண்டியில் முதலில் படைக்கப்படுவது பழச்சாறு. அடுத்தது முட்டை; முட்டையைப் பலவகையாகத் தயாரிப்பார்கள். ஒரு நாளைக்கு அரைவேக்காடு. மறுநாள் அவித்த முட்டை; மூன்றாம் நாள் முட்டைத் தேசை (ஆம்லெட்). பிறகு சீமை அவல் அல்லது பார்லிக்கஞ்சியைப் பாலும் சர்க்கரையும் சேர்த்து அமெரிக்காவில் சாப்பிடுவார்கள். ஆனால் இந்தியாவில் இப்பொருள்கள் தரமாக இல்லாததால் அவர்கள் உண்பதில்லை. உப்பின கோதுமையை (PUFFED WHEAT) அமெரிக்காவிலிருந்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதையும் மீன் எண்ணெய்யையும் சூழ்லதகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். பிறகு ரொட்டியைச் சுவைத்து ஜாமும் வெண்ணெய்யும் தொட்டுக் கொண்டு சாப்பிடுவார்கள். சில நாட்கள் இதற்குப் பதிலாக பம்பாய் டோஸ்ட் இருக்கும். ரொட்டி ரோஸ்டுடன் முட்டை, பால், தேன் கலந்தது பம்பாய் டோஸ்ட். அமெரிக்காவில் இதற்கு ‘பிரெஞ்சு டோஸ்ட்’ என்று பெயர். ஓர் உணவு விடுதியில் பூசணி அல்வா என்றும் மற்றொரு உணவு விடுதியில் காசி அல்வா என்றும் சொல்கிறார்கள் அல்லவா, அதுபோலத்தான். அவர்களுக்குக் காப்பி மிகவும் பிடிக்கும். அமெரிக்கர் எல்லோரும் காப்பிதான் குடிப்பார்கள்; 12 அருந்த மாட்டார்கள். பால், டிக்காக்ஷன், சர்க்கரை ஆகிய ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக வைப்பார்கள். அவரவர்களுக்கு

வேண்டியவாறு கலந்து கொள்வோம். டிக்காக்ஷணத்தான் காய வைப்பார்கள். பாலை; காய வைக்கமாட்டார்கள். எனக்கு மட்டும் விதிவிலக்காக காய்ச்சிய பால் வழங்கப் படும்.

பகல் உணவில் சூப், இறைச்சி, தக்காளி, வெள்ளரிக்காய், பீட்ரூட், உருளைக்கிழங்கு, காரெட், புட்டிங், ஐஸ்கிரீம் முதலியன உண்டு. புட்டிங் என்பது பால், சாக்லெட், சர்க்கரை, எசன்ஸ், ஜெல்லி ஆகியவற்றைச் சேர்த்தது. சீன உணவின் சுவையில் சீகல்மன்கள் மெய்மறந்துவிடுவார்கள். சென்னையில் சுங்கிங் ரெஸ்டாரண்டுக்கு எப்போதாவது போவார்கள். இந்திய உணவு வகைகளில் மசாலா இல்லாத தோசைகளைத் தின்பார்கள். இரவிலும் இதே உணவுதான். அரிசிச்சோறு என்பது கிடையாது. ஆகையால், நான் பகலிலும் இரவிலும் பெரும்பாலும் வெளியேதான் சாப்பிடுவது வழக்கம்.

சாப்பிடும்போது அமைதியாகவும் தட்டு கத்தி குத்து முள் கோப்பை முதலியன சிறிதளவும் சேதப்படாதபடியும், சாப்பிடுவது உடலிலோ துணியிலோ சிந்தாதபடியும் சாப்பிடவேண்டும். இந்தக்குறைகளிலிருந்து சிறிதளவாவது பீட்டர் தவறிவிட்டால் 'உனக்கு வெட்கமாக இல்லையா' (SHAME ON YOU) என்று தாயாரும் தந்தையாரும் சொல்லுவார்கள். அதைக் கேட்டு தம்பி ஸ்டீவ் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவான்.

எல் கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் அவள் கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டிருப்பது நமக்குத் தெரியாது. கண்பார்வையில் குறைபாடு உடையவர்கள் கண்டாக்டரிடம் காட்டி அவர்களுக்கு ஏற்ற கண்ணாடியைக் கண்ணாடிக் கடையில் வாங்கிக் கொள்கிறோம். அந்தக் கண்ணாடிகளில் ஒரு நயா பைசா அளவில் ஒரு சிறு பகுதி இருக்கிறது. அது கண்ணாடிக்குக் கண்ணாடி வேறுபடும். அந்த வட்ட வடிவமான கண்ணாடித் துண்டை பட்டை தீட்டி

புதுமாதிரியாக அமெரிக்காவில் கொடுக்கிறார்கள். அதன் பெயர் 'கான்டாக்ட் லென்ஸ்'. அதன் விலை 100 டாலர், அல்லது 900 ரூபாய். குளித்தவுடன் அதைக் கண்ணின் கருவிழியில் ஒட்டிக்கொள்வாள். வேண்டாதபோது எடுத்து விடுவாள். பார்ப்பவர்களுக்கு அது கருவிழியாகத்தான் தெரியும். கண்ணுடியாகத் தெரியாது. அமெரிக்கப் பெண்களிடம் 'கான்டாக்ட் லென்ஸ்' மிகவும் பரவி வருகிற தாம்.

எல், ஓர் அமெரிக்க இதழுக்குத் துணை ஆசிரியராக இருக்கிறார் என்பதை முன்னரே சொல்லியிருக்கிறேன். "சென்னையில் இருந்துகொண்டு அமெரிக்காவிலிருந்து வெளி வரும் இதழுக்குத் துணை ஆசிரியராக இருப்பது எப்படி? ராவுத்தர் தெற்கேயும் சூதிரை வடக்கேயும் என்பதுபோல் இருக்கிறதே? எப்படி உங்கள் கடமையைச் செய்கிறீர்கள்? எவ்வாறு சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள்?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு எல், பின்வருமாறு மறுமொழி கூறினார்: "துணை ஆசிரியராகப் பலர் உள்ளனர். எல்லோரும் அந்த இதழின் அலுவலகத்திலேயே உட்கார்ந்து முழுநேரப் பணி செய்ய வேண்டுவதில்லை. அவ்வளவு வேலை இராது. முழு நேரச் சம்பளம் கொடுக்க இதழுக்கும் கட்டுபடியாகாது. அந்த இதழுக்கு வரும் கட்டுரைகள் முக்கியமானவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து எனக்கு அவ்வப்போது அனுப்புவார்கள். நான் படித்துப் பார்த்து சிலவற்றைப் புறக்கணித்துவிடுவேன். ஒரு சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, தக்க தலைப்புகள் கொடுத்து ஓரிரு பகுதிகளை நீக்கிவிட்டு, ஏனைய பகுதிகளைத் திருத்தி எழுதி, முன்னுரை முடிவுரையுடன் அந்த இதழ் அலுவலகத்திற்கு அனுப்புவேன்.

"ஒவ்வொரு தடவை அனுப்பும்போது எத்தனை மணி நேரம் அவர்களுக்காக வேலை செய்திருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துவிடுவேன். ஒரு மணி நேரத்துக்கு இவ்வளவு டாலர் என்ற கணக்கில் செக் அனுப்பி விடுவார்கள்."

செவ்வாய்க் கிழமைகளில் சீகல்மன் குடும்பத்தார் யோகாப்பியாச ஆசிரியர் வீட்டுக்குப் போய் பயிற்சி செய்கின்றனர். சில நாட்கள் நூல் நிலையங்களுக்குப் போவார்கள். சென்னையில் நல்ல நூல்நிலையங்கள் இல்லையே என வருத்தப்படுவார்கள். இந்தியாவைப்பற்றி அறிய, நூல்கள் அமெரிக்காவில்தான் இருக்கின்றன என்று கூறுவார்கள்.

பொருள்களின் விலைவாசியைப் பற்றி விசாரிக்கும் போதெல்லாம் அதை டாலரில் கணக்கிட்டுப் பார்ப்பார்கள். பெட்ரோலின் விலை அமெரிக்காவைப்போல் மூன்று பங்காக இருக்கிறது. ஆனால் ஏனைய பொருள்கள் யாவும் அமெரிக்க விலையில் ஐந்தில் ஒரு பங்குதான்.

நான் இரவு படுக்க வரும்போது ஒரு மணிரேரம் அவர்களிடம் பேசிக்கொண்டிருப்பேன். அன்று ஒவ்வொருவர் செய்த வேலைகளையும், மறுநாள் திட்டங்களையும் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வோம். விருப்பிய கேள்விகளையெல்லாம் கேட்பேன். உவகையோடும் உடனேயும் பதில் சொல்லுவார்கள்.

ஆராய்ச்சி செய்ய வந்திருக்கிறீர்களே, ஏன் குடும்பத்தோடு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். குடும்பமும் இங்கேயே இருந்தால் செய்யும் வேலையைச் செம்மையாகச் செய்யலாம். உணவு, விருப்பம்போல் அமையும். குடும்பத்தை விட்டுவிட்டு வந்தால் ஒழுக்கக் கேடாக நடந்து கொள்ள நேரும். அதனால் பல சிச்சுக்கள் விளையும். இவற்றைவிட முக்கியமான காரணம் போர்க்களம் தவிர வேறு எங்கும் தம் கணவர்கள் தனியே செல்ல அமெரிக்கப் பெண்கள் விடுவதில்லை.

இரவு உணவு மாலை 6-30 மணி அளவில் உண்பார்கள். 7-30க்குள் குழந்தைகளைத் தூங்கப் போட்டுவிடுவார்கள்.

சென்னையில் 75 அமெரிக்கக்குடும்பங்கள் உள்ளன. இவர்களில் யாராவது வந்தால் விருந்து நடக்கும். அமெரிக்காவிலிருந்து யாராவது வந்தாலும் விருந்து ஏற்பாடு

செய்வார்கள். குழந்தைகள் தூங்கிய பிறகுதான் விருந்து தொடங்கும். அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. ஒரு காரணம் குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் குடிக்க விரும்பாமையே.

நான் குடிப்பதில்லை என்று தெரிந்ததும் பழச்சாறு கொடுத்தார்கள். அதன் பின்னர் ஒரு நாளேனும் குடிக் கிறீர்களா என்றும் என்னைக்கேட்டதில்லை. அவர்களும் எப்போதாவதுதான் குடிப்பார்கள்.

இரவு நான் படுக்கப் போகும்போது காயவைத்த (பிரிஜிடேரில் வைக்கப்பட்ட) தண்ணீரை ஒரு புட்டி எனக்குத், தருவார்கள். காயவைக்காத தண்ணீரைக் குடித்தால் இந்தியாவுக்கு வரும் அமெரிக்கருக்கு ஏதாவது ஒரு நோய் பரவிவிடுகிறதாம்.

செட்டிநாட்டைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாமல் இருக்க லாம்; ஆனால் அவர்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றும் இல்லை. என்னுடைய படுக்கை அறைச்சாவியின் எண் 96. அந்தச் சாவியை ஒவ்வொரு இரவும் என்னிடம் தரும்போது 'செட்டி நாடு 96 ஊர்கள் அடங்கிய நிலப்பகுதி' என்பதை எனக்கு நினைவூட்டுவார்கள்.

20,000 கிலோ மீட்டர்களுக்கு அப்பாலிருந்து வந்த போதிலும் அவர்கள் என்னிடம் அன்புடனும் மகிழ்ச்சியுட னும் பழகுகின்றனர்.

சீகல்மன் தம்பதிகளுக்கு செட்டிநாட்டுச் சிவப்பு ஓலைக் கொட்டான் மிகவும் விருப்பமான பொருள். அதன் கலை யழகைப் புகழ்ந்து அவர்கள் ஒரு நூல் எழுதினாலும் வியப் பில்லை. ஒரு கொட்டானில் சில பழங்கள் வைத்து என்னை மாடிக்கு அனுப்புவது அவர்களுடைய அன்றாடப் பழக்கம். எங்கள் வாழ்வில் ஒரு நாள் முடிந்துவிட்டது! சூட் ரைட்!

நூலாசிரியரின் படைப்புகளைப் பற்றி.....

தமிழ் இதழ்கள்

நூற் செய்திகளும் பிற்சேர்க்கைகளும் ஆய்வாளருக்கு மிகப் பயன் தருபவை. இதழ் பற்றி, இதுவரை வெளி வந்த கருத்துரைகள் அனைத்தையும் திரட்டித் தந்தமை நல்ல உத்தி.

- பேராசிரியர் டாக்டர் க. ப. அறவாணன்,
செனிகல் பல்கலைக்கழகம், ஆப்பிரிக்கா.

The author has traced the birth and growth of Tamil newspapers and periodicals of all kinds from the early 19th century upto the present including those that had ceased publication. The book contains a fund of interesting information about Tamil journals and journalists and has been written in a simple and racy style. The appendices add to the usefulness of the volume, as a work of reference.

- THE HINDU, November 18, 1975.

பல விவரங்களை வகைப்படுத்திச் சுவையுடன் விளக்கி யுள்ளார். சில கருத்துக்களையும் தேவைகளையும் ஆங்காங்கே வெளியிட்டு அனைவரையும் சிந்திக்கத் தூண்டியிருக்கிறார்.

- ஐ. து. சுந்தரவடிவேலு

கல்கி அவர்கள் தமிழ் உரைநடைக்கு, சிறப்பாக சரித்திர நாவலுக்கு அருந் தொண்டாற்றிய தேசபக்தி மிக்க எழுத்தாளர். அவர் பேச்சில் நகைச்சுவை அறிவொளியுடன்

மிளிரும். அவருடைய நினைவுச் சொற்பொழிவில் அவரோடு தொடர்புகொண்ட தாங்கள் பேசியது மிகப் பொருத்தமானது.

தாங்கள் பேச்சில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் தோற்றத்தையும், வளர்ச்சியையும், அப்பத்திரிகைகள் எந்த அளவுக்குத் தமிழ்நடையை உருவாக்கப் பாடுபட்டிருக்கின்றன; காலத்துக்கும் தேவைக்கும் ஏற்ற வகையில் அவை எந்த அளவுக்கு தமிழ் நடையில் மாற்றத்தை உண்டாக்கியிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து அழகுடன் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

தமிழ்நாட்டில் தோன்றியுள்ள எல்லாத் தமிழ் இதழ்களைப் பற்றியும் அவை ஆற்றியுள்ள தொண்டுகளைப் பற்றியும் விருப்பு, வெறுப்பு இல்லாமல் 'சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்'போல் சரியாக நடுநிலைப் பாங்கோடு ஆராய்ந்து பேசியிருக்கிறீர்கள். தெரிவிக்க வேண்டிய இடத்தில் தங்கள் கருத்துக்களையும் அழுத்தமாகத் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள்.

தமிழ் நடை வரலாற்றில் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளின் பங்கு கணிசமானது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதுதான். தமிழ் உரைநடை வரலாற்றைப் பற்றி ஆராய்ந்துகொள்ள விரும்புவோர்க்கு தங்கள் தமிழ் இதழ்கள் என்ற நூல் மிகப் பயன் உடையதாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த நூலைப் படிக்கும் வாய்ப்பளித்த தங்கள் அன்பிற்கு நன்றி.

சமரச சன்மார்க்கத் தலைவர் திரு. ஞா. மாகலிங்கம்

செட்டிநாடும் தமிழும்

The author has taken great pains to give in this book fairly exhaustive account of the Chettians from the earliest times, with material mainly from literary sources

The chapters on Patrons and Scholars and on Journalism and Publications are exhaustive.

The chapter on Chettinattu Tamizh and the appendix entitled Tamil words peculiar to Chettinad are very interesting as they give a key to a study of Tamil dialects. The other appendices make the book very valuable as a source of reference.

- THE HINDU.

நமது தமிழ்நாடு - மாவட்ட வரிசை

தாங்கள் எழுதிய மாவட்ட வரலாற்று நூல்களைப் பார்த்துக் கழிபேருவகையடைகின்றேன். இந்தப்படி நூல்களை வெளியிட வேண்டுமென்று மாவட்ட கெசட்டியர் களைத் தொகுப்பதற்கு முயன்றேன். சில மாவட்டங்களுக்கே கிடைத்தன. அவை வெளியிடப்பெற்ற காலத்திற்குப்பின் இதுவரை தொகுக்க வேண்டிய குறிப்புக்களைத் தொகுத்து எழுதுவதற்குத் தகுதியுடையவர்கள் கிடைக்கப் பெறாமையினால் எனது கருத்து நிறைவேறவில்லை. தகுதியுடைய தாங்கள் அத்தகைய நூல்களை வெளியிட்டமையினால் எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி தருகின்றது. அந்நூல்களைப் பார்த்ததும் தங்களை நேரிகண்டு வாழ்த்துவது போலே வாய்விட்டு வாழ்த்தினேன்.

தாமரைச்செல்வர் வ. சுப்பையா பிள்ளை

தலைவர், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம்

சேதுபதி மரபில் தோன்றிய நானே இன்றுவரை அறிந்திராத பல வரலாற்றுண்மைகளை, ஆசிரியர் இந்நூலில் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

- எஸ். இராமநாத சேதுபதி

(இராமநாதபுர மாவட்டம் என்ற நூலின் முன்னுரையில்)

இடங்களையும் மக்களையும் கூர்ந்து நோக்கி ஆய்வதில் இவர் பெற்றுள்ள தனிப்பயிற்சியே இத்தகைய நூல்கள் எழுதுவதில் இவர்க்குத் துணையாக உதவியுள்ளது எனலாம்.

இவர்தம் எழுதுகோல் தமிழ்நாட்டினைப் பற்றி விரிவாக எழுத முன்வந்தது மகிழத்தக்கது. தமிழ்நாட்டின் பல மாவட்டங்களையும் நன்கு ஆராய்ந்து ஆங்காங்குக் கிடைக்கும் குறிப்புக்களையெல்லாம் விடாமல் தொகுத்து, நிரல்பட வகுத்து, அழகிய நூல்களாக ஆக்கித்தரும் இவர்தம் முயற்சி போற்றுதற்குரியது.

- டாக்டர் மு. வரதராசன்

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் என்னும் இந்நூலிலுள்ள பல குறிப்புக்களில் நூலாசிரியரின் ஆழ்ந்த அகன்ற அறிவு துலங்குகிறது. தமக்கே உரிய நகைச்சுவை நடையில் அமைத்துச் சில செய்திகளைக்கூறிக் கிண்டல் செய்து கிண்டலுக்கு உரியவர் மனம் கோகாமல் இருக்கும்படி செய்துள்ளமை நயக்கத் தக்கது.

- டாக்டர் அ. சீதம்பரநாதன் ஷெட்டியார்

சேலம் மாவட்டத்தின் வரலாற்றையும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் சேலம் அடைந்துள்ள மாறுதல்களையும் விரிவாகவும் கோவையாகவும் கடைசி வரையிலும் ஆர்வம் குன்றாமலும் எழுதியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

- டாக்டர் ப. சுப்பராயன்

Somalay's present volume on Tirunelveli District is far wider in its scope and content, than any official gazetteer. The emphasis is on a cultural survey of the

people, their habits and dialects of speech. The result is a fascinating record, of a freshness and interest that has hardly been paralleled elsewhere.

- Chief Justice M. Ananthanarayanan, I. C. S.

கோவை மாவட்டத்தைப் பற்றிப் பயனுள்ள எல்லாத் தகவல்களையும் தமிழ் மக்கள் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளும் வகையில் இந்நூல் அமைந்திருக்கிறது. இம்மாவட்ட மக்களுடன் பழகி அவர்தம் பழக்கவழக்கங்கள், பேச்சுமொழி முதலியவற்றையும் நேரில் கண்டு அறிந்த ஆசிரியர் 'சோமலெ' அவற்றைச் செவ்வி குறையாது தொகுத்துள்ளார். ஆற்றொழுக்கான எளிய தமிழ் நடையில் எந்த விஷயத்தையும் அவரால் சிறப்பாகச் சொல்ல முடிகிறது.

- சி. சுப்பிரமணியம்

பயன் தரும் செய்திகளை, சுவையுடனும் வேண்டும் அளவும் ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார். பல ஊர்களின் உண்மைப் பெயர்களையும் வரலாறுகளையும் ஆராய்ந்துள்ளார். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் ஒருவாறு அறிய விழைவோர்க்கு இந்நூல் பெரிதும் துணை புரிகிறது.

இந்நூலாசிரியருக்குத் தமிழ் கூறு நல்லுலகும் சிறப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டமும் என்றும் கடப்பாடுடையன.

- எஸ். இராமச்சந்திர பத்தர்

வளரும் தமிழ்

தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர் எல்லோரிலும் பார்க்கச் 'சோமலெ' அவர்களுக்கு ஈழ நாட்டோடு தொடர்பு அதிகம். எனவே ஈழத்தில் நடைபெறும் இலக்கிய முயற்சிகளையும் நூல்களையும் அவர்குறிப்பிட்டிருப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

~ ஈழகேசரி

இந்நூற்றாண்டுத் தமிழைப் பற்றிய ஒரு சிறு கலைக் களஞ்சியம் போலத் தோன்றுகிறது.

- டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம்

நூலைப் படித்து முடித்தவுடன் எனக்குத் திகைப்பே ஏற்பட்டது. எத்தனை உழைப்புக்குப் பின் இந்த நூலிலுள்ள அரிய பொருள்களைத் திரட்டியிருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும்போது திகைக்காமல் என் செய்வது?

~அசீலன்

FOLKLORE OF TAMIL NADU

The author has succeeded in achieving a difficult task.

The book has chapters dealing independently in sufficient detail with each important aspect of Folklore. It also includes a graphic Appendix, Bibliography and Index.

It is a well conceptualised, planned and neatly executed, difficult enterprise; the author has closely touched, grasped and successfully put forward an abstract and non-material aspect of culture for which he deserves Kudos. This is a commendable work on ethnography and folk culture.

- RESEARCH BULLETIN OF THE DEPARTMENT OF ANTHROPOLOGY, LUCKNOW UNIVERSITY.

Greatly impressed by the author's profound knowledge of Tamil Culture...Easily this is the best book in the series brought out by National Book Trust, India.

M. L. VARAD PANDE
Editor, ALOCHANA, NEW DELHI

Anecdotes and aphorisms are the author's forte

- SUNDAY STANDARD

Jan 12, 1975

தமிழ் நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும்

சென்ற வாரம் சென்னைக்குவந்தபோது, இந்த நூலை
வாங்கினேன். படித்து முடித்தேன். சுவையான நாவல்
போலும் ஓட்டம். சீரிய எண்ணங்களும் செய்திகளும் ஐப்பசி
மழை போல்.

- பேராசிரியர் அ. பசுபதி (தேவமைந்தன்)
தாசூர் கலைக்கல்லூரி, புதுச்சேரி.

TIRUVANNAMALAI SOUVENIR

A sumptuous volume, worthy of preservation.

A production worthy of the great occasion.

- INDIAN EXPRESS

Aug. 7, 1976.

A mine of information

- THE HINDU

Aug. 10, 1976.

திருவண்ணாமலைக் கோயில் கட்டிய பலரையும் பாராட்டு
வதைப் போல இம்மலரென்னும் பெருமாளிகையைக்
கட்டியவர்களையும் பாராட்ட வேண்டும். தமிழ் நாட்டில்
இலக்கியத்துறையிலும் சமயத்துறையிலும் வரலாற்றுத்

தறையிலும் சிறப்புற்று விளங்கும் வித்தகர்கள் இந்தச் சொற் சிற்பக் கோயிலைப் படைக்க உதவியிருக்கிறார்கள். பல பழைய வெளியீடுகளிலிருந்து தொகுத்த பல அரிய செய்திகளைப் பதிப்பாசிரியர் அழகுபடக் கோத்து உரிய இடங்களில் இணைத்திருக்கிறார். ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழி நூல்களில் உள்ள வற்றை இந்தமலரில் உள்ள கட்டுரைகளும் குறிப்புக்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இந்தமலரை உருவாக்குவதற்கு இதன் தொகுப்பாசிரியர் எவ்வளவோ உழைப்பும் பொறுமையும் மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும். பலரும்பாபிடேகமலர்களை வெளியிட்டு அனுபவம் பெற்ற திரு. சோம. லெ. யை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும.

திருவண்ணாமலையைப் பற்றிய எல்லாச் செய்திகளும் அடங்கிய கருத்துக் கருவூலம் இது.

வாகீச கலாறிதி கி. வர. ஜகந்நாதன்

